

**திருக்குறள்
சன்மர்க்க உரை**

தயாமூலம்

முதல் பதிப்பு : தைப்பூசம் 2011
வடிவமைப்பு : ஆத்மாலயம்
சு.இரா. காசி விஸ்வநாதன்

வெளியீடு :

தயாமூலம் பதிப்பகம்
48 கிருஷ்ணா தெரு,
டி.எம்.நகர், உத்தங்குடி,
மதுரை - 625 107.

தொலைபேசி : 98655 02500, 99946 63125.

Email : dhayamoolam@gmail.com

web : www.vallalarspace.com/dhayamoolam

விலை : ரூ.60

சாகாத கல்வி

தேவர் குறளில் முதல் அதிகாரத்தில் சாகாத கல்வியைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கின்றது. அதைத் தக்க ஆசிரியர் மூலமாய்த் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

- வள்ளலார்

வள்ளலார் போற்றும் வள்ளுவம்

கூத்தாட் டவைசேர் குழாம் விளிந்தாற் போலுமென்ற
சீர்த்தாட் குறள்மொழியும் தேர்ந்திலையே.

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனில் தீயதென்ற தெண்ணிலையே.

தன்னைத்தான் காக்கில் சினங்காக்க என்றதனைப்
பொன்னைப்போல் போற்றிப் புகழ்ந்திலையே

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல என்னுந்
திகழ்வாய் மையும்நீ தெளியாய்.

உறங்குவது போலுமென்ற ஒண்குறளின் வாய்மை
மறங்கருதி அந்தோ மறந்தாய்

நெருநல் உளனொருவன் என்னும் நெடுஞ்சொல்
மருவும் குறட்பா மறந்தாய்

(திருஅருட்பா - நெஞ்சறி வறுத்தல்)

6 திருக்குறள் சன்மார்க்க உரையுடன்

வள்ளுவத்துக்கேற்ற உரை

அறிபவை எல்லாம் அறிவித்து என்னுள்ளே

பிறிவற விளங்கும் பெரிய சற்குருவே

(அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்)

கடலூர் மாவட்டம், காட்டுமன்னார்குடிக்கு நேர்மேற்கே சிறுதொலைவில் வடவாற்றங்கரையில் வீரநாராயண நல்லூர் என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. அவ்வூரில் வழிவழி பட்டா மணியக்காரராக விளங்கியவர் போற்றுதலுக்கும், புகழுதற்கும் உரிய சான்றோர் சீனிவாசர். அவரும் தங்கம்மாள் என்னும் தகைசால் பெருமாட்டியும் 1936 ஆம் ஆண்டு பெற்றெடுத்த நன்மகனார் தான் சட்டையப்பர்.

அவர் துவக்கக் கல்வியை காட்டுமன்னார்க்குடியிலும் புலவர் கல்வியை திருப்பனந்தாளிலும் கற்றார். தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை எழுத்தெண்ணிக் கற்றுத் தேர்ந்தார். அக்காலத்தில் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களில் ஈர்க்கப்பட்டுப் பெரியார் தொண்டன், சின்னக்கலைவாணர், அண்ணாவின் அன்பன் என்றெல்லாம் புனைப்பெயர் பூண்டு பேசியும் எழுதியும் புகழ்பெற்றார்.,

1960ல்கடலூர்அரசுஆதாரபயிற்சிப்பள்ளியில்தமிழ்ப்பயிற்றுநராக நியமிக்கப்பெற்றார். தனது குரல் வளத்தாலும் கருத்து வளத்தாலும், மாணவர்களை நல்லாசிரிய பெருமக்களாக ஆக்கினார். உடன் பணிபுரிந்தவர்களிடம் பழகிய அன்பாலும் ஒழுக்கத்தாலும் பெரிதும் மதிக்கப் பெற்றார்.

அவர் தன் பள்ளித் தோழர் திருமிகு. வை. தில்லைவனம், சன்மார்க்கச் சான்றோராக விளங்கிய பிறையாறு உயர்தவ சிதம்பர சுவாமிகளை அவரது இல்லத்திற்கு அழைத்து வந்து அறிமுகப்படுத்தி

வைத்தார். வள்ளல் பெருமான் ஒளியுரு தாங்கி மரணமிலாப் பெருவாழ்வினை அடைந்த ஆண்டுகளுக்கு முன், உடல் நடுக்க நோயாளியாக அவர் பால் வந்து அந்நோய் முற்றிலுமாகத் தீர்ந்து வியப்புற்று, அவரையே வழிபடு கடவுளாக ஏற்றுக்கொண்டு, இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும், வள்ளல் பெருமானைப் பற்றிப் பாடியும், பேசியும் திருவருட்பா இசை மழை பொழிந்தும் அனைவரையும் சன்மார்க்க நேயராக்கி மகிழ்வித்துக் கொண்டிருந்த காரணப்பட்டு கந்தசாமியாரிடம் முறையான சன்மார்க்கப்பயிற்சியைப் பெற்றவர். தான் பிறையாறு சுவாமிகள்.

எனவே வள்ளலாரைக் கண்டவரைக் கண்டு , கற்கண்டு அருட்பா முழுவதையும் கற்றுத்தேர்ந்து, சன்மார்க்க ஒழுக்கச் சான்றோரான உயர்தவ சிதம்பர சுவாமிகளின் உள்ளங்கண்டு, திருவருட்பா முழுவதையும் பலமுறை பாடங்கேட்டார். சட்டையப்பர் வள்ளல் பெருமானிடம் ஈடற்ற ஈடுபாடு கொண்டார்.

புலவர் சீனி , சட்டையப்பன்

1965 மே மாதத்தில் சித்திரை பூசத்திற்கு முதல் முதலாக குடும்பத்தோடு வடலூருக்கு வந்து சேர்ந்தார். மேட்டுக் குப்பத்தில் சித்திவளாகத்திற்கு அருகில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த சிதம்பர சுவாமிகள் இல்லத்தில் இருந்து கொண்டு சித்தி வளாக வழிபாட்டைத் தொடங்கினார். பெருமானின் நிலை குறித்து முழுவதுமாக விளங்கிக் கொண்டார்.

1966 தைப்பூசம் தொடங்கி 2010 ஆம் ஆண்டு பூசம் நிறைய எல்லா பூசங்களிலும் மாதப் பூசங்களிலும் தவறாமல் உணவளித்தும் வழிபட்டும் வருகின்றார்.

தன்னிடம் பயிற்சி பெற்ற பல நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் சூழ்ந்து நிற்க, தொண்டு செய்ய அவ்வேள்வி நடந்துகொண்டு உள்ளது. சன்மார்க்கக் கருத்துக்களை வள்ளலார் வாழ்வியல், மனுமுறை கண்ட சோழன் ஆகியவற்றை வில்லுப்பாட்டுகளாக எழுதி. இராம பாண்டிரங்கன் குழுவினர் வழி தமிழகப் பட்டிதொட்டிகளிலும் பரப்பி வருகின்றார். சிறு தெய்வக் கோயில் பலிகளைத் தடுப்பதற்கு, தண்ணீர் பந்தல் வைத்தும் உணவு படைத்தும் சொற்பொழிவுகள் செய்தும் துண்டறிக்கைகள் கொடுத்தும் சிறுசிறு நூல்கள் அச்சிட்டு வழங்கியும் வருகின்றார்.

அகில இந்திய வானொலி சென்னை நிலையம் புதுவை நிலையங்களில் விதவிதமான தலைப்புகளில் வில்லிசை எழுதி வள்ளல் பெருமான் கருத்துக்களை பரப்பினார். பாண்டிரங்கன் குழுவினர் பாடினர்.

கடலூர் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் நெடுங்காலம் பணிபுரிந்து, விழுப்புரம் மாவட்டம் மேல்மலையனூர் மேல்நிலை முதுகலைத் தமிழாசிரியராக பணி நிறைவு செய்தார். இரண்டே பள்ளிகளில் அவர் பணி சிறப்புற்றது. இரண்டு இடங்களிலும் வள்ளலார் கொள்கை பரப்பும் பெருந்தொண்டினைபுரிந்துபல்லாயிரக்கணக்கானமக்களைக் கவர்ந்தார். புலை கொலை தவிர்க்கும் மெய்யன்பர்களாக வாழ வழிகாட்டினார். மேல் மலையனூரில் வள்ளலார் சபையொன்றினை நிறுவியுள்ளார். அவ்வூர் அங்காளம்மன் கோயிலை பலியற்ற திருக்கோயிலாக விளங்கச் செய்தார்.

பணிக்காலத்து வருவாய், ஓய்வு ஊதியம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு ஏழைகளுக்கு உணவிடுதலையேப் பெருந்தவமாகச் செய்து வருகிறார். திருவருட்பாவை எளிமைப்படுத்தித் தெரிந்து கொண்டு வாழ்வதற்கு உரிய சிறுசிறு நூல்களைத் தொடர்ந்த வெளியிட்டு வருகின்றார்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவலுக்கு மெய்யுரை கண்ட, தமிழண்ணா (புலவர் சீனி, சட்டையப்பன்) திருக்குறளுக்கும் சன்மார்க்க உரை ஒன்று கண்டுள்ளார். வள்ளல் பெருமான் பெரிதும் திருக்குறளைப் போற்றியுள்ளார்கள். திருக்குறள் பலவற்றை திருவருட்பா பாடல்களில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்கள். தமிழகத்தில் முதன்முதலில் திருக்குறள் பாடம் தனது முதல் மாணாக்கர் தொழுவூர் வேலாயுதனாரைக் கொண்டு நடத்தியவரும் வள்ளலாரே!

எனவே சன்மார்க்க வாழ்வியல் நூலாக திருக்குறளைக் கொள்ளலாம். அதற்கு உரை எழுதியவர்கள் சன்மார்க்க உரையாகக் காட்டினார் அல்லர். பல உரைகள் வந்திருப்பின் அவைகள் எல்லாம் பிழைபாடு உடையதாகவே இருப்பதாக உள்ளன.

எனவே ஓர் உரை தேவையானது. அதனைக் காலத்தின் நிலை கருதி, தன்பொருள் கொண்டே சன்மார்க்கத் தொண்டு புரிந்து வரும் தமிழண்ணா உரை எழுதியிருக்கிறார். சாகாநிலையைத் திருக்குறள் சுட்டுகிறது.

கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்ட டவர்க்கு. (குறள் 269)

என்ற குறள் நோக்கத்தக்கது. இது சாகாதவனே சன்மார்க்கி
என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். (குறள் 260)

என்றகுறளுக்கு கொல்லான் - (ஓருயிரையும்) கொல்லாதவனுமாய்,
புலாலை மறுத்தானை, புலாலையுமுண்ணாதவனை - எல்லாவுயிரும்
- எல்லா உயிர்களும், கைகூப்பி, கைகுவித்து , தொழும் -
வணங்கும் என்று மிகச் சிறந்த உரையாகக் கருதப்படும் பரிமேலழகர்
உரை பகர்ந்துள்ளார். இது வள்ளுவர் உட்கிடக்கை ஆகாது. இது
மேற்போக்கானது. வள்ளுவர் உள்ளம் உரைத்த கருத்து வேறு

கொல்லான் - தன்னை மரணத்திற்கு எடுத்துச் செல்லாதவனும்,
புலாலை மறுத்தானை - தனது தேகத்தை சுத்த பிரணவ ஞானத்
தேகமாக மாற்றிக் கொள்பவனாகிய ஒருவனை (தசை உடலை
நித்தியமாக மாற்றிக் கொண்டவனை) கைக்கூப்பி எல்லா உயிரும்
தொழும் - அனைத்து உயிர்களும் சிரசின் மேல் வைத்து வணக்கம்
செய்யும்.

இதுதான் சன்மார்க்க உரை - மெய்யுரை. இவ்வாறு திருக்குறளுக்கு
உரைவகுத்துத் தந்திருக்கும் தமிழண்ணா போற்றுதலுக்கு உரியவர்.

இவ்வுரை வழங்குமிடத்து கொலைபுலை தவிர்ப்பது என்பதன்
உண்மை விளங்கும்.

வாழ்க தமிழண்ணா வள்ளுவத்துக் கேற்றவுரை
ஆழ்கனைவர் நெஞ்சம் அறிந்து.

தொழுதார் அ.பொன்னையன்

பதிப்புரை

வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவில் வள்ளுவ பெருந்தகை திருவாய் மலர்ந்தருளியது திருக்குறள். குறள்வெண்பாவால் ஆகியதால் திரு என்னும் அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டு திருக்குறள் ஆனது. இது தோன்றி காலத்திலேயே அனைவரும் வியந்து பாராட்டினர். வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய நற்கருத்துக்களை திரட்டி வழங்குவதால் கண்டவர் அனைவரும் ஏற்று போற்றி இன்புற்றனர். எத்தனையோ கருத்துகளை முன் வைத்து வேறுபடும் தமிழர் திருக்குறளை மட்டும் மறுப்புரைக்காமல் ஏற்றனர். அதற்குக் காரணம் அறம், பொருள், இன்பங்களை வகுத்து, தொகுத்து வழங்கிய அருமைதான்.

பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழ் என்று அறத்துப் பாலிலும், அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் என்று பொருட்பாலிலும், களவியல், கற்பியல் என்று காமத்துப் பாலிலும் பிரிவுகளை அமைத்துக் கொண்டு கருத்துகளை விளக்குகின்ற பாங்கு அழகு.

ஒரு அதிகாரத்தில் பத்து பாக்கள் வீதம் 133 அதிகாரத்திலும் 1330 பாக்களை வழங்கி இருக்கிறார். கடவுள் வாழ்த்து தொடங்கி, ஊடல் உவகை முடிய சொல்லுகின்ற கருத்துகள் படிப்பவர் உள்ளத்தைத் தொடும் பாங்கில் அமைந்துள்ளது. வாழ்வியல், கருத்துகள் ஆதலால் அவற்றை எல்லோரும் விரும்பினர். அதனால் கற்றவர்கள் இயற்றிய நூல்களில் கற்றுணர்ந்த திருக்குறளையும் பதிந்து வைத்து மகிழ்ந்தனர். இப்படி எல்லாருடைய கருத்தையும் ஒருங்கே கவர்ந்து

இழுத்து தன்வயப்படுத்திக் கொண்டவர் வள்ளுவப் பேராசான் ஆவார்.

திருக்குறளுக்கு அவரவர் கண்ட பொருள்களை விளக்கி உரை வகுக்கவும் தொடங்கினர். பரிப்பெருமான், காளிங்கர், பரிமேலழகர் முதலிய பதின்மர் உரை எழுதினர். அவற்றைத் தொகுத்து, திருக்குறள் உரைக் கொத்து என்று பெயரிட்டனர். பலர் எழுதிய உரைகளிலும் பரிமேலழகர் எழுதிய உரையே புலவ போற்றும் பொன்னுரையாக விளங்குகின்றது. தற்காலத்தில் எழுந்த உரைகளுக்கு கணக்கே இல்லை. அவரவர்களும் விரும்பியவாறு கருத்துரை, தெளிவுரை, பொருளுரை, மெய்யுரை, மரபுரை என்றெல்லாம் பற்பல பெயரிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

திருவள்ளுவர் தமிழ் ஞானசித்தர் வழியில் வந்தவர். மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்பவர் சாகாக் கலையை உணர்ந்த சித்தர் பெருமக்கள், அவர்கள் செந்தமிழ் ஞானசித்தி கைவரப் பெற்றவர்கள், காலப்போக்கில் ஞானசித்தர் மரபு அறிவார் இல்லாமல் மறைந்து நிற்கிறது. அதனால் வள்ளுவருடைய உள்ளத்தை உள்ளவாறு காட்ட எவராலும் இயலவில்லை, மேலும் எண்ணிப்பார்க்கவும் முடியாமல் மயங்கினர். “சாகாதவனே சன்மார்க்கி” என்று முழங்கிய வள்ளல் பெருமான் சாகாக் கலையைத் திருக்குறள் உணர்த்துகிறது என்று திருவாய் மலர்ந்தார்.

வடலூரில் சத்தியத் தருமச்சாலை அமைத்தவுடன் தனது மாணவர் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரைக் கொண்டு திருக்குறள் பாடம் நடத்திவைத்தார். அதனால் வள்ளுவர்க்கும், வள்ளல் பெருமானுக்கும் கருத்திணக்கம் இருப்பது தெரிகின்றது.

எனவே திருக்குறளுக்கு சன்மார்க்க உரை ஒன்று வேண்டுவதாக இருந்தது. பெருமானுடையக் கருத்தை நன்கு அறிந்த மாணவர்கள் செய்திருக்கலாம். பெருமான் அன்பர்களுக்கு திருக்குறள் விளக்கம் அவ்வப்போது கூறி வந்திருக்கிறார். அவற்றைக்காரணப்பட்டாரும் அவர்வழி பிறையாறு சிதம்பர சுவாமிகளும் அவர்வழி ஆன்ம நேய பெரும்புலவர் சீனி சட்டையப்பன் அவர்களும் உணர்ந்துள்ளனர். அவ்வாறு உணர்ந்தவைதான் திருக்குறள் சன்மார்க்க உரையாக மலர்ந்திருக்கிறது. உயிர் அனுபவம், அருள் அனுபவம், இறையனுபவம் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வுரையைக் கற்க விரும்புகின்றவர்கள் சாகாக்கலையை விரும்புகின்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். சாகாக் கலை சாத்தியமில்லை என்பவருக்கு இவ்வுரை கசக்கும், மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழ இயலும் என்னும் சாத்தியர்க்கே இவ்வுரை விளங்கும். தத்துவர்களோடு அலைப்பட்டு செத்துப்போகும் மனிதர்க்கு இவ்வுரை பொருந்தி வராது. இது காரும் வந்த அத்தனை உரைகளும் உணர்த்தாத செம்பொருளை இவ்வுரை ஒன்றே உணர்த்துகிறது. இதுவே “மெய்பொருள் உரை.” போகின்ற வழியை உணர்த்துவதே இவ்வுரை. போகாத வழி என்று எவரும் மயங்க வேண்டுவதில்லை, தயங்க வேண்டுவதில்லை.

இவ்வுரையை உலகுக்கு வழங்கிய ஆன்ம நேய பேரன்பர் பெரும்புலவர் சீனி சட்டையப்பன் அவர்கள் வணங்கத்தக்கவர் ஆவார். இவ்வுரையை உலகுக்கு வெளிப்படுத்தும் அன்பர்களும் வணக்கத்துக்கு உரிய வராவார்கள். எல்லாம் திருவருள் செயல் என அமைவோமாக.

பொருளடக்கம்

சாகாத கல்வி	3
வள்ளலார் போற்றும்	5
வள்ளுவம் வள்ளுவத்துக்கேற்ற உரை	7
பதிப்புரை	11

திருக்குறள் அறத்துப்பால்

பாயிர இயல்

1.	¼×Û ÅjüòÐ	21
2.	Åjý °Ëòò	23
3.	¿ò¼j÷ ÀÖ° Å	25
4.	« Èý ÅÄÖÜò¼ø	27

இல்லற இயல்

5.	þø Åjüì °	29
6.	Åjüì °ò Ð° ½¿Äö	31
7.	Åì ° §ÅÜ	33
8.	« ýò° ¼° Å	35
9.	ÅÖòó§¼jòÀø	37
10.	þÉ(Å° Å ÜÈø	39
11.	°òò¿ýÈ(ÄÈ¼ø	41
12.	¿Í × ¿° Å° Å	43
13.	« ¼ì ° Ö° ¼° Å	45
14.	°øì ° Ö° ¼° Å	47
15.	Ä(Èý þø Å(° ÅÅj° Å	49
16.	Åj° È Ö° ¼° Å	51
17.	« øì °jÈj° Å	53
18.	Ä° °j° Å	55
19.	òÈì ÜÈj° Å	57

20.	AAÉÄ °iðÄj'' Á	59
21.	¾Ä' É « î°ð	61
22.	°ðÒÄx « È¾ð	63
23.	®''	65
24.	Ò,ú	67

துறவற இயல்

25.	« Òü - '' ¼'' Á	69
26.	ÒÄjð ÁÜð¾ð	71
27.	¾Äð	73
28.	Ü¼j 'ðì,ð	75
29.	üçj'' Á	77
30.	Äjð'' Á	79
31.	Ä çj'' Á	81
32.	þýÉj °òÄj'' Á	83
33.	,üðÄj'' Á	85
34.	ç' ÄÄj'' Á	87
35.	ÐÉx	89
36.	Äö - ½÷¾ð	91
37.	« Äj « Üð¾ð	93

ஊழ் இயல்

38.	° ú	95
-----	-----	----

பொருட்பால்

அரசியல்

39.	þ'' È Äjð°	97
40.	üðÄ'	99
41.	üðÄj'' Á	101
42.	§,üðÄ'	103
43.	« Èçx - '' ¼'' Á	105
44.	Ì üÈö,É¾ð	107

45.	ĀĀĀj̄ ·· Āò ð̄ ·· ½ì §̄j̄¼ø	109
46.	°üĒĒĒō §°Ēj̄ ·· Ā	111
47.	¾Āōð °Āø Ā̄ ··	113
48.	ĀĀĀ « Ē¼ø	115
49.	¾j̄Āō « Ē¼ø	117
50.	p¼ý « Ē¼ø	119
51.	¾Āōð ¾Ç¼ø	121
52.	¾Āōð ĀĀ̄ ·· ĒĀj̄¼ø	123
53.	Í üĒō ¾Ēj̄ø	125
54.	Āj̄î°j̄Āj̄ ·· Ā	127
55.	°í §̄j̄ý ·· Ā	129
56.	¾j̄Ī í §̄j̄ý ·· Ā	131
57.	ĀŌĀó¾ °ōĀj̄ ·· Ā	133
58.	¾ñ §̄½j̄ð̄¼ō	135
59.	°üĒj̄¼ø	137
60.	° ì̄ Ō̄ ·· ¼̄ ·· Ā	139
61.	ĀĒĀý ·· Ā	141
62.	¬ üĀĀ̄ ·· ĒŌ̄ ·· ¼̄ ·· Ā	143
63.	pĪ ì̄ñ « ĒĀj̄ ·· Ā	145

அங்க இயல்

64.	« ·· ĀîĪ	147
65.	°j̄ø Āý ·· Ā	149
66.	ĀĀ̄ ·· Ēò à ò̄ ·· Ā	151
67.	ĀĀ̄ ·· Ēò ¾ĀðĀō	153
68.	ĀĀ̄ ·· Ē °ĀøĀ̄ ··	155
69.	à ð̄	157
70.	ĀýĒ̄ ·· Āî §̄°÷ð̄ ÿ̄ø	159
71.	Ì Ēòò « Ē¼ø	161
72.	« ·· Ā « Ē¼ø	163
73.	« ·· Ā « ì̄ °j̄ ·· Ā	165
74.	çĪĪ	167
75.	« Āñ	169
76.	Āj̄Ōü °Āø Ā̄ ··	171

77.	À ^{..} ¼ Á _j ð [°]	173
78.	À ^{..} ¼ â ° ò Ì	175
79.	¿ ð ð	177
80.	¿ ð ð ~ Á _j ò ¾ ø	179
81.	À ^{..} Æ ^{..} Á	181
82.	¾ ¿ ¿ ð ð	183
83.	Û ¼ _j ¿ ð ð	185
84.	ŞÀ ^{..} ¾ ^{..} Á	187
85.	ò ø Æ Æ Ā _j ñ ^{..} Á	189
86.	þ _ø	191
87.	À ^{..} Á _j ð [°]	193
88.	À ^{..} ò ¾ Æ Æ ð ¾ Ā Æ ø	195
89.	~ ð À ^{..}	197
90.	Ā Ā Ā _j ^{..} Ā ò Ā Æ Ā _j ^{..} Á	199
91.	Ā ñ Ā Ā ñ Ş [°] Æ ø	201
92.	Ā ^{..} Ā Ā ñ Á _ø Ç [°]	203
93.	¿ ð ^{..} ñ ½ _j ^{..} Á	205
94.	Ý ð	207
95.	Á Ò ó ð	209

ஒழிபு இயல்

96.	Ì È ^{..} Á	211
97.	Á _j È ò	213
98.	Ā Ò ^{..} Á	215
99.	° _j ý È _j ñ ^{..} Á	217
100.	Ā ñ ò ^{..} ¼ ^{..} Á	219
101.	¿ ý È Æ Æ ° ø Ā ò	221
102.	¿ _j ñ ^{..} ¼ ^{..} Á	223
103.	Ì È ° Ā ø Ā ^{..}	225
104.	~ Æ x	227
105.	¿ ø Ì Ā x	229
106.	þ Ā x	231
107.	þ Ā x « î [°] ò	233
108.	¿ Ā ^{..} Á	235

காமத்துப்பால்

கனவு இயல்

109.	¾'' ¸ « ½í Ì - Òò¾ø	237
110.	Ì ÈòÒ « Èø¾ø	239
111.	Ò½÷í °Á¸¸¾ø	241
112.	¿Äö Ò'' ÉóÐ - '' Äò¾ø	243
113.	¾¾þ°ÈòÒ - '' Äò¾ø	245
114.	¿í Ì òÐÈ× - '' Äò¾ø	247
115.	« Ä÷ « È× Òò¾ø	249
116.	ÄÄ× - üËj'' Ä	251

கற்பு இயல்

117.	Ä½÷ ÄÄòÐ þÄí ¸ø	253
118.	¾ñ ÄÐòÒ « Åø¾ø	255
119.	ÄòÒÛ ÄÖÄÄ	257
120.	¾Éò Ä½÷ Äí¾ø	259
121.	¿'' Éó¾Ä÷ ÒÄòÄø	261
122.	¾É× ¿'' Ä - '' Äò¾ø	263
123.	ÄjØÐ¾ñ Ì þÄí¸ø	265
124.	- Òòò ¿Äý « Åø¾ø	267
125.	¿í °jÌ ¸øø¾ø	269
126.	¿'' È « Åø¾ø	271
127.	« Ä÷ ÄÄý ÄÐòÄø	273
128.	Ì ÈòÒ « È× Òò¾ø	275
129.	Ò½÷í °ÁÐòÄø	277
130.	¿í °jÌ ÒÄò¾ø	279
131.	ÒÄÄ	281
132.	ÒÄÄñí ¸ò	283
133.	° ¾ø - Ä''¸	285

அறத்துப்பால்

1 கடவுள் வாழ்த்து

(ஒளி-ஒலி-வெளியாகிய முதல்வனை வாழ்த்துதல்)

1 பரிபூரண அகண்டாகார காரண அகர வடிவத்தை அ மூல எழுத்துக்கள் முதலாகக் கொண்டுள்ளன. அவ்வாறே பரசிவ உலகம் முதலான அனைத்து உலகங்களும் இயற்கைப் பேரறக் கடவுளையே முதன்மையாக உடையன.

2 உலகில் சாகா அருளியல் கல்வி கற்றதன் பயன்பாடு தூய பேரிறையாம் அருட்பெருஞ்சோதி அடியிணைகளைத் தொழுது எழுதற்கேயாம்.

3 சுத்த ஆன்ம அறிவாகிய உள்ளமாம் பீடத்தில் என்றும் மாறா இயல்புடன் எழுந்தருளி உள்ள ஆண்டவனின் அடி மலர்களைச் சார்ந்தார் அருட்பெரு வளாகத்தில் அளவற்ற நெடுங்காலம் அமைவுற்று வாழ்வார்.

4 எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டுவிட்ட ஒருவருக்குப் பேரின்பப் பேரொளியாகி இறைவன் ஒளிர்வான். அவன் திருவடி சேர்ந்தவர்க்கு எப்போதும் துன்பம் இல்லை.

5 அசுத்த மாயை, சுத்த மாயை ஆகியவைகளால் உண்டாகும் வினைபோகம் இறைவனின் மெய் உணர்வாம் துதியை மேற்கொள்வாரிடத்து இல்லை.

6 ஆணவம், கன்மம், மாயை, திரோதனம், மகாமாயை என்னும் பஞ்சமலத்தின் மாத்திரைகளை விட்டவர்கள் மரணத்தை வென்று என்றும் நிலைபெறு எய்துவார்.

7 ஈடு இணையில்லா பேரருள் இறைவனின், துரியாதீத சுயம் ஜோதி ஆகியவர்க்கே மனமாயைகளை, மலங்களை வெல்லுதல் கூடும்.

8 எத்துணையும் பேதமுறாது எவ்வுயிரும் தன் உயிராகி விளங்கும் ஆண்டவனின் அடி இணைகளைத் தலைக்கு ஓர் அணியாகச் சூடினார் தூலம் சூக்குமம் காரணம் முதலிய பிறவி அல்லல்கள் யாவும் கடந்து இன்ப நிலை பெறுவார்.

9 எளிவந்த ஜீவகாருணிய செந்நெறித் தலைவனின் ஒளியெனவும் வெளியெனவும் விளங்கும் உபய திருவடிகளைச் சூடிப் பிரகாசிக்காத தலை, நுணுக்க அறிவுடன் அமைந்தும் அது இயங்காப் பொறியே யாகும்.

10 அருட் ஜோதி கிரணங்களாக விளங்கும் இறைவனின் திருவடி மலர்கள் காரணப் பிறப்பென்னும் மாயாதீதக் கடலையே கால் அளவு நீராக்கிக் கடப்பிக்கும்.

அறத்துப்பால்

1 கடவுள் வாழ்த்து

(ஒளி-ஒலி-வெளியாகிய முதல்வனை வாழ்த்துதல்)

- அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு. 1
- கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின். 2
- மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். 3
- வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல. 4
- இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. 5
- பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். 6
- தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. 7
- அறவாழி அந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது. 8
- கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை. 9
- பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார். 10

2. வான் சிறப்பு

(அருள் மழையின் அருமையைப் பாராட்டுதல்)

11 அருள் மழை வழி வாழ, ஆன்ம கோடிகள் விரும்புவதால் அதுவே அருள் அமுதமாகி ஆனந்தம் ஈகின்றது.

12 மழையானது இம்மை மறுமை ஒருமை இன்பத்தவர்க்கு ஏகதேச கடவுள் சொருபமாகிய உணவினை விளைவித்துத் தானும் அமுதநீராகி உயிர்க்கு உதவுகிறது.

13 அருள் மழை அனுபவம் இல்லாமல் போகுமானால் தூல பிரபஞ்சத்தில் அலைக் கழிவுகள் உண்டாகும்.

14 அருள் மழையானது அருமை ஆன்ம நேயர்களுக்குக் கிட்டாவிடில் ஜீவகாருணிய செம்பயிர் விளைவிக்க யாரும் ஒருப்படார்.

15 மருளையும் இருளையும் கெடுத்து உணர்த்துவது அருள் மழை. அதுவே பேரானந்தப் பேற்றிற்கும் உதவும்.

16 அருள் மழையின் அனுபவப் பதிவுகள் ஒருசிறிதேனும் பெறாவிடில் புல்லும் பூண்டும் நெல்லும் உளுந்தும் விளைவின்றிச் சமுதாய இயக்கம் வீணாகும்.

17 அருட் கடலின் அருமை பெருமைக்கு அருள் மழை காரணமாகின்றது. அப்படி அல்லாவிடில் கருணைக் கடலின் அருமையை யார் உணரப் போகிறார்கள்?

18 ஜீவவிளக்கம், ஆன்ம ஞானம் ஆகியவை அருள் மழை பெய்து ஆதரிக்கா விட்டால் தடையாகும்.

19 அருள் மழையின் பதிவு இல்லாவிட்டால் உயிர்களுக்கு ஊறு ஏற்படும், புலால் உண்டு பசி நீங்க வழி செய்யும், தவ சீலர், பரம ஏழைகளுக்கு உணவு தராமல் போகும்படியும் ஆகிவிடும்.

20 அகப்புற அமுதம் யாவார்க்கும் தேவையானது. அவ்வாறே ஆன்மலாபப் பயிர் விளைய அருள் மழை தேவையாகின்றது.

2. வான் சிறப்பு

(அருள் மழையின் அருமையைப் பாராட்டுதல்)

- வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான்அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று. 11
- துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை. 12
- விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி. 13
- ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். 14
- கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை. 15
- விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றாங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது. 16
- நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின். 17
- சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு. 18
- தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். 19
- நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு. 20

3. நீத்தார் பெருமை

(மும்மலம் இருமாயை இல்லாதார் முதன்மை)

21 உலக உயிர்களைத் தான் எனக் கருதிச் செயல்படும் ஐந்து மல வெற்றியை அடைந்தவரின் முதன்மையே முதன்மை என்று சொல்லுமாம் கடவுள் வேதம்.

22 அறுவகை முனைப்புகளையும் அழித்தவர் தகுதியை எடுத்துக் கூறுவது என்பது அரிது; அது நிட்டை தவம் ஆகிவற்றைச் செய்பவர்களின் எண்ணிக்கையை எடுத்துக்கூறுவதற்கு ஒப்பாகும் தன்மையைக் கொண்டது.

23 மனிதநேய வழிமுறை உயிர்நேய வழிமுறைகளை நுணுகி அனுபவித்திடச் செய்யும் கொல்லாமை தகைமையை அளவுபடுத்திட இயலாது. அதனை மேற்கொள்பவரின் தலைமையே இவ்வுலகில் எடுபடும்.

24 ஜீவகாருணிய செந்நெறி என்னும் இரக்கப் பேருணர்வாகிய சுரட்டுக் கோலால் ஆணவம், கன்மம், மாயை, திரோதானம், மகாமாயை ஆகிய ஐந்து மலங்களும் தன்னைத் தீண்டாதபடி காப்பவன் ஆசிர்வாத மரம் விளையச் செய்யும் விதையாகுவான்.

25 ஐம்மல வெற்றி அடைந்தவர் வலிமை, அகலிகை என்னும் பெண்மீது இச்சை வைத்த இந்திரனைச் சபிக்க தகுதி உடையது ஆகாது. சகித்திடும் தகுதி உடையதாகும்.

26 இதுநாள்வரை வென்றிடாத ஐம்மல வெற்றியை அடைபவர் செயற்கு அரிய செய்தவர் ஆவார். அது தவிரப் பஞ்சேந்திரிய வெற்றி உடையவர் செயற்கு அரிய செய்திட இயலாதவர் எனலாம்.

27 எங்குள்ளதையும் நுகரும் தகைமையும், எங்குள்ளதையும் காணும் பெருமை யும், எங்குள்ளதையும் கேட்கும் சீலமும், எங்குள்ளதையும் பரிசித்து அறியும் பாங்கும், எங்குள்ளதையும் சுவைத்து அறியும் திருவும் உடைய பேரின்பப் பெரு வாழ்வினை உடைய நீத்தார்தம் வழியாகவே இந்த உலகு செயல்படும்.

28 சுத்த மாயாதீத வெற்றியால் மோனம் ததும்ப மொழிந்திடும் மொழியே நிறை மொழி. அதுவே மண்ணுலகிற்கும் மண்ணுயிர்க்குமான கடவுள் வேதங்கள்.

29 தெய்வ எண்குணக் குன்றில் ஏறி நிற்பவர் சினத்தைச் சிறிதளவு நேரம்கூட நிறுத்திப் பயன்படச் செய்யமாட்டார்.

30 ஏறும்பு முதல் யானை ஈறாக உள்ள எண்பத்து நான்கு இலட்சம் உடல் பேதங்களூடைய ஆன்மாக்களே சபை; அதன் உள் ஒளியே கடவுள். அத்துடன் அவ்வுயிர்கள் தாமே என உணர்பவரே அந்தணர்; அறநிலையாளர் ஆவார்.

3. நீத்தார் பெருமை

(மும்மலம் இருமாயை இல்லாதார் முதன்மை)

- ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவல் துணிவு. 21
- துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று. 22
- இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டுஅறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற்று உலகு. 23
- உரனென்னும் தோட்டியான் ஒரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. 24
- ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசம்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி. 25
- செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். 26
- சுவைஒளி ஊறுஒசை நாற்றமென்று ஐந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு. 27
- நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். 28
- குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்தல் அரிது. 29
- அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். 30

4. அறன் வலியுறுத்தல்

(தயாமூல தர்மத்தை எடுத்துரைத்தல்)

31 இறைமைச் சிறப்பும், பேரின்பச் செல்வமும் தந்திடும் தயாமூல தருமத்தினைவிட ஆன்மாவுக்கு இலாபம் தருவது ஏதுமில்லை.

32 தயாமூல தர்மத்தினைவிட ஆக்கம் தருவது ஏதுமில்லை. ஆதலின் இருள், கேடு அடையாதிருக்க அதனை மறவா விழிப்புடன் மலர்ச்சியுறச் செய்தல் வேண்டும்.

33 ஜீவகாருணிய செயல்பாட்டினை இயன்ற அளவு உடல், பொருள், உயிர் ஆகியவற்றால் விடுபடுதல் இன்றி அனுசரித்தல் வேண்டும்.

34 உடல், உள்ளம், உயிர் ஆகிய மூன்றில் நடுநிலைப் பெறுவது உள்ளம். அது மாசு மறுவற்ற உபகார உணர்வால் ஓங்கி ஒளிர்வதே தயாமூல தர்மம் ஆகும். மற்றவை எல்லாம் ஊறு உண்டாக்குவன.

35 தயாமூல தர்மத்திற்குப் புறம்பு இருள் வழி. அதன் நடை, உடை, இச்சை, இன்னாச்சொல் ஆகியவையும் உள்வேக்காடாகும் சினம் இல்லாமையுமே மேன்மை வாழ்வு ஆகும்.

36 தெரிந்து கொண்டபின் அறம் புரிதலின் தெரியாத போதே ஜீவர்களை மகிழ்ச்சியும் தயாமூல தர்மச் செயல் யுகம் அழியினும் ஒளி அழியாப் பண்புடையது.

37 மாயா உடல் பல்லக்கைச் சுமக்கும் இயல்புடைய பிரகிருதி, அதனை நடத்து கின்ற பரநாதன் ஆகிய இவர்களிடம் புண்ணியப் பயனை எடைபோடல் வேண்டா. காரணம், பரமான்மா தயாமூல தர்மத்தால் மேம்படும்.

38 வாக்கு, மனம், தேகம் ஆகியவற்றில் அணுவளவும் பின்னடைவு ஏற்படாமல் தயாமூல தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தால் அது வினை, மதம், மலம், மாயையின் தாக்கங்களைத் தகர்த்து விடும்.

39 தயாமூல தர்மத்தால்தான் பேரின்ப லாபம் கிட்டும். மற்றை அபர ஜீவகாருணியச் செயல்களால் வருவன ஆன்மலாபத்தை அளிக்காது.

40 அருளாளர்கள் வலியுறுத்திய கொலை நீக்கல், பசி போக்கல், தாவர உணவு ஏற்றல் ஆகியனவே ஒருவன் செய்யத்தக்க மாண்புடைய செயல்கள். மற்றவை எல்லாம் அவனது ஆன்மாவை அலைக்கழிப்பு செய்து பிறவியில் தள்ளும்.

4. அறன் வலியுறுத்தல்

(தயாமூல தர்மத்தை எடுத்துரைத்தல்)

- சிறப்புஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு. 31
- அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு. 32
- ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஒவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். 33
- மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற. 34
- அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். 35
- அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொற்றாத் துணை. 36
- அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை. 37
- வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். 38
- அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புகழும் இல. 39
- செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவற்கு
உயற்பால தோரும் பழி. 40

5. இல்வாழ்க்கை

(உள்ளமாம் மனைவியோடு ஆன்மா அகம் மகிழ்ந்து வாழ்தல்)

41 நல்லுள்ளமாம் இல்லாளை உடையவன் இம்மை இன்பினர், மறுமை இன்பினர், பேரின்பினர் ஆகிய மூவர்க்கும் ஜீவகாருணிய செந்நெறி தழைக்க உறுதுணை யாவான்.

42 நித்திய துறவு உடையோர்க்கும், நித்திய துறவு இல்லாதவர்களுக்கும், தன்வயம் இழந்த பரவய நிலையில் ஆழ்ந்தவர்களுக்கும், ஆன்மாவை செழிப்பாக்கும் இல்வாழ்வுடையவனே துணையாவான்.

43 இல்லறத்தான், மெய்ஞ்ஞானிகள், வழிபடு தெய்வம், அருள் கூர் விருந்தினர், தம் சுற்றம், ஜீவனாகிய தான் ஆகிய ஐந்து வகை இருப்புகளின் மூலம் ஜீவகாருணிய செந்நெறியைப் பாது காத்து ஒழுக்குதல் கடமையாகும்.

44 கொலையும் புலையும் ஒருகணமும் குறியாது காருணியத்தால் ஏழை எளியவர்க்குப் பகுத்தாட்டும் பண்புடைமையைப் பெற்றவன் வாழ்க்கை ஓட்டம் எக்காலத்தும் மரபின் வழியே நடந்திடும்.

45 சீரிய உள்ளத்துடன் வாழும் நேரிய ஆன்மாவிற் கு ஆன்ம உருக்கமே பண்புடைமை. கொலை புலை நீக்கி அற்றார் அழிபசி நீக்குவதே பயனுடைமை.

46 ஈதல் அறம், சாதல் அடையாச் சால்பு ஆகியவற்றைச் சரியான பாதை எனக் கொண்டவன் எந்த மார்க்கத்திலும் பழகி எந்த நன்மையையும் இனி அடையப் போவதில்லை.

47 உயிர்நேய உணர்வின் மூலம் உள்ளத் தூய்மையைப் பேணும் ஒருவன் சரியை, கிரியை, யோக, ஞான மார்க்கத்தினரை விட முதன்மையானவன் ஆவான்.

48 ஜீவகாருணிய வழியே ஈதல் அறத்தில் பின்னிடாது வாழும் ஒருவரது வாழ்வியல் கருணை, நன் முயற்சியைச் சாதனமாக்கி வாழ்பவரினும் வலிமை பெற்றது.

49 சத்திய தர்ம வழி என்பது உள்ளங்களுடன் ஒன்றுபட்டு உவகைப்பூத்து வாழ்தல். ஈகையுடன் வாழ்வதே அருளியல் நலமும் கிடைக்கும் வழியாகும்.

50 பூ மண்டலத்தில் அகமும் புறமும் ஆன்ம நெகிழ்ச்சி பெற்று வாழ்பவனே மேலான மோட்ச இடத்தினை அனுபவமாக்கி வாழும் தெய்வமாகிய பரத்துடன் ஒப்ப வைத்து எண்ணப்படுவான்.

5. இல்வாழ்க்கை

(உள்ளமாம் மனைவியோடு ஆன்மா அகம் மகிழ்ந்து வாழ்தல்)

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை. 41

துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
இல்வாழ்வான் என்பான் துணை. 42

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை. 43

பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல். 44

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது. 45

அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற்
போலய்ப் பெறுவது எவன். 46

இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை. 47

ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை
நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து. 48

அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று. 49

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 50

6. வாழ்க்கைத் துணை நலம்

(ஆன்ம சிற்சத்தியின் ஆதரவினைச் சொல்லுதல்)

51 தனக்கு உடையவன் அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவன். அவனது வாழ்வு அருள் வாழ்வு. அவனது வளம் கொல்லாமை. அதனை அணு அளவும் பிசகாமல் போற்றுபவளே ஆன்ம சிற்சத்தி எனப்படுபவள்.

52 ஆன்ம சிற்சத்தியாக வாழும் வளமை பெறாமல் வேறு எத்தகைய வளம் பெறினும் அது வாழ்க்கைத் துணை நலம் ஆகாது.

53 ஆன்ம சிற்சத்தியாகி செயற்படாதபோது, என்ன லாபம் வரப்போகிறது? ஆன்ம சித்தியாகிய ஆதாயம் தேடிட முற்பட்டுவிட்டால் என்ன வராதிருக்கப் போகிறது?

54 ஆன்ம சித்திக்கு வேண்டிய அளவிடாத் தகுதி அருள் அறக் கற்புடைமையே யாகும். அது அருட்பெருஞ்ஜோதியனைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைக்காது.

55 எந்தத் தெய்வங்களையும் ஏறெடுத்துப் பாரா எண்ணம் உடைய ஆன்ம சித்தி, அருள் மழையும் சுரந்து அனைவருக்கும் ஆன்ம லாபத்தினையும் நல்கும் தகுதிப்பாடு உடையவள் ஆவாள்.

56 பஞ்ச மலங்கள் தம்மைத் தாக்காத் தகுதியினால் காப்பாற்றித் தனது உயிர் நாயகனாம் அருட்ஜோதியினின் நீதி நெறிகளை வாழ்க்கையில் கொண்டு செலுத்துபவளே ஆன்ம சிற்சத்தி என்னும் அயர்வுறா ஆரணங்காம்.

57 ஆன்ம சிற்சத்திக்கு அழகு ஆன்ம உருக்கமே. மற்றபடியான நிகழ்வெல்லாம் தகுதி உடையன அல்ல.

58 ஆன்ம சிற்சத்தி ஆனபின், அடைய வேண்டியது அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப் பெருங்கருணை வாழ்வு. ஆதலின் அன்னவளை முப்பத்து முக்கோடி தேவரும் போற்றுவார்.

59 இம்மை, மறுமைப் பயன்களில் அமுந்தினவர்களுக்கு ஒருமைப் பயனாகிய அருட்புகழை ஈட்டித்தரும் தகைமை ஆன்ம சிற்சத்தியாகிய மனைவி ஒருத்திக்கே கிட்டும்.

60 ஆன்ம சிற்சத்திக்குச் சுபசெயல் என்பது அருட்பெருஞ்ஜோதியினைக் கணவனாகப் பெறுதல். அதன்வழி, ஒருமை உணர்வு சக்திகளையும் உருவாக்கி தருவதே ஆகும்.

6. வாழ்க்கைத் துணை நலம்

(ஆன்ம சிற்சத்தியின் ஆதரவினைச் சொல்லுதல்)

மனைத்தக்க மாண்புடையள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. 51

மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல். 52

இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை. 53

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். 54

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை. 55

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். 56

சிறைகாக்குங் காப்புஎவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. 57

பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு. 58

புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை. 59

மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு. 60

7. மக்கட்பேறு

(காருணிய சந்ததியைப் பெற்றிடல்)

61 மானுடப் பிறப்பால் பெறுகின்ற பெரும் பாக்கியம் கருணைப் பெறுதலே. அதனினும் பெரும் பாக்கியம் உயிர் நேய சன்மார்க்கச் சந்ததிகளைப் பெற்று மகிழ்தலாகும்.

62 பஞ்சமா பாதகங்களில் புகுதாத ஜீவகாருணிய சந்ததிகளைப் பெற்றெடுத்தால் எந்தப் பிறவியிலும் எவ்வகையான பிறவிப் பிணியும் நம்மை அணுகாது.

63 தமது சன்மார்க்க ஆதாயமே தமது சந்ததியினர். அந்தச் சந்ததியைப் பெறுதல் அகிம்சை அறத்தால் அன்றி வேறு யாதொன்றாலும் கைகூடாது.

64 தமது கருணைச் சந்ததியினர் கைப்பட்ட அறப்பயிரே சாவா மருந்தாகும்.

65 தம் சன்மார்க்கச் சந்ததியினரைத் தழுவுதல் ஸ்பரிச ரூப உடலுக்குக் கிளர்ச்சி. அது மட்டோ? அவர்கள் ஆருயிர் நேய குதலை மொழிகளைக் கேட்டால் செவிப்புலனுக்கே பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும்.

66 ஊதும் கண்ணன் குழலோசை இன்பம் உடையது. மீட்டும் கலைமகள் யாமோசை அதனினும் இனிமை உடையது என்கிறார்கள். அந்தோ பரிதாபம்! அவர்கள் தமது சன்மார்க்கச் சந்ததியினரது சமத்துவக் கருணை மழலைகளைக் கேளாதவர்கள் போலும்.

67 சன்மார்க்கச் சந்ததியைச் சமூக முன்னோடியாக ஆக்குதலே தயவுடைய தந்தையின் செயலாகும்.

68 தயவுடைய தந்தை அறியும் அறிவைக்காட்டிலும் ஆருயிர் நேயம் நிறைந்த சந்ததியினரின் அருளறிவு மேன்மை உடையது ஆகும்.

69 தயவுடைய சந்ததியினரைப் பெற்றபோது உண்டாகும் உவகையினும் அருளாளன் அவன் என உளம் குளிரக் கேட்டபொழுது ஏற்படும் பேரின்பம் பெரிது ஆகும்.

70 சன்மார்க்கச் சால்புடைய மகன் இவனை ஈன்றெடுக்க காருணிய தந்தை என்ன உயிர் நேய தவம் செய்திட்டானோ எனப் பேசிக் கொள்ளுதல் சிறப்பாகும்.

7. மக்கட்பேறு

(காருணிய சந்ததியைப் பெற்றிடல்)

- பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற. 61
- எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். 62
- தம்பொருள் என்பதம் மக்கள் அவர்பொருள்
தம்மம் வினையான் வரும். 63
- அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ். 64
- மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றுஅவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு. 65
- குழல்இனிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர். 66
- தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். 67
- தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது. 68
- ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். 69
- மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொல்எனுஞ் சொல். 70

8. அன்புடைமை

(ஆன்ம நெகிழ்ச்சியைப் பெற்றிருத்தல்)

71 ஆருயிர்கள் மீது ஆராக் காதல் உடையோர் அவ்வுயிர்களின் துன்பங்கண்டு துடிதுடித்துக் கண்ணீர் பெருக்குவர். அதனால் உள்ளத்தின் உள்ளே அன்பை வைத்து அடைத்துத் தாழிட அவரால் முடியாது.

72 ஆருயிர்கள் மீது ஆராக்காதல் கொண்டோர் உயிரையும் எலும்பையும் பொருளையும் தியாகமாக உதவி விடுவர். ஆனால் அந்தோ ஆன்ம உருக்கம் இல்லாதவர் உடல், உயிர், உடைமை ஆகியவற்றைத் தமக்கே உரியதாய் தாங்கித் தவிப்பார்.

73 ஆன்ம உடலோடு ஒட்டி வாழும் குடித்தனம் எதற்கு என்றால் ஆன்ம உருக்கத்தை அமரர் உலகத்திற்கு அறிவிக்கவேயாம்.

74 ஆன்ம உருக்கம், காருணிய உணர்ச்சியைத் தூண்டிப் பெருகச் செய்யும். அந்தக் காருணிய உணர்ச்சியோ உயிர்களும் தானும் நட்புடையவர்கள் என்னும் நிலைப்பாட்டுணர்வை உண்டாக்கித் தரும்.

75 ஆருயிர் நேயமாகிய ஆன்ம நெகிழ்ச்சி என்னும் இயல்பு உணர்வே பூ உலகத்தில் வாழும்போது பேரின்ப வெற்றியை எய்த வைக்கும்.

76 சன்மார்க்கத் திருநெறிக்கு ஆன்ம நெகிழ்ச்சி அடிப்படையாகும் என்பார். அந்தோ அந்த ஆன்ம உருக்கமே துன்மார்க்கத்தில் துடிப்பவனையும் மாற்றித் தரும் மாவெப்பம் என்பதைப் பெரும்பாலோர் அறிவதில்லை.

77 உள் உடம்புக்கு வலிவு தரும் ஆதார ஆதேய எலும்புகள் இல்லா உயிர்களை நடுவாகிய அறச்சுடர் சுட்டெரிக்கும். அவ்வாறே உயிர் இரக்கம் இல்லாத உயிர்களைத் தயாமூல தர்மம் தண்டித்தே தீரும்.

78 உயிர்களின் ஊடே கலந்து கசிந்து உருகும் ஆன்ம உருக்கமில்லாத ஜீவர்களின் வாழ்வியல், கொடிய பாலை நிலத்தில் பட்டுப்போன மரம் தளிர்ந்தது போலாகும்.

79 உடல் உள்ளம் உயிர் ஆகியவை ஆருயிர்க் காதலினால் அகம் நெகிழாவிடில் தனு, கரண, புவன, போகங்கள் என்ன பயனை உண்டாக்கிவிட முடியும்?

80 ஆருயிரானது, அகம் நெகிழ வாழ்ந்து உதவி புரியவேண்டி ஊன் உடம்புடன் பொருத்தப் பட்டுள்ளது. அத்தகைய ஜீவகாருணிய திருநெறியில் சேராதவர்கள் வாழ்க்கை ஆதார ஆதேயமில்லா எலும்புகள் மீது தோல் கவசம் மூடியநீதப் போன்றது.

8. அன்புடைமை

(ஆன்ம நெகிழ்ச்சியைப் பெற்றிருத்தல்)

- அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்நீர் பூசல் தரும். 71
- அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 72
- அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு. 73
- அன்புநனும் ஆர்வம் உடைமை அதுநனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு. 74
- அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து
இன்புற்றார் எய்துஞ் சிறப்பு. 75
- அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. 76
- என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை அறம். 77
- அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்ந்த தற்று. 78
- புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை
அகத்துறுப்பு அன்பி லவர்க்கு. 79
- அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 80

9. விருந்தோம்பல்

(எளியவரைப் போற்றுதல்)

81 உடல் என்னும் வீட்டினுள் தங்கி மனித நேயத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வாழ்வது என்பது ஏழை எளியவர்க்கு உதவி, ஏற்றம் பெறுவதற்கேயாம்.

82 எளியவர்கள் தன்னிலும் அன்னியராயினும் மரணம் தவிர்க்கும் மருந்தை தாம் மட்டும் ஏற்றல் மனிதாபிமானம் அற்ற செயலாகும்.

83 எதிர்வரும் எளியவர்களுக்கு ஏற்புடையன செய்திட முயல்பவர்கள் தீவினைத் தாக்கப் பெற்றுத் துன்பப்படுதல் இல்லை.

84 ஆன்ம திருப்தியோடும், அன்புரையோடும் எளியவர்களைப் பராமரிப்பவர் உடலினுள் தெய்வீகப் பொலிவு சிறப்புடன் நிலைபெறும்.

85 எளியவர்களை ஏற்று உடல், பொருள், உயிர்ப் பண்புகளால் உதவி, எஞ்சியதை இன்பமுடன் ஏற்பவன், தேகம் எனும் நிலத்தில் விதையிட்டா ஆன்ம பயிர் வளர்க்க வேண்டும்? அதுவே அற நியதிப்படி வளர்ந்தோங்காதா என்ன?

86 எளியவர்க்கு வேண்டுவன செய்து அனுப்பி வைத்து, மேலும் வரும் எளியவர்க்கு வேண்டுவன செய்யும் காருணிய ஏக்க முடையவனை மேலோர்கள், தம்மினும் மேன்மையுடையவர்களாக ஏற்பர்.

87 எளியவர்களை ஏற்று உபசரித்து வாழ்வதே யாகத்திற்கு ஒப்பானது. அதற்குப் பயனாகிய அளவீடு யாதொன்றும் இல்லை.

88 எளியவரைப் பராமரிக்கும் அகநிறைவாம் அறவேள்வியினைச் செய்யாதவரே துறவறத்தைப் பாதுகாத்து 'அது பயன்படாமையின் கைவிட்டோம்' என்று கவலை கொள்வர்.

89 புதியதாக வரும் ஏழை எளியவரைப் பராமரிக்கத் தாழ்பவர்கள் பொருட்செல்வம் இருந்தும் அருட்செல்வத்தால் தாழ்ந்தவரே. அவரே ஆன்ம நேய அறியாமையில் தலை நின்றவராம்.

90 நுண்ணிய மென்மையதாம் அனிச்ச மலர் மூச்சுவிட வாடிப்போகுமாம். ஆனால் புத்தம் புதிய ஏழை எளிய வறுமையாளர், உலகியல் அழுத்தம் காரணமாய் அவரைப் பராமரிக்கும் ஆர்வ மனம் அற்றால் அவ்வெளியவர் மிகவும் வாட்டமுறுவர். அதற்கு முன்னே அவரது இம்மை மறுமைப் பேரின்பப் பயன்பாடுகள் வாட்டமடைந்து விடும்.

9. விருந்தோம்பல்

(எளியவரைப் போற்றுதல்)

- இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. 81
- விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. 82
- வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று. 83
- அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஒம்புவான் இல். 84
- வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம். 85
- செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. 86
- இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன். 87
- பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். 88
- உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஒம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு. 89
- மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. 90

10. இனியவை கூறல்

(தயாமூல தர்ம வார்த்தைகளை வழங்குதல்)

91 உயிர்நேயம் உடையவருடைய கள்ளம் கபடமற்ற சொற்கள் அருளாளர்களின் வாழ்ச்சொற்களாகிய நற்பயனை நல்கும்.

92 ஆன்மா அனுபவம் பெற்றுத் தாம்மட்டும் அகம் மகிழ்தலினும் அகமும் முகமும் மலர தயாமூல தர்ம வார்த்தைகளை வழங்குதலே புண்ணியம் உடையதாகும்.

93 அகமுகமாக நிறைவுபெற்று ஆருயிர்களுக்கு உதவும் உத்தமப் பொருள்களிலும் சீர்மையது பூத்த ஆன்ம நெகிழ்ச்சியால் வழங்கப்படும் இன்மொழிகளாகும்.

94 துன்பம் தரும் ஏழ்மை இல்லாதார் யாரெனில் காருணிய அறவழிப்படுத்தும் கருணை வார்த்தைகளை எத்தகையராயினும் எத்தகைய இல்லாமை நேரினும் அவ்விடத்து அன்புரு சொற்களை அள்ளி வழங்குபவரேயாம்.

95 வாழ்வாங்கு வாழ எண்ணும் வாஞ்சையுடையவர் உள்ளத்தால் பணியும், உதட்டால் அறச் சொற்களும் சூழ வாழ்வார்.

96 காருணிய நிலைகளை எண்ணம், சொல், செயல் ஆகிய மூவகையிலும் பயன்படுத்த முயலுவோமானால் பாவம் பறக்கும். புண்ணியம் பொற்புற வந்து சேரும்.

97 காருணியப் பயனை விளைவிக்கும் திருவுடைய தயாமூல தர்மத் திருமொழிகள், பேரின்ப செவ்வியைப் பிறப்பிக்கச்செய்து நற்புகழினை நிலைபெறச் செய்யும்.

98 உள்ளத்தின் உள்ளே மலம் மாயை சூழாத மாதவம் உடையோர் மங்கல வார்த்தைகள் அளவு கடந்த அற்புத நன்மைகளை உண்டாக்கும்.

99 அறம் அளாவிய அழகுறும் மணிமொழிகள் ஆன்ம லாபத்தை அளிப்பதைக் கண்கூடாகக் கண்டும் ஏன் அகிம்சை அறம் பிறழப் பேச வேண்டும்?

100 நன்மை தருவன கருணை நலம் பயக்கும் நயமிகு மொழிகள். அப்படிக்கின்றி வலிய இம்சையுறு வார்த்தைகளை வழங்குதல், வறட்சியாகி விளைந்த கசப்புக்காயின் பாங்கினை ஒக்கும்.

10. இனியவை கூறல்

(தயாமூல தர்ம வார்த்தைகளை வழங்குதல்)

- இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். 91
- அகனமர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகனமர்ந்து
இன்சொல னாகப் பெறின். 92
- முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம். 93
- துன்புறாஉந் துவ்வாமை இல்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்சொ லவர்க்கு. 94
- பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற. 95
- அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின். 96
- நயன்ஈன்று நன்றி பயக்கும் பயன்ஈன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல். 97
- சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பந் தரும். 98
- இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. 99
- இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. 100

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்

(இயற்கை செய்துவரும் கொடையினை ஆன்மா உணர முற்படல்)

101 இயற்கை தந்தருளும் இனிய கொடை நிலைகளுக்கு
வானகமும் மண்ணுலகமும் ஈடாகாது.

102 ஆன்மா அறிவை இழக்கும் நிலையில் அவ்வாறு நேரிடாமல்
காருணியத்தால் காப்பாற்றல் நிலத்தினும் பெரியதாம்.

103 ஆதாயம் தேடாது ஆருயிர்களுக்கு உதவி செய்யத்
தூண்டுவது கடலினுள் கிடைக்கும் செல்வங்களிலும் சிறந்ததாகும்.

104 ஆருயிர் நேயமும் ஜீவகாருணிய சீலமும் மிகச்
சிறிதேயாயினும், அது உயர்வினால் பனை மரத்தினும் நெடியது
ஆகும்.

105 ஜீவகாருணிய செயல்பாடு மட்டும் சிறப்புடையதல்ல;
அதனை ஏற்பவரின் இனிய திருப்தி உடைமையே சிறப்புடையது.

106 மலமாயை அற்று உலகினை மலர்விக்க எண்ணும்
இயல்புடையவர் உயர்ந்த நிலையை மறவாதிருக்க வேண்டும்.
ஆன்மா அலைவுபடும் காலத்தில் அதனை அசையாத தீபம் போல்
நிறுத்தியவரின் அகநேயத்தை அணு அளவினும் விட்டு அகலாது
நிற்கவும் பழக வேண்டும்.

107 தமது ஆன்மா மிகு மேன்மை உடையதாய் விளங்கக்
கண்காணித்துக் காப்பாற்றியவர் நேய நிறைவினை எப்பிறப்பிலும்
எண்ணும் இனியர் ஆகுக.

108 இம்மை உணர்வினைப் பதிவில் கொள்ளற்க. அகிம்சை
உணர்வினை ஆறாத ஆர்வத்துடன் போற்றிக் கொள்க.

109 பஞ்சமா பாதகத்தில் தலையாய கொலையன்ன
கொடுமையை ஒருவர் தமக்குச் செய்ய நேரிட்டாலும் அவர்
எப்போதாவது கொலை நீக்கத்திற்காகச் செய்த குணச் சீர்மையை
எண்ண அது கெட்டொழியும்.

110 ஆன்மா அகிம்சை நெறி தழுவுவதற்காகச் செய்த
நன்மையை மறப்பது நாம் இருளில் இருந்து உய்வு பெறுவதற்கு
உதவாது.

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்

(இயற்கை செய்துவரும் கொடையினை ஆன்மா உணர முற்படல்)

செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்ற லரிது. 101

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. 102

பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது. 103

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார். 104

உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி
செய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. 105

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு. 106

எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. 107

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று. 108

கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும். 109

எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. 110

12. நடுவுநிலைமை

(தயவின் பெருமை)

111 உயர்திணைப் பிறப்பை உலகம் நமக்கு ஈந்துள்ளது நல்லதே! ஏனெனில் அஃறிணை பிறப்புகள் அனைத்திற்கும் உதவி ஆன்மநேயத் தகுதிகளை உண்டாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

112 தயாசீலன் ஒருவனது பரிணாமம் இம்மியளவும் மாறுபாடின்றி ஓரறிவுச் சந்ததியார்க்கும் உதவியாகிவரும்.

113 சொர்க்கப் பெரும் போகமே கிடைத்தாலும் தயாமூல தர்மத்திற்கு மாறுபாடாகச் செயல்படுவதை விட்டுவிடவேண்டும்.

114 ஓரறிவு முதலான உயிர்களது சந்ததியும் குழந்தைப்பேறும் தாம் தயவுக்குத் தகுதியானவன்தானா என்பதை நிரூபிக்கும்.

115 ஞான வறுமையும் அறிவாக்கமும் ஒரு பொருட்டே அல்ல. எப்போது எனின் தயவின் தகவிலிருந்து சாயாதபோது.

116 தயவுக்கு மாறுபட்ட எண்ணம், சொல், செயல் ஏற்படின் அது 'தான் அழிகின்றேன்' என்பதை நிலை நாட்டிவிடும்.

117 ஆன்மநேய தயவாளனின் வறுமையை ஏழ்மையை ஒரு பொருட்டாகவே உலகம் மதிக்காது. ஆன்றோரும் மதிக்க மாட்டார்கள்.

118 பகைவர் நண்பர் உறவினர் முதலிய யாவரிடத்தும் நடுத்தயவுக்கு நலக்கேடு சூழாவண்ணம் செயல்படுவதே நல்லோர்க்கு அழகு.

119 எண்ணம், சொல், செயல்களில் கோடு தவறாது செயல்பட வேண்டப்படும் தகுதி, தயவுடைமையே யாகும்.

120 உயிர் வாழ்வின் உயர்வு வாணிகமாகும். ஆதலின் தயவைக் கொள்முதல் செய்வதினும் சீர்மை உடையது அதனைப் பேணிப் பாது காத்துப் பயன்படுத்துவதே.

12. நடுவுநிலைமை

(தயவின் பெருமை)

- தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின். 111
- செப்பம் உடையவன் ஆக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப்பு உடைத்து. 112
- நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல். 113
- தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும். 114
- கேடும் பெருக்கமும் இல்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. 115
- கெடுவல்யான் என்பது அறிகதன் நெஞ்சம்
நடுஒர்இ அல்ல செயின். 116
- கெடுவாக வையாது உலகம் நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு. 117
- சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல்
அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. 118
- சொற்கோட்டம் இல்லது செப்பம் ஒருதலையா
உட்கோட்டம் இன்மை பெறின். 119
- வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தம்போற் செயின். 120

13. அடக்கமுடைமை (தற்போதம் இல்லாமை)

121 தற்போத இழப்பு ஒளிவழி உயர்வினை நல்கும்; தற்போத முனைப்பு ஆன்மாவை மீளாமல் இருளில் ஆழ்த்திவிடும்.

122 தற்போதத்தைப் புல்முனை அளவேனும் தோற்றாது ஞானச் செறிவினால் அடக்கி ஆளுக. அதுவே ஆன்மநேய ஆக்கத்தைத் தரும்.

123 கடவுள் நிலை விளங்க ஆன்ம அறிவு விளங்க வேண்டும். ஆன்ம அறிவு விளங்க தற்போதம் அடங்க வேண்டும். அதுவே மெய்நெறி.

124 புறப்புறம் திரியாது தற்போதத்தை அடக்கியவனின் ஞானவெற்றி மலையினும் உயர்ந்து ஒங்குவதேயாகும்.

125 கீழோராயினும் தற்போத இழப்புடையவராகப் பழகுதல் வேண்டும். அதுவே ஜீவகாருணியச் செல்வருக்கு அழகினும் அழகு.

126 பேரின்பப் பெற்றி அடையத் தற்போத வெற்றி பெறுதல் வேண்டும். அது எப்பிறப்பில் தள்ளினும் கைகொடுக்கும்.

127 அகம் அகப்புறம் புறம் புறப்புறம் ஆகிய நான்கு நிலைகளிலும் தற்போதம் அடங்குதல் வேண்டும். ஆயினும் சொற்சோர்வு எனும் சொல்லிழுக்கப்படலும் கூடாது.

128 யாதாகினும் எதாகினும் செய்யின் தற்போதம் தலைகாட்டல் கூடாது. அப்படித் தலைகாட்டினால் ஆன்மநேய விளக்கம் ஏற்படாமல் விலகிவிடும்.

129 தீக்கட்டையால் சுட்டபுண் பொறிபுலன்கரண உள்ளங்களில் தாக்காது ஆறும். ஆனால் இனியவை கூறி அறியா நாவினால் பேசிய தற்போத வடு வழுவாகி வாட வைக்கும்.

130 அகம் அகப்புறம் புறம் புறப்புறம் ஆகிய நான்கிடத்தும் உண்டாகும் வேக்காடு, உஷ்ணம், அழல், தழல் என்னும் சினம் கோபம் வெகுளி முனிவு ஆகியவை தெரிந்து அடக்கத்துடன் வாழ்பவனிடம் அறக்கடவுள் நேரம் பார்த்து நுழைந்து உதவி செய்வார்.

13. அடக்கமுடைமை

(தற்போதம் இல்லாமை)

- அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும். 121
- காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு. 122
- செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப் பெறின். 123
- நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணப் பெரிது. 124
- எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்
செல்வார்க்கே செல்வந் தகைத்து. 125
- ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. 126
- யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பட்டு. 127
- ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும். 128
- தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு. 129
- கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து. 130

14. ஒழுக்கமுடைமை

(இந்திரிய கரண ஜீவ ஆன்ம ஒழுக்கம் உடையவராகுதல்)

131 நால்வகை ஒழுக்கங்களும் உயிர் உணவாகிய ஒளியைச் சிறந்திடச் செய்யும். ஆதலின் அவை தன் உயிரினும் மேலானவையாகும்.

132 காத்து, படைத்து, அழித்துச் செழித்துக் கொழித்தாலும் இரக்க ஒளியேற்ற உயிரினும் ஒழுக்கமே நமக்கு வலிவுடையது. ஆதலின் காரணிய உணர்வுடன் தனக்கும் மன்னுயிர்க்கும் பயன்பட அதனைக் காத்திடல் வேண்டும்.

133 நால்வகை ஒழுக்கங்களே அருட்பெருஞ்ஜோதியாம் பேரரசில் சிறந்த ஜீவகாரணிய குடிமகனாக்கி வைக்கும். அன்றேல் இழிவுதான்.

134 ஞான யோக வேள்வியில் வேதம் மறக்கலாம். ஆனால் உயிர் ஒம்பும் வேள்வியில் அவ்வகை ஒழுக்கங்களை மறந்து வாழ்வது இயலாது.

135 பிறவற்றின் ஆக்கத்தைச் சகியாதவன் அகவொளி அடைவதில்லை. அவ்வாறே ஐவகை ஒழுக்கம் இல்லாவிடத்தும் ஒளி ஏற்ற ஊற்றம் தோற்றமாவதில்லை.

136 ஆன்ம ஒளி ஆற்றலை உடையோர் ஐவகை ஒழுக்கத்தில் பிறழார். காரணம், அதிலிருந்து மற்றவர் விலகியதால் ஏற்படும் அல்லவகைகளைக் கண்ணாரக் கண்டுள்ளதே யாகும்.

137 ஐவகை ஒழுக்கங்களினால் பேரின்பம் அடைவோர் அதற்கான ஒழுங்கினங்களால் ஐவகை மலச் சரிவில் அழுந்தி நிற்பார்.

138 ஆன்ம நேய அருமைப் பண்புக்கு ஐவகை ஒழுக்கம் மூல விதையாகும். ஜீவகாரணியமில்லாமை எப்பிறப்பிலும் ஆன்மாவிற்கு இருளையே எய்துவித்து வீழ்த்தி வீணாக்கும்.

139 காரணிய சீலமுடையவர்கள் கடின சித்த வார்த்தைகளை ஒருபோதும் கூறார்.

140 முன் சென்ற சான்றோர் வாழ்வினும் மேலாம் ஐவகை ஒழுக்க வாழ்வினை உடையவர். அப்படி அறிந்தும் அடையாதவர் படித்த முட்டாள்களே ஆவர்.

14. ஒழுக்கமுடைமை

(இந்திரிய கரண ஜீவ ஆன்ம ஒழுக்கம்
உடையவராகுதல்)

- ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும். 131
- பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை. 132
- ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும். 133
- மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். 134
- அழுக்கா றுடையான்கண் ஆக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்க மிலான்கண் உயர்வு. 135
- ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து. 136
- ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. 137
- நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும். 138
- ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல். 139
- உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார். 140

15. பிறனில் விழையாமை
(சிற்சத்தியைக் கள்ளாமை)

141 மற்ற ஆன்மாவினது ஆற்றலைத் தம் உடைமையாக எண்ணாமையும் போற்றாமையும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முறையுற அறிந்தவர்களிடம் நேரிடாது.

142 தருமச் சிதைவாளர்களில் தலை நின்றவரே மற்றவரது ஆன்மீக வளர்ச்சியைக் குறிவைத்து தனது ஆன்ம வளர்ச்சியினைக் கைவிடுபவராவர்.

143 தூங்கினவர் இறந்தவரே! கள்ளுண்பவர் நஞ்சுண்டவரே! அவ்வாறே அயலவர் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறுவதைக் கண்டு பல் இளிப்போர் தன் ஈடேற்றத்தைக் கைவிடுபவராவர்.

144 சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் புரிந்தவர்களாயினும் யாது பயன்? அயலவர் ஆன்மீக நாட்டத்தை தன் நாட்டமாக எண்ணி இயங்கும்போது?

145 பிறரது ஆன்மீக முன்னேற்றத்தைச் சாதாரண வாழ்வு என அபகரிப்பவரைப் பழியும் பாவமும் நீங்காது உறையும்.

146 ஜீவ இம்சை, மாமிசம் உண்ணல், உயிர்க் கொலை செய்தல், துன்மார்க்கத் தோய்வு ஆகியவை தன் ஆன்ம வளர்ச்சியை அடையாமல் பிறர் ஆன்ம வளர்ச்சியைத் தனதாக்கிக் கோடலைச் செய்விக்கும்.

147 ஈதல் அறம் போற்றுவது இல்வாழ்க்கை. அப்படி இருக்கப் பிறரது ஆன்மீக முன்னேற்றத்தைத் தனதாக அபகரிக்கும் எண்ணமற்றவன் நல்வாழ்வுடையவன் ஆவான்.

148 பிறரது ஆன்மீக அறத்தை - அதனது வல்லபத்தை - தனதாகக் கொள்ள நினையாதவனே அண்ணல் எனப்படுவான்.

49 அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அடையத் தகுதி உடையவர் இவ்வுலகில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் யார் எனில் பிறரது ஆன்மீக ஆக்கத்தைத் தனதாக்கித் தழுவாதவர்களே யாவர்.

150 பசியாற்றல், கொலைநீக்கல், புலைநீக்கல் ஆகியவை தலையாய அறங்கள். அடுத்த நிலை: பிணி, எளிமையின்மை, தாகம், எளிய இச்சைக்கு உதவுவது. அப்படி உதவ இயலாவிடினும் குறையொன்றும் இல்லை. ஆனால் பிறரது கருணை நன் முயற்சியாம் ஆன்ம சிற்சத்தியைத் தனதாக்கிக் கொள்ளக் கருதுவது குறையையே உண்டாக்கும்.

15. பிறனில் விழையாமை

(சிற்சத்தியைக் கள்ளாமை)

- பிறன்பொருளாள் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்து
அறம்பொருள் கண்டார்கண் இல். 141
- அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரின் பேதையார் இல். 142
- விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரில்
தீமை புரிந்துஒழுக வார். 143
- எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல். 144
- எளிதென இல்லிறப்பான் எய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. 145
- பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண். 146
- அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலான்
பெண்மை நயவா தவன். 147
- பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறனொன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு. 148
- நலக்குரியார் யாரெனின் நாமநீர் வைப்பின்
பிறற்குரியாள் தோள்தோயா தார். 149
- அறன்வரையான் அல்ல செயினும் பிறன்வரையான்
பெண்மை நயவாமை நன்று. 150

16. பொறையுடைமை

(ஆன்ம சாந்தம் பெற்றிருத்தல்)

151 ஊற்றுப் பெருக்கு நோக்கத்துடன் அகழ்வார்க்கு எதிர்பார்க்கும் பயனாகிய நீர் தந்து தாங்கிடும் பூமித் தாய் போல தமது ஆன்மீக இனத்தையே இழித்தும் பழித்தும் பேசினும் சாந்தம் பாராட்டுதலே மனித நேய தகைமைப் பண்பாகும்.

152 அளவு கடந்த அழிவும், இழிவும் தன் ஆன்மாவுக்குச் சூழ்பவனைச் சகிப்பது அவை பற்றிச் சற்றும் நினைவேட்டில் பதியாமை செய்வாராயின் நலம் பயக்கும்.

153 யாதொரு ஆதரவும் இல்லாதவர்க்கு யாரேனும் ஆதரவு தருதல் ஆன்ம லாபம். அவ்வாறே அதனை அறியாமையைச் சுவடுகளாக்கிப் பதிய வைப்பாரைச் சகித்திடுதலுமாம்.

154 மனித நேய ஆன்ம நேயப் பரிபூரணம் அடைய விரும்பு வோர்கள் சாந்த நிறைவினராகவே திகழ்தல் வேண்டும்.

155 நினைவில் வேறுபட்டவர் மனிதநேயத்திற்கு உரியவரல்லர். ஊழ்வினை மற்றும் தம்முயற்சியால் கேடு சூழ்பவரைச் சகிப்பது சுத்த தர்மமாகிய ஆளுமையை நல்கும்.

156 நினைவால் மாறுபடல் அக்கணத்து இன்பம். ஆனால் அந்தப் பாதையில் சாந்த நிறைவாளராகி ஊழி நிகழும் வரை ஒதுங்காது கடவுள் சமூகத்திற்கு உரியவர் ஆகிவிடுதல் வேண்டும்.

157 பணவீக்கத்தால் தீமை செய்திட்டாலும் அதன் தாக்கத்தினரால் நோதலும் தணிதலும் இல்லாத நிலைமையே நல்லது.

158 உள்ளத்து எழுச்சியால் முனைப்பால் அயலார் வரம்பு மீறினாலும் நாம் பரிபூரண ஜீவ தயவாளராய் சாந்த நிறைவாளராக இருத்தல் வேண்டும்.

159 பழியை உண்டாக்கும் கொலைக் குற்றம், புலைக் குற்றங்களை மேற்கொண்டு ஒழுக்குவாரிடத்தும், சகிப்புத் தன்மை பாராட்டுபவர் பஞ்ச உடல்களை (கோசங்களை) வென்றவரையும் வென்றவர் ஆவர்.

160 மார்க்கத்துப் பழிப்பாளரைச் சகிப்பது வினைப் பயனைப் புசிக்காத தகவினும் மேம்பட்டதாகும்.

16. பொறையுடைமை

(ஆன்ம சாந்தம் பெற்றிருத்தல்)

- அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. 151
- பொறுத்தல் இறப்பினை என்றும் அதனை
மறத்தல் அதனினும் நன்று. 152
- இன்மையுள் இன்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. 153
- நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும். 154
- ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. 155
- ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். 156
- திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினும் நோநொந்து
அறனல்ல செய்யாமை நன்று. 157
- மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். 158
- துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் இறந்தார்வாய்
இன்னாச்சொல் நோற்கிற் பவர். 159
- உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லும்
இன்னாச்சொல் நோற்பாரின் பின். 160

17. அழக்காறாமை

(மல இருள் விலக முயலுதல்)

161 மல இருள் நீங்கிச் சத்துவ ஒளியுடன் வாழும் வாழ்வினை ஜீவகாருணிய சீலமாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

162 யாவரே ஆயினும் மல இருள் நீங்கி மகிழ்வுடன் வாழும் வாழ்வையே மேலான பாக்கியமாகக் கருத வேண்டும்.

163 பிறரது வளர்ச்சியை உயிர் ஒளியுடன் ஒப்பு நோக்கிக் காணாதவன் ஜீவ தருமப் பயனை ஒருபோதும் அடையப் போவது இல்லை.

164 இருள் சூழும் வாழ்வினால் ஏதும் பயன்பாடில்லை என்பதை அறிந்தோர், தர்ம மல இருள் அகலாத நிலையில் கூடத் தீய செயல்களை மேற்கொள்ளக் கூடாது.

165 புறப்பகையை ஒருவன் தேடித் தீங்கடைய வேண்டியதில்லை. அவன் தீங்கடைய மல இருளும் மன்னுயிர் நேயமும் இல்லாமையே போதும்.

166 ஈதல் அறத்தால் பர ஜீவகாருணியம் செய்தலையும், அபர ஜீவகாருணியம் செய்தலையும் கெடுப்பவனது வாழ்வு, பர உபகாரமின்றியும் அபர உபகார மின்றியும் கெட்டு ஒழியும்.

167 அகிம்சை அறமுமின்றி மலவிருள் நீக்கமுமின்றி வாழ்பவனை உபகார சத்தி அபகார சத்தியிடம் அறிமுகப்படுத்தி விடும்.

168 மருள் விலகாது மனித நேயமில்லாது வாழும் ஒரு பாப ஆத்மா, தன்னை அருட் செல்வத்திற்கு உடையவனாக்கிக் கொள்ளாமல் ஜீவ இம்சையாளனாக மாறிவிடும்.

169 இம்சையாளன் வளம் பெற்று வாழ்வதும், அகிம்சையாளன் நலம் இழந்து வாழ்வதும் தீர எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியதொன்றாகும்.

170 மலவிருள், மனிதநேயமின்மை ஆகியவற்றுடன் வாழ்ந்து சிறந்தவரும் இல்லை; மல இருள் நீங்கி, மனிதநேய மாண்பு பெற்று வாழ்ந்து கெட்ட வருமில்லை.

17. அழுக்காறாமை

(மல இருள் விலக முயலுதல்)

- ஒழுக்காறாக் கொள்க ஒருவன்தன் நெஞ்சத்து
அழுக்காறு இலாத இயல்பு. 161
- விழுப்பேற்றின் அஃதொப்பது இல்லையார் மாட்டும்
அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின். 162
- அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணாது அழுக்கறுப் பான். 163
- அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் இழுக்காற்றின்
ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து. 164
- அழுக்காறு உடையார்க்கு அதுசாலும் ஒன்னார்
வழுக்கியும் கேடீன் பது. 165
- கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும். 166
- அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும். 167
- அழுக்காறு எனஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும். 168
- அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடும் நினைக்கப் படும். 169
- அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை அஃதுஇல்லார்
பெருக்கத்தில் தீர்ந்தாரும் இல். 170

18. வெஃகாமை

(ஆளுமை கண்டு அகமகிழ்வு அடைதல்)

171 தயவுதாட்சணியமில்லாதவர், அகிம்சைவழிவந்த அறநிலை ஆக்கத்தைக் கண்டு, அகநிலை ஒளியேற்றம் பெறாவிட்டால் தத்துவச் சீரழிவு உண்டாகும்.

172 தயவு எல்லையைத் தாண்டி பழிபடும் யாதொன்றையும் செய்யாதவர், கருணைக் களிப்பினை விரும்புவராவார்.

173 இம்சை இன்பத்துள் இழிநிலை இன்பத்தை ஒருபோதும் மேற்கொள்ளார் மறுமை மற்றும் பேரின்பத்தை விரும்புகிறவர்களாவார்.

174 மாயையின் தாக்கத்தை மண் கவ்வும்படி செய்தவர் இடம், பொருள், ஏவல் முதலிய வழிமுறைகளை உள்ளத்தில் கருதார்.

175 மண் - பெண் - பொன் விருப்பினை விரும்பின் அறநிலை ஆளுமை என்னாவது?

176 ஆன்ம தயவால் அருள்நிலைக்குப் பாடுபடுபவர் உலகியல் நிலை கருதி உத்தம போகத்தை இழப்பதால் என்ன பயன்?

177 பிறரது ஆளுமை உரிமைகளை நிலை தாண்டி அனுபவிக்க இச்சித்தால், அவற்றால் ஆகும் பயன் யாதொன்றுமில்லை.

178 தாமே முயன்று, தாமே பட்டுத் தெளிந்து பயனை அடைந்து தாமே அதனை ஆருயிர் மேம்பாட்டிற்குப் பயனாக்க விரும்புவவர், பிறரது ஆக்கம் பற்றி அணுவளவும் மதிப்பிடார்.

179 தயாமூல தருமம் உணர்ந்து, பிறரது ஆளுமை ஆக்கம் கருதி - யாதும் கருதாதாரை - அருள் செல்வம் தேடி வந்து அடையும்.

180 யாதும் வேண்டாமையே வீரம். அந்நிலையில் சிறியதோர் தளர்வு உண்டாயினும் அது ஆக்கக் கேட்டிற்கு வழிவகுக்கும்.

18. வெஃகாமை

(ஆளுமை கண்டு அகமகிழ்வு அடைதல்)

- நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும். 171
- படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர். 172
- சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். 173
- இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். 174
- அஃகி அகன்ற அறிவென்னாம் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். 175
- அருள்வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். 176
- வேண்டற்க வெஃகியாம் ஆக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். 177
- அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். 178
- அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறன்அறிந் தாங்கே திரு. 179
- இறல்ஈனும் எண்ணாது வெஃகின் விறல்ஈனும்
வேண்டாமை என்னுஞ் செருக்கு. 180

19. புறங்கூறாம

(இழிதகவுகளை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல்)

181 தயாமூல தர்ம வழி செல்லாமல் தயவின்மையை மேற்கொண்டாலும் ஒருவனது இழி தகவுகளைச் சொல்லி வெளிப்படுத்தாமை ஆன்மாவிற்கு நிம்மதி அளிக்கும்.

182 தயாமூல தர்ம வழி நடவாது நின்றலினும் இழிதகவுடையது ஒருவனது நிலையை அளவிடுதலும், அது பற்றி விமர்சித்தலுமாம்.

183 பிறரது இழிதகவுகளை எடுத்துரைப்பதைவிட அந்த இழிதகவுகளை மனத்தின்கண் புதைத்து விடுதல் அருட்தகுதியை உண்டாக்கும்.

184 அகம், புறம் ஆகிய இரு கண்களைக் கொண்டு, தயவின்மைகளை அளவிட்டுப் பேசுவது நமது வேலையன்று.

185 இழிதகவுகளை எடுத்துரைக்காத விரதம் அறமாகும். அந்த அறத்தை மனம் வேறு சொல்வேறுபடக் கூறக்கூடாது.

186 பிறரது இழிதகவுகளை விமர்சிக்கும் ஒருவன் தனது இழிதகவுகளைத் தூற்ற இடம் தருவதே அறமாகும்.

187 அகம் மகிழ ஆன்ம ஒளியை அறியாதவரே புறம் கூறி இருளில் அலைபடுபவர்.

188 ஆன்ம ஒளியால் நெருங்கியவர்களை எடைபோட்டுப் பழிபடப் பேசுபவர் நெருங்கா திருப்பவர்களை எப்படி ஏசிப் பேசுவாரோ?

189 ஆன்மாவின் பழிபாவங்களை வெளிப்படுத்தாமல் வேறுவகையால் ஒருவரது பழிபாவங்களை வெளிப்படுத்துவதும் கூட, விமர்சனமாகும். அதை உலகம் எவ்வறம் கருதி தாங்கி நிற்கிறதோ?

190 குற்ற உணர்வானது, பொறி, புலன், மனம், குணம், ஜீவன், ஆன்மா ஆகியவற்றில் தன் பதிவுகளை உண்டாக்கும். அவற்றை இனங்கண்டு விலக்கினால் உலகில் தீமை உளதாகுமா?

19. புறங்கூறாமை

(இழிதகவுகளை வெளிப்படுத்தாதிருத்தல்)

- அறங்கூறான் அல்ல செயினும் ஒருவன்
புறங்கூறான் என்றல் இனிது. 181
- அறனழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. 182
- புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலின் சாதல்
அறங்கூறும் ஆக்கம் தரும். 183
- கண்நின்று கண்ணறச் சொல்லினும் சொல்லற்க
முன்இன்று பின்னோக்காச் சொல். 184
- அறஞ்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். 185
- பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும். 186
- பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாடல் தேற்றா தவர். 187
- துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்
என்னைகொல் ஏதிலார் மாட்டு. 188
- அறன்னோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறன்னோக்கிப்
புன்சொல் உரைப்பான் பொறை. 189
- ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின்
தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு. 190

20. பயனில சொல்லாமை

(தயவினின்றித் தடுமாறும் சொல் கூறாமை)

191 தயா நெறியாளன் முன், தடுமாறும் சொல் பேசுபவனை எல்லோரும் இழித்துப் பேசுவர்.

192 நண்பர்களிடம் கெடுதல் செய்வதினும் தீமை பயப்பது, தயவின்றித் தடுமாறி உரைப்பதாகும்.

193 ஈவு இரக்கம் ஈரம் அன்பு கசிவு கனிவு ஆகியன இல்லாது பேசும் விளக்கவுரைகள் காருணிய வளர்ச்சிக்கு உதவாது.

194 ஆன்மலாப ஆதாயத்தை அப்படியே விலக்கி நீக்குவது தயா நேர்ச்சி இல்லாது உரைக்கும் சொற்களாகும்.

195 ஆன்ம நேயப் பயனின்றி உரைக்கும் உரைமொழிகள், ஜீவகாருணிய செப்ப முடைமையினின்று நீங்கி இழிவு நேரிடச் செய்து விடும்.

196 தயவிலா தடித்த சொல் பேசுபவர்களை மக்கள் கூட்டத்து நெல் மணி எனல் வேண்டாம். பதர் (பதடி) எனல் வேண்டும்.

197 பொதுமக்கள் ஒரோவழி பயனற்றுத் தயவின்றிப் பேசினும் ஆன்மநேய ஆன்றோர் ஒருபோதும் ஒருசொல் பேசினும் தயாவிலாது பேசக்கூடாது.

198 பொதுமை, ஒருமை, சமச்சீர்மை, காருணிய உரிமை ஆகியன நீங்கிய பயனிலாச் சொல்லினைத் தயாநெறித் தகவினர் கூறிடார்.

199 அருள் ஒளிக் காட்சியை அகத்துள் அனுபவிக்கும் ஒருமையாளர் தயவில்லாத ஒருசொல் கூட உரைக்க நேரிடார்.

200 அருள் ஆக்கம் - காருணியச் செல்வம் - தயாமூல வளம் பொருத்திய சொற்களையே ஒருமை நெறியாளர் உரைத்திடல் கடமையாகும்.

20. பயனில சொல்லாமை

(தயவினின்றித் தடுமாறும் சொல் கூறாமை)

- பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப் படும். 191
- பயனில பல்லார்முன் சொல்லல் நயனில
நட்டார்கண் செய்தலின் தீது. 192
- நயனிலன் என்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கும் உரை. 193
- நயன்சாரா நன்மையின் நீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து. 194
- சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். 195
- பயனில்சொல் பாராட்டு வானை மகன்எனல்
மக்கட் பதடி யெனல். 196
- நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. 197
- அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல். 198
- பொருள்தீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருள்தீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர். 199
- சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். 200

21. தீவினையச்சம்

(சஞ்சித ஆகாமிய பிரார்த்த செயல்களுக்கு நடுங்குதல்)

201 தீவினை விடாத ஒரு வாதனை. அது ஆகாமிய முனைப்பால் முகிழ்க்கும். அந்த முகிழ்ப்புக்கே அச்சப்படுபவர் ஆன்ம நேயர்.

202 மாபாதகம் ஆன்மாவிற்கு நீக்க முடியாத இருளைக் கொடுத்து விடும். ஆதலின் சுட்டுப் பொசுக்கும் தீயினும் பயங்கரமானது ஆகாமிய வினை.

203 ஆன்மாவின் ஆணவ முனைப்பு, தீயதில் காலை வைக்கத் துடிக்கும். ஆனால் ஜீவகாருணிய சீலர்கள் இயற்கையால் எச்சரிக்கப்பட்டு எட்ட விலகுவர்.

204 ஆணவ மறைப்பினால் ஆகாமியக் கேட்டில் ஆழ்ந்து விடாமல் எச்சரிக்கை அடைக! இல்லாவிடின் அறக்கடவுள் நரகம் தந்து தண்டிக்கத் தயாராகி விடுவார்.

205 யாதொரு குறையாலும், யாதொரு எண்ணத் தீமையும் எழாது காத்திடுக. ஒருவேளை அப்படிச் செய்யும்படி நேரிடின் கேடு சூழ்வது உறுதி.

206 பிறவி நோய் பக்கம் நெருங்க விரும்பாதவர் ஆகாமிய வினையால் அடுத்தவரை நெருங்காது ஒழிக.

207 புறப்பகையை வென்று விடலாம். ஆகாமிய வினைப்பகையை வென்றடக்கா விட்டால் வீழ்ச்சியே கிட்டும்.

208 ஆகாமிய வினை செய்பவர் எப்போதும் அழிவது உறுதி. காரணம், நிழல் எப்போது நம்மை விட்டு நீங்குகிறது?

209 தனக்கு இனியன தேடிக் கொள்ள விழையா விட்டாலும் ஆகாமிய வினை எழாமலாவது காத்திடுதல் வேண்டும்.

210 ஆகாமிய வினையின் பக்கம் சாய்ந்து அலைவு தேடிடுவானாயின் அவனே பெரும் பாதகன் என்பதறிக.

21. தீவினையச்சம்

(சஞ்சித ஆகாமிய பிரார்த்த செயல்களுக்கு நடுங்குதல்)

தீவினையார் அஞ்சார் விழுமியர் அஞ்சுவர்
தீவினை என்னுஞ் செருக்கு. 201

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை
தீயினும் அஞ்சப் படும். 202

அறிவினுள் எல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல். 203

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு. 204

இலன்என்று தீயவை செய்யற்க செய்யின்
இலனாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 205

தீப்பால தான்பிறர்கண் செய்யற்க நோய்ப்பாலதன்னை
அடல்வேண்டா தான். 206

எனைப்பகை யுற்றாரும் உய்வர் வினைப்பகை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று. 207

தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று. 208

தன்னைத்தான் காதல னாயின் எனைத்தொன்றும்
துன்னற்க தீவினைப் பால். 209

அருங்கேடன் என்பது அறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின். 210

22. ஒப்புரவறிதல்

(ஜீவகாருணியம் செய்யும் உணர்வுடைமை)

211 இருமைப் பயனுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒருமைப் பயன் உடைய மழையன்ன உபகாரிகளுக்கு உயர்ந்தவர்களும் உலகவரும் எதை நன்றி கருதி அர்ப்பணிக்க இயலும்?

212 இடையறா நன்முயற்சியால் உபகாரம் செய்தல் வேண்டும் எனச் சம்பாதித்த செல்வம் கையற்ற, கதியற்ற ஏழையர்க்கு அகப்புற உதவி செய்வதற்கேயாம்.

213 மறுமை உலகிலும் கூட மனம் உருகி, உயிர் உருகி, ஆன்ம நிலை உருகி உபகரிக்கும் பொருட்டு உணர்வு பெறுவது அரிது. ஆதலின் இவ்வுலகில் காருணிய உணர்வுடைமையே யாவினும் மேலானது.

214 அபேதம் என்னும் ஒருமையாகிய உரிமையை உடையவரே, உயிர் அனுபவம் உடையவர். மற்றையவர்கள் மாண்டு போனவரே.

215 மூவுலகமும் அனுபவிக்க ஆர்வப்படும் அருளும் பொருளுமாகிய செல்வம், நட்ட நடுஊரில் நான்கு கரையும் நிறைந்து ததும்பும் நீர் நிலையதே ஆகும்.

216 இரக்க உணர்வு நிரம்பிய ஏந்தலின் இருவகைச் செல்வமும் நடுவூரில் பழுத்த மாமரப் பொது போன்றதே ஆகும்.

217 ஜீவகாருணிய சீலம் பெருந்தகைமைக்குரிய பண்பு; அத்தகையவர் பெற்ற அருளும் பொருளுமாகிய செல்வம், அடிமுடிவரை (அகம்புறம்) பயன்படுகின்ற மாமருந்து தருவே யாகும்.

218 தனு கரண புவன போகங்கள் உதவி செய்ய இயலாக் காலம். அப்படியிருந்தும் ஒப்புரவு அறிவாளர் உபகார ஒருமை உணர்விலிருந்து ஒரு நொடியும் தளர்ச்சி பெறார்.

219 உபகார உதவியின்றி ஏகப்பட்ட செல்வம் உடைத்தாய் இருப்பதினும் ஈதல் உணர்வு மாறா வறுமையாளனாய் வாழ்வதே மேல்.

220 ஜீவகாருணிய சீர்மையினால் இடுக்கண் யாதாயினும் ஏற்படின் அதனைத் தன் ஆன்மப் பண்பை விலை பேசியேனும் பெறுதலே மானுட வாழ்வின் தகுதிப் பாடமாகும்.

22. ஒப்புரவறிதல்

(ஜீவகாருணியம் செய்யும் உணர்வுடைமை)

- கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு. 211
- தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. 212
- புத்தே ஞலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற. 213
- ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். 214
- ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. 215
- பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம்
நயனுடை யான்கண் படின். 216
- மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கண் படின். 217
- இடனில் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். 218
- நயனுடையான் நல்கூர்ந்தா னாதல் செய்யுநீர
செய்யாது அமைகலா வாறு. 219
- ஒப்புரவி னால்வரும் கேடெனின் அஃதொருவன்
விற்றுக்கோள் தக்க துடைத்து. 220

23. ஈகை

(நிராதரவாளர்களுக்கு நிறைவுடன் உதவுதல்)

221 அற்றார்க்கும் - அலமந்தவார்க்கும் - ஈதலறப் பயனைச் செய்யாது தடைப்பட்டுத் தவிப்பவார்க்கும் - உதவி செய்தலே ஈகை. மற்ற உதவி யாவும் ஆதாயப் பயனை அளிப்பதேயாகும்.

222 கொல்லாமை புலால் உண்ணாமையை ஏற்புடைமைச் செய்திட யாசகப் பொருள் சஞ்சிதம் தரும் என எண்ணிடல் தீமையே. ஆன்மீக ஊடாட்டம் இல்லா சூனிய உலகு நாம் பெறினும் அதைவிட உயர்வானது ஈகை உணர்வே.

223 உள்ளும் புறமும் அறியாமை இருளில் அழுந்தும் நிலை வந்த போதும் இல்லையே என்ற இழிதகைமை நிலையைச் சொல்லாது ஈதல் ஜீவகாருணிய குலத்தினன் கொள்கையாகும்.

224 பசிக்கு யாசித்தவர் பசியை நீக்கி அவரது அகத்தின்பம் துரும்பக் காண்பவார்க்கு இரக்க உணர்வு மட்டுமிருப்பது இன்னாமைப் பண்பே எனலாம்.

225 உற்ற நோய் தோன்றல், உயிர்க்கு உறுகண்செய்யாமை ஆகிய தவத்தினும் சிறப்புடையது ஆன்ம விளக்கத்தை அழிக்கும் பசியை நீக்குவதே யாகும்.

226 இன்னுயிர்க்குத் தயாமுல தர்ம வலிவு தேவை. அதன்படி அகப்புற வாழ்வினை ஈகைக்கு ஈடுபடுத்தலே அழியாச் செல்வத்திற்கு அழகு.

227 தலையாய அறம் பகுத்துண்பதே. அவை எறும்பு முதல் யானை ஈறாக வாழும் உயிர்க்கும் பொதுவாகும். குறிப்பாக மானுட சமுதாயத்தில் அலைக்கழிவு உடையவார்களுக்குமாம். அத்தகைய நடைமுறையை உடையவனை எத்தகைய பசியும் அண்டாது.

228 அற்றார்க்கு ஈவதால் ஆன்மா வலிவுடன் பொலிவு பெறும். அதனையே படித்து அறிந்து உணராதவர் உடல் பொருள் ஆவி முதலியவற்றை இழந்து நஷ்டப்படுவார்கள்.

229 யாசிப்பது பெரும் பாவம். அதனினும் பெரும் பாவம் அதனைத் தன்னலத்திற்கு ஆக்கி உண்பது ஆகும்.

230 சாவே பெரும் பாதகம். ஆனால் அந்தச் சாவுகூடச் சாதகம் செய்யும். எப்போது என்றால் உடல் பொருள் ஆவியை உயிர்க்கு உதவும்போது.

23. ஈகை

(நிராதரவாளர்களுக்கு நிறைவுடன் உதவுதல்)

- வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. 221
- நல்லாறு எனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று. 222
- இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்
குலனுடையான் கண்ணே உள. 223
- இன்னாது இரக்கப் படுதல் இரந்தவர்
இன்முகங் காணும் அளவு. 224
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசிஆற்றல் அப்பசியை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 225
- அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. 226
- பாத்தாண் மரீஇ யவனைப் பசிஎன்னும்
தீப்பிணி தீண்டல் அரிது. 227
- ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். 228
- இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழர் உணல். 229
- சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்
ஈதல் இயையாக் கடை. 230

24. புகழ்

(காருணியத்தால் உண்டாகும் கண்ணியம்)

231 ஆன்ம லாபம் பெற ஒரே வழி வறியவர்க்கு உணவளிப்பது. அதோடு அந்த ஏழையர் மேம்பாட்டிற்கு இனிய உதவிகள் புரிதலுமாம்.

232 வேதாகமங்களாலும் நீதி நெறி நூல்களாலும் தரும சாத்திரங்களாலும் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட நீதி நெறிகள் எல்லாம் ஏதும் இயலாதவர்க்கு உணவளிப்பதுவேயாம்.

233 ஈடு இணையற்ற பூமண்டலத்தில் பசி முதலியவற்றை நீக்கி ஆக்கம் தரும் அறப்பணி புரிதலே புகழ் எனப்படும்.

234 மண்ணுலகில் ஈத்துவக்கும் இன்பம் செய்தளிப்பவரையன்றி அறிஞர்களை உலகு போற்றிப் புகழாது.

235 பசி நீக்கல் - கொலை நீக்கல் - புலை நீக்கல் - ஏழ்மை எளிமை நீக்கல் ஆகியவை செய்தறியார் பயிரிடா நிலம்போல ஆவார். மேலும் கீர்த்தி மிகுதியாகி ஏற்படும் இயற்கை மரணமும் அன்னவர்க்கே உண்டாகி உயர்த்தும்.

236 ஈகையால் மிக்க ஜீவகாருணிய செயல்பாடு ஒன்றாலே புகழ் அடைக. மற்றவை, மற்றயவை வெளிப்படுதலினும் வெளிப்படப் பேசப்படாமையே நன்றாகும்.

237 இம்சை செய்து அகிம்சை செய்யாமல் வாழ்பவர்க்குப் புகழ் சூழாது. அப்படிச் சூழாமைக்கு அவர் வருந்துவதால் பயன் இல்லை.

238 தனக்குப் பின்னும் காருணியப் பேரறம் தழைத்து ஒங்கிடல் வேண்டும். அதுவின்றேல் இகழ், புகழ் அன்று.

239 உயிர் நேய உயர் அறமுடையோர் வாழும் நிலப்பகுதியே நிலப்பகுதி யாகும். மற்றவை அவல நிலப்பகுதியாகவே கருதப்படும்.

240 கொலை, புலை முதலிய பழிபாவங்கள் செய்யாது வாழ்வதே புகழ். அஃதன்றி அப்படி செய்பவரை அறமுறையால் திருத்தாமலும் வாழ்வது இகழ்.

24. புகழ்

(காருணியத்தால் உண்டாகும் கண்ணியம்)

- ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு. 231
- உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கொன்று
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ். 232
- ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழல்லால்
பொன்றாது நிற்பதொன்று இல். 233
- நிலவரை நீள்புகழ் ஆற்றின் புலவரைப்
போற்றாது புத்தேள் உலகு. 234
- நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரிது. 235
- தோன்றின் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று. 236
- புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன். 237
- வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லாம் இசையென்னும்
எச்சம் பெறாஅ விடின். 238
- வசையிலா வண்பயன் குன்றும் இசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். 239
- வசைஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். 240

25. அருளுடமை

(பெருந்தயவினால் புன் புலால் உடம்பை பொன்னுடம்பு ஆக்கும் தகைமை)

241 பெருந்தயவு என்னும் பேரறப் பாங்கே பெருஞ்செல்வமாகும்! அஃதில்லாத இம்மை மறுமை நிலைமைச் செல்வமே கீழ் மக்களிடம் விளங்குவன.

242 சரியை கிரியை யோக ஞான நெறிகளில் பழகி ஊடாடினவர்கள் ஜீவகாருணியத்தால் கிடைக்கும் பேரருளே பெருந்துணை என உணர்வர்.

243 அகமும் புறமும் சூழும் இருளை ஒருபோதும் கண்டு அறியார் உயிர் இரக்க முடையோர் ஆவர்.

244 மனிதநேய உயிர்நேய உணர்வாளர்களுக்குத் தன் உயிர் பிரிய நேருமோ என்னும் அச்சமுடையமை ஏற்படாது.

245 பிறவி அல்லல்கள், பேதைமை அல்லல்கள், பெருவறுமை அல்லல்கள் ஆகியன பெருந்தயவுடையார்க்கு இல்லை என இவ்வுலகம் சாட்சிகூறிச் சான்றாகி நிற்கின்றதைக் கவனியுங்கள்.

246 ஜீவகாருணிய சீலமின்றிக் கொலை புலை மேற்கொள்பவர் மெய்நெறி வாழ்வினை மறந்து மெய்ப்பொருளையும் கைவிட்டவரேயாவர்.

247 பெருந்தயவுடையார்க்கு மோட்சப்பதி நிச்சயம்; பெருந்தயவில்லாதார்க்கு நரகப்பதி நிச்சயம்.

248 பொருளை இழந்தார் எப்பாடு பட்டாயினும் ஈட்டிக் கொள்ள இயலும். ஆனால் அகிம்சை அறம் பிறழ்ந்த மறநிலை உணர்வுடையோர் ஒருகாலும் உருப்படப் போவதே இல்லை.

249 பக்குவம் இல்லாத தலைவனும் தலைவியும் அனுபவித்து அறியப்போவது ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறே உயிர்நேய அற உணர்வில்லாது செய்யும் உபகாரச் செய்கையுமாம்.

250 காம வெகுளி மலம் மயக்கம் மாயைகளுக்கு நாம் ஆட்படும்போது எப்படித் தடுமாறுவோமோ அப்படியே மெலியாரை அலைவுபடுத்தத் தொடங்கும்போதும் என்பதை எண்ணுக.

25. அருளுடமை

(பெருந்தயவினால் புன் புலால் உடம்பை பொன்னுடம்பு ஆக்கும் தகைமை)

அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணும் உள. 241

நல்லாற்றான் நாடி அருளாள்க பல்லாற்றால்
தேரினும் அஃதே துணை. 242

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த
இன்னா உலகம் புகல். 243

மன்னுயிர் ஒம்பி அருளாள்வாற்கு இல்லென்ப
தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை. 244

அல்லல் அருளாள்வார்க்கு இல்லை வளிவழங்கும்
மல்லல்மா ஞாலம் கரி. 245

பொருள்நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் அருள்நீங்கி
அல்லவை செய்தொழுது வார் 246

அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை
பொருளில்லார்க்கு
இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு. 247

பொருளற்றார் பூப்பர் ஒருகால் அருளற்றார்
அற்றார்மற் றாதல் அரிது. 248

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால் தேரின்
அருளாதான் செய்யும் அறம். 249

வலியார்முன் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேல் செல்லும் இடத்து. 250

26. புலால் மறுத்தல்

(இம்சை உணவை மறுத்து இயற்கை உணவை ஏற்று அழியா உடலைப் பெறுதல்)

251 ஆன்மாவை வளர்க்க ஆசைப்படாமல் அழியும் தேகத்தை வளர்க்க வேண்டி அகிம்சைக்கு விரோதமான உணவை உண்ணத் தொடங்கினால் இரக்கம் தயவு காருணியம் அருள் வளர்ச்சி ஆகியவை பெறா இருள் நிலை சூழும்.

252 மெய்ப்பொருள் மேவிடல் ஆன்ற ஆன்ம விளக்கமாகிய இரக்க உணர்வால் கைகூடும். அவ்வாறே ஊன் உண்ணாதிருத்தல் தன் மாத்திரம் முதல் தலைவனின் திருவடிவரை விளக்கம் அடைய உதவும்.

253 இரும்பு பிடித்தவன் கை சும்மா இராது. அவ்வாறே கறி மீன் தின்பவரின் உள்ளம் காருணியமாகப் பழக அறியாது.

254 நன்றாகும் ஆக்கச் செய்கை யாதெனில் எவ்வுயிரையும் எதற்கும் இம்சித்துக் கொல்லாமை. அத்துடன் அதன் உடலை உண்டு உயிர் ஒம்புதல் மானிட வாழ்வியலாகாது.

255 நமது ஜீவனும் ஆன்மவிளக்கம் பெற உருவாகி உதவுவது ஊன் உண்ணாமை. அதனை அலட்சியப்படுத்தினால் எக்காலத்தும் விளக்கமில்லா ஆன்மாவே பதியும்; பிறப்பு உண்டாக்கும்.

256 எல்லோரும் காருணிய சேவகர் ஆகிவிட்டால் யார் மாமிசத்தை விலை கூற முடியும்?

257 மாமிசத்தை மறுத்தே ஆதல் வேண்டும். காரணம் அது ஆபாச அபராத இரணத்திரள் ஆகும்.

258 மனித நேய மாண்பினர் மாமிசம் உண்ணார். அதன் வழி அலைவுகட்கும் உட்படார்.

259 மெய்ப்பொருள் வேள்வி, மெய் ஞான வேள்வி செய்வதினும் சீர்மை உடையது யாதெனில் மேன்மை உடைய மாமிசம் மறுப்பதே ஆகும்.

260 தன்னை மரணத்திற்கு எடுத்துச் செல்லாதவனும், தனது தேகத்தை சுத்தப் பிரணவ ஞான தேகமாக மாற்றிக் கொள்பவனுமாகிய ஒருவனை அனைத்துயிர்களும் தலை மேல் வைத்துக் கொண்டாடும்.

26. புலால் மறுத்தல்

(இம்சை உணவை மறுத்து இயற்கை உணவை ஏற்று
அழியா உடலைப் பெறுதல்)

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள். 251

பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருளாட்சி
ஆங்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு. 252

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றாக்காது ஒன்றன்
உடல்கவை உண்டார் மனம். 253

அருளல்லது யாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்லது அவ்வூன் தினல். 254

உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை ஊனுண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு. 255

தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல். 256

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின். 257

செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன். 258

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று. 259

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும். 260

27. தவம்

(உயிர்களுக்கு இதம் உண்டாக நடத்தல்)

261 பிறவிப் பிணி அறுக்கப் பசி நீக்கும் ஜீவகாருணியச் செயலை செய்து வருதலும், அதனினும் மேலாக எவ்வுயிர்க்கும் இதம் உண்டாக நடந்து இன்பம் புரிதலும் ஆகியவையே தவத்தினது உருவங்கள்.

262 உயிர்களுக்கு இதம் புரிவது பூர்வ புண்ணியம் உடையவருக்கே பொருந்தும். ஆருயிர் நேய மற்றவர்கள் அதனைக் கடைப்பிடித்தால் துன்மார்க்க உணர்வு தொலையாது.

263 மோட்சப் பற்றுடைய துறவிகளுக்கு உதவுவதற்காகத்தான் அரசர், அந்தணர், வணிகர், வேளாளர் என்போர் மனித நேயம் பாராட்டுவதை மட்டுமே செய்து வருகின்றனர்.

264 மாயை ஆதிகளை வெற்றி பெறுதலும் சன்மார்க்க நேயமுடையோரை வாழ்வித்தலும் உயிர்கட்கு உதவும் கடப்பாடு உடையோரால் மட்டுமே கைகூடும்.

265 இம்மை, மறுமை, பேரின்பம் யாது வேண்டினும் கை மேல் பலனாக அடைவது உறுதியாதலால் உயிர்கட்கு இதம் புரியும் உணர்வு இடையறாதுப் போற்றப்படும்.

266 உயிர்களுக்கு இதம் செய்பவர்களே மானுடப் பிறவியின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுபவர்கள். அல்லாதவர்கள் எல்லாம் துன்மார்க்கர். அன்னார் இம்மை மறுமை பற்றுகளில் அகப்பட்டு உயிர்களுக்கு துன்பம் புரிபவர் ஆகிவிடுவர்.

267 களிம்பு நீங்கக் களிம்பு நீங்கச் செம்பு ஆடகப் பொன்னாகி ஒளிரும். அவ்வாறே வீடு, நாடு, காடு ஆகியவற்றில் வாழ்பவர்கள் தரும் இடையூற்றினால் உயிர் நேயமோ அருள் ஒளியாகிப் பிரகாசிக்கும், இல்லறத் துறவிகளுக்கு.

268 தனது ஆன்ம ஒளியை யார் ஒருவன் உயிர் நேயத்தின் மூலம் கண்டு கொள்கிறானோ அன்னவனை மற்றைய ஏழ்பிறப்புயிர்களும் வாழ்த்தி வணங்கும்.

269 எக்காலத்தும், எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும், எவ்வளவும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வினை அடைந்து வாழ முடியும். அவரே உயிர் நேய ஒளியை ஒழுங்குடன் பொருத்திக் கொண்டவர்கள் ஆவர்.

270 ஏழ்மை, எளிமை, இச்சை, பிணி, தாகம், பசி, கொலை, புலை முதலிய வற்றால் சூழப் பெற்ற ஜீவகாருணிய வறியவர்கள் கோடிக்கணக்காக இருப்பதற்குக் காரணம் உயிர் நேயத்தை மூச்சாக்கிக் கொள்ளாததே ஆகும்.

27. தவம்

(உயிர்களுக்கு இதம் உண்டாக நடத்தல்)

- உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
அற்றே தவத்திற் குரு. 261
- தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் அவம்அதனை
அஃதிலார் மேற்கொள் வது. 262
- துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல்
மற்றை யவர்கள் தவம். 263
- ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை ஆக்கலும்
எண்ணின் தவத்தான் வரும். 264
- வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும். 265
- தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு. 266
- கூடக்கூடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பஞ்
கூடக்கூட நோற்கிற் பவர்க்கு. 267
- தன்னுயிர் தான்அறப் பெற்றானை ஏனைய
மன்னுயி ரெல்லாம் தொழும். 268
- கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு. 269
- இலர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். 270

28. கூடா ஒழுக்கம்

(பொருந்தாத இம்சைப் பழக்கம்)

271 ஜீவகாருணிய செந்நெறி உடையவராய் புறத்தில் காட்டி அகத்தே ஜீவ இம்சை யாளராய் வாழும் வஞ்சனையாளர்களது காலைவாரிவிட, ஐம்பூத இயற்கை, அக நிலையில் நகைத்து நிற்கும்.

272 தமது நெஞ்சம் இம்சைக்கு இடம் அளித்துப் புறத்தால் ஜீவகாருணிய சீலராய் வாழ்ந்து வருபவரை மதித்து வணங்குதற்குரிய புறத்தோற்றம் என்ன இன்பப் பயனை உண்டாக்கித் தரும்?

273 உயிர்நேய உறுதி இல்லாமையால் ஆன்மா என்னும் பசு, மாயை எதிரிகளிட மிருந்து தப்பிக்கக் (காருணியப் புலி என்று கருதும்படி) புலித்தோல் ஆடையைப் போர்த்து இம்சைப் பயனை மேய்ந்ததாம்.

274 உயிர்கட்கு ஒருசிறிதும் துன்பம் தராது வாழ்வதே தவ வாழ்க்கை. அத்தவ வாழ்வு உடையவராய் வெளிக்குக் காட்டி ஜீவ இம்சையை ஒசைப்படாமல் செய்து வருவது வேடன் புதரிடை மறைந்து பறவைகளை வேட்டையாடி விருந்தாக்குவது போலாம்.

275 இம்மைப் பற்று மறுமைப் பற்றில் ஏகதேசமும் இச்சையற்று வாழ்கின்றோம் எனக் கூறி உயிர்க்கு ஊறு செய்யும் இச்சை வாழ்வினதாகிய வஞ்சக ஒழுக்கம் இம்சை செய்தோமே இம்சை செய்தோமே என எண்ணி எண்ணித் துயர் உறும்படிச் செய்யும்.

276 ஈரமும் அன்பும் மனத்தில் இல்லை. ஆனால் அவை உடையோர் போல் ஐம்பொறிகளினால் காட்டி அலட்டிக் கொள்பவரைவிடத் துன்மார்க்கத்தினர் வேறு யாருமில்ர்.

277 உயிர் இரக்க உணர்வு குன்றிமணியின் சிவப்புதான். உயிர் இரக்கமில்லா உணர்வு குன்றிமணியின் கரும்புள்ளி தான். அத்தகைய வாழ்வு வாழ்பவரைச் சரிவர அடையாளம் கண்டு தொடர்புறுதல் வேண்டும்.

278 உள்ளத்தின் கண்ணே உயிர் இரக்கமில்லா உணர்வினை ஊற்றாக வைத்துக் கொண்டு ஜீவகாருணிய ஒழுக்க சீலராகும் தன்மை உடையர் எனக் காட்டி வாழ்ந்து வரும் போலிகளே பலர் உளர்.

279 அம்பு ஜீவகாருணிய சீலம் போல நேரானது. யாழ் ஜீவ இம்சை போல் வளைவுடையது. இவை வெளிப் பார்வையே. ஆனால் ஆன்மா நெகிழ்ந்துருகிச் செய்யும் செயலைக் கொண்டே ஒருவர் மதிப்பிடப்படுவார்.

280 உலகப் பொது மக்களும் உலக மேன்மக்களும் போற்றி உரைக்கும் ஜீவகாருணிய நெடிய செயல் உடையவராகவும் ஜீவ இம்சையை பூண்டோடு ஒழிப்பவராகவும் காட்டிக் கொள்ளுதல் எதற்கு? அவர் ஜீவ இம்சைகளைத் தகர்த்து எறிந்து ஜீவகாருணியச் செந்நெறியில் நடையிடுபவர் எனின்?

28. கூடா ஒழுக்கம்

(பொருந்தாத இம்சைப் பழக்கம்)

- வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும். 271
- வானுயர் தோற்றம் எவன்செய்யும் தன்நெஞ்சம்
தான்அறி குற்றப் படின. 272
- வலியில் நிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்தோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. 273
- தவம்மறைந்து அல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று. 274
- பற்றற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் எற்றெற்றென்று
ஏதம் பலவுந் தரும். 275
- நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 276
- புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும் அகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியார் உடைத்து. 277
- மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். 278
- கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதுஆங் கன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல். 279
- மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின. 280

29. கள்ளாமை

(நெஞ்சால் கூடப் பிறிதின் உடைமையைக் களவு செய்யாமை)

281 இயற்கையாலும் ஐம்பூதங்களாலும் எள்ளி நகைக்கும்படி வாழ்தல் கூடாது. ஆகவே மண், பொன், பெண் முதலியவற்றை அனுபவிக்க நினைவும் நெஞ்சினை (அப்படி நினையாமல்) கட்டுக் காவல் செய்திடுக.

282 மனதிற்கு அப்பாற்பட்டது உள்ளம். அதுவே ஆன்ம அறிவு. மற்றவர் சம்பாதித்துள்ள ஆன்மநேய ஆதாயத்தை அப்படியே பின்பற்ற எடுத்துக் கொள்வோம் என எண்ணுதலும் தீமையே யாகும்.

283 சுயமாகத் தான் ஈடுபடாமல் பிறரது மனித நேய மாண்பினையும் ஆன்மநேய ஆதாயத்தையும் பின்பற்றி வளரும் வளர்ச்சி நமக்கு உதவுவதுபோல் அமைந்து இயல்பின்மையால் கெட்டுவிடும்.

284 சுய இரக்க உணர்வின்றி மற்றவர்களின் இயல்பு ஈடுபாட்டு வளர்ச்சியை மனித நேயமாக ஆன்மநேயமாகப் பயன்படுத்தினால்கூட அது பயன் தரும்போது அழியாத் துன்பத்தினை அளித்துவிடும்.

285 கருணையை அடைய எண்ணி ஆன்ம உருக்கத்தினராய் வளர்தல் மற்றச் செல்வப் பொருளைக் கருதி எவரை அதற்கு உட்படுத்தலாம் என எண்ணுபவரிடம் இல்லை.

286 புலனடக்கம், மனவடக்கம், குணவடக்கம், மல அடக்கமும் மற்றை இயல்பாகிய காருணிய நெஞ்சினராகவும் வாழ இயலாதவருமே பிறரது ஆன்மநேய ஆக்கத்தை அருள் கருதிய ஆக்கத்தை தனதாகக் காட்டி வாழ்பவர்.

287 மன உருக்கம், ஆன்ம உருக்கம், ஜீவகாருணியச் செயல்பாடுகள் இயல்பாகவே பரிணாமம் அடைந்தவரிடம் பிறரது ஈடுபாட்டுப் பயன்பாட்டை தாம் எடுத்து அனுபவிப்போம் என்னும் அறிவுநிலை ஒரு போதுமில்லை.

288 பொறி, புலன், குணம், உள்ளம் ஆகியவற்றின் தற்செருக்கு இல்லாத இயல்பு வளர்ச்சியுடையாரிடையே தரும தேவதை தாண்டவம் செய்வாள். அது போல பிறரின் ஆன்மநேய ஆதாயத்தைத் தனக்குடையதாகக் காட்டி வாழும் இழி வாழ்வு போன்றது எங்கும் இல்லை.

289 பிறரது பக்தி, பிறரது அன்பு, பிறரது மனிதநேயம் ஆகியவற்றைத் தான் ஈட்டிய இயல்பு நிலையாகப் பிறரிடம் காட்டி வாழ்பவர் எல்லை தாண்டிய இம்சைக்கும் உடன்பட்டு அழிந்துபடுவர்.

290 இயல்பாக மனித நேய, உயிர்நேயத்தில் பரிணாமம் பெற்றுச் செயல் நிறைவுடையவரை வானவர் உலகம் வணங்கி வரவேற்கும். அப்படிக்கின்றி பிறரது ஜீவகாருணிய இயல்பு வளர்ச்சியைத் தனக்குடையதாகக் காட்டி வாழ்பவரை வானுலகம் மீளா நரகத்தில் தள்ளி வைக்கும்.

29. கள்ளாமை

(நெஞ்சால்கூடப் பிறிதின் உடைமையைக் களவு
செய்யாமை)

எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் எனைத்தொன்றும்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. 281

உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல். 282

களவினால் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறந்து
ஆவது போலக் கெடும். 283

களவின்கண் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமம் தரும். 284

அருள்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல். 285

அளவின்கண் நின்றொழுகல் ஆற்றார் களவின்கண்
கன்றிய காத லவர். 286

களவென்னும் காரறி வாண்மை அளவென்னும்
ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல். 287

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு. 288

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர். 289

கள்வார்க்குத் தள்ளும் உயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. 290

30. வாய்மை

(சீலமுடைய ஆத்மாவின் குரல்)

291 நல்லாத்மாவின் பண்பு யாதெனின் ஜீவஇம்சைக்கு ஏதுவாகிய யாது ஒன்றும் சொல்லாமையே.

292 குற்றம் குறைகள் இல்லாத உயிரிரக்கப் புத்துணர்வுக்கு உதவும் எனின், அந்தக் கரணத்து வார்த்தை எல்லாம் அகிம்சை வார்த்தைகளாகி வெளிவரும்.

293 அகமும் புறமும் அணுத்துணையும் அகிம்சை அறத்தில் பிறழாது வாழ வேண்டும். அப்படி இல்லாத வார்த்தை ஒன்று கூறினால்கூடச் சுத்த பூத உள்ளம் நம்மையே சுட்டுப் பொசுக்கும்.

294 ஆன்ம அறிவான உள்ளத்தால் ஒரு நொடிகூட தயாமுல தர்மம் பிறழாமல் வாழ்ந்தால் அனைத்துலக மக்களின் ஆன்மத் திருச்சபையில் நடம்புரிபவனாகி விடுவான் அந்த ஒருவன்.

295 ஒருவர் உள்ளம் உரை இவற்றிலும் ஆன்ம நெகிழ்ச்சியின் ஈர்ப்பு நிலை பெற்றால் தானம் செய்வாரினும், தவம் செய்வாரினும், வானவரினும் தலைமைப் பண்புக்குரியவராகி விடுவார்.

296 ஆன்ம உருக்கத்துடன் கூடிய அழகுரைக்குப் பொருந்தாத புகழ்நிலையே இல்லை. ஆனால் ஆன்ம உருக்கத்தினின்று அணு அளவு பிறழ்ந்தால்கூட துன்பம் தொடங்கி விடும்.

297 ஆன்ம உருக்கச் செய்திகளை வெளியிடும் சொற்களைச் சொல்லிய நடத்தின ஒருவன் மற்ற மூன்று அறங்களும் செய்திட வேண்டிய அவசியமில்லை.

298 அற்புத தத்துவத்தால் புறநிலைகளும் உணர்வுகளும் தூய்மை எய்தும். ஆன்ம உருக்கம் தொடர்ந்தால் ஆன்மச் சுடர் ஜோதியாகிப் பிரகாசிக்கும்.

299 இந்திரிய விளக்கு - கரணவிளக்கு - ஜீவவிளக்கு - ஆன்மவிளக்குக்கு ஏதுவாகும் கலைகள் வேதங்கள் ஆகமங்கள் உபநிடதங்கள் அறிவொளியை அளிப்பது உபாயமே! ஆனால் ஆன்ம உருக்க உரைகள் மட்டுமே ஒருவரை ஆன்றோர் ஆக்கியும் சான்றோர் ஆக்கியும் தர இயலும்.

300 எத்தனையோ உண்மைச் சாதன சாத்தியங்களைக் கண்டு விட்டேன் நான். ஆயினும் உயிர் நேய உணர்வாளரின் உருக்க உரைகளை விட பிரபஞ்சத்தில் யாதொன்றும் உயர்ந்ததில்லை.

30. வாய்மை

(சீலமுடைய ஆத்மாவின் குரல்)

- வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
தீமை இலாத சொல்லல். 291
- பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின். 292
- தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 293
- உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லாம் உளன். 294
- மனத்தோடு வாய்மை மொழியின் தவத்தோடு
தானஞ்செய் வாரின் தலை. 295
- பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும். 296
- பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. 297
- புறத்தாய்மை நீரான் அமையும் அகந்தாய்மை
வாய்மையால் காணப் படும். 298
- எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 299
- யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தோன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற. 300

31. வெகுளாமை

(மாயையும் தற்போதமும் சினமற இனமுற அடங்கல்)

301 மன மாயையும் உள்ளத்துத் தற்போதமும் உபகார ஊக்கத்தினால் ஒரு சுவடுமின்றி ஓயும்.

302 மாயையும் தற்போதமும் சொல் அளவிலேயே தீமை புரிவன ஆயின் செயல் அளவில் என்ன செய்யா?

303 எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் எண்ணப் பதிவுகளும் தற்போதப் பதிவுகளும் இல்லாமல் நடந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

304 நல்லன எண்ணும் மனக் கிளர்ச்சியும் ஆருயிர்க்குதவும் அகமகிழ்ச்சியும் கெடுக்கும் மாயையினும் தற்போதத்தினும் வலுவானது ஏதுமில்லை.

305 ஆன்ம லாபத்தை மாயையும் தற்போதமும் அழித்தொழிக்கும்.

306 மாயையும் தற்போதமும் உயிர்நேயச் செயல்பாடு மற்றும் அதன் தொடர்பான உயிர் நேய உணர்வினையே சுட்டெரிக்கும்.

307 பூ தேவியை அடிக்க ஒங்கிய வன்கை அடித்தலைக்கும். அது போலத் தற்போதத்தை விடாப்பிடியாய் பயன்படுத்துபவன் தன்னையே அழித்துக் கொண்டவன் ஆவான்.

308 அனல் எரி அனைய மனக்கிலேசத்தவரும் வன்முறை உணர்வினை ஒரு பொருளாக ஒரு போதும் கொள்ளாது கைவிடுக.

309 மனத்தினடியாகவும் உள்ளத்தின் அடியாகவும் உண்டாகும் மாயைப் பதிவுகளைத் தற்போதப் பதிவுகளைத் தயாமுல தர்மத்தால் தகர்த்தெறிக.

310 மாயையும் தற்போதமும் ஒருவனை உயிர் இழக்கும்படி சிறுக சிறுகச் செய்துவிடும். ஆனால் ஜீவகாருணியமாம் செவ்விய உயிர் நேயமோ மரணமிலாப் பெருவாழ்வினராக்கி உயர்த்தி விடும்.

31. வெகுளாமை

(மாயையும் தற்போதமும் சினமற இனமுற அடங்கல்)

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்
காக்கின்என் காவாக்கால் என். 301

செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்அதனின் தீய பிற. 302

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும் தீய
பிறத்தல் அதனான் வரும். 303

நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற. 304

தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சினம். 305

சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும். 306

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. 307

இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. 308

உள்ளிய வெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்
உள்ளான் வெகுளி எனின். 309

இறந்தார் இறந்தார் அனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. 310

32. இன்னா செய்யாமை

(மனம் மொழி மெய்களால் உயிர்க்குலத்திற்கு இம்மியும் துன்பம் தராதிருத்தல்)

311 இம்மை மறுமைச் சிறப்புகளை ஈந்திடும் செல்வங்களைப் பெற நேரிட்டாலும் மனித நேய மாண்புக்குக் குறையுண்டாகும் இன்னா செய்யாமையே இருமைக்கும் மேம்பட்டதாகும்.

312 கருவு கொண்டு பிற உயிர்க்குலத்தினை ஒழித்தாலும் புனித ஆன்மாக்களின் கோட்பாடு அவனைத் திரும்பித் தீங்கு செய்யாது திருத்துதலேயாகும்.

313 மனிதநேயம் போற்றிய காலத்தும் - மறுத்து, மனிதாபிமானமற்று தீங்கு செய்திட்டால் அது மானுடப் பிறப்பிலும் பின்னடையும் நிலைமையையே உண்டாக்கி விடும்.

314 மனித நேய மாண்புக்கு குலைவு ஏற்படுத்தியவரைத் திருத்துதல் உயிர் நேய உன்னதச் செயலாகும். அதிலும் பிராணிகள் வாழ்த்துவதை வெட்கும்படி உணரச் செய்து திருத்துதலே முதன்மையானதாகும்.

315 பகுத்தறிவு, ஆன்ம அறிவு, மெய்யறிவு ஆகியவற்றை அடைந்ததன் பயன் யாதெனில் கல்லுடைந்தாலும், கட்டியுடைந்தாலும், புல்லறுபட்டாலும் நெல்மிதிபட்டாலும் அதன் துன்பம் தன் துன்பமாக உணரும் நிலை உண்டாகப் பெறுதலே யாகும்.

316 பார்வைஒன்றினால் கூட மாறுபட நோக்கும் தயவின்மையை நமக்குத் தீங்கு செய்தாரிடத்தும் செலுத்தாமல் வாழ்தல் வேண்டும்.

317 எண்ணம் சொல் செயல்களால் நமக்குத் தீங்கு செய்த பிறர்க்கு இம்மி அளவு கூடத் தீங்கு செய்ய எண்ணாதிருத்தல் வேண்டும்.

318 தன் ஆன்மாவுக்கு ஏதம் தருவனவற்றை எண்ணி ஒதுங்கத் தலைப்பட்டவன் நமக்குச் செய்த பாதிப்பாக அதை எண்ணி சிற்றுவிரிக்கும் கூடச் சிறுமை எண்ணும் தீங்கினைச் செய்தல் கூடாது.

319 மானிட நேயமின்றி நடந்து கொள்ளும் இம்சையாளருக்கு அதன் விளைவுகள் எப்படியாயினும் சுற்றி வந்து அவர்களை அலைவுபடுத்தியே தீரும்.

320 மனம் மொழி மெய்களால் துன்பம் தர எண்ணங்கள் நேர்ந்தால்கூட அதனின்று விடுபடுதல் எப்படி என்றால் யாதொன்றினாலும் மானுடர்க்கும் மன்னுவிரிக்கும் ஏகதேசத்தும் ஏதம் செய்யாது வாழ்தல் ஆகும்.

32. இன்னா செய்யாமை

(மனம் மொழி மெய்களால் உயிர்க்குலத்திற்கு
இம்மியும் துன்பம் தராதிருத்தல்)

சிறப்புநனும் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்குஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். 311

கறுத்துஇன்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்துஇன்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். 312

செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின்
உய்யா விழுமம் தரும். 313

இன்னாசெய் தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல். 314

அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்றோய்
தந்நோய்போல் போற்றாக் கடை. 315

இன்னா எனத்தான் உணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கண் செயல். 316

எனைத்தானும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்
மாணாசெய் யாமை தலை. 317

தன்னுயிர்க்கு இன்னாமை தானறிவான் என்கொலோ
மன்னுயிர்க்கு இன்னா செயல். 318

பிறர்க்குஇன்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்குஇன்னா
பிற்பகல் தாமே வரும். 319

நோய்எல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். 320

33. கொல்லாமை

(தன்னையும் உயிர்களையும் எண்ணத்தாலும் சொல்லாலும் செயலாலும் கொல்லானாகி வாழ்தல்)

321 பேரறச்செயல் யாதெனின் தன்னையும் மரணத்திற்கு உட்படுத்திக் கொள்ளாது வாழ்தல். அத்துடன் பிற உயிர்களையும் மரணத்திற்கு ஏதுவாக்கி வாழாதி ருத்தல். அதுவே எண்ணம் சொல் செயல்களில் தீவினைப் பயன்களை நீக்கும்.

322 தம்வருவாயை பகுத்தளந்து தன்னையும், பிற உயிர்களையும் பாதுகாப்பதே அறவோர் தொகுத்தவற்றுள் முதன்மைப் பேரறமாகும்.

323 தான் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒரே செயலறம் எவ்வயிரையும் கொல்லாமையே! அத்துடன் சொல்லாலும் நினைவாலும் கூட இம்சை செய்யும் எண்ணத்தை ஒழித்து வாழ்தலாகும்.

324 மண்கட்டி கல்குன்று மலை முதலியவைகளையும் கூட உடைய தான் வாழாது வாழும் உயர் நேயச் செயலே நல்லதோர் சீவகாருணியச் செந்நெறியாகும்.

325 நிலையாமைக்கு அஞ்சி நிலைபெற முயன்ற நித்திய முத்தர்களாகிய ஞானவான்களைவிட எவ்வயிரையும் எதற்கும் கொல்லாமல் வாழும் எண்ணம் உடையவரே கடவுள் போற்றுதற்கு உரிய தகுதி உடையவராவார்.

326 எவ்வயிரையும் தம்முயிர் போல் எண்ணி ஒத்துரிமை உடையவராய் ஒரு சிறிதும் இம்சிக்காதவனிடம் காலனுடைய ஆட்டம் ஒன்றும் பவிக்காது.

327 ஆண்டவனின் உரிமைப் பொருளாகிய உயிரானது, ஆணைப்படி பிரிய நேரிடிலும் சிற்றுயிர் ஒன்றினைக்கூட நம் சுதந்தரத்தால் பிரித்து விடும் செயற் பாட்டினை ஒரு போதும் செய்துவிடக் கூடாது.

328 தனு, கரண, புவன, போக, போக்கியங்களைத் தற்கு தந்திரத்தால் பெற்றுயர்ந்த உவகை உடையவராயினும் அது கொலை வழிப்பட்டதாயின் அவை நாயின் மலத்தினும் இழிப்பட்டதாம்.

329 உயிர் கொலையின் கொடுமையினை அறிந்த அறிஞர்கள் உள்ளத்தால் கொலைச் செயலைச் செய்யார். அப்படிச் செய்வாராயின் இழிதகவுடைய புலைத் தொழிலைப் புரிந்தவரே யாகும்.

330 வருவாயின்றி - பிச்சை ஏற்று வாழும் தகைமையர்கள் ஆயினும் பாலும் நீரும் போலப் பிளவு படுதலின்றிச் சேர்ந்து நின்ற உயிரினை உடம்பிலிருந்து நீக்கிய கொலையதாகிய வாழ்வினை ஒருகாலும் மேற்கொள்ளார்.

33. கொல்லாமை

(தன்னையும் உயிர்களையும் எண்ணத்தாலும்
சொல்லாலும் செயலாலும் கொல்லானாகி வாழ்தல்)

அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாந் தரும். 321

பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை. 322

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றுஅதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. 323

நல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி. 324

நிலைஅஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஅஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. 325

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான்
வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று. 326

தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை. 327

நன்றாகும் ஆக்கம் பெரிதெனினும் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை. 328

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. 329

உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப செயிர்உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். 330

34. நிலையாமை

(தவிர்க்க இயலாத செயற்கையின் வலிவு)

331 உலகமும் - உலகப் பொருள்களும் - உலகச் சழக்கும் நிலையற்றன. ஆனால் உடலும் உயிரும் அதன் வளமும் நிலை பெற்றன. அப்படிக்கருதாமல் இருந்தால் அது புல்லறிவின் ஆதிக்கம் ஆகும்.

332 நாடகக் கொட்டகையில் நாடிவரும் மக்களைப் போன்ற தல்ல அருட்செல்வம். நாடகம் முடிந்ததும் நடை கட்டுவதுமல்ல நற்கருணைச் செல்வம்.

333 நிலை பேறுடைய திருவருட் செல்வத்தை நிலைபேறு இல்லாத உலகியல் செல்வத்தைக் கொண்டும் போற்றிப் பெறவியலும்.

334 நாள் என்பது உயிரை ஊக்கி ஒங்குவிக்கும் காலமாம். அதுவே நிர்ணய உயிரைப் போக்குவிக்கும் காலமும் ஆகும். ஆதலின் அதன் அருட் பெருமையை அறிதல் வேண்டும்.

335 தத்துவங்கள் தலை தடுமாறாமல் வாழ்வது சீவகாருணியச் செயல் ஒன்றாலே இயலும். அதனை ஆதரவு செய்து அவ்வாற்றலை நாமடைந்துவிட வேண்டும்.

336 நேற்று - இன்று - நாளை என்னும் நிலையாமைக் கணக்குப் போடும் தகைமை உடையதல்ல நிலவுலக வாழ்வு. உயிர் ஒம்பும் சிலத்தால் அது மீளா, மேல் உலக வாழ்வாகி ஒளிர்ந்தல் வேண்டும்.

337 கோடான கோடி எண்ணங்களில் ஏற்றமுடையது இரக்கமிகும் எண்ணம். அதனைக் கொண்டு உடல் உள்ளம் உயிர் ஆகியவற்றை ஒளி பெறச் செய்து கொண்டுவிட வேண்டும்.

338 உடலை விட்டு உயிர் வெளியேறும். அதனால் அது பறவைக் கூடன்று. அதனால் நாம் வாழ்வு பெற உடல், கல்வி, உலகம், இன்பம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு எந்நாளும் துயக்கச் செய்யும் இனிய தொடர்புணர்வும் அழியா இரக்கத்தையும் பெற வேண்டும்.

339 சாக்காடு, உறக்கம், பிறப்பு, விழிப்பு இப்படியாக இன்றி இடையறாக் கருணை நன் முயற்சியால் இறப்பும், பிறப்பும் இற்றுப்போகச் செய்தல் வேண்டும்.

340 தத்துவக் குடும்பத்துள் தடுமாறிடும் உயிர் அத் தத்துவங்களையே காருணிய உணர்வினால் ஒளிரும் பொருள்களாக வேதித்தால் நித்திய தேக வாழ்வு நிலை பெறும்.

34. நிலையாமை

(தவிர்க்க இயலாத செயற்கையின் வலிவு)

- நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. 331
- கூத்தாட்டு அவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று. 332
- அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்
அற்குப ஆங்கே செயல். 333
- நாளென ஒன்றுபோல் காட்டி உயிர்ஈரும்
வாளது உணர்வார்ப் பெறின். 334
- நாச்செற்று விக்குள்மேல் வாராமுன் நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். 335
- நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு. 336
- ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் கருதுப
கோடியும் அல்ல பல. 337
- குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு. 338
- உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. 339
- புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு. 340

35. துறவு

(நித்தியமான உள்ளத் துறவு)

341 தனு, கரண, புவன, போகங்கள் யாவையோ அவற்றின் காருணிய பயன்பாட்டை ஏற்று அகப்பற்றின்றி வாழ்பவனே, இம்மை மறுமை நோக்கங்கள் யாவிலும் விடுபடுபவனாவான்.

342 இம்மையில் உலக உயிர் குலத்திற்கு உதவ நினைப்பவன் மற்றும் விரும்புவன் வாழ்வாங்கு வாழும் போதே அகப் பற்றின்றி வாழ்பவன் ஆவான்.

343 ஆணவம், காமியம், மாயை, திரோதனம், மகாமாயை ஆகியவைகளால் தாக்கப்படாத் தகுதி அடைதல் வேண்டும். அதற்கு இம்மை, மறுமையால் எதிர்ப்பார்ப்பனவற்றிலிருந்து விடுபடுக.

344 பளிங்கன்ன உள்ளத்து நிலைமை பற்றின்மை; அதனைப் பெறல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி ஓர் அவா குமிழ்க்குமேனும் அதுவே மாயையாய் வளர்ந்து மல்லாக்க வைத்துவிடும்.

345 உடம்பினுள் உத்தமன் உறைவதினால் உறுதிப் பொருளை அடைய முடியும். அந்த நிலையிலும்கூட உடம்பின் மீது பற்றின்மை தேவை.

346 பொல்லாத உடம்பைத் தனது என்றும், அல்லாத உயிரை எனது என்றும் எண்ணும் முனைப்பறுப்பானுக்கே வானுலக வெற்றி கிட்டும்.

347 அகப்பற்று மற்றும் புறப்பற்றுகளில் அழுந்துபவர்க்கு எல்லா இடும்பைகளும் இறுகப் பிடித்துக் கொள்ளும்.

348 உயிர் நேயப்பற்றைத் தவிர மற்றையதில் எள் முனையளவுகூட இச்சை இல்லாதவர்க்கே பேரின்ப வெற்றி கிடைக்கும். பிறரெல்லாம் இம்மை மறுமைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு அலைக்கழிவர்.

349 உயிர் நேயப் பற்று தவிர மற்று யாதொரு பற்றும் இறப்பினையும் பிறப்பினையும் ஈந்தேவிடும். ஆதலின் ஆன்ம நேய ஆசை தவிரப் பிற இச்சைகள் யாதொன்றும் இல்லாதபடி தன்னையே போற்றிப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

350 ஆன்ம நேய உயிர் நேய முதிர்ச்சியால் எவ்வுயிரும் தம்முயிராகக் காணும் சான்றோர் சார்பினை விடாது பாதுகாத்தல் வேண்டும். அதனால் அகப்புறப் பற்றுகள் அலைவுறுதல் இல்லாது ஒழியும்.

35. துறவு

(நித்தியமான உள்ளத் துறவு)

- யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன். 341
- வேண்டின்உண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டுஇயற் பால பல. 342
- அடல்வேண்டும் ஐந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு. 343
- இயல்பாகும் நோன்பிற்கொன்று இன்மை உடைமை
மயலாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 344
- மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை. 345
- யான்எனது என்னும் செருக்குஅறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும். 346
- பற்றி விடாஅ இடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. 347
- தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். 348
- பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும் மற்று
நிலையாமை காணப் படும். 349
- பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு. 350

36. மெய்யுணர்தல்

(உயிர்நேய உண்மை நிலையை ஓர்தல்)

351 அருள் நெறி ஆக்கம் அல்லாதனவற்றை அருள் அருமை உடையதென மயக்க உணர்வினால் மாறுபட முடிவு செய்தால் அது இருளுறும் பேற்றிற்கு ஆளாக்கி விடும்.

352 இருள் நீக்கி மருள் போக்கி உயிர் நேயத் தெருளாக்கி அருளாக்கம் பெறுவதே உண்மை நிலையை ஓர்தலாகும்.

353 சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் முதலிய சார்பு நிலைகளால் உயிர்நேய உண்மை நிலை உறுதல் இயலாது என்பதனை எண்ணும் சித்தம் உடைய வர்க்கே ஒருமை இன்பம் கைகூடி விடும்.

354 உயிர்நேய உண்மை நிலை உறுதல் இல்லாதவர்க்கு ஐந்தொழில் சார்ந்தவர்களின் ஆயுள் நிலை கைவரினும் பயனில்லை.

355 மெய்ப்பொருளின் படிநிலைகள் ஒன்பது. அதனது உண்மை நிலையை ஓர்ந்து உயிர் இரக்க உருவாக்கம் பெறுவதே ஆன்ம ஞானம்.

356 கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டைகூடுதல் இவையாவும் இரக்கத் திரு நெறியுடன் இயைந்தால் மட்டுமே மரணமிலா வாழ்வு கிட்டும்.

357 சீவகாருணியமே மோட்ச வீட்டின் திறவுகோல் என உணர்ந்து கொண்டவன் மீண்டும் அலைபடும் பிறவிக்கு ஆளாகான்.

358 ஆன்ம லாபமும் அருட்பேறும் அடைவதொன்றே மானுடப் பிறப்பினாலாய பயனாகும். அதனை அடைவதே உண்மை நிலையை ஓர்தலாகும்.

359 ஆன்மாவைச் சார்ந்தவை மலமும் மாயையும். உயிரைச் சார்ந்தது தற்போதம். மனநிலையைச் சார்ந்தவை காம வெகுளி மயக்கங்கள். இவை ஒழிந்தால் உயிர் இரக்க ஒளி வருவது திண்ணம்.

360 மனத்தின் துரிசுகள் இருள் மருள் தெருளாமை ஆகும். அவை ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமை ஆற்றலால் கெடுதலை அடையும்.

36. மெய்யுணர்தல்

(உயிர்நேய உண்மை நிலையை ஓர்தல்)

- பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்று உணரும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. 351
- இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. 352
- ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வானம் நணிய துடைத்து. 353
- ஐயுணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர்வு இல்லா தவர்க்கு. 354
- எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. 355
- கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. 356
- ஓர்த்துள்ளம் உள்ளது உணரின் ஒருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. 357
- பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு. 358
- சார்புணர்ந்து சார்பு கெடஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். 359
- காமம் வெகுளி மயக்கம் இவைமூன்றன்
நாமம் கெடக்கெடும் நோய். 360

37. அவா அறுத்தல்

(ஆசைக்கு வித்தான வேட்கையை விலக்குதல்)

361 வேட்கைப் படுதல் எவ்வயிர்க்கும் பொது. அதுவே தவிர்க்க இயலாத தூல சூக்கும காரணப் பிறப்புகளுக்கு விதைகளாகும்.

362 எண்ணிய வண்ணமே திண்ணியராகலாம். அதற்கு வேட்கைப் படாதிருத்தல் ஒன்றே இறவாமை பிறவாமைகளை எய்துவிக்கும்.

363 ஆசைப்படாமையே ஆன்ற வளம். அதனை நிகர்க்கும் வளப்பம் ஏதும் இல்லை.

364 புனிதப் பொற்புடைமை வேட்கையின்மையே. அது மெய்யுணர்வு (ஜீவகாருணியம்) விரும்ப வந்து அடையும்.

365 பற்றின்மையே பற்றற்ற நிலைக்குக் காரணம். ஆகவே அப்பற்றுறுதி இன்றி யாதொன்றும் கைகூடுவதில்லை.

366 சீவகாருணிய சிலத்தில் விலகிட நேரிடாமல் செயல்பட வேண்டும். இல்லாவிடில் நமது ஆன்மா ஆரா இருளில் வஞ்சித்துச் சென்று விடும்.

367 அகப்பற்று, புறப்பற்று இவ்விரண்டிலிருந்து விலகிட நேரிடில் ஆருயிர்க்கெல்லாம் அன்புடன் உதவி நிற்கலாம்.

368 வாஞ்சை என்னும் சுயநல வேட்கை வந்துவிட்டால் அதுவே கடின சித்தத்துத் துன்பமாய்ப் பெருகி வளரும். ஆதலின் ஆருயிர் நேயத்தை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் அவசியமாகும்.

369 வேட்கை வாஞ்சை விருப்பு ஆசை என்னும் அலைவுகள் ஒவ்வொன்றாய்த் தீரத்தீர உயிர்நேயத்தால் ஆன்ம நேயத்தால் பேரின்பம் பெருகிப் பெருகி வந்து சேரும்.

370 நிறைவு பெறாமையே ஆசையின் அடையாளம். அது விலக்கப்படுமானால் அதுவே ஆருயிர் சேவையாய்ப் பெருகிப் பேரின்பத்தை எய்துவிக்கும்.

37. அவா அறுத்தல்

(ஆசைக்கு வித்தான வேட்கையை விலக்குதல்)

- அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும்எஞ் ஞான்றும்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. 361
- வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். 362
- வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல். 363
- தூஉய்மை என்பது அவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். 364
- அற்றவர் என்பார் அவாஅற்றார் மற்றையார்
அற்றாக அற்றது இலர். 365
- அஞ்சுவ தோரும் அறனே ஒருவனை
வஞ்சிப்ப தோரும் அவா. 366
- அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் தவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். 367
- அவாஇல்லார்க் கில்லாகுந் துன்பம்அஃ துண்டேல்
தவாஅது மேன்மேல் வரும். 368
- இன்பம் இடையறா தீண்டும் அவாவென்னும்
துன்பத்துள் துன்பங் கெடின். 369
- ஆரா இயற்கை அவாநீப்பின் அந்நிலையே
பேரா இயற்கை தரும். 370

38. ஊழ்

(கடின சித்தத்தால் நேரிட்ட விதி வாதம்)

371 கருணை நன்முயற்சியால் சீவகாருணிய உறுதிப்பாடு உண்டாகும். கருணை நன்முயற்சியில்லாத சிறுமையால் இம்சைக்கு அடிப்படையான தாமச உணர்வு தோன்றும்.

372 சஞ்சிதத் தீவினையாகிய இம்சை, அறிவுள்ளவனைக்கூட அறிவற்றவனாக மாற்றிவிடும். அதே சஞ்சித நல்வினை உயிர் இரக்கம் இல்லா அறிவற்றவனையும் கூட உயிர்நேயமுடையவனாக்கி விடும்.

373 ஞான நூல்கள் பல பயின்றிருந்தாலும் பிறவிப் பயனின் இயல்பாகிய உயிர் இரக்க உண்மை அறிவு தோன்றாமல் ஜீவ இம்சை அறிவே தோன்றினால் கெடுதல் தரும்.

374 நிலவுலக உயிர்களின் அறிவு இருவகைமை உடையது. ஒன்று உயிர் நேயமுடையது. மற்றொன்று உயிர்நேயச் சீர்மை இல்லாதது.

375 அருட்செல்வம் அடைவதற்கு நல்லவை எனக் கருதும் தனு கரண புவன போகங்கள் கருணை நன் முயற்சி இல்லாமையால் கேட்டினையும் தரும்.

376 உயிர்நேயச் செல்வர்களுக்குத் தமது உடைமையாகிய தயா ஒழுங்கினை விட்டு விட்டாலும் நன்மையே வரும். கடின சித்தம் உடைய தயா ஒழுங்கில் பழகினாலும் கேட்டையே தரும்.

377 உயிர்நேயஅறிவுடைமையால் விதியுடைமை வெல்லப்படும். ஜீவ இம்சை அவமதியுடைமையால் மதியுடைமை தோல்வி காணும்.

378 அகத்தாய்மை தரும் அன்பினைப் போற்றிக் கொள்ளாதவர்கள் புறத்தாய்மையைப் போற்றினாலும் அதுவும் புல்லென ஆகும்.

379 தமக்கு உபகார உதவி ஆவன உயிர் இரக்கச் சீலமே. அது இல்லாமையால் தமக்கு அபகாரமான எதிர்ப்பு உண்டாகின்றன. அது உயிர் இரக்கம் இல்லாமையால் என்று ஏன் உணருவதில்லை?

380 உயிர் இரக்கச் சீலத்தால் உண்டாகும் ஆற்றல் யாவற்றினும் மேலான வலிவுடையது. அதனை ஆட்டம் காணச் செய்யும் எவ்வகை நேர்ச்சி உண்டானாலும் அது வெற்றி பெறாது.

38. ஊழ்

(கடின சித்தத்தால் நேரிட்ட விதி வாதம்)

- ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழால் தோன்றும் மடி. 371
- பேதைப் படுக்கும் இழலூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை. 372
- நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை அறிவே மிகும். 373
- இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. 374
- நல்லவை எல்லாஅந் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு. 375
- பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம. 376
- வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது. 377
- துறப்பார்மன் துப்புர வில்லார் உறற்பால
ஊட்டா கழியும் எனின். 378
- நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றாங்கால்
அல்லற் படுவ தெவன். 379
- ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். 380

பொருட்பால்

39. இறைமாட்சி

(அருளரசனின் பெருமை)

381 நிறை என்னும் காலாட்படை, அமுதம் என்னும் உணவு, ஆன்ம அறிவு என்னும் அமைச்சன், ஆருயிர் நேசமுடைய நேயர், கொல்லாமை என்னும் அரண் ஆகிய ஆறு நிலைப்பாடுகளும் உடையவனே அருளரசனாவான்.

382 உதவத்தடை வந்தபோது அஞ்சாமையும், பெரியவர் சிறியவர் என எண்ணாத ஈகைத் திறமும், அருள் அறிவின் மலர்ச்சியும், இமைப் பொழுதும் இரக்க உணர்வினின்று மாறுபடா ஊக்கமும் ஆகியன குறைவற பெற்றிருத்தலே அருளரசனின் தனி இயல்பு.

383 உறங்குவதால் பிராணனாகிய உயிர்க்கு இறுதி தேடாமையும், சாகாக் கல்வியும், வள்ளலாய் உதவும் உறுதியும் ஆகியவை அருளரசனுக்கு நீங்காத தெய்வங்களாகும்.

384 ஈதலறத்தால் இழியாமையும், ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிரார்த்தம் ஆகிய வினைத் தன்மைகள் நீங்கி நின்றலுடன் எவ்வுயிர்க்கும் எள்ளளவும் கேடு நினையாமையுமே அருள் அரசனின் தன்மான வாழ்வாகும்.

385 கருணை நன் முயற்சிக்கு அகிம்சை வழி சம்பாதிக்கும் வழிமுறைகளை வகுத்தலும், அவ்வாறே ஆருயிர் துன்புறா வண்ணம் பொருள் சேமித்தலும், அவை மறவழி சேதப்படாமல் கருணைக்காவல் புரிதலும், அவ்வாறு சேர்ந்த வற்றை உயிர் இரக்க வழிமுறையில் வகுத்துதவி வாழ்த்தலும் உடையவனே மிகுதிறன் பெற்ற அருளரசன்.

386 அகமும் புறமும், இங்கிதம் கடைப்பிடிக்கும் தன்மையும், களிப்புறும்படிச் செய்யும் இனிய இரக்கமுடைய சொற்களும் உடைய அருளரசனைத் தலை மீது தூக்கிவைத்து உலகு கொண்டாடும்.

387 இன் சொல்லாடலால் கொடுத்து உதவும் வல்லபமுடைய காருணிய போதன் தாம் எண்ணிக் கூறியபடியே இவ்வுலகம் ஏற்று நடப்பதை உணர முடியும்.

388 உயிர் இரக்கச் செங்கோலாம் மனுநீதி செய்து அருட்காவல் புரியும் மன்னவனே வணங்கத் தகுதியுடையவனான முதல்வனாகும்.

389 மக்கள், அமைச்சர், மாற்றார் பேசும் அகிம்சைக்கு எதிரான இழி சொற்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து அருளறம் ஒங்க ஆற்றும் ஆட்சிமுறைக்கு உலக மக்கள் கீழ்ப்படிவர்.

390 உணவுக் கொடை, கொலை புரியாத இரக்கம், காருணியம் செய்யும் நடுநிலைமை, மனித நேய மாண்பினால் குற்றம் குறைகளின்றிப் பாதுகாத்தல் ஆகியன உடையவன் மன்னாதி மன்னர்களுள் கதிர் ஒளியாவான்.

பொருட்பால்

39. இறைமாட்சி

(அருளரசனின் பெருமை)

- படைகுடி கூழ்அமைச்சு நட்பரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு. 381
- அஞ்சாமை ஈகை அறிவூக்கம் இந்நான்கும்
எஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு. 382
- தூங்காமை கல்வி துணிவுடமை இம்முன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு. 383
- அறனிமுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமுக்கா
மானம் உடைய தரசு. 384
- இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. 385
- காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம். 386
- இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொல்லால்
தான்கண் டனைத்திவ் வுலகு. 387
- முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறையென்று வைக்கப் படும். 388
- செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு. 389
- கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. 390

40. கல்வி

(சாகா வித்தைப் பயிற்சி)

391 சாகா வித்தையை பிறரைவிட மேலாகத் தாங்கி உள்ளத் துரிசறப் பயிலுக. பின் அதனை தயாமுலத்திற்குத் தகவாகும்படிச் செய்து பயன் எய்துக.

392 வாழ்வாங்கு வாழ விரும்பும் சீர்மிகு உயிர்க் குலத்திற்கு உள்ளமும் ஆன்மாவும் அருட் கண்களாகும்.

393 அருட்கண் உடையோரே சாகாக் கல்வி பெற்றவர். மற்றவர்களோ அத்தகையோர் ஆகார்.

394 ஆன்ம உருக்கத்தோடு உயிர்களுடன் ஒன்றுபடுதலும் அதனை நிறைவேற்றித் திருப்தியுடன் அடுத்த செயற்பாட்டை மேற்கொள்ளுதலும் கூர்த்த மதியினர் பின்பற்றுவதாகும்.

395 அருட் செல்வம் பொருட் செல்வம் உடையாரிடத்து ஊடாடி சாகாக் கல்வி பயிலுதலே கற்றறிவு உடைமைக்கு நேர்த்தி.

396 உயிர் இரக்க ஈடுபாடு ஆன்மாவை ஊற்றுக் கேணியாக்கும். அதன் வழிச் சாகாவித்தை பயின்றிடுவோமானால் மெய்யறிவு மேம்பாடு உறும்.

397 எந்தத் தத்துவ சித்தியும், எந்த அனுபவமும், எந்த அனுக்கிரகமும் கிடைப்பது சாகாக் கல்வியால் என்றபோது ஏன் படிக்காமல் இருக்க வேண்டும்?

398 பேரின்பக் கல்வியே உயிர்நேயக் கல்வி. அந்தச் சாகா வித்தையே ஒருவர்க்கு ஏழுவகைப் பூமிகளிலும் இன்பானுபவத்தை எய்துவிக்கும்.

399 உயிர் இரக்கத்தால் தமது அகம் பேரின்ப நாட்டத்தில் திளைக்கும்போது அந்தச் சாகாவித்தையைப் பழகிப் பயின்று அடையவே நுண்ணறிவினர் இச்சைப் படுவார்கள்.

400 தனது தேகம், மனம், உள்ளம், உயிர் ஆகியவைகளைத் தழைக்கச் செய்யும் சாகாவித்தையாம் கல்விச் செல்வமே தன்னிகரற்ற செல்வமாகும்.

40. கல்வி

(சாகா வித்தைப் பயிற்சி)

- கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. 391
- எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு. 392
- கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். 393
- உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில். 394
- உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர். 395
- தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு. 396
- யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. 397
- ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. 398
- தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு
காழுறுவர் கற்றறிந் தார். 399
- கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. 400

41. கல்லாமை

(சாகாக் கல்வி பெறாமையின் சங்கடம்)

401 காயாட்டம் ஆடக் கட்டம் ஒன்று தேவைப்படுகிறது. அவ்வாறே சாகா வித்தையை அறிய சான்றோரது அனுபவ நூல்கள் தேவை.

402 மார்க்கங்கள் இல்லா மங்கையைப் புணர்வதால் பூரிப்பு பொங்காது. அவ்வாறே சாகாவித்தையைப் பயின்று அனுபவிக்காதவர் சன்மார்க்க வழிகாட்டி ஆகமாட்டார்.

403 சாகாவித்தைப் பயின்ற அனுபூதிமாண்களிடம் வம்பு பேசி வார்த்தையாட மாட்டாமல் இருப்பதே மேல். அது அவ்வித்தை பயிலாதவர்க்கு அவமதிப்பை அளிக்கும்.

404 சாகாவித்தை பயின்றனுபவியாதவர் எவ்வளவு தான் தகுதியுடையவர் ஆயினும் அவரது அனுபவம் மெய்ஞ்ஞான சன்மார்க்கிகளால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாது.

405 சாகாவித்தையைப் பயின்றவன் சொல்லாடான். ஏட்டுக் கல்வியை ஏற்றமுறப் பயில்வதால் சிறிதே சொல்லாட வாய்ப்பு உண்டு. சுகாதீதப் பயன் உண்டு.

406 ஏதோ வாழ்பவர் என்பவர் சாகாக்கல்வி பயிலாதவர். பயின்றவர் என்றும் வாழ்பவராக மாறுபாடு அடைவார்.

407 ஒருமைப் பண்பினதான ஆன்ம நேயம் இல்லாதார் நலம்புரி நடவடிக்கைகள் “கம்புக் கொல்லை பொம்மை காவல்” புரிவதற்கு ஒப்பானது.

408 கொல்லாத பேர்கள் வறுமையில் வாடுவது இயற்கையின் கொடூரம். அது சாகாவித்தையாம் சால்புடைச் செல்வம் பெறாமையால் ஏற்பட்ட பின்னடைவினது.

409 மேட்டுக் குடியில் பிறந்தவராயினும் சாகாவித்தை பயின்றால் சிறப்புறுவர், இல்லாவிட்டால் தாழ்ந்த குடியில் பிறந்த தகவிலாளார் ஆவர்.

410 மக்கள் - மாக்கள் என்னும் இவ்விருவகையில், சாகாக் கல்வி பயின்றவர் மக்களாவர்; பயிலாதவர் மாக்களாவர்.

41. கல்லாமை

(சாகாக் கல்வி பெறாமையின் சங்கடம்)

- அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். 401
- கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டும்
இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. 402
- கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். 403
- கல்லாதான் ஒட்பம் கழியநன் றாயினும்
கொள்ளார் அறிவுடை யார். 404
- கல்லா ஒருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். 405
- உளரென்னும் மாத்திரையர் அல்லார் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர். 406
- நுண்மாண் நுழைபுலம் இல்லான் எழில்நலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. 407
- நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு. 408
- மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றார் அனைத்திலர் பாடு. 409
- விலங்கொடு மக்கள் அனையர் இலங்குநூல்
கற்றாரோடு ஏனை யவர். 410

42. கேள்வி

(வானியல்பாகும் செவிச்சுவை வாழ்வியல்)

411 அருள், பொருள், கல்வி, கேள்வி மக்கள் செல்வங்களிலும் சீரிய செல்வம் செவி அறிவாகிய மெய்ச்செல்வம்.

412 உடலுக்கு உணவு, காமத்திற்கு உணவு ஆகிய உணவுகளிலும் அறியாமைக்கு உணவாகிய செவியது உணவே உயிர் உணவாகும்.

413 செவி உணர்வும் செவிஉணவும் உடையவரே ஆன்றோர் மற்றும் மறுமை உலகத்துச் சான்றோரும் ஆவார்.

414 சாகாக் கல்வி கல்லாதவர் ஆயினும் அதுபற்றி அறிய முயல்க. அது மனத்தளர்ச்சிக்கான காரணிய ஊன்றுகோல்.

415 ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கமுடையவரின் மெய்மொழிகளானது, ஆன்மா இழி தகைமை அடையும்போது அவ்வாறு அடையாது தடுக்கும் தகவினை உடையது.

416 எவ்வகை முயற்சி எடுத்தாயினும் கொல்லாமை புலால் உண்ணாமையைக் கூர்ந்து கேட்டுத் தெளிவு பெறுக. அது அதன் அளவுக்கு ஆன்ற பெருமை அளிக்கும்.

417 நுணுகி நூல்களை ஆய்வு செய்து தயாமூல தருமம் இது எனக் கேள்வியால் உணர்ந்தோர் பேதைமையாம் ஊதிய இழப்பைப் பெற்றிட மாட்டார்; மற்றும் சொல்லமாட்டார்.

418 கொலையும் புலையும்ற்ற நல்லன கேளாத செவிகள் அறம் பொருள் இன்பம் முதலிய யாது கேட்பினும் கேளாத செவியேயாகும்.

419 ஆன்மா உயிர்நேய அறவழி இதுவென அறியக் கேட்டுணராதார் செவிகள் வன்செவிகளே.

420 கொல்லாமை புலால் உண்ணாமை ஆகிய பண்பு நலன்களைச் சுவைத்து உணராத சுத்தமில்லாதவர் கேள்வி ஞானம் பெறினும் அவர் மாக்களே. அவர் வாழ்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலும் என்ன ஆதாயம் இவ்வுலகினுக்கு?

42. கேள்வி

(வானியல்பாகும் செவிச்சுவை வாழ்வியல்)

செல்வத்துள் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. 411

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும். 412

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அவியுணவின்
ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. 413

கற்றில னாயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை. 414

இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். 415

எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்
ஆன்ற பெருமை தரும். 416

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார்
இழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர். 417

கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்
தோட்கப் படாத செவி. 418

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராதல் அரிது. 419

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்
அவியினும் வாழினும் என். 420

43. அறிவுடைமை

(காருணியத்தால் நிறைந்த அருள் அறிவுடைமையாம் செல்வம்)

421 மரணத்தை வாராமல் காவல் செய்யும் கருவி அருள் அறிவுடைமை. அதனை மலம் மாயை முதலியவைகளாலும் அழிக்க ஒண்ணாது.

422 கொலை புலை இன்னாச்சொல் முதலிய தீமைகள் இன்றிக் காருணிய ஓம்புதலினால் ஒளிர்வதே அறிவு.

423 அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டின் தகைமையை யார் எடுத்துச் சொல்லினும் அது ஒருமை நோக்கியதா என உணர்ந்து செயல்படலே அருள் அறிவு.

424 கொல்லுதலின்றி, இரக்கம் உணர்ந்து, வீண் இம்சை செய்யாதிருத்தலே அருள் அறிவு.

425 மனித நேயத்திற்குத் துணையாதலே ஒட்பம் என்னும் அருள் அறிவு. மற்றபடி விளக்கமுடைமை விளக்கமில்லாமை பற்றிய ஆராய்ச்சி அருள் அறியுமிடத்தில்லை.

426 உலகம் அருள் ஒளியை உள்ளீடாகக் கொண்டியங்குவது, அவ்வாறே மெய்யறிவுடைமையும் அருளை உள்ளீடாகக் கொண்டே இயங்குகிறது.

427 அருள் அறிவு முக்காலமும் உணரும் தகையது, மருள் அறிவு அடுத்த நிமிடத்தில் நடப்பதைக் கூட அறியாதது.

428 இருள் மருள் அறிவுடைமைக்கு அஞ்சுக, தெருள் அருள் அறிவுடைமைக்கு அஞ்சற்க, துணிக.

429 எதிர் வரும் மரண இன்னல் அருள் அறிவுடைமைக்கு இல்லை.

430 அருள் அறிவுடையார் எல்லா ஆற்றலையும் உடையவர். இருள் அறிவுடையார் குபேர பாக்கியம் பெறினும் பயன் என்னவாம்?

43. அறிவுடைமை

(காருணியத்தால் நிறைந்த அருள் அறிவுடைமையாம்
செல்வம்)

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண். 421

சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு. 422

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. 423

எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. 424

உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்
கூம்பலும் இல்ல தறிவு. 425

எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு
அவ்வ துறைவது அறிவு. 426

அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்
அஃதறி கல்லா தவர். 427

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில். 428

எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை
அதிர வருவதோர் நோய். 429

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர். 430

44. குற்றங்கடிதல்

(அகமுகமாய அவலங்களை விரட்டுதல்)

431 தற்போதமாகிய செருக்கும், தனது உடல் பொருள் ஆவிகளைச் சீரழிக்கும் உள்வேக்காடும், தயவில்லாத் தகவும் இல்லாதவரே பெருமிதத் தகைமையாளர்.

432 கஞ்சத்தனமும் எடுத்தற்கு எல்லாம் மானஸ்த்தனாக வாழ்வதும் அளவுகடந்த களிப்பு கொண்டு அலட்டலும் ஆன்ம அரசனுக்கு இழிவுடைமை ஆகும்.

433 கொலை புலைக்கு அஞ்சுபவர் தினையளவு இம்சை சூழினும் அதனைப் பனையளவாகக் கருதிப் பரிகரிக்க முயலுவர்.

434 தயவின்மையே ஒருவர்க்குக் கேட்டினை உண்டாக்கும். ஆதலின் இம்சை குற்றம் எய்தாமல் காத்திட வேண்டும்.

435 இறப்பு சூழும் முன்பே தன்னைத் தயா உணர்வினால் காத்திடச் செய்யாதவன் வாழ்க்கைத் தீயின் முன்னர் பட்ட குப்பை கூளங்களைப் போல் எரிந்து சாம்பலாகும்.

436 முதலில் தான் கடின சித்தம் இல்லாதவனாகி அதன் பின்னர் மற்றவரது துன்மார்க்க எண்ணத்தைக் காண்போமானால் என்ன குறை தன் ஆன்மாவிற்கு நேரிடும்?

437 உயிர்களுக்கு பர அபர ஜீவகாருணிய செயல்பாடுகளால் உபகரிக்கா விட்டால் அத்தகைய கருமித் தனமாகிய செல்வம் அழிவுற்றே தீரும். யாரும் அதனைத் தடுக்க இயலாது.

438 ஜீவகாருணிய செயல்பாட்டிற்கு உள்ளாக்காது கடினசித்தம் கொண்டு சேமித்த செல்வம் முதன்மைக் குற்றமாகக் கருதப்படும்.

439 எந்த நொடியிலும் தனது ஆன்மாவினைத் தற்செருக்கிற்கு உட்படுத்தற்க. அத்துடன் காருணியமற்ற செயல்களை விரும்பாது ஒழிக.

440 அன்புடைமை, காருணிய முடைமை அறியாது வாழ்வோமானால் அதுவே மறக்கருணை போற்றும் சாத்திரமாகிக் கெடுக்கும்.

44. குற்றங்கடிதல்

(அகமுகமாய அவலங்களை விரட்டுதல்)

- செருக்குஞ் சினமும் சிறுமையும் இல்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. 431
- இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணா
உவகையும் ஏதம் இறைக்கு. 432
- தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். 433
- குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றம் தருஉம் பகை. 434
- வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை எரிமுன்னர்
வைத்தாறு போலக் கெடும். 435
- தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பின்
என்குற்ற மாகும் இறைக்கு. 436
- செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வம்
உயற்பால தன்றிக் கெடும். 437
- பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை எற்றுள்ளும்
எண்ணப் படுவதொன் றன்று. 438
- வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. 439
- காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்
ஏதில ஏதிலார் நூல். 440

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

(ஆன்ம நேயர்களின் அரவணைப்பைப் பெறுதல்)

441 த யா மூ ல த ர் ம ம் உ ண ர் ந த அ னு ப வ மு டை ய ா ர்
அரவணைப்பினை யாண்டும் பெறுதல் வேண்டும்.

442 வாடிய பயிர்களும் கொண்டுள்ள வாட்டத்தை நீக்குவதோடு
அது மேலும் தொடராதபடி அரவணைப்பு செய்யும் ஆன்றோர்களைத்
துணையாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

443 உயிர்நேயத் தொண்டர்தம் பெருமை ஓர்ந்திட ஒண்ணாதது.
அவர்களது தொடர்பினை எவ்வகையிலாவது ஒம்புதல் வேண்டும்.

444 மனித நேயர்களுள் மன்னுயிர் நேயர்களைத் துணையாகக்
கொள்வதே உயிர்க்கு ஊதியமாகும்.

445 தூல சூக்கும் காரண பிரபஞ்சத்தைத் துல்லியமாக அடக்கி
ஆளும் அரசன் அப்பிரபஞ்சங்களை அழியாமல் வாழவைக்கும்
ஆன்ம நேய ஒருமை யாளர்களை உறுதுணையாக்கிக் கொள்ளல்
வேண்டும்.

446 மன்னுயிர் மாண்பினைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டவரைச்
சூழ்ந்து கொள்ளும் மண்டலாதிபதியை அகப்புற பகைமை ஆட்டிவிட
முடியாது.

447 நொடிப்பொழுதும் உலகியல் உணர்வு நேராமல் ஆன்ம
உருக்க உணர்வு நேர்ந்து கொள்ள வாழ்பவரை ஆண்டவனே ஒன்றும்
செய்ய முடியாது.

448 ஒரு நொடியும் உயிர்கட்கு இன்னல் சூழச் சோரும்
உணர்விலாளனை யாரும் கெடுத்திடுதல் வேண்டியதில்லை.
அவனே சிறுகச் சிறுகக் கெடுவான்.

449 தயாமூல தர்ம உணர்விலாதவர்க்கு ஆன்ம லாபம்
இல்லை. அவ்வாறே தயாமூல தர்மத்தில் தலைநின்றவரின் துணை
பெறாதவர்க்கு மரணமிலாப் பெருவாழ்வே இல்லை.

450 இம்மை இன்ப இயல்பினர் மறுமை மாண்பினர்
துணைபெறுவதினும் பத்து மடங்கு தீமையானது ஒருமை இன்ப
உயர்வாளர் தொடர்பினைக் கைவிடுதலாம்.

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

(ஆன்ம நேயர்களின் அரவணைப்பைப் பெறுதல்)

அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். 441

உற்றநோய் தீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். 442

அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். 443

தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. 444

சூழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். 445

தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். 446

இடிக்குந் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். 447

இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். 448

முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை. 449

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். 450

46. சிற்றினம் சேராமை

(துன்மார்க்கர்களோடு பழகாமை)

451 துன்மார்க்கர்களுடன் பழகுவதற்கு அஞ்சுவதே சன்மார்க்க சீலம். சன்மார்க்கர்களுடன் பழகுவதற்கு விரும்பாமையே துன்மார்க்கர் நடைமுறை.

452 மண்ணின் தன்மையால் மாபூதநீர் வேறுபடும். அஃதே போல் சன்மார்க்கர் சேர்க்கையால் நன்மார்க்கர் பண்பு மேலிடும்.

453 மனமுதலிய அந்தக் கரணங்கட்கு ஏற்ப ஆன்ம அறிவு விளக்கம் உண்டாகும். அவ்வாறே சன்மார்க்க நெறியாளர் கூட்டுறவு ஒருவனை மனிதாபிமானம் உடையவன் என்பதைக் காண்பித்து விடும்.

454 இன்னதென உணரும் மன அறிவின் கூட்டுறவுடையதாய் ஒருவன் வளர்ந்தாலும் ஆன்ம நேய அழகொழுங்கினால்தான் மெய்யறிவு நிலைபெறும்.

455 சன்மார்க்கர்களின் கூட்டுறவால் தூய மனநிலையும் தூய ஆன்மநிலையும் பதியும்.

456 ஆன்ம நேயமிலா மனமாசுடையவர்க்கு அடுத்தடுத்து பிறப்பு உண்டாகும். ஆன்மநேய உருக்கம் உடைய உத்தமர்களுக்கு எந்தப் பிறப்பிலும் எந்த அலைவும் எதுவும் உண்டாகாது.

457 கரண ஒழுக்கம், ஜீவ ஒழுக்கத்திற்கு அடிகோலும். ஆன்ம ஒழுக்கம் ஆருயிர் ஆக்கத்திற்குப் பயனாகும்.

458 கரண ஒழுக்கம், ஜீவ ஆன்ம ஒழுக்கங்களுக்கு அடிப்படை. ஆனாலும் ஆன்ம ஒழுக்கமும் ஆன்ம உருக்கமுமே ஆன்ம நேயத்திற்கு அடிப்படையாகும்.

459 கரண ஒழுக்கத்தால் மறுமை இன்பப் பேறு கிடைக்கும். ஆன்ம நேய ஒழுக்கத்தால் பேரின்பப் பேறு கிடைக்கும்.

460 துன்மார்க்கர் இணக்கம் போல் அல்லல் தருவது ஒன்றில்லை. நன்மார்க்கர் இணக்கம் போல் அருள் ஆக்கம் தருவது வேறில்லை.

46. சிற்றினம் சேராமை

(துன்மார்க்கர்களோடு பழகாமை)

- சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். 451
- நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தார்க்கு
இனத்தியல்ப தாகும் அறிவு. 452
- மறத்தானாம் மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானாம்
இன்னான் எனப்படுஞ் சொல். 453
- மனத்து ளதுபோலக் காட்டி ஒருவற்கு
இனத்துள தாகும் அறிவு. 454
- மனந்தாய்மை செய்வினை தாய்மை இரண்டும்
இனத்தாய்மை தூவா வரும். 455
- மனந்தூயார்க் கெச்சம்நன் றாகும் இனந்தூயார்க்கு
இல்லைநன் றாகா வினை. 456
- மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம் இனநலம்
எல்லாப் புகழும் தரும். 457
- மனநலம் நன்குடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப் புடைத்து. 458
- மனநலத்தின் ஆகும் மறுமைமற் றஃதும்
இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து. 459
- நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தின்
அல்லற் படுப்பதூஉம் இல். 460

47. தெரிந்து செயல்வகை

(சீவகாருணியமே ஆன்மலாபம் எனத் தெரிந்து செய்யும் செயல் முறைகள்)

461 ஆன்ம இலாபத்திற்கு அழிவைத்தருவன துன்மார்க்கச் செயல்கள். ஆக்கம் தருவன சன்மார்க்க செயல்கள். ஆதலின் தீர ஆராய்ந்து தக்கதைச் செய்தலே வேண்டத் தகுந்தது.

462 கருணையே கடைதேற்றும் வழி என உணர்ந்து அறவாணர்களுடன் தீர ஆராய்ந்து தானும் ஆன்ம ஞானம் கொண்டு நல்லதே ஆற்றின் அவர்கள் அடைய வேண்டிய அரிய செயல் யாதுமில்லை.

463 வாழ்வின் முதல், ஆன்மலாபம். அதனை விட்டுவிட்டு இந்திரிய இன்பம், கரண இன்பமாகிய லாபங்களைக் கருதி செயல்படாமல் வாழ்பவரே ஆன்ம ஞானமுடையவராவர்.

464 துன்மார்க்கமாகும் சீவநேயத்திற்கு எதிரான செயல்களைச் செய்யா திருப்பவர்கள் ஆன்ம ஞான உறுதி உடையோராவர்.

465 பொறி, புலன், கரணம், உள்ளம், கருத்து ஆகியனவற்றின் வழிவகைகளைத் தீர எண்ணி சீவகாருணிய சீலத்திற்கு முயலாமல் விட்டுவிட்டால் அது ஆணவம் நரை திரை மரணம் முதலானவைக்கு உட்படுத்திச் சீரழிக்கும் வழியாகிவிடும்.

466 செய்யத் தகாத இம்சை செயல்களைச் செய்தலும் செய்யத் தகுந்த அகிம்சை செய்கைகளைச் செய்யாதிருத்தலும் நரகத்திற்கு வழியாகி விடும்.

467 சீவகாருணியமும் - சத்விசாரமுமே ஆன்மா செய்ய வேண்டிய முக்கியச் செயல். அதை விட்டுவிட்டு எதையாவது சூழ்ந்து செய்வது தகுதிப்பாட்டினை இழக்கும்படி செய்துவிடும்.

468 சீவகாருணியச் செந்நெறியில் முயலாதவர்கள் தவம் யோகம் ஞானம் முதலியவைகளைக் கைவரப் பெற்றிருந்தாலும் அவை ஆன்ம ஞான, அருள் ஞான அழிவினை உண்டாக்கி விடும்.

469 சீவகாருணியச் செந்நெறியைச் செய்தலிலும் தட்டுத்தடுமாற்றங்கள் உண்டாகும். ஆதலின் அதனதன் ஓட்டைகளைக் கண்டறிந்து அதன் வழி முயற்சி வீணாகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

470 உயிர்நேய உயர் அறத்தை உணர்ந்து செயல்படுவோர் குறை பேசாத சீவகாருணிய செயல்களை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு ஆரவாரச் செயல்களில் ஆர்வம் கொண்டு குறைபேச முற்பட்டால் அது இழிக்கத் தக்கதாகிவிடும்.

47. தெரிந்து செயல்வகை

(சீவகாருணியமே ஆன்மலாபம் எனத் தெரிந்து செய்யும் செயல் முறைகள்)

அழிவதாஉம் ஆவதாஉம் ஆகி வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து செயல். 461

தெரிந்த இனத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு
அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல். 462

ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார் அறிவுடை யார். 463

தெளிவி லதனைத் தொடங்கார் இளிவென்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சு பவர். 464

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. 465

செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும். 466

எண்ணித் துணிக கருமம் துணிந்தபின்
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு. 467

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். 468

நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டு அவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை. 469

எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளாது உலகு. 470

48. வலியறிதல்

(சரியை - கிரியை - யோக - ஞான - ஆளுமை உணர்தல்)

471 உயிர் நேய வலியும், ஜீவவிளக்கம், மலமாயை ஆதிக்கம், மனித நேய மாண்பு ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்து ஆன்மலாப ஆதாயம் பெற்றற்குப் பாடுபட வேண்டும்.

472 இயலும் வகையால் இரக்கத்தை இடைவிடாது செய்திட என்றே மனம் துணிந்து இயங்குவார்க்கு திரோதானம் மற்றும் மகாமாயையே வெற்றி கொள்ள முடியும்.

473 மன அலைவாம் மாயைக்குட்படுபவர் ஆளுமைகளை ஏவியும் எப்பயனும் இல்லாமல் போவார்.

474 மனத்தின் ஆதிக்கம் தற்போதத்தின் ஆதிக்கம். அத்துடன் மாயையின் ஆதிக்கம் அறிந்து அதை வெல்வது ஆன்ம உருக்கச் செயல்பாடே என அறியாது போனால் கெடுதி விளையும்.

475 மலம் மாயையின் ஆதிக்கம் மயிற்பீலி தானே எனக் கருதி அதனை அதிக மடங்கு அதிகமாக உள்ளத்தில் ஏற்றிக் கொண்டால் ஆன்ம லாப வண்டியின் அச்ச அடிபட்டு முறிந்து போகும்.

476 பேரின்பத்தைப் பெற இம்மை மறுமை இன்ப ஏற்றமே ஊறு தரும் இருட்பேறாகும். அதனைச் சரியாக்கி நடந்தால் அதுவே உயிர் விளக்கத்திற்குத் துணையாகும்.

477 ஆன்ம இரக்க உணர்வினை அளவிலாது அடைக! அது கருதி ஒருசிறிதேனும் ஆதாயப் பொருளை அறச்செயலில் ஈடுபடுத்தற்க.

478 ஆன்ம லாபம் கிடைப்பது சிறிதளவேனும் அதனை ஆன்ம உருக்கம் கொண்டு நயந்து செய்திடுக. அத்தகைய உயிர் இரக்க உணர்வைப் பெறுவதற்குச் சிறுபொருளைச் செலவுக்குட்படுத்தற்க.

479 வாழ்முதலாகிய பொருள்சிறிதாகுமானால் அதற்கு ஏற்றபடி அறம் செய்து வாழ முயலுக; அல்லாவிடில் ஆதாயப்படுத்துவது போல் அது சேதாரப் படுத்திவிடும். ஆதலின் உருக்க உணர்வை ஒம்பிடுக. தகுதியான நிலையில் மட்டுமே உதவிடுக.

480 உபகார ஓர்மை உடைமைக்கு ஏற்றபடி செய்திடுக, இல்லாவிடில் விரைந்து கெட வாய்ப்பு நேரிடும்.

48. வலியறிதல்

(சரியை - கிரியை - யோக - ஞான - ஆளுமை
உணர்தல்)

வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும்
துணைவலியும் தூக்கிச் செயல். 471

ஒல்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாது இல். 472

உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி
இடைக்கண் முரிந்தார் பலர். 473

அமைந்தாங் கொழுகான் அளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும். 474

பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின். 475

நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந் தூக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். 476

ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக அதுபொருள்
போற்றி வழங்கும் நெறி. 477

ஆகாறு அளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகாறு அகலாக் கடை. 478

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல
இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். 479

உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். 480

49. காலம் அறிதல்

(அமுத வேளையினை அறிந்து செயல்படுதல்)

481 ஆந்தையைக் காகம் பகலில் வெல்லும். காகத்தை ஆந்தை இரவில் வெல்லும். அவ்வாறே சந்திர - சூரிய அமுத நச்சு நாடி மற்றும் வகைகள் அறிந்து செயல்படும் அரசன் வெற்றி பெறுவான்.

482 அமுதக் காற்று நம்மை ஆச்சாரமாக்கும் வேளையை அறிந்து செயல்படில் மரணத்தையும் வெல்ல முடியும்.

483 எல்லாம் செயல் கூடும்; இரக்க உணர்வு பூரணமாகி நிற்கும் காலத்தில்.

484 இம்மை மறுமை உலக ஆட்சி நம் வசமாகும். எப்போதெனில், ஆன்மநேய அதிர்வு காலத்தை நுணுகி அறிந்து பயன்படுத்தும்போது.

485 மனிதநேய மாண்பும் உயிர்நேய உணர்வும் பூரணமாகி விட்டால் அருட்பிரகாசம் நம்மை அணுகுவது உறுதி.

486 ஜீவகாருணிய உணர்வு எழுச்சி உடையவன் அதை அங்கையில் அமுதமாக்க வேண்டி அடக்கமாகச் செயல்படுவான்.

487 காலம் பொன் போன்றது. அதிலும் அமுத வேளை அருளாற்றலைத் தருவது. அதிலும் ஆன்மநேய உருக்க வேளை அருளரசையே தேடித் தருவது.

488 பகைவரை மடக்கும் கலை சூரிய நாடி ஓடும் காலமாகும். அவ்வாறே மந்திரங்களை உபயோகித்து ஆதரித்து நிற்கும் காலமும் ஆம்.

489 சரம் - நாடி - அமுதம் - அட்சரப்பதிவு அறியாமல் சூழும் காலமே அருள் ஆளும் காலமாகும்.

490 அடக்கமாகும் காலத்து, கொக்கு ஆகுக. அவ்வாறே ஆன்ம நேய சாதனை பூரணமாகும் காலத்து அதன் குத்து ஆகுக.

49. காலம் அறிதல்

(அமுத வேளையினை அறிந்து செயல்படுதல்)

- பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. 481
- பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு. 482
- அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்
காலம் அறிந்து செயின். 483
- ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின். 484
- காலம் கருதி இருப்பார் கலங்காது
ஞாலம் கருது பவர். 485
- ஊக்க முடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. 486
- பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து
உள்வேர்ப்பார் ஒள்ளி யவர். 487
- செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை
காணின் கிழக்காம் தலை. 488
- எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். 489
- கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து. 490

50. இடன் அறிதல்

(காருணிய உணர்வு காரியப்படும் பீடமுணர்தல்)

491 தன் ஒருவனின் மேலேற்றும் ஒருமை வழியதாகிய காருணியம் நிலைப்பாட்டின தாகும். அஃதன்றி வேறு வகைகளைத் தொடங்கற்க.

492 ஆன்ம நெகிழ்வுடையதாகிய ஒருமையதாம் உயிரிரக்கம் தவ வலிவுடையார்க்கும் கூட இன்றியமையாதது.

493 உயிர் இரக்க ஊடாட்ட வலிவு பெறாவிடில் எனியாரும் எள்ளத் தக்கவர்கள் ஆவோம்.

494 அருள் வழி காருணிய வளம் பெற்ற சமூகத்தவர்களே நாம் சார்வதற்கான இடம். அதனை உணரும் உள்ளமுடையோர் தம்மையே நாம் அணுகுதல் வேண்டும்.

495 மாயாதிக்கம் உள்ள மாகடலில் மலமாகிய முதலை வலிவு பெற்றிருக்கும். ஆயின் மலம் மாயைவிடுத்து மாகருணை வழியதாகிய மன்னுயிர் இரக்கம் உடையவரை யாரும் யாதும் யாண்டும் எதுவும் செய்துவிட முடியாது.

496 மனமாகிய ஓடம் நன்கு நகர இடம் ஒன்று உண்டு. அதுவே நிர்ந்தரங்க நிலை கொண்ட சமுத்திரமாகும். அந்த நிலை அனைவரையும் அலைவின்றி ஏற்றிச் செல்லும் நிலையாகும்.

497 காம, வெகுளி, மயக்கம் எல்லை தாண்டா நிலை ஒன்று உண்டு. அதுவே ஆருயிர் இரக்கமாகும் வலிவுடைமை.

498 மலம், மாயை, வினை தாக்கும் இடமாகிய அவா, ஆசை, மோகம், காமம் என்னும் கடலிடை சென்றால் எதிரிக்கு எளிதாக ஆன்மா வலிமை இழக்கும்.

499 மனம், வாக்கு, காயம், திரவியம் ஆகியவற்றால் உயிர்கட்கு உதவும் அனுசூல நிலை ஒன்றினை உயிரிரக்கத்தால் மட்டுமே உண்டாக்க முடியும்.

500 உலகியல் என்பது சகதி. அருளியல் என்பது இரக்கமாகிய நற்கரை. அதில் மலக் கடலினின்று மாயையை வென்றும் வீழ்த்தியும் ஏற நல்லதோர் வல்லபம் ஆன்ம உருக்கம்.

50. இடன் அறிதல்

(காருணிய உணர்வு காரியப்படும் பீடமுணர்தல்)

- தொடங்கற்க எவ்வினையும் எள்ளற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்அல் லது. 491
- முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கும் அரண்சேர்ந்தாம்
ஆக்கம் பலவுந் தரும். 492
- ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின். 493
- எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் இடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின். 494
- நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை அடும்புனலின்
நீங்கின் அதனைப் பிற. 495
- கடலோடா கால்வல் நெடுந்தேர் கடலோடும்
நாவாயும் ஓடா நிலத்து. 496
- அஞ்சாமை அல்லால் துணைவேண்டா எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தாற் செயின். 497
- சிறுபடையான் செல்லிடம் சேரின் உறுபடையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும். 498
- சிறைநலனும் சீரும் இலரெனினும் மாந்தர்
உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது. 499
- காலாழ் களரில் நரியடும் கண்ணஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு. 500

51. தெரிந்து தெளிதல்

(ஆன்ம நெகிழ்ச்சிக்கு வழியாகும் ஆன்ம ஞான பக்குவிகளை அறிதல்)

501 கொல்லாமை, தீதிலா வருவாய், உயிர் குலத்திற்கு அளிக்கும் ஆதரவால் வரும் திருப்தி, உயிர்களின் துன்பத் தொடர்புகளுக்கு வருந்தி உதவிடுதல் இவை குறித்தே ஒருவரைத் தெளிதல் வேண்டும்.

502 ஆன்ம உருக்கப் பரிபக்குவம் அடைந்து அகிம்சை வழி குடியில் பிறந்து மனதால் கூட மற்ற உயிர்கட்கு ஏதம் நினையாமல் காம வெகுளி மயக்கச் சுவடுகள் இல்லாது உயிர்களுக்கு நேரும் தீமைக்கு நாணுதல் அடைபவரே பரிபாகிகள்.

503 சாகாக் கல்வி பயின்றாரிடத்தும் - எவ்வுயிரையும் கொல்லா நலம் சூழுமானால் தான் அவர் தெளிவுடையராவர்; இல்லையேல் அவர்கள் குழப்பவாதிகளே.

504 பரிபாகிகளைத் தெளிவது சீவகாருணிய சீலத்தாலாகும். ஆதலின் பரிவுடையராகி இம்சை செயல்களுக்கு இணங்குதலினின்று பாங்குற நீங்க வேண்டும்.

505 நமது எண்ணம் சொல் செயல்கள் யாவும் அடுத்த ஆற்றமாட்டாத உயிர்களின் அவலத்தை நீக்குவதாய் அமைதல் வேண்டும்.

506 ஈவு இரக்கம் இல்லாத இம்சைவாதிகளைப் பரிபாகிகளாகக் கருதி விட வேண்டாம். அவரே இம்சை நிகழ்ச்சிக்கு இடம்தரும் இரக்கமில்லாதவர் ஆவர்.

507 கண்ணோட்டத்தை நமக்குத் துணை வலிவாக்குக. அதனால் உயிர் இரக்க நல்லறிவு இல்லாதாரைத் தெளிவு மிக்கவராய் தேருதல் முற்றும் அறிவீனமாகும்.

508 தான் குழப்பமின்றிய தயவாளரானாலும் - இரக்கமில்லாத் தகவினரைப் பிரித்து அறிக. இல்லாவிட்டால் இன்னல் நேரிடும்.

509 யாராயிருப்பினும் உயிர் இரக்கச் சீர்மை கொண்டே தெளிவடைக. எப்படியாயினும் ஒருவர்க்குப் பக்குவத் தேர்வு இரக்கமுடையே.

510 காருணிய அபக்குவிகளை சீவகாருணிய பக்குவிகளாகத் தெளிவதும் சீவகாருணிய சீலம் உடையவரை ஆற்றமாட்டாத அபக்குவிகள் என்று காணுதலும் மல மாயையாம் துன்பத்தினை உருவாக்கி விடும்.

51. தெரிந்து தெளிதல்

(ஆன்ம நெகிழ்ச்சிக்கு வழியாகும் ஆன்ம ஞான பக்குவிகளை அறிதல்)

அறம்பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும். 501

குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. 502

அரியகற்று ஆசற்றார் கண்ணும் தெரியுங்கால்
இன்மை அரிதே வெளிறு. 503

குணம்நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். 504

பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். 505

அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி. 506

காதன்மை கந்தா அறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாம் தரும். 507

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும். 508

தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள். 509

தேரான் தெளிவும் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்
தீரா இடும்பை தரும். 510

52. தெரிந்து வினையிடல்

(ஆன்ம ஞானத்தால் அறிய வந்ததாகிய ஆன்மநேய வினையை மேற்கொள்ளுதல்)

511 அகிம்சை அறம், இம்சை மறம் ஆகியவற்றை ஆன்ம ஞானத்தால் அளவிட்டறிந்து அகிம்சை அறம் தழைய அருள் வினையை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

512 அருள் செல்வத்தைப் பெருகச் செய்தும் அதற்கான ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டு வழிமுறைகளை ஒருங்கமையச் செய்தும் ஆள்வினையை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

513 ஆன்ம நெகிழ்ச்சி, ஆன்ம ஞானம், ஒருமைப் பக்குவம், தீமையை விட்டு விடுகின்ற விருப்ப முயற்சி இவை உடையவனிடமே செயல் முறையை நம்பி ஒப்படைத்தல் வேண்டும்.

514 எப்படிப்பட்ட கலைஞானம், தொழில் நேர்த்தி, வளச்சேர்க்கை இருக்குமாயினும் உயிரிர்க்கச் செய்திறன் உடையவனையே செயற்பாட்டிற்குத் தேர்தல் வேண்டும்.

515 மனித நேய உயிர்நேய செய்நேர்த்திகளைத் தெரிய வந்து அதற்கான ஆள்வினையைத் தேர்ந்து பின் செயலில் திறமுடையான் என்பது தெளிய வருதலே தகுதியானது.

516 ஆன்ம ஒருமைக்கான செயல்களைத் தேர்வு செய்து அதனை அலந்தார் கண் அற்றார் கண் அருள்பற்றிச் செயல் செய்யும் தன்மைகளையும் தேர்ந்து ஒருவகைத் தெரிவு செய்தல் நன்று.

517 இரக்கத் திருநெறியை இரக்கச் செயல்பாட்டினை இரங்கும் உணர்வாளர்களிடமே ஒப்படைத்தல் வேண்டும்.

518 சீவகாருணிய செய்வினைக்குத் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்ட அறவாணனை உரிமை யுடன் இயங்க உதவிடல் வேண்டும்.

519 அகிம்சை அறம் தழைக்க முயலாமல் இம்சை அறம் தழைக்கும் செயல்முறைகளில் ஈடுபடின் வரவேண்டிய அருள்வளம் அகலும்.

520 நல்லறச் செயல்களை நாள்தோறும் பின்பற்றுகின்றவனிடம் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டாளர்கள் ஆள்வினையைச் செய்ய முழு உரிமையையும் தந்திடலாம்.

52. தெரிந்து வினையிடல்

(ஆன்ம ஞானத்தால் அறிய வந்ததாகிய ஆன்மநேய வினையை
மேற்கொள்ளுதல்)

நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையான் ஆளப் படும். 511

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை. 512

அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும்
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. 513

எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகும் மாந்தர் பலர். 514

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென்று ஏவற்பாற் றன்று. 515

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு
எய்த உணர்ந்து செயல். 516

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். 517

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை அவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல். 518

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்கும் திரு. 519

நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. 520

53. சுற்றற் தழால்

(மானுட வாழ்விற்கான அகப்புறச் சொந்தங்களை அரவணைத்துச் செல்லும் ஆன்ம இயல்பு)

521 அகப்புற சொந்தம் சுற்றத்தினரை அகப்புறத் துறவு உண்டாயினும் கண்ணோடுதல் வேண்டும்.

522 இல்லறத்தான் ஒருவனுக்கு மனித உயிர் நேயம் காரணமாக உண்டாகும் சொந்தங்களால் ஆன்ம வளம் கொழிக்கும்.

523 ஆன்மப் பண்புடன் கலந்து அகமுவந்து உரையாட வல்லான் இல்லையாயின் குளத்தில் கரையின்றி நீர் சேமித்து வைத்ததை ஒக்கும்.

524 ஆன்மிக வளம் பெற்றான் ஒருவன்தத்துவச் சுற்றங்களாலும் தார்மீகச் சுற்றங்களாலும் பேணப்படும் மெய்யறிவுடையவன் ஆவான்.

525 உபகார உணர்வும் ஈரம் அளைந்த இன்சொல்லும் இருப்பின் அடுக்கடுக்கான அகப்புறச் சுற்றங்கள் உண்டாகி வளம் பெருகும்.

526 அகத்து வேக்காடாம் கோப எரிப்பின்றி வாழ்ந்து வேண்டிய எல்லாம் வழங்கும் ஒருவனின் உயர்வுக்கு ஈடாக யாரும் இருக்கமாட்டார்கள்.

527 காகம் உறவு கலந்து உண்ணும் குணம் உடையது. அவ்வாறே ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டினது வழி பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல் ஒருமை வளமுடைய செயலாய் அமையும்.

528 சமத்துவம் சமயப் பொதுமை எனப் பிரித்தறிந்து வாழ்க்கையின் நட்புடைமையும் இருந்துவிட்டால் அத்தகைய நல்லறத் தகுதிக்காகப் பலர் சுற்றமாகி வாழ்வார்கள்.

529 ஆன்மநேயச் சகோதரனாகி தத்துவ சேட்டைகளினின்று விடுபட்ட ஒருவனால்தான் நேயம் பலவும் நிலைக்க வழி உருவாகும்.

530 மனம் மாச்சரியம் காரணமாகத் தந்துறந்து தகவின்றிச் சென்ற ஒருவன் எண்ணிப்பார்த்து இரக்க செயலுக்கு ஒத்துழைக்க வேறு பாட்டை விட்டு விடுவானானால் அவனை ஒட்டி இணைத்துக்கொண்டு வாழ்வினைப் பாதுகாத்து ஒம்புதல் வேண்டும்.

53. சுற்றந் தழால்

(மானுட வாழ்விற்கான அகப்புறச் சொந்தங்களை
அரவணைத்துச் செல்லும் ஆன்ம இயல்பு)

- பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள். 521
- விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா
ஆக்கம் பலவுந் தரும். 522
- அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. 523
- சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன். 524
- கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப் படும். 525
- பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்து இல். 526
- காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னநீ ரார்க்கே உள். 527
- பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்
அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். 528
- தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும். 529
- உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்
இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல். 530

54. பொச்சாவாமை

(மறப்பில்லா ஆன்ம உருக்க அனுபவம் பெறும் ஆளுமை)

531 சினம் உள்ளத்தின் வேக்காடு. அதில் ஆழ்தலினும் உலகியல், புலனியல் இன்ப ஈடுபாட்டினால் வந்த ஆன்மத் தளர்ச்சி தீதாகும்.

532 ஆன்மஅறிவினையையின்காரியமானபசிஅழித்துவிடும். அவ்வாறே ஆன்ம இரக்க வல்லபத்தைப் புலனியல் இன்ப ஈடுபாடு கெடுத்துவிடும்.

533 புலனியல் ஈடுபாட்டினால் ஆன்ம இயல்பியல் ஈடுபாடு இல்லாததாகிவிடும். இது உலகினை ஆளும் சீவகாருணிய சீலர்களின் முடிபாகும்.

534 ஆன்ம நடுக்கமாகிய பயம் பூஜ்ஜியமாக இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறே புலன் இன்பத்தில் தோய்ந்தவர்களுக்கு ஜீவகாருணியமாகிய ஆன்மத் திருப்தி ஒருபோதும் அடைவதில்லை.

535 புலனின்பக்களிப்பில் மூழ்கியவர்கள் எச்சரிக்கை அடைந்து இம்சை வழிகளை நாடாது இருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் இன்றேல் அந்தப் புலனின்பக்களிப்பு அவனை ஆறாத துயராம் ஆன்மலாப இழப்பில் ஆழ்த்திவிடும்.

536 எத்தகையமானூடராயினும் சீவர்களாயினும் ஆன்ம இரக்கச் சீர்மை இருந்தால் அது போன்றதொரு குணசீலம் ஏதுமில்லை.

537 புலனின்ப அழுத்தமின்றி ஆன்ம உருக்க வல்லபத்துடன் முயல்பவர்க்கு ஆகாத அரிய செயல்பாடுகள் ஏதுமில்லை.

538 புலனின்பக் கவர்ச்சியால் அழுந்தி உயிர்நேயம் மறப்பவர்க்கு ஆன்ம லாப வழிமுறைகளினால் எப்பிறப்பிலும் ஏற்றமில்லை.

539 பொறி, புலன்வயமாகி அந்தக்கரண ஆனந்தத்தில் அழுந்துவோர் ஆன்ம நெகிழ்ச்சியாகிய குணமின்றிக் கெட்டவரை அந்நேரத்தில் எண்ணிப் பார்த்தல் வேண்டும்.

540 எண்ணம், சொல், செயல் இவைகளில் சோர்வும் புலனின்பத் தாக்கமும் இல்லாதவர் எண்ணியது எண்ணியவாறே ஆன்ம இன்ப ஆதாயத்தை அடைந்து சிறப்பர்.

54. பொச்சாவாமை

(மறப்பில்லா ஆன்ம உருக்க அனுபவம் பெறும்
ஆளுமை)

இறந்த வெகுளியின் தீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. 531

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. 532

பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை அதுவுலகத்து
எப்பால்நூ லோர்க்கும் துணிவு. 533

அச்ச முடையார்க்கு அரணில்லை ஆங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. 534

முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னூறு இரங்கி விடும். 535

இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழுக்காமை
வாயின் அதுவொப்பது இல். 536

அரியஎன்று ஆகாத இல்லைபொச் சாவாக்
கருவியால் போற்றிச் செயின். 537

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல். 538

இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. 539

உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன் மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின். 540

55. செங்கோன்மை

(சீவகாருணிய செவ்விய ஆட்சிமுறை)

541 எத்தகையவரிடத்தும் இரக்கமிடும் சபாவம் உடையவனாகி எத்துணைக் காரியம் ஆயிடினும் இரக்க வழியாகச் செய்வதே செங்கோன்மை.

542 அருள் மழை வளம் நோக்கும் ஆருயிர்கள் யாவும் காருணிய ஆட்சி முறையை உடைய கண்ணிய அரசனை எதிர்பார்த்தே வாழ்வது செய்யும்.

543 ஆகமம் ஆரணம் உபநிடதம் கலை நூல்கள் யாவற்றிற்கும் அடிப்படை ஆதர்சனத்தைத் தருவது தயாநெறி ஆட்சியாகும்.

544 குடிகளுக்கு இம்சை வழியாகக் குறைகள் யாதும் நேரிடாது காக்கும் மன்னவன், காலால் இட்ட அலுவல்களை உலகம் தலையால் செய்து முடிக்கும்.

545 சீவகாருணிய அற இயல்புடைய மன்னவன் செங்கோன்மையால் நாட்டில் மழையும் விளைவும் பெருகிப் பயன் தரும்.

546 ஆருயிர் அறநெறி நிற்க, அவ்வாறே சொல்லும் செயலும் ஆகி, தயவுடன் ஆட்சி செய்யின் செங்கோன்முறைமை அணுத்துணையும் பிறழாது.

547 தயவுடன் ஆட்சி செய்யும் அரசனது செங்கோன்மை அரியவற்றுள் அரியன யாவையும் முடித்துவிடும்.

548 வழிவழி நன்மை பயக்கும் தயாமூல தர்ம ஆட்சி முறையில் அணுவளவும் பிசகாது ஆட்சி செய்ய முயலுதலே நல்லரசன் பண்பு.

549 குடிகளுக்குக் குறை இருந்தால் தயவினால் தீர்ப்பதும் அக்குடிகள் இம்சைக்குத் துணைபோனால் தண்டிப்பதும் வேந்தனின் செங்கோன்மை. அது கொடுங் கோன்மை ஆகாது.

550 இம்சை இன்னாமை கொலை புலை களவு செய்பவரை அகச் சமுதாயத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவது பச்சென்னும் பயிரைக் களை எடுத்துக் காப்பது போல ஆகும்.

55. செங்கோன்மை

(சீவகாருணிய செவ்விய ஆட்சிமுறை)

- ஓர்ந்துகண் ணோடாது இறைபுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. 541
- வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி. 542
- அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். 543
- குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநில மன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு. 544
- இயல்புளிக் கோலோச்சும் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு. 545
- வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉம் கோடா தெனின். 546
- இறைகாக்கும் வையக மெல்லாம் அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். 547
- எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும். 548
- குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் தொழில். 549
- கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர். 550

56. கொடுங்கோன்மை

(மன்னுயிர்க்கும் மக்களுக்கும் இரங்காத மனோநிலை ஆட்சி)

551 மக்களை ஆட்டிப்படைத்தும் அலைவுபடுத்தியும் அவதிக்கு உள்ளாக்கியும் வாழும் வன்நெஞ்சுடைய அரசன் கொலை புலை செய்பவனைவிடக் கொடியவனே ஆவான்.

552 கொலை வேல் தாங்கி வழிப்பறி செய்யும் ஆறலைக்கள்வரை ஒத்தவனே மக்களிடம் ஈவும் இரக்கமுமின்றிப் பொருளைப் பெறுவான்.

553 தினந்தோறும் காருணியத்தாலும் காருணியமின்மையாலும் உண்டாகும் ஏற்றத்தாழ்ச்சியை மதிப்பீடு செய்யாது வன்முறையைப் பின்பற்றும் மன்னரின் ஆதிக்கம் சிறிது சிறிதாகத் தேயும்.

554 வன்முறையாட்சியின் கேடு பற்றி உணராத அரசன் உண்ணும் உணவையும் இழப்பான். உறுதுணையாகும் உயிர்நேயமாம் குறிக்கோளையும் இழப்பான்.

555 இம்சைப்படுத்தி, தாங்கொணா அபகார நிலையில் உள்ளத்தைக் கடினமாக்கிய அரசனின் ஆன்மநேயக் குடிகள் அழுத கண்ணீர் அன்றே ஆன்மா என்னும் காருணிய வளத்தைத் தேய்க்கும் ஆயுதமாகும்.

556 ஆன்ம வலிவுடைய அரசனுக்குத் தயவாற்றலே நிலைபேறுடைய செங்கோல். அப்படி இல்லையேல் ஆன்ம அரசன் தன் அருள் ஒளியையும் இழப்பான், தத்துவச் சீர்மை ஆட்சியையும் இழப்பான்.

557 தயவின்றிப் பெருக வளரும் மழையின்மை உலக உயிர்களுக்கு எப்படி அபசாரத்தை அளிக்குமோ அவ்வாறே ஆன்ம அரசனுக்கு இரக்கமின்மை ஆகிய ஆட்சி இழிவினையும் இருளினையும் உண்டாக்கிவிடும்.

558 சீவகாருணிய செயல்பாடுகளால் ஈட்டாத செல்வம் அரசனது அபகார செல்வமாம்; வளமை அவனது அறிவின்மையினும் பேதைமையே பட்டது.

559 உயிர்களுக்குக் கருணைக் காட்டாது அதனையே குறிக்கோளாகப் பின்பற்றும் வன்நெஞ்ச அரசனது ஆட்சியில் அரச வான் தன் சிறப்பினை இழந்து பழியினைச் சம்பாதிக்கும்.

560 ஆன்மாக்கள் இருளடையாமல் வலிவு பெற்று மலம் மாயை வென்று வாழ்ந்தவர்கூட மலமாயையால் மீளவும் இருளில் அழிபடுவர். எப்போது என்றால் உன்னத ஆன்ம அரசன் காருணியமில்லாக் கொடுங்கோலனாகில்.

56. கொடுங்கோன்மை

(மன்னுயிர்க்கும் மக்களுக்கும் இரங்காத மனோநிலை ஆட்சி)

கொலைமேற் கொண்டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு
அல்லவை செய்தொழுதும் வேந்து. 551

வேலொடு நின்றான் இடுஎன் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு. 552

நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடொறும் நாடு கெடும். 553

கூழும் குடியும் ஒருங்கிழக்கும் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யும் அரசு. 554

அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அமுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. 555

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை அஃதின்றேல்
மன்னாவாம் மன்னர்க் கொளி. 556

துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு. 557

இன்மையின் இன்னாது உடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். 558

முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல். 559

ஆபயன் குன்றும் அறுதொழிலோர் நூல்மறப்பர்
காவலன் காவான் எனின். 560

57. வெருவந்த செய்யாமை

(பாதகர்க்குப் பயம்காட்டி மட்டும் தண்டித்தல்)

561 குற்றம் கடிதலுக்குத் தண்டனை அவசியம். அவ்வாறே காம வெகுளி மயக்கங்களைச் சாடுதலுக்கு உயிரோம்பல் அவசியம்.

562 மதம் மலம் மாயை வினை இவைகளால் மக்களை அலைக்கழிக்கும் ஒருவனிடம் கூடக் கொன்றன்ன தண்டனையைச் சூழற்க. அதனைக் குறைத்து வளர்ச்சிக்கு உட்படுத்துக.

563 தத்துவ சாத்விகங்களை நடுங்க நாட்டம் பெற நலிவு செய்தால் அதன் வழி மேலானதாய ஆன்மா வலிவு பெறும்.

564 தத்துவங்களைத் தன் வசமாக்கி நாடகமாடும் தற்போதன் மீது ஆன்ம ஒளி ஊடுருவட்டும். இயல்புறுதல் அத்துடன் பின்னடையும்.

565 காட்சிக்கெளிவந்த ஆன்ம ஒளி பெறின் ஆன்ம நேயமின்றிக் கூனிக் குறுகும் மதமான பேய் மடங்கிவிடும்.

566 சுடுசொல், கடும்சொல் எனப்படும் இந்திரிய ஒழுக்கமின்மை சூழின் அருள், பொருள், செல்வங்களுடன் ஆன்ம நேயத்தை அழித்து ஒழிக்கும்.

567 இன்னாத சொல்லும் இம்சைக் கருமமும் ஆன்ம நலிவினைத் தரும். அறமிலாத் தண்டனையோ ஆன்மாவின் வலிவையே மெலிவாக்கிவிடும்.

568 மனம், மொழி, மெய் ஆகியவற்றைச் சீலமுடைய காருணிய வழியே நிறுத்த அறியாவிட்டால் அரசுக்கு ஆபத்தே ஆகும்.

569 ஆன்மாவின் நலிவு அறிந்து அதை ஆன்ம நேயத்தால் சரி செய்யாவிட்டால் பின்னைப் பிறவிக்குட்பட்டு அழியும்.

570 உன்னதத்துடன் உறவாடும் ஆன்ம உருக்கம் பெறாத ஆன்ம அரசனால் பயன் இல்லை.

57. வெருவந்த செய்யாமை

(பாதகர்க்குப் பயம்காட்டி மட்டும் தண்டித்தல்)

- தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து. 561
- கடிதோச்சி மெல்ல எறிக நெடிதாக்கம்
நீங்காமை வேண்டு பவர். 562
- வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும். 563
- இறைகடியன் என்றுரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்
உறைகடுகி ஒல்லைக் கெடும். 564
- அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேளய்கண் டன்னது உடைத்து. 565
- கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயின் நெடுஞ்செல்வம்
நீடின்றி ஆங்கே கெடும். 566
- கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அடுமுரண் தேய்க்கும் அறம். 567
- இனத்தாற்றி எண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறின் சிறுகும் திரு. 568
- செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். 569
- கல்லார்ப் பிணிக்கும் கடுங்கோல் அதுவல்லது
இல்லை நிலக்குப் பொறை. 570

58. கண்ணோட்டம்

(கனிவு பூண்டு, பார்த்து இரங்கும் பண்பு)

571 உயிர் இரக்கப் பாவை என்பாள் ஓர் எழில் கன்னி! அவளது இயக்கம் பூதேவிக்கான இயக்கம். அவளது அனுக்கிரகமே உலக இயக்கம்.

572 மன்னுயிரும் மக்களும் ஊடாட்டம் காண்பது மனித நேய உயிர்நேயக் கண்பார்வைக் கனிவு. அஃது அற்றவர் பூதேவிக்குச் சுகமையே.

573 ஆன்மநாதம் ஜீவகீதத்துடன் பொருத்தி இயங்குதல் வேண்டும். அவ்வாறான கனிவும் கசியும் இரக்கமும் ஆதரிப்பும் உடைய ஆதர்சனபார்வை வேண்டத்தக்கதாம்.

574 முகத்துக்கு அழகு கண்கள். அவ்வாறே தயாமுல தருமத்திற்குத் தேவை கண்ணோட்டம்.

575 கனிவுக்கு ஓர் ஆபரணம் உண்டு. அது இரக்கமிகும் இங்கித உணர்வுத் தொடர்பினதாம் இரக்கப் பார்வையாம்.

576 மண்ணும் மரமும் மசமச என்னும் உணர்வில்லா பொருள்கள். அவ்வாறே கசிவும் கனிவும் இல்லாக் கண்கள் ஒளி அமையா பொருள்கள்.

577 எவ்வளவுதான் சீர்மையும் சிறப்பும் கண்களுக்கு இருப்பினும் அது ஆன்மநேய அழகினை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

578 கடமை கண்ணியம் போன்றது கண்ணோட்ட இரக்கம். அதன் வழி வேண்டியதை செய்து விரும்பியதை அடையலாம்.

579 பல்லுக்குப்பல் கண்ணுக்குக்கண் எனத் தண்டம் வழங்குவாரிடத்துத் தயாமுல தர்ம உணர்வாம் பார்வை பதிதல் வேண்டும்.

580 ஆன்மாவின் அன்பரும் இன்பரும் ஆகுபவர் ஒருமை வழியுடன் செயல்பட்டு நஞ்சு ஏற்றாலும்கூட அது நலனே பயக்கும்.

58. கண்ணோட்டம்

(கனிவு பூண்டு, பார்த்து இரங்கும் பண்பு)

- கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை
உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு. 571
- கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. 572
- பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 573
- உளபோல் முகத்தெவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். 574
- கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும். 575
- மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். 576
- கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல். 577
- கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு
உரிமை உடைத்திவ் வுலகு. 578
- ஒருத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. 579
- பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். 580

59. ஒற்றாடல்

(மலம் மாயையின் ஆதிக்கத்தை ஊன்றி அறிதல்)

581 மாயாமலத்தைச் சாராதவர்களையும் மாயாமலத்தின் வலிவை தெரிவிக்கும் சாத்திரங்களையும் தமது வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும் நிலைகளாக அரசன் ஒருவன் அறிதல் வேண்டும்.

582 சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், தவம், அவம் ஆகிய நிலைகளில் வாழ்பவர்களின் மலமாயை ஆட்டத்தினை உணர வல்லவனே வல்ல அரசன் மற்றும் நல்ல அரசன்.

583 மலத்தைக் கொண்டு மாயை அறியாத ஆன்மநேய அரசன் தனது பிரபஞ்ச நாட்டை ஆளத் தெரியாதவனாவான்.

584 மலம் மாயை வென்றவர்களையும் அதனால் தாக்குண்டவர்களையும் பற்றித் துல்லியமான முடிவு செய்பவனே வல்லமைச் சான்ற ஆன்மநேய வேந்தன்.

585 அஞ்சுதல் இல்லாத உணர்வும் தேவமகிமை வெளிப்படினும் எவ்விடத்திலும் ஆன்ம வேந்தனுக்கு மலமாயை தாக்காது ஆவன செய்து காப்பவனே உள்ளம் எனும் ஒற்றன்.

586 மலமாயையை வென்ற துறவிகள் போலவும் அம் மல மாயையினது அணு அளவு அசைவுகளையும் காம வெகுளி மயக்கங்கள் தாக்குறிலும் நிலை பெயராது செயல்படும் திறம் உடையவனே உள்ளம் எனும் ஒற்றன்.

587 மலம் மாயைக்குத் துணைபோகும் செயல்களை உணர்தலும் - தாம் அவற்றுடன் அகப்படாது ஆன்மலாபத்திற்கு அரசனை அழைத்தும் செல்பவனே உள்ளமெனும் உயர்ந்த ஒற்றன்.

588 உள்ளம் எனும் ஒற்றன் ஒற்றி அறிந்த செய்திகளைக் கருத்து எனும் ஒரு மேலான ஒற்றன் மூலம் உணர்ந்து உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும்.

589 புத்தி எனும் ஒற்றனும் உள்ளம் எனும் ஒற்றனும் கருத்து எனும் ஒற்றனும் ஒரு சேர முடிவு செய்யப்படும் நிலையே தெளிவுடைய வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும்.

590 உள்ளம் எனும் ஒற்றனுக்குச் செய்யும் சாந்த குணப் பரிசுகளை மனம் புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் முதலிய நிலைப்பாட்டினர் அறியாதவாறு செய்து ஊக்கமளித்திட வேண்டும்.

59. ஒற்றாடல்

(மலம் மாயையின் ஆதிக்கத்தை ஊன்றி அறிதல்)

- ஒற்றும் உரைசான்ற நூலும் இவையிரண்டும்
தெற்றென்க மன்னவன் கண். 581
- எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில். 582
- ஒற்றினான் ஒற்றி பொருள்தெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்தது இல். 583
- வினைசெய்வார் தம்சுற்றம் வேண்டாதார் என்றாங்கு
அனைவரையும் ஆராய்வது ஒற்று. 584
- கடாஅ உருவொடு கண்ணஞ்சாது யாண்டும்
உகாஅமை வல்லதே ஒற்று. 585
- துறந்தார் படிவத்த ராகி இறந்தாராய்ந்து
என்செயினும் சோர்விலது ஒற்று. 586
- மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி அறிந்தவை
ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று. 587
- ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையும் மற்றுமோர்
ஒற்றினால் ஒற்றிக் கொளல். 588
- ஒற்றொற் றுணராமை ஆள்க உடன்மூவர்
சொல்தொக்க தேறப் படும். 589
- சிறப்பறிய ஒற்றின்கண் செய்யற்க செய்யின்
புறப்படுத்தா னாகும் மறை. 590

60. ஊக்கம் உடைமை

(ஆன்ம அறிவாய உள்ளத்தின் உருக்க உணர்ச்சி)

591 அருள்பொருள் அறிவு இவை உள்ளத்து விழிப்புணர்ச்சியால் எய்தப் பெறுவன. விழிப்புணர்வு இன்றேல் பயன் இல்லையாம்.

592 செல்வச் சீராளர்கள் என்போர் காருணிய உள்ளத்தால் கழிவிடுக்கம் உடையவர்கள் ஆவர். பேருழைப்பாளிகள் என்பவர் மற்றவரே.

593 ஆன்ம அறிவு, ஆன்ம உருக்கம் ஆகியவற்றை அலட்சியம் செய்பவர்கள் ஊக்கமற்ற ஏழையர் ஆவர்.

594 இமைப் பொழுதும் கூட இரக்கத்தினின்று விலகி நில்லாதாரை அருட்செல்வி வழி கேட்டுத் தேடிச் சென்று குடிக்கொள்வாள்.

595 மாயை என்பது நீரோட்ட நிலை உடையது. ஆன்மீக மறுமலர்ச்சியும் அவ்வாறே உயிர் இரக்க உணர்வினது. அன்பினது எழுச்சியாம் ஊக்கம் அறியும் அறிவே ஆன்ம அறிவு ஆகும்.

596 ஆன்ம உருக்கம் ஆன்மநேயம் கருதி எண்ணும் அறிவுடைய எண்ணப் பதிவுகள் செயல் இயக்கமில்லாமல் இழியினும் அது ஒரு நாள் ஆக்கம் பெறும்.

597 போர்க்களத்து எதிர்த்துப் பாயும் அம்பு எய்பவர்களுக்கு எதிர்ப்பாய் அமைவது ஒரு நல்ல களிறு. அவ்வாறே எவ்வளவு தத்துவத் தாக்கங்கள் உண்டானாலும் உலகியலில் பின்னடைவுகள் ஏற்படாமல் காத்துக் கொள்ளுதலே ஊக்கமுடைமை.

598 சுத்த ஆன்ம அறிவாய உருக்கம் உடையவரே வள்ளல்கள் ஆவார். அவரே ஊக்கம் உடையவர்.

599 மலம் மாயை என்னும் புலன் எதிரிகளை வென்றவர் கூட இரக்கம் உடையோராகாவிட்டால் மாயைப் புலிக்கு ஆட்படுவர்.

600 அருள் வலிவுக்கு அடிப்படை ஆன்ம உருக்கம். அருள் உருக்கத்திற்கு அடிப்படை உயிர்இரக்கச் செயல்கள்.

60. ஊக்கம் உடைமை

(ஆன்ம அறிவாய உள்ளத்தின் உருக்க உணர்ச்சி)

- உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கம் அஃதிலார்
உடையது உடையரோ மற்று. 591
- உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். 592
- ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடை யார். 593
- ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை. 594
- வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு 595
- உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்உள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து. 596
- சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா டுன்றும் களிறு. 597
- உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு. 598
- பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின். 599
- உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கை அஃதிலார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு. 600

61. மடி இன்மை

(இரக்க நிலை எழுச்சி)

601 சுழிமுனை என்னும் சுத்தவிளக்கம் இரக்கநிலை எழுச்சி இன்மையால் அசுத்தமாகி அவிந்து போகும்.

602 புருவ மைய புத்துணர்ச்சி பெற்றிட வன்நெஞ்சத்தைக் காருணிய சாதனைப் படைக்கும் நல் நெஞ்சாக்கிவிட வேண்டும்.

603 ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் உயிர் இரக்கத்தால் அடைய முடியாதவர் அழிவுப் பாதையில் முந்துவர்.

604 இரக்கநிலை எழுச்சி ஏற்றம் பெறாவிடில் புருவக்கலை நடுவே விளங்கும் கற்பூர விளக்கு அவியும். அத்தோடு உயிர்க்கொலை நேரிடுவதற்கும் இடம் தரும்.

605 ஆன்ம இரக்கத்தின் அளிதாகிய தகுதி பெறாவிடில் எழுச்சியில்லா மெத்தனம், உபகார மறதி, இம்சைக்குத் துணை போகும் தாமசம் ஆகியவை கூடி ஆன்ம ஞானத்தைக் கெடுத்தழிக்கும்.

606 சித்தாந்திகள் வேதாந்திகள் சன்மார்க்கிகள் கூட்டுறவு கிட்டினாலும் உயிர் இரக்க எழுச்சி இல்லாதான் ஆன்ம லாபம் அடைதல் அரிது.

607 இரக்க எழுச்சி இல்லையாயின் அத்தகைய ஆன்மநாயகர்கள் வன்னெஞ்சினர் ஆகிவிடுவர்.

608 ஆன்ம நேய ஒருமை எழுச்சி இல்லாவிட்டால் அன்னவர் இம்சையாளர் இன்னலுக்கு அடிபணிய நேரிடும்.

609 இமைப்பொழுதும் இரக்கத்தினின்று விலகா எழுச்சி பெறுபவர் ஆளுதல் வகையாலும் பேணுதல் வகையாலும் உண்டான அலைச்சல்களை அகற்றி விடுவர்.

610 உயிர் இரக்க உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் உடையவர் காத்தல் கடவுளின் கதையையே மாற்றி அமைப்பர்.

61. மடி இன்மை

(இரக்க நிலை எழுச்சி)

- குடியென்னும் குன்றா விளக்கம் மடியென்னும்
மாசூர மாய்ந்து கெடும். 601
- மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். 602
- மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து. 603
- குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர்க்கு. 604
- நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன். 605
- படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்
மாண்பயன் எய்தல் அரிது. 606
- இடிபுரிந்து எள்ளஞ்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட உஞற்றி லவர். 607
- மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு
அடிமை புகுத்தி விடும். 608
- குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். 609
- மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு. 610

62. ஆள்வினை உடைமை

(நன் முயற்சியில் கொடுத்தல் எடுத்தல் ஆகியன)

611 மலம் மாயை மதம் வினை வயப்பட்டுப் பின்னடைவு இல்லாதிருத்தலே இடையறா நன்முயற்சியாகும்.

612 இடையறா நன்முயற்சியால் அகமும் புறமும் ஒம்புதல் செய்பவர்க்குத் தாழ்விலா வளம் வாய்க்கும்.

613 உபகார உத்தம குணம் இடையறா நன்முயற்சியால் எய்தப்படுவதேயாகும்.

614 இடையறா மெய்நன்முயற்சியில்லான் உபகரிப்பது பேடி கையில் ஏந்திய வாள் வகையற்றுப் போவது போலாகும்.

615 இம்மை இன்பம் முதலாக மறுமை இன்பம் ஈறாக எய்துவனவற்றை விரும்பாத மனதை உடைய உயிர்நேயன் ஒருவனே உலகப்பரப்பினைத் துன்பம் நீக்கும் அருட்துணையால் தாங்க இயலும்.

616 நன்முயற்சியே மோட்சத்தை அடைவிக்கும். நன்முயற்சியின்மை பேரின்பம் எய்துவிக்காது பேரிடரில் புகுத் திவிடும்.

617 நன்முயற்சி இல்லாதான் மடியில் படுத்துறங்குபவள் மூத்தாள் எனும் மாயை. நன்முயற்சி உடையவனின் பாதத்தை வருடி வருத்தம் தீர்ப்பவள் இலக்குமி.

618 ஐம்பொறியாகும் ஐந்து தொழில் வல்லபம் அடையப் பெறும் உபகாரமில்லா முயற்சியே குறைபாடு உடையது.

619 ஆகூழ் இல்லாவிடினும் ஆன்மநேய நன்முயற்சி ஆயுள் நீடிப்பாகி மித ஆதாயத்தை நல்கும்.

620 கடவுளே தடுத்தாலும் பின்னடையா ஜீவகாருணிய நன்முயற்சியாளனுக்கு ஆகூழ் போகூழ் இல்லை. அது சமநிலை பயன்பாடு ஆகிவிடும்.

62. ஆள்வினை உடைமை

(நன் முயற்சியில் கொடுத்தல் எடுத்தல் ஆகியன)

அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். 611

வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு. 612

தாளாண்மை என்னுந் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே
வேளாண்மை என்னுஞ் செருக்கு. 613

தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். 614

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தான்றும் தூண். 615

முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும். 616

மடியுளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலாள்
தாளுளாள் தாமரையி னாள். 617

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி. 618

தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். 619

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர். 620

63. இடுக்கண் அழியாமை

(அகம் புறம் ஆகிய பகைகளால் ஆன்ம அலைவுபடாதிருத்தல்)

621 அகப் புறத் தாக்கங்கள் நேரிடும்போது (முப்புறம் எரித்தல் போல்) நகை செய்து விலக்குக. அவ்வாறு ஏற்பட்ட தாக்குதல்களை மெய்யறிவு பூர்வமான பரிகசிப்பே வெல்லும்.

622 துன்பத் தளைகள் ஆன்ம நேயத்தை அலைக்கழிக்கும் போது சுத்த ஆன்ம அறிவுக்கண் கொண்டு நோக்கிட அவை கெட்டொழியும்.

623 அகப்புறப் பகைக்கு அகப்புற பகையாய் இருப்பவர யார் எனில் எவ்வகை இடையூறு வந்தாலும் இன்னுயிர் நேயத்தால் வெல்லுபவரேயாவர்.

624 தடையாகும் காம வெகுளி மயக்கம் என்னும் மேடு பள்ளங்களில் ஒறுத்து இழுத்து நடக்கும் தயா வடிவமான ஏறு (காளை) போல நடத்திடலால் மதவினைகள் இடர்ப்பாடு அடையும்.

625 ஆருயிர்க் காதலனுக்கு நேரிட்ட வன்னெஞ்சத் தடைகள் துன்பமேற்றுத் துவண்டு போகும்.

626 அருள்செல்வம் பொருட்செல்வம் ஒருசேரப்பெற்றவர் அதனை இழந்து நலிவடைய நேரிட்டாலும் ஆன்ம இரக்க வலிமைகளால் வாழ்ந்து காட்டுவர்.

627 அழிவுக்கும் அலைவுக்கும் இடமானது இவ்வுடல் என்பதை சீவகாருணிய சீலர்கள் ஏற்காது ஏற்றம் கொண்டு வாழ்வர்.

628 மும்மை இன்பமும் விரும்பாதவன் முடுகியல் துன்பம் தமக்கு ஏற்படினும் எது செய்யினும் அதுவே தயாமுல தர்மத்திற்கே ஊக்கம் என்பர்.

629 மும்மை இன்பத்தினை எதிர்பார்ப்பு இல்லாதவர் எம்மை துன்பத்திற்கும் இடர்ப்பாடு அடையாதவராகி நிற்பர்.

630 முக்குற்றம் முனைந்து தாக்கினும் அதனையும் இன்பமாய் எண்ணும் இயல்புடையவன் இயற்கைத் துன்பத்தை தருவதே இல்லை என்னும் கோட்பாடு உடையவனாவான்.

63. இடுக்கண் அழியாமை

(அகம் புறம் ஆகிய பகைகளால் ஆன்ம அலைவுபடாதிருத்தல்)

- இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்தார்வது அஃதொப்பது இல். 621
- வெள்ளத் தனைய இடும்பை அறிவுடையான்
உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும். 622
- இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் இடும்பைக்கு
இடும்பை படாஅ தவர். 623
- மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து. 624
- அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும். 625
- அற்றேமென்று அல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்று
ஓம்புதல் தேற்றா தவர். 626
- இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல். 627
- இன்பம் விழையான் இடும்பை இயல்பென்பான்
துன்பம் உறுதல் இலன். 628
- இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் துன்பத்துள்
துன்பம் உறுதல் இலன். 629
- இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. 630

64. அமைச்சு

(அருளரசனுக்குத் துணையாகும் பரம்பரனின் பாங்கு)

631 நவநிலை பேதங்களும் அவர்களைச் செயற்படுத்தும் காலமும் அன்னார் மேற் கொள்ளும் செயல்பாடுகளும் அவர்களால் நேரிடும் ஆக்கப் பணிகளுமாகிய மாட்சிமையை உடையவனே மந்திரி.

632 உபகரிக்கும் வல்லபமும், வாயில்லாப் பிராணிகளையும் வாழவைக்கும் இயல்பும், மெய்ஞானத் தேடலும், அதனைச் சான்றோர் வாயிலாக உணர்தலும், அதன்படிச் செயல்படுத்தும் சீர்மையுமாகிய ஐவகை மாட்சிமையும் உடையவனே அமைச்சன்.

633 இடையூறு விளைவிப்போரைத் தூர வைத்தலிலும் மனிதநேய மாண்புடையாரை அரவணைத்தும் இன்னா செய்து இடைவிட்டு நின்றவனை அகிம்சை அறம் கருதி இணையாக்கிக் கொள்ளுதலிலும் வல்ல தகுதியுடையவனே மந்திரி.

634 வழிவழி ஆக்கம் தரும் ஆன்ம அறநேயத்தையே தெரிந்து கொள்வதிலும் தேர்ந்து செய்தலிலும் திண்ணியமான ஜீவகாருணிய செயல்பாட்டையே எடுத்துக் கூறுதலிலும் தகுதி உடையவனே பொருந்திய அமைச்சன்.

635 ஜீவகாருணிய சீலமே தெரிந்தும், அதனது உருவ சொருப சுவாவங்களை நானா விதத்தாலும் உணர்ந்தும், அறநிலைத் தளர்வடையா சொல்லாக்கமும், எக்காலத்தும் பேரின்பத் திறனுக்காக அனைவருக்கும் துணை ஆகுபவனே அமைச்சன்.

636 கனிவுடைய கருத்து மலர்ச்சியும் அறிதல் முடிபினை முன்னமாய் உணர்ந்தும் செயல்பட வல்ல சீரிய திருவடியாளனுக்கு எதிரானவை யாவை?

637 அறநூல்கள் ஆயிரம் கூறினாலும் ஆன்ம இரக்கத் தருமத்தின் தகுதி கருதிச் செயல்படுபவனே திருச்சமுக்கத்துக்கு உரியவன்.

638 மெய்யறிவாம் சன்மார்க்கம் உணராது - மனிதநேய மாண்புடை அமைச்சன் கருத்தினை அசட்டையாக்கும் அரசன், அறம் மாறினாலும் அவனை நிழல்போல் தொடர்ந்து தூய்மை ஆக்குபவனே அமைச்சு எனும் துணைவன்.

639 துன்பம் தந்து ஏற்றம் காண எண்ணும் அரசு தலைமைச் சுற்றத்தாரினும் எழுபது கோடி பகைமையாளரே மேலாம்.

640 அகிம்சை அறவழி காரியம் ஆற்ற முன்னிற்காதவர் சன்மார்க்கத்து நால்வகை முறையை எண்ண நேரிட்டாலும் அறப்பயன் அற்றவைகளையே மேற்கொள்வர்.

64. அமைச்சு

(அருளரசனுக்குத் துணையாகும் பரம்பரனின் பாங்கு)

- கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு. 631
- வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் ஆள்வினையோடு
ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு. 632
- பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்லது அமைச்சு. 633
- தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையாச்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு. 634
- அறனறிந்து ஆன்றமைந்த சொல்லான்எஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை. 635
- மதிநுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு அதிநுட்பம்
யாஉள முன்னிற் பவை. 636
- செயற்கை அறிந்தக் கடைத்தும் உலகத்து
இயற்கை அறிந்து செயல். 637
- அறிகொன்று அறியான் எனினும் உறுதி
உழையிருந்தான் கூறல் கடன். 638
- பழுதெண்ணும் மந்திரியின் பக்கத்துள் தெவ்வோர்
எழுபது கோடி உறும். 639
- முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வார்
திறப்பாடு இலாஅ தவர். 640

65. சொல்வன்மை

(பஞ்ச இந்திரியமும் செய்யும் நாதாந்தமான சம்புபட்ச வாக்கு வன்மை)

641 வாக்கினால் ஐந்தொழில் செய்யக்கூடிய சம்பு பட்ச சொல்லின் நேயமும் காருணியமும் கலந்து பேசுதலே பெருநலம் தருவதாகும்.

642 ஆன்ம வளமும் அமலச்சார்பும் சொல்லோம்புதலால் வருவது. ஆதலின் பல் நழுவிசூட இம்சைபடப் பேசுதலாகாது.

643 நாதாந்தத் திருவிதி நடுவிருந்து சொல்கின்ற நயப்புடைய சொற்கள் சன்மார்க்கத்துக்கு உடன்படாதவனையும் உடன்படுத்தும்.

644 உயிர்இரக்க வலிவுணர்ந்து நாதாந்த மொழி நவிலுக. அந்நிலை அருளையும் நன்முயற்சியாலான நற்பொருளையும் ஈட்டித்தரும்.

645 சம்புபட்ச சொல்லோம்புதல் நேரிடின் அதனை எந்த வேதாந்தம் முதலிய அறமுணர்ந்தோரும் வெல்லுதல் இயலாது.

646 மனிதாபிமானம், ஆன்மாபிமானம், காருணியாபிமான சொற்களைப் பிறர் விரும்பும் வகையான் விளம்புக.

647 நாதாந்த திருவடிகள் நிரப்பும் நல்ல வார்த்தைகளை நவின்றிடுக. அது ஒருமைப்பாட்டினை உடையதால் அதனை மிஞ்சிய சொல்லில்லாமல் போகும்.

648 ஆன்மநேய தயா விசாரத்தோடு சொற்களைப் பேசிடின் அண்டமும், பிண்டமும் அணிவகுத்து உடன்படும்.

649 ஜீவகாருணிய சீலமற்ற சொற்களைப் பேசும் பல்வகையினர் ஒருமைப்பட ஒன்றுபடப் பேச மாட்டார்.

650 அழகு, அடுக்கு, அணிவகை, கவர்ச்சி, இருந்திடும் மணமிலா மலரனையவர் ஆகும், மனிதநேய ஆன்மநேய மாண்புறு சொற்களைக் காழறாதவர்.

65. சொல்வன்மை

(பஞ்ச இந்திரியமும் செய்யும் நாதாந்தமான சம்புபட்ச
வாக்கு வன்மை)

நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. 641

ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு. 642

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். 643

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்
பொருளும் அதனினூஉங்கு இல். 644

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து. 645

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். 646

சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது. 647

விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். 648

பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர். 649

இணருழ்த்தும் நாறா மலரனையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார். 650

66. வினைத்தராய்மை

(உத்தம உபகாரச் செயல்)

651 அபர ஜீவகாருணியம் ஜீவாதார வலிவினைத் தரும்.
பரஜீவகாருணியம் பரமண்டலத்து நன்மைகளையும் தந்து
ஆன்மாவுக்கு உதவும்.

652 புண்ணியமும் போற்றி வழிபடலும் இல்லாநிலையை நாம்
ஓரங்கட்டுதல் வேண்டும்.

653 பசிநீக்கல், புலைநீக்கல், கொலைநீக்கல் முதலியவைகளில்
பழகி மேன்மேலும் ஆன்ம நெகிழ்ச்சியால் உண்டாகும் ஒளிப்
பிரவாகத்தைப் பலகால் கண்டு நிறைதல் வேண்டும்.

654 உடல் உள்ளம் உயிர்க்கு ஊறு நேரிடினும் துன்பம் தரும்
செயல்களில் ஈடுபடார்கள், இரக்கநெறித் திருவாளர்கள்.

655 ஐயோ! இரங்கத்தக்கது! என்று அலைவுபடுத்தும் அகிம்சை
இல்லாத எச்செயலையும் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும்.

656 ஈன்றெடுத்த தாய்க்கோ பசி; ஆனால் அது தணிக்க
ஆன்மநேயமில்லா வழிகளில் புகுதல் வேண்டாமே!

657 உயிர்குலத்திற்கு ஊறு தேடிடும் செல்வச் சிறப்பினை
அனுபவிப்பதனை விடப் பட்டினியால் வருந்துவதே தலையான
தருமமாகும்.

658 தயாமூல தர்ம சிந்தனையாளர் எண்ணம், சொல்,
செயல் ஆகியவற்றில் எத்தகைய அகிம்சைப் பிறழ்வுகளும்
செய்யாதிருப்பாராக! அதனால் அடுத்தவர் நிம்மதி பெறுவர்.

659 மனிதநேய மாண்பு உயிர்நேய உயர்வு சிதையும்படி
பெற்ற அகப்புற ஆக்கம் அவரை ஆற்றொணா துன்பத்திற்கு
ஆளாக்கி விடும். ஆனால் அத்துடன் அறப்பயன் கருதிச் செய்த
தயாமூல தர்மம் நன்மையே உண்டாக்கி வைக்கும்.

660 அபர பர ஜீவகாருணிய விளம்பரங்களைச் செய்வதாகப்
போக்குக் காட்டி வஞ்சித்தவர் சுடாத மண்பானையில் தகுதி
இல்லாமலே தண்ணீர் சேமித்து வைத்ததை ஒக்கும்.

66. வினைத்தூய்மை

(உத்தம உபகாரச் செயல்)

- துணைநலம் ஆக்கம் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய எல்லாம் தரும். 651
- என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. 652
- ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர். 653
- இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். 654
- எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. 655
- ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. 656
- பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. 657
- கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும். 658
- அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்
பிற்பயக்கும் நற்பா லவை. 659
- சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துள்தீர் பெய்திரீஇ யற்று. 660

67. வினைத்திட்டம்

(காருணியமே வெல்லும் காரியம் செய்தல்)

661 மாசு மரு மலம் மாயையற்ற மன உறுதியின் வழியது
காருணிய செயல் வலிவு.

662 மனமாசுபடகாருணியமற்றசெயல்களைமேற்கொள்வதைத்
தவிர்த்தல் வேண்டும். அதுவே இளைஞர் செய்வது.

663 எடுத்த இரக்கத்தின் பாற்பட்ட காரியத்தை மடுத்த காளைப்
பகடு போல் மாசற்ற மன உறுதியுடன் செய்திடுக.

664 விளம்புதல் எளிது. விநயம் உணர்ந்து காருணியம் ஓம்புதல்
கடினம்.

665 எத்தகைய வீறுபடைத்தோர் கூடினும் இரக்க நெறி செயல்
வேந்தனுக்கு உட்பட்ட செயலே ஆகும்.

666 அருள் வழித்தாய ஆன்ம வெற்றி (மலவழித்தாய மன
வெற்றி கொள்ளும்) மனித நேய உயிர்நேயத்தால் எய்தப் பெறும்.

667 உருவ சொருப சுபாவம் கருதி காரிய மதிப்பிடுதல் கூடாது.
இரக்கம் அன்பு அருள் அனுக்கிரகம் கருதியே காரிய மதிப்பீடு
மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

668 மருளறிவு இல்லாத காருணியச் செயல்பாட்டினை
மாயாஜால தாக்கின்றி முடிப்பர் திடமுடையோர்.

669 பேரின்பம் உண்டாக்கும் பேரருட் செயல்பாட்டினை மலம்
மாயை வினை தாக்கினும் வீறு கொண்டு செய்துயர்தல் வேண்டும்.

670 எத்துணை கலை வல்லமை சான்றவராயினும் அவர் இரக்க
நெறிபடுத்தும் திட்பத்தின் கீழ்ப்பட்டவரே ஆவர்.

67. வினைத்திட்டம்

(காருணியமே வெல்லும் காரியம் செய்தல்)

- வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய எல்லாம் பிற. 661
- ஊறொரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின்
ஆறென்பர் ஆய்ந்தவர் கோள். 662
- கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை இடைக்கொட்கின்
எற்றா விழுமந் தரும். 663
- சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல். 664
- வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்கண்
ஊறெய்தி உள்ளப் படும். 665
- எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். 666
- உருவுகண்டு எள்ளாமை வேண்டும்
உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து. 667
- கலங்காது கண்ட வினைக்கண் துளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல். 668
- துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. 669
- எனைத்திட்டம் எய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டாது உலகு. 670

68. வினைசெயல்வகை

(கருணை நன்முயற்சியைச் செய்யும் வழிமுறைகள்)

671 கருணை நன்முயற்சிக்கான காரியப்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் உபாயமும் அதனை எவ்வாறு மேற்கொண்டதயவின் பயனை அடைய வேண்டும் என்னும் துணிவும் அதற்கு அகப்புற அலைவுகள் ஏற்படின் தளராத ஆன்ம வலிவும் அதனை எவ்வாறு அணுகி வெற்றி பெற வேண்டும் என்னும் ஏற்றமும் மேற்கொண்டு வினை செய்ய முயலுக. அதற்குத் தடை உண்டாயின் அது தீமையே.

672 அலைவின்றிச் செய்வதனை அவ்வாறே மேற்கொள்க. அலைபடுதலினால் ஆன்மநேய ஊற்றம் விடுபடுமானால் அலைவற்றே அதனைச் செய்திடுக.

673 நேரிட்ட பொழுதெல்லாம் கருணை நன்முயற்சியே செய்திடுக. நேரிடாவிடில் எண்ணம், சொல், உணர்வின் மூலம் அதனைப் போற்றிடுக.

674 கருணை நன்முயற்சியினை முற்றப் பழகி முடிவு காணாமையும், அம்முயற்சிக்கான எதிர்ப்பு உணர்வுகளை வெற்றி கொள்ளாமையும் ஆகிய இரண்டும் எண்ணுங்கால் தீவினைச் சூழ்ந்து நன்மையை அழிக்கும்.

675 உபகார வசதிகள், உபகாரம் செய்யும் மன முதலிய கருவிகள், உபகார வரையறைகள், உபகாரச் செயல் முறைகள், உபகாரம் செய்யப்படும் நிலைபாடுகள் ஆகிய ஐந்தும் - ஆன்ம இருள் அகல ஆன்ம ஒளி ஓங்க ஆய்ந்து செய்தல் வேண்டும்.

676 உயிர்நேய உபகாரத்து ஆன்மலாப முடிவும், அதற்கு இடையூறான முனைப்புகளும் மல மாயை அலைவுகளும் - அத்துடன் நேரிய வழியின் உபகாரத்தால் உண்டாகும் சீவ ஆன்ம திருப்தியும் திருவருள் துணையால் கணித்து அவை முதிர்ந்தபோது செயல்படுக.

677 மானுடப்பிறப்பில் செய்ய வேண்டிய ஜீவோபகாரமும் அதனை முடிக்கும் சுத்த ஆத்மாவும் - அந்த ஜீவகாருணிய செயல்களுள் பரஜீவகாருணியமே செய்யத்தக்கது என்பதனையும் அறவழி நடந்தவர் அறிந்து செயல்படுவர்.

678 சிறிய தயவுடைய செயல்கள் மூலம் பெரிய தயவுடைய செயல்பாடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அது கருத்தியல் முடிபால் முனைப்பின் தாக்கங்களைத் தன் பிடிக்குள் கொண்டு வருவது போலாகும்.

679 சீவ இம்சையாளரை சீவகாருணிய சீலராக்கும் செயல்பாட்டினை நல்லோர்க்கும் எளியவர்கட்கு உதவுவதிலும் கவனம் எடுத்துச் செயல்பட வேண்டும்.

680 புலை, கொலை, என்னும் பகையால் இடம், பொருள், ஏவலால் எளியவர் உள்ளம் நடுங்கும்படி உண்டாகும் செயல்பாடுகளை நீக்கி நல்லோர்கள் சூழ நயந்து வினைச் செயலை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

68. வினைசெயல்வகை

(கருணை நன்முயற்சியைச் செய்யும் வழிமுறைகள்)

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு
தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது. 671

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. 672

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். 673

வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும். 674

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல். 675

முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல். 676

செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல். 677

வினையால் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. 678

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல். 679

உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. 680

69. தூது

(மல வெற்றிக்குத் துணையாகும் உள்ளத்தின் செய்தி)

681 தூதனாம் உள்ளத்தின் பண்புகள் யாதெனில் ஆன்ம நெகிழ்ச்சியுடைமை, மேலான துரிய நிலையின் வாழ்வுடைமை, விரும்புகின்ற உயிர்நேய உணர்வுடைமை முதலியவை யாகும்.

682 உயிர் உருக்க நல்லுணர்வும், ஆன்ம ஞான ஜீவகாருணியமே மேலான இன்பம் தருவது என ஆய்ந்துணர்ந்த சொல்வன்மையும் மல வெற்றிக்குத் துணையாகும் உள்ளத்தின் பண்புகளாகும்.

683 வேதாந்த, சித்தாந்த முதலிய ஆறந்த மெய் அறிவாளரிலும் ஆன்ம ஞானம் பெற்று ஐம்மல வெற்றி வாகை சூடிய வாழ்க்கையே பண்புரைக்கும் தூது உள்ளத்தின் இயல்பு ஆகும்.

684 ஆன்ம ஞானம் உடையவனும், சமரசமே சாகாத நிலைதரும் நல்வழி என்றறிந்தவனும், அகமும் புறமும் உயிர்நேயப் பொலிவுடையவனும் எவனோ அவனே உள்ளத்து வெற்றியை எடுத்துரைக்கும் உண்மைத் தூதுவன் ஆவான்.

685 மலங்களின் தாக்கங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் நேயமிலா வன்நெஞ்சங்களின் வார்த்தைகளை விலக்கியும் உட்பகைவனாம் மலவரசனின் ஆதிக்க அதிசயங்களை எடுத்துக் கூறுபவனே உண்மைத் தூதுவன்.

686 காருணிய சாத்திரங்களைக் கற்று ஜீவகாருணிய செயல்பாட்டை அஞ்சாமல் எடுத்துரைப்பதும், ஆன்ம அரசனுக்குத் தக்கவாறு சரியை கிரியை யோக ஞானப்பாடுகளை நீங்கிய தருணமே பேராணந்தம் பெறும் நிலை என்றும் எடுத்துக் கூறுவதுமே உண்மைத் தூதுவர் இயல்பு.

687 செய்ய வேண்டியவை ஜீவகாருணியப் பணிகளே என உணர்ந்து ஜீவர்கள் துக்கப்படும் காலமும் இடமும் கண்டுணர்ந்து அதனை நீக்கும் அருளாற்றல் வல்லப நிலையை அறிந்து கூறுபவனே தலைமைத் தூதுவன்.

688 மல நீக்கம், காருணிய அரவணைப்பு, காருணிய அறத்தை நிறைவேற்றும் விடாப்பிடி முதலியவை சன்மார்க்க மெய்ந்நெறித் தூதுவன் எடுத்துரைக்கும் பண்புகளாகும்.

689 காருணிய அறச் செய்தியை ஆன்ம அரசனுக்குத் துணையாகும்படி உரைப்பதும் கசக்கும்படியான சொற்களை உரைக்காமையும் நல்ல தூதுவனின் நலமுடைய செயல்களாகும்.

690 வாழ்நாள் வீழும் நிலைமையிலும் ஆன்ம அரசனுக்காகக் காருணிய அறத்தைக் கடைப்பிடிப்பவனே சன்மார்க்கத் தூதுவன் ஆவான்.

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

69. தூது

(மல வெற்றிக்குத் துணையாகும் உள்ளத்தின் செய்தி)

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. 681

அன்பறிவு ஆராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமையாத மூன்று. 682

நூலாருள் நூல்வல்லன் ஆகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. 683

அறிவுரு ஆராய்ந்த கல்விஇம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. 684

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாம் தூது. 685

கற்றுக்கண் அஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தால்
தக்கது அறிவதாம் தூது. 686

கடனறிந்து காலம் கருதி இடனறிந்து
எண்ணி உரைப்பான் தலை. 687

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. 688

விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். 689

இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது இறைவற்கு
உறுதி பயப்பதாம் தூது. 690

(எவ்வழி மன்னரோ அவ்வழி குடிமக்கள்)

691 பஞ்ச மல வெற்றிக்காக அருள் வேந்தரை நீங்காமலும், ஐந்து மல அழிவு நிலைஅடைவு கருதி நெருங்காமலும், ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டு உணர்வு நெருப்பில் இம்சைக் குளிர் பற்றாமலும், அகிம்சை அறச்சூடு அகலாமலும் வாழ்தல் வேண்டும்.

692 அருள் வேந்தராம் அருட்பிரகாச வள்ளல் போல் அருளாட்சி புரிய ஆசைப்படாமல் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுச் சேவையில் திளைப்பது ஒன்றே அருள் வேந்தனால் விரும்பப்படும் வளம் பலவும் உண்டாகும் நிலைகளாகும்.

693 தம்மை அர்ப்பணிக்க உண்டாகும் ஆன்ம உருக்கத்தைப் போற்றிப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். அல்லாவிடில் அந்த உருக்கமில்லா ஆன்மாவைக் கடைத்தேற்றுதல் ஐந்தொழில் கர்த்தர்களாலும் இயலாது.

694 அருள் பிரகாச வேந்தரைச் சார்ந்து சீவிப்பவர் இருள்வழி ஈர்க்கும் பழிச் சொற்களையும் அதனால் மாயாமலங்களின் கழுக்கமான சிரிப்பினையும் நீக்கி காருணிய அறத்திற்கென வாழ்பவர் ஆதல் வேண்டும்.

695 எவ்வகை தேவபோக வாழ்வினது இச்சையையும் எண்ணமாட்டார்; அது கருதி பன் முயற்சிகளைப் பின்பற்ற மாட்டார்; அவ்வழியவரே அருட்பிரகாச வள்ளலின் தேவ பரம சிவ ரகசியமாய் ஜீவகாருணியத் தூது உரைப்பவர் ஆகும்.

696 மல மாயை வெறுப்புகளையும், இல்லாமை கருதி எவ்விடத்தும் காருணியத்தைக் கொண்டு செலுத்தும் திறமையும், உடனாக அருள் பிரகாச வேந்தரின் அருள்குறிப்பு ஒன்றினையே பற்றி நிற்கும் சத்துவனே காலத்தோடு இயைந்து வாழும் முறையை அறிந்தவன்.

697 ஜீவகாருணிய மேம்பாட்டிற்கு உரியவற்றை எல்லாம் அனைத்து நேரத்திலும் பின்பற்றியும், தகுதியற்ற மறவாழ்வினைப் பற்றிக் கேட்டாலும் அதற்காகத் தாமச சொற்களைச் சொல்லாமல் விடுதலே தகுதியாம்.

698 மாறாது நின்ற ஒருமைப்பாட்டு உணர்வினர் தம் அகிம்சை இனத்தவர். ஆயினும் தம்மினும் சிறு வயதினர் இடத்திலும் கூடக் குறைகாணாது வீடுபெற நின்று உயிர்நேய ஒளிவழி செல்லல் வேண்டும்.

699 அகமும் புறமும் ஆன்மநேய ஒளியை அனுதினமும் அனுபவிப்பவர் அருள் வேந்தரால் வரிசை செய்யப்பட்டவராயினும் பெண்தயவுக்குரியாரை ஏற்காது அவர்கட்காக எச்செயலையும் செய்யாதவர் ஆகிவிடவேண்டும்.

700 தாம் பக்தி உடையவர், பழமையாம் மனித நேயம் உடையவர் ஆனாலும் ஒருமைப்பாட்டிற்கு உரியன அல்லாதவற்றை ஒரு சிறிதும் செய்யாதவர்களாகி விடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உயிர்நேய உறவு சிதைவினைத் தரும்.

70. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

(எவ்வழி மன்னரோ அவ்வழி குடிமக்கள்)

அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். 691

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய ஆக்கந் தரும். 692

போற்றின் அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது. 693

செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்தொழுகல்
ஆன்ற பெரியா ரகத்து. 694

எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்கால் கேட்க மறை. 695

குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொல்லல். 696

வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும் சொல்லா விடல். 697

இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோடு ஒழுகப் படும். 698

கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். 699

பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யும்
கெழுதகைமை கேடு தரும். 700

71. குறிப்பறிதல்

(உயிர் உணர்வின் ஒளிப்போக்கறிதல்)

701 எளிய ஏழை மக்கள் தங்கள் தங்கள் குறைகளை வெளிப்படக் கூறக் கூசுகின்றபோது அவர்களது உடல் உள்ளம் ஆன்மாவின் அலைவுகளைத் தெரிந்து நடப்பவன் எக்காலத்தும் அன்பினது உலகிற்கு அணிகலனாவான்.

702 இவர் துன்புற்றவரோ இன்புற்றவரோ என்னும் சந்தேக விபரீதம் இன்றி ஏழை எளியவரின் உள்ளத்து உணர்வுகளை அறிகின்றவனை நிகர்நிலைக் கடவுள்களோடு நிகராகக் கெள்ளலாம்.

703 மக்கள் உள்ளக் கிடக்கையினும் மன்னுயிரின் ஆதங்க ஆர்வங்களை அறிபவனைத் தத்துவங்கள், குணங்கள், பக்குவங்கள் இவைகளைப் பெற்று உயரும் ஒருவர் யாதொன்றை ஈந்தேனும் போற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

704 வறுமை சங்கடம் பிணிகளையும், காம வெகுளி மயக்கங்களையும், நல்வினை தீவினைப் பற்றுகளையும், ஆகாமிய பரார்த்த நடைமுறைகளையும் அறிந்து உதவுபவன் மனிதரில் ஒருவன் அல்லன். அவன் மாறுபட்ட மாண்பாளன்.

705 எளியதான, உடல், மனம், உள்ளம், கருத்து, ஜீவன், ஆன்மா ஆகியவற்றின் நீக்குப் போக்குகளை அறியாத ஒருவனது அகக்கண் புறக்கண் விழித்திருப்பினும் யாது பயன்?

706 நிர்மலக் கண்ணாடி யாதொன்றையும் காட்டாது. பூச்சுக் கண்ணாடி புற நிகழ்வு களைக் காட்டும். அவ்வாறே இச்சை, எளிமை, தாகம், மருந்து, உடை, உணவு முதலியவற்றை முகக் கோடுகளைக் கொண்டே குறிப்பறியலாம்.

707 ஆன்மா திருப்தி பெறினும், அதிருப்தி பெறினும் அதை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டும் எக்ஸ்-ரே, ஸ்கேன் ஆகிய அறிவுக்கருவி முகமே ஆகும்.

708 ஆன்ம நெகிழ்ச்சியால் அடுத்தவரின் அகநிலைப் பதிவுகளை முகம் கொண்டே அறிபவர் அமைச்சர். அவரோ எளியவர்க்கு எடுத்துச் சொல்லாமலே உதவுபவராவார்.

709 முகத்துக் கண்கள், மனத்துக்கண், அகக்கண் ஆகியவற்றைத் துல்லியமாகப் பயன்படுத்தும் அருட்கண் உடையார் எளியவரின் விருப்பு நிலை வெறுப்பு நிலைகளை அறிந்து அரவணைப்பர்.

710 பிற எளியாரைக் கண்ட பொழுதே அவர் எவ்வகை அலைவுக்கு உரியவர் என அகக் கண் கொண்டு உணர்ந்து உதவ முன்நிற்பவர் மெய்யறிவு உடையவர் என்பார் பெரியவர்.

71. குறிப்பறிதல்

(உயிர் உணர்வின் ஒளிப்போக்கறிதல்)

- கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி. 701
- ஐயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். 702
- குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல். 703
- குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போ ரனையரால் வேறு. 704
- குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண். 705
- அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். 706
- முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும். 707
- முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின். 708
- பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின். 709
- நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற. 710

72. அவை அறிதல்.

(சத்சங்கநிலை உணருதல்)

711 கனிவுடைய சொல்லின் பயன்பாடு அறிந்தவர் சத்சங்க மேன்மை உணர்ந்து பணிவுடைய சொல்லினராகப் பேசுதல் சத்சங்க மரபு.

712 செந்தமிழ்ச் சொல்லின் உத்தமச் சீர்மை உணர்ந்தோர் இடம் பொருள் ஏவல் அறிந்து இதமே கூறுதல் வேண்டும்.

713 இங்கிதம் இதம் அறியாமல் பேசி வாழ்பவர் தமிழ் கூறும் தகைமையினை உணராதவரேயாவார்.

714 அருள்ஒளிஈட்டுபவர் முன்பு ஆன்ம ஒளியராகிப் பணிபுரிதல் வேண்டும். இரக்கநெறி இல்லாதவர் முன் இரக்கமில்லாதவர் போல் நடத்தல் வேண்டும்.

715 அகமும் புறமும் ஒத்த ஆன்ம நேய அறவோர் முன்பு யாதும் பேசிடாது பணிவுடையராய் வாழ்வதே பண்புடைமை.

716 ஜீவகாருணிய சீலர்களிடம் சேர்ந்து பழகுங்கால் இரக்கமறியாக் குறைகளை உண்டாக்கிவிட்டால் அது காருணிய உணர்ச்சி தளர்ச்சி அடைந்ததற்குச் சமமாகும்.

717 சொல்லினால் இனிக்கச் செய்யும் தரய நேயமுடையவர்பால் பழகினால் இரக்கநெறி பயில்பவர் ஆற்றல் மேம்படும்.

718 இரக்கநெறி அன்புநெறி அருள்நெறி உடையவர் முன் கலந்து பேசுதல் காருணியப்பயிர் விளைவிக்கத் தயவுத் தண்ணீர் பாய்ச்சுதல் போன்றதாகும்.

719 ஆன்மநேய அவையினர் முன் அன்புடையராதல் போல் வன்நெஞ்சர் அவையுள் மறைந்தும் கூட மணி வார்த்தை ஒன்று சிந்தற்க.

720 உயிர் நேய ஒருமை உடையவர் கூட்டத்தன்றி மறவழி வாழ்வினர் இடத்துச் சொல்லும் சொல் வன்நெறிச் (இம்சைச்) சாக்கடையில் பெய்த அருள்நெறி அமுதமாகிவிடும்.

72. அவை அறிதல்.

(சத்சங்கநிலை உணருதல்)

அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். 711

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர். 712

அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉம் இல். 713

ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணம் கொளல். 714

நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு. 715

ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு. 716

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொல்தெரிதல் வல்லா ரகத்து. 717

உணர்வ துடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று. 718

புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லு வார். 719

அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தார்
அல்லார்முன் கோட்டி கொளல். 720

73. அவை அஞ்சாமை

(சபைக்கு, சங்கத்துக்கு அஞ்சாமை)

721 மெய்ம்மொழியின் இயல்பினை அறிந்தவர் உலகியல் அருளியல் அவையில் தாம் கண்ட காருணியக் கொள்கைகளைச் சோர்வடையாமல் சொல்லும் புனிதத் தகுதி உடையவராய் இருப்பார்.

722 ஆன்றோரும் சான்றோரும் ஆகிய பெரியவர்கள் ஆமோதிக்கும் அருள் அறக் கோட்பாட்டினை மெய்ந்நூல்களின்படி எடுத்துக் கூறவல்லவரே அவை அஞ்சாதவர்.

723 படைகொண்டு மாவீரராய் மாற்றாரை வென்று வீரக வர்க்கம் அடையும் திறன் எளியதேயாகும். ஆனால் அசகாய வல்லநராய் ஆன்றவிந்து அடங்கிய கொள்கை யாரிடத்தும் 'ஆம்' எனும்படி எடுத்துச் சொல்வல்லவரே அவை அஞ்சாதவர்.

724 மெய்யறிவுடையோரிடை மெய்ஞானத்திறனை இயல்புற எடுத்துச் செப்பியும் தம்மினும் மேம்பாடு உடைய அருட்சீலரிடத்தே உள்ள அருள் ஞானத்தைச் சேகரித்தும் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

725 மெய்யறிவுடையோரிடையே அருள் அறிவு விளங்கும்படி எடுத்துச் சொல்லப் பதிநூல், பசுநூல் ஆகியவைகளையும் கற்றிருத்தல் வேண்டும்.

726 உட்பகைவரை வெல்லும் காருணிய வீறு இல்லாதார்க்குப் பிரசங்கக் காப்பீடு எதற்கு? அவ்வாறே மெய்ம்மொழி நூல்களை ஆராய்வதும் எதற்கு?

727 எத்துணைதான் மெய்ஞான நூல்களை அகிம்சை அறம்கருதிப் பயின்றாலும் அவ்வகிம்சை அறத்தின் தாளாளர் அவை முன் பலசொல்லிப் பரோபகாரம் செய்யாது போனால் அது பதடர்கள் கைவாள் போல் ஆகும்.

728 வேதம், ஆகமம், உபநிடதம், இதிகாசம், புராணம் எனும் பல கலை நூல்கள் கற்றவர் ஆயினும் எவ்வுயிரும் தம்போல் நடத்தும் நல்லோர் அவையில் நல்லனசெய்ததை எடுத்துச்சொல்லிப் பாராட்டு பெற முடியாதவரே அவர்.

729 சாத்திரம் தோத்திரம் அறிந்த அறிவுடையோர் ஆன்மநேய நிகழ்வுடையார் இடத்தே ஆமோதிப்பும் ஆதரவும் பெற இயலாது போனால் அவர் கடையவரே.

730 மெய் அறிவும், மேலான ஆயுளும் உடையவரே ஆயினும் உயிர் இரக்கமே செய்யச் செய்து உரைக்கும் நல்லோரிடத்து எடுத்துச் சொல்லித் தயாமுல இயல்பறத்தைப் பெருக்கிட வழிகாணாதவர் வாழும் வகையற்றவரேயாவார்.

73. அவை அஞ்சாமை

(சபைக்கு, சங்கத்துக்கு அஞ்சாமை)

- வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
தொகையறிந்த தூய்மை யவர். 721
- கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர் கற்றார்முன்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். 722
- பகையகத்துச் சாவார் எளியர் அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர். 723
- கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லித் தாம்கற்ற
மிக்காருள் மிக்க கொளல். 724
- ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு. 725
- வாளொடென் வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு நூலொடென்
நுண்ணவை அஞ்சு பவர்க்கு. 726
- பகையகத்துப் பேடிகை ஒள்வாள் அவையகத்து
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல். 727
- பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார். 728
- கல்லா தவரின் கடையென்ப கற்றறிந்தும்
நல்லார் அவையஞ்சு வார். 729
- உளரெனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். 730

74. நாடு

(மாபாதகம் சூழாத தேசம்)

731 ஜீவகாருணிய விளைச்சலும் ஆன்ம நேயமும் அருட்செல்வமும் சூழ்ந்ததே நாடாகும்.

732 அருட்பெரும் செய்கையை ஆற்றுவார் சூழ எப்பெரும் மலமாயை அலைவு நேரினும் அலைவுபடா ஆன்ம நேயமுடையதே நாடு.

733 மாயா மலத்தால் சூழாத மன்னனைக் காத்து ஜீவகாருணிய பசியாற்றல் கொலை நீக்கல் ஆகிய செய்வன செய்வதே நாடு.

734 மாயாஜாலத்துப் பசியும் ஊழ்வினையால் உண்டாகாத நோயின்மையும் காமம், வெகுளி, மயக்கப் பகைவரும் சேராத தகைமையுடையதே தக்க நாடு.

735 வேதாந்த வகை விநோதங்களும், ஆன்மாவை மெலிவிக்கும் காம வெகுளி உட்பகையும் நேரிடாததே நாடு.

736 மனிதாபிமானமின்மையாம் வன்னிலையும் ஆன்மநேயத் தளர்வும் இல்லாததே தலைமையான காருணிய நாடு.

737 ஊற்று நீர், ஆற்று நீர், மழை நீர், கடல் நீர் சூழவும், நவமணி நலன்கள் உடைய மலையும், கங்கை யமுனை பிரம்மபுத்திரா காவிரி போன்ற மலை நீர் வரத்தும் காருணியக் கற்புடை அரணுமுடையதே நாடு.

738 சாகாமை ஜீவகாருணிய வழி வந்த செல்வச் சிறப்பு, சன்மார்க்கமாம் விளைச்சல், பேரின்ப நிலையின் பெற்றி ஆன்மநேயரைத் துணை கோடல் ஆக இவை ஐந்துமே ஒரு நாட்டுத் திருமகளின் அழகணிகள்.

739 எந்த ஒரு எதிர்பார்ப்பும் இல்லா இரக்கமுடைய நாடே நாடாகும்.

740 என்னதான் காருணிய காரியங்கள் சூழும் நாடாக இருப்பினும் ஆன்மநேய அரசு இல்லாதது நாடாகாது.

74. நாடு

(மாபாதகம் சூழாத தேசம்)

- தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு. 731
- பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்
ஆற்ற விளைவது நாடு. 732
- பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி
இறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு. 733
- உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு. 734
- பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு. 735
- கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டின் தலை. 736
- இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணும் நாட்டிற்கு உறுப்பு. 737
- பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. 738
- நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. 739
- ஆங்காமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. 740

75. அரண்

(ஆன்ம வளர்ச்சிக்கான பாதுகாப்பு வளையம்)

741 கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை, துவ்வாமை உடையவர்களுக்கு ஆன்மா பாதுகாப்பாகி நின்றல் அவசியம். அத்துடன் காமவெகுளி மயக்கம் ஆகியவற்றுக்கு அஞ்சுவோர்க்கும் ஆன்மாவின் பாதுகாப்பு வளர்ச்சி அவசியம்.

742 தாகத்திற்குத் தண்ணீரும் தங்கிவாழ நல்லிடமும் கூடிமகிழ குளிர் குன்றும் ஆடிப்பாட அழகு நிழற்சோலையும் காய்கனிகள் உதவும் வனமும் வழங்கி மகிழ்விப்பதே ஆன்மப் பாதுகாவல் என்னும் அரண்.

743 உருக்க உயர்வும் இரக்க அகலமும் பசியாற்றுகின்ற உறுதியும் தேவருலகம் வியக்கும் சேவையும் ஆகிய இந்த நான்குமே ஆன்ம வளர்ச்சிக்கான பாதுகாப்பு வளையம் என்கின்றன உத்தரபாக மறைகள்.

744 தற்பாதுகாவலுக்குச் சிறியதான நுகர்ச்சியும் பெரியதான தயவுடை ஆக்கமும் இருப்பதால் மலம் மாயையின் தாக்கம் அறும்.

745 மலம் மாயையால் தாக்கப்படாததாய், என்றும் உதவும் இன்னடிசில் வளமும் - எத்துணை ஆகியகாலத்தும் தம் ஆன்ம நேய ஜீவர்களை ஆதரிப்பதாய் விளங்குவதே நல்வகைப் பாதுகாப்பு.

746 பொறி, புலன், மனம், ஜீவன், ஆன்மா ஆகியவை ஆக்கமுடையதாய் துன்புறும் இடத்து ஜீவர்களுக்குத் துணையாகி உதவுவதே ஆன்மப் பாதுகாப்பு வளையம்.

747 காம, வெகுளி, மயக்கம் சூழினும், பஞ்ச மலங்கள் ஆட்டம் நேரினும், சுருத்து உள்ளம் மனப் புலன்களை ஆன்மக் கேடர்கள் விலைக்குப் பெறாதபடியும் அமைந்திருக்குமானால் அதுவே ஆன்மப் பாதுகாப்பு.

748 வயதாகியும் அலைவுபடுத்தும் காமமும் தேகந்தளர்ந்தவிடம் காசுக்குத் தடுமாறும் அலுவலும் ஆன்ம இரக்கம் கொண்டு பாதுகாப்பு வளையம் உடையவனை அப்பகைமை அணுகுவது அரிது.

749 காமம், கோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம், உலோபம், தாமதம் என்னும் சின்னஞ் சிறிய எதிரிகளையும், மலம் மாயை என்னும் பீடுடைய பகைவரையும் இரக்கத்தால் வெற்றிபெற வேண்டுவது அரண்.

750 எவ்வளவு தான் இருப்பினும் தத்துவக் கேடர்களையும் மல மறவர்களையும், மாயா நடனத்தவரையும் ஆன்ம நெகிழ்வால் வெற்றி பெறுவதே பாதுகாப்பு வளையமாம்.

75. அரண்

(ஆன்ம வளர்ச்சிக்கான பாதுகாப்பு வளையம்)

- ஆற்று பவர்க்கும் அரண்பொருள் அஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். 741
- மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்
காடும் உடையது அரண். 742
- உயர்வகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின்
அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல். 743
- சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி உறுபகை
ஊக்கம் அழிப்பது அரண். 744
- கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி அகத்தார்
நிலைக்கெளிதாம் ரது அரண். 745
- எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் இடத்துதவும்
நல்லாள் உடையது அரண். 746
- முற்றியும் முற்றா தெறிந்தும் அறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரியது அரண். 747
- முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வது அரண். 748
- முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்டது அரண். 749
- எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
இல்லார்கண் இல்லது அரண். 750

76. பொருள் செயல்வகை

(உறுதிப் பொருளை உருவாக்கும் திறன்)

751 உறுதிப்பொருள் உயிர் இரக்கம். அதுபற்றி அறியாதார் பலர். அத்தகையவர்களைச் சமூகச் சீமாள்களாகக் காட்டுவது அவரது அகநிலை அலைவு. அதுவன்றி உயிர்க்கான ஊக்க உணர்வே மெய்ப்பாங்கு.

752 நால்வகை வளர்ச்சி அடையாதவரை நகையாடுவர் நன்னெறி வித்தகர். ஆகாமிய நெகிழ்வு உள்ளவனைத் தேவாதி தேவர்கூட வணங்கி வழிபடுவர்.

753 வகைப்படுத்தப்பட்ட அகம் அகப்புறம் புறம் புறப்புறம் ஆகிய நான்கிடத்தும் ஒளிஉமிழ்ச் செய்வது மெய் இரக்க மேல்நிலையே.

754 இம்சைவழி ஈட்டாதப் புறப்பொருள்கூட காருணியம், அறன்வழி, அகமலர்ச்சி ஆகியவைகளை அளித்து உதவும்.

755 அன்பு அகநெகிழ்ச்சி; அருள் ஆண்டவர் அனுக்கிரகம். அவை கலவாத புறப்பொருளைப் பயன்படுத்துவதனைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

756 ஆன்மா என்னும் அரசன் ஈட்டும் பொருள், இம்மை இன்ப லாபம், மறுமை இன்ப லாபம், ஒருமை எய்த அகிம்சை வழியாக்கிய உயிர்நேய உறுதிப் பொருள் ஆகிய மூன்றுமாகும்.

757 ஆன்மநெகிழ்ச்சி ஈன்றெடுத்த கருணைக் கடவுள் குழந்தை. அது வீடு போற்றும் பொருளால்தான் சிறக்க வளரும்.

758 துரியவள நாடு ஏறி - காம வெகுளி மயக்கம் காயக் காண்பதனை ஒக்கும், ஜீவகாருணிய சீலத்திற்காகச் சம்பாதிப்பான் செயல்பாடு.

759 ஆகாமிய நெகிழ்வை இடையறாது பெறுக. அது மலம், மாயை பகைகளை வென்று வீறு கொள்ளும்.

760 ஒருமை இன்பத்திற்காக ஈட்டிய செல்வமே செல்வம். அச்செல்வம் இம்மை மறுமை இன்பங்களை ஒருசேர வாரி வழங்கும்.

76. பொருள் செயல்வகை

(உறுதிப் பொருளை உருவாக்கும் திறன்)

- பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்லது இல்லை பொருள். 751
- இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு. 752
- பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச் சென்று. 753
- அறன்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். 754
- அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். 755
- உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். 756
- அருளென்னும் அன்பீன் குழவி பொருளென்னும்
செல்வச் செவிலியால் உண்டு. 757
- குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால்
தன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை. 758
- செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியது இல். 759
- ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு. 760

77. படைமாட்சி

(கூற்றுவுணையும் எதிர்க்கும் தண்ணளியின் தகவு)

761 உடல் மனம் உள்ளம் கருத்து ஆகியவற்றுடன் கூடிப் பொருள் நலிவிற்கும் அருள் நலிவிற்கும் பின்படாமல் உடைய ஆன்ம அரசனின் தண்ணளிப்படை இம்மை மறுமை செல்வங்களிலும் ஏற்றமுடையது.

762 தொடர்ந்து செய்யும் தண்ணளியால் தளர்வு ஏற்படினும் அதன் துன்பத் தொடர்களுக்குப் பின்னடையாமல் வழி வழியாகப் பாதுகாக்கப்படும் தயாமுல தர்மத்தை நடத்துவதே தண்ணளிப்படையின் தகவு ஆகும்.

763 ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு செறிவடைந்தால், புறத்தில வைத்துள்ள ஆயிர வகைவகையான தண்ணளித் தடைகள் என்ன செய்துவிட முடியும்?

764 அகப்புற உணர்வுகள் ஆட்டிவைத்தாலும் அதனின்று பின்வாங்காமல் மற்றவர் கையை எதிர்பாராமல் தலைமுறையாக வளர்ந்த தர்மத்தைக் காப்பதே தண்ணளிப்படையின் தகவுடைமை.

765 மரணமே சம்பவித்தாலும் மனிதநேயமும் உயிர்நேயமும் ஆன்மாவின் கண்ணாகக் கொண்டு இயக்குவதே தண்ணளிப்படை.

766 தர்மஏற்றம், இழிவுறா ஏற்றம், செயல் தளர்வுறினும் ஏற்றம், ஆன்ம நேயத்தின்பால் மாறாத நம்பிக்கை ஆகியவை உடையதே தண்ணளிப்படை.

767 இருக்கின்ற நிலைப்பாட்டிற்கு ஏற்ப எளியவர்ஓம்பலினைக் கைவிடாது இலகுவாக்கிப் பேர் அன்னதானம் கண்டு பின்னிடாததே தண்ணளிப்படை.

768 வலுவான ஆகார வகையும், அதற்கான பொருள்வலிவும் போதாவிடினும் இருப்பதை ஏற்றமுடைய உணவாக்கி வழங்கி உவகை ஊட்டுவதே தண்ணளிப்படை.

769 மெலிவுறா ஈகை உறுதிப்பாடும், அது கருதி பிறர் கையை எதிர்பாரா உறுதிப்பாடும், மனமிளைக்காது ஒம்பும் உறுதிப்பாடும் உடையதே தண்ணளிப்படை. அது அறப்பயணம் செய்து வெற்றி வாகைச் சூடும்.

770 தண்ணளிப்படைக்குத் தாங்குநர் இருப்பினும் அதை ஆன்மநேயம் ஒன்றினைக் கருதி நடத்துவிக்கும் ஏற்றமில்லாதவர் இல்லாவிட்டால் அது தடுமாற்றம் அடையும்.

77. படைமாட்சி

(கூற்றுவனையும் எதிர்க்கும் தண்ணளியின் தகவு)

உறுப்பமைந்து ஊறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாம் தலை. 761

உலைவிடத்து ஊறஞ்சா வன்கண் தொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லால் அரிது. 762

ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை
நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும். 763

அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. 764

கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி எதிர்நிற்கும்
ஆற்ற லதுவே படை. 765

மறமானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
எனநான்கே ஏமம் படைக்கு. 766

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை யறிந்து. 767

அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல்லெனினும் தானை
படைத்தகையால் பாடு பெறும். 768

சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும்
இல்லாயின் வெல்லும் படை. 769

நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினும் தானை
தலைமக்கள் இவ்வழி இல். 770

78. படைச் செருக்கு

(தத்துவ வெற்றிக் களிப்பு)

771 இருளுறு தத்துவங்களே! எமது ஆன்ம ஒளியுடை வீரன் முன் நில்லாது ஒழியுங்கள். அப்படி இல்லை என்றால் உங்கள் கொட்டம் அடக்கப் பெறும். உமக்கு நடுகல்தான் வைக்கப்படும்.

772 ஐம் பொறிகளை வென்று விட்டோம் என்று ஆற்றமாட்டாமல்கூறும் வீரர்களே! அதைவிட தற்போதலைவனிடம் தோற்றுப் போனோம் என்பதே தகுதியுடையது.

773 மாபெரும் வெற்றிவாகை ஒன்று உள்ளது. அது மல இருளை ஒழித்துக் கட்டுவதே! அது கைகூடிவிட்டால் அது மாயா வீரமுடைமையாலும் வணங்கி வரவேற்கப்படும்.

774 கூர்த்த மதியைக் கொண்டு காமக் களிப்பை அடக்கி அதோ வருகின்ற வீரனை யோகமதயானை துரத்துகிறது. அடடா! திடசித்தம் என்னும் காரணிய விடாப்பிடி வேலால் எதிர்க்கின்றான், நகைக்கின்றான் பாருங்கள்.

775 வானத்து அரம்பையரே வளைத்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாதது எமது மாவீரனது இரக்க ஆளுமைப் பண்பு. கடைசி நொடியில் கூட அதனை நழுவ விட்டுத் தோல்வியைத் தழுவாமையே அவனின் இயல்பு.

776 கடின சித்தம் தோன்றும் ஒவ்வொரு நாளும் அதனைக் கடிந்து ஆருயிர் நேயம் பாராட்டுவான் எமது மாவீரன். அன்றேல் அந்த நாள் வீணாள் என்று எண்ணுவான்.

777 புற உலகியல் போகத்தை விரும்புவவரே கோடிக் கணக்கானவர். எமது ஆருயிர் நேய மறவனோ ஜீவகாருணிய செயலாய வீரக் கழலினைத் தன் காலில் கட்டிக் கொள்வதே தனி அழகு.

778 ஐந்தொழில் செய்யும் ஆண்டவரே வந்து ஜீவகாருணியத்தைத் துறந்து தத்துவப் போரிட்டு வெல் என்றாலும் அதை ஒருபோதும் மதிக்கமாட்டாமை உடையவன் எம் உண்மை வீரன்.

779 ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமை கருதித் தத்துவங்களுடன் போரிட்டு உயிர் வலிபெறக் கூடிய உத்தம வீரனை யாரே குறை கூற முடியும்?

780 தம்மால் பாராட்டப்பெற்ற ஏறும்பு முதல் யானை ஈறாக உள்ள உயிரினங்கள் துன்பக் கண்ணீர் வடிக்க ஜீவகாருணிய சீலன் ஆயுளை இழக்க நேரிடிலும் அதனைப் பிச்சை ஏற்றேனும் பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

78. படைச் செருக்கு

(தத்துவ வெற்றிக் களிப்பு)

- என்னைமுன் நில்லன்மின் தெவ்வீர் பலர்என்னை
முன்நின்று கல்நின் றவர். 771
- கான முயலெய்த அம்பினில் யானை
பிழைத்தவேல் ஏந்தல் இனிது. 772
- பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்
ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு. 773
- கைவேல் களிற்றோடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும். 774
- விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஓட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. 775
- விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து. 776
- சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
சுழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. 777
- உறின்உயிர் அஞ்சா மறவர் இறைவன்
செறினும்சீர் குன்றல் இலர். 778
- இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர். 779
- புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு
இரந்துகோள் தக்கது உடைத்து. 780

79. நட்பு

(ஆன்ம அரசு வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகிய சத்துவ குணச்சார்பு)

781 ஆன்ம அறிவுக்கு உதவியான உபகாரச் சிந்தையும் செயல்பாடும் இருக்கும் போது அதைவிட நமக்குக் காக்கும் பொருளாக அமைவது ஒன்றும் இல்லை.

782 சத்துவ குணச் சார்புடையார் தொடர்பு மதிநிலை நிறைவு போலாம். அசத்துவ குணச் சார்புடையார் தொடர்பு தேய் நிலை மதி மறைவாகிவிடும்.

783 பாராயணம் செய்யும் உண்மைப் பத்தியுடையார் பாராயண நூலின் பயன் போலும் சத்துவ குண இயல்பினரின் பழக்கத் தொடர்பு.

784 பொறி, புலன், மனம், மலம், மாயை, வினை இவைகளால் அலைவுபடும்போது கை கொடுக்கும் சத்துவ குணசீலரே நம்மை இம்சை வழியினின்று மாற்றி அகிம்சை வழியில் நிறுத்துபவர்கள்.

785 சத்துவ குண சால்பினர் பற்றிய உணர்வுப் பதிவுகளே போதும், அவருடன் ஒட்டிப் பழகுதல் அவசியம் இல்லை.

786 புலனின்ப நிறைவினைத் தரும் சத்துவ குணமில்லாத் தொடர்பு தொடர்பல்ல. ஆன்ம இன்ப நிறைவினைத் தரும் சத்துவகுணத் தொடர்பே தொடர்பு.

787 புலனின்ப வாழ்வின் பொய்மையை உணர்த்தி அதில் தொடர்ந்து தோய்வதால் உளதாகும் தேய்வினை நீக்கி நண்பரின் துன்பம் தன் துன்பமாக எண்ணும் மனித நேயமே நட்பு எனப்படும்.

788 சாந்தமாம் ஆடை பூண்டவர் அதனை இழக்கும்போது பற்றிடும் மந்திர மொழி போல் உயிரினது அலைவினை அறவே நீக்குவதே சத்துவ குணச் சால்பு.

789 அசத்துவ குணமாறுபாடுகள் இல்லாமல் சத்துவ குணச் சால்புடைமை ஆன்ம சோர்வாகித் தளர்ந்த போதெல்லாம் சித்தம் தளிர்க்கச் செய்வதாகும்.

790 சத்துவ குணச் சார்பினர்க்கு யாம் தொடர்புடையோம் எனச் சிறிதே சிந்திக்கினும் அச்சார்புடைமை ஆன்ம அலைவாகி ஆட்டம் தரும்.

79. நட்பு

(ஆன்ம அரசு வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகிய சத்துவ குணச்சார்பு)

- செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. 781
- நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்நீர பேதையார் நட்பு. 782
- நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. 783
- நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு. 784
- புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும். 785
- முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. 786
- அழிவி னவைநீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு. 787
- உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. 788
- நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை. 789
- இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று
புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு. 790

80. நட்பாராய்தல்

(அருளாளர்கள் ஆதரவு பெறச் சிந்தித்துச் செயல்படுதல்)

791 ஆன்ம நேய பகைவர் சினேகிதம் ஆன்ம அரசுக்குக் கேடு விளைவிக்கும்.

792 ஒவ்வொரு செயலிலும் மனித நேயம், ஆன்ம நேயம் பாராது களத்தில் குதித்துச் செயலாற்றினால் அது ஆற்ற ஒண்ணாத் துன்பத்தை உண்டாக்கும்.

793 காருணியச் சீலமும் கருணையுள்ளக் குடிமக்களும் மக்களை அலைவுபடுத்தும் ஆற்றொணா ஐந்து குற்றம் சூழினும் குறைபடாத காருணியக் கோட்பாட்டாளருடன் ஆராய்ந்து ஆட்சி மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

794 வழி வழி ஆன்ம நேயக் குடியில் பிறந்து மயிரினளவு காருணியக் கேடு வரினும் அவன் அழிவான்; தெரிய வந்து நட்பு சூழ்க.

795 ஜீவ இம்சை நேருங்கால் அழுது ஜீவ நேயம் நேருங்கால் நிறைவுடன் செயல்படும் சீர்மையாளனை நட்பாக்கிக் கொண்டு ஆளுதல் வேண்டும்.

796 ஜீவகாருணியச் சிதைவு நேரினும் அதனால் ஆன்மப் பயன் உண்டு. அதாவது அதை அகத்தால் ஆமோதிப்பவராயினும் அவனைப் புறம்விடுக.

797 இரக்கம், அன்பு, அருள், அறியாதாரை ஆராய்ந்து நட்பாக்குதலைக் கைவிடுக. அதுவே ஆன்மீக ஆதாயம்.

798 ஆன்ம நேயச் சிதைவுக்கு ஆமாம் போடுவோரையும் அதற்குக் கழுவாய் தேடுபவரையும் அறிந்து விலக்குக.

799 இடித்துக்கூறி இரக்க நெறிப்படுத்தாத நண்பனை எண்ணினாலும் இதயம் நோகும்.

800 ஒத்தது அறியாதார் நட்பினை உறுபொருள் தந்து கைவிடுக! ஆனால் பஞ்சமலமற்றவர் நட்பினைத் தேடி நட்பு கொள்க.

80. நட்பாராய்தல்

(அருளாளர்கள் ஆதரவு பெறச் சிந்தித்துச் செயல்படுதல்)

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. 791

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரம் தரும். 792

குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா
இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு. 793

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாணைக்
கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு. 794

அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல். 795

கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி அளப்பதோர் கோல். 796

ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை ஒரீஇ விடல். 797

உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு. 798

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும். 799

மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் றீத்தும்
ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு. 800

81. பழமை

(பிறவிகள் தோறும் கிடைத்த நற்பண்புகளைப் போற்றிக் கொள்ளுதல்)

801 பழமை எனப்படுவது யாதெனில் மற்றைய ஆன்மாக்களின் தற்சுதந்திரத்தைக் குறைத்து விடாதவாறு நடந்து கொள்ளுதலாம்.

802 நட்புரிமைக்கு அங்கம் ஜீவசுதந்திரத்தை மதித்து வாழ்தல். அம்மட்டோ அதற்கு ஊற்றமாக தன் ஆன்ம சுதந்திரத்தையும் பின்னிப் பிணைத்தல் ஆகும்.

803 நெடுங்காலமாகத் திருவருள் ஈந்தது ஜீவ சுதந்திரமாகிய பழமை. எனவே அது குன்றும் படியாக ஒழுகாதிருக்க வேண்டும்.

804 ஜீவ சுதந்திரமுடையால் வரம்பு மீறி சில குறைகளைச் செய்துவிட்டாலும் ஆன்ம தந்திரத்தை உண்மையாக மதிப்பவர் அதனை அசட்டை செய்து விடுவார்கள்.

805 ஜீவ சுதந்திரம் மற்றுமொரு பழகிய ஜீவனின் சுதந்திரத்திற்குக் குறைநேர நடப்பதனையும் பொறுத்துக் கொள்ளும்.

806 அல்லலும் தொல்லையும் ஒரு ஆன்மா அடைந்து அலைபடும் போது அதனுடன் பழகிய மற்றுமொரு ஆன்மா தவறு செய்தாலும் பழமையைப் பாராட்டும். தகைமை உடையார் அதனைப் பாராட்டமாட்டார்கள்.

807 ஆன்ம உரிமையால் அகம்நெகிழ நட்பு செய்தவர் அழிவதற்கான ஆதாயமற்றவைகளைச் செய்தாலும் ஆன்ம சகோதரப் பழமை உரிமையால் அந்த அன்பினின்று மாறார்.

808 வாழும் நாளில் எண்ணத்தக்க நாட்கள் சில உண்டு. அவை பழமை உரிமையாளர் செய்த இழிதக்கச் செயலைக் காதில்கூட கருத்தில்கூட வைக்காத திருநாட்களாகும்.

809 ஒரு ஜீவரின் தற் சுதந்திரமாகிய ஜீவ சுதந்திரமுடையால் எண்ணும் சொல் செயல்களில் மாறுபட ஒழுகினாலும் அப்பழமையாளரை விடாது போற்றினால் அவரை உலகினர் பழமைக்கு வழிகாட்டியாகக் கொள்வர்.

810 ஜீவ சுதந்திரத்தால் மற்றும் ஒரு ஆன்மாவுக்குத் தொன்றுதொட்டு வரும் உரிமைப் பிணைப்பால் பொல்லாமை செய்திடினும் அதனை நெஞ்சில் வையாதவரை மலம் மாயாப் பகைவரே எண்ணி நேசிப்பார்.

81. பழைமை

(பிறவிகள் தோறும் கிடைத்த நற்பண்புகளைப்
போற்றிக் கொள்ளுதல்)

- பழைமை எனப்படுவது யாதெனின் யாதும்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு. 801
- நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்கு
உப்பாதல் சான்றோர் கடன். 802
- பழகிய நட்பெவன் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாங்கு அமையாக் கடை. 803
- விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்பார் செயின். 804
- பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின். 805
- எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார் தொலைவிடத்தும்
தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு. 806
- அழிவந்த செய்யினும் அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். 807
- கேளிமுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிமுக்கம் நட்பார் செயின். 808
- கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையும் உலகு. 809
- விழையார் விழையப் படுப பழையார்கண்
பண்பின் தலைப்பிரியா தார். 810

82. தீ நட்பு

(ஆன்மப் பண்புக்குக் கூடாதவர்கள்)

811 காருணியம் கரைபுரளிணும், உயிர் இரக்கத்துடன் ஒன்றுபடாத காம வெகுளி மயக்கம் முதலிய குணங்களது நெருக்கம், ஆன்ம நட்பாகி வளர்வதிலும் தளர்வதே தகுதி உடையது.

812 மாயையால் பொருந்த உதவுபவராகத் தோன்றி விளங்கி நற்குணசீலத்தினது நலம் பெருக விடுகின்ற அம்மலத்தினரது நட்பு ஆன்மாவுக்குத் தொடர்வதால் என்ன ஊதியம்? இழப்பதால் என்ன ஆதாயம்?

813 ஜீவகாருணிய சீலத்தின் பலாபலனை எண்ணி இயங்குபவரும் அதனால் கிடைக்கும் ஆதாயத்தில் பங்குபெற விரும்புபவரும் (காருணிய வழிகாட்டி பொருள் கவரும்) கள்வனை ஒத்தவரே.

814 செயல்பாடு பயன்பாடு ஆகிய நெருக்கடியால் உதவாத விலங்கினை ஒத்து மனப்பூர்வமாகக் காருணியம் புரிய மறுப்புணர்வுடைய நண்பரினும் பேசாது செயல்படாது இருக்கும் நண்பரே சிறந்தவராவார்.

815 ஜீவகாருணியத்தைச் செய்து பார்த்து, அறிவும் அன்பும் நன்மையும் பொருத்த விரும்பாத நண்பரின் தகுதியற்ற கூட்டுறவு பொருந்துவதிலும் பொருந்தாது மறைவதே நன்று.

816 உயிர்நேய உணர்வு தோன்றாத அறிவற்றவரின் ஆழ்ந்து வேருன்றும் நண்பரினும் ஆன்மநேய அறிஞர்களின் புறக்கணிப்பை எதிர்கொள்வதே கோடி பொன் பெறும்.

817 உயிர்நேய உணர்வை நகையாடும் நண்பரின் ஆழ்ந்த நெருக்கத்தினும் பத்துக் கோடிக்கு மேலான அறப்பகைவர் நெருக்கமே சிறந்ததாகும்.

818 முடிந்த அளவு உயிர் இரக்க முயற்சியில் ஊற்றமில்லாதவர் நட்பைக் கொள்வதிலும் கைவிடுவதே நல்லின்பமாகும்?

819 நனவில் மட்டுமன்று கடின சித்தரின் நட்பு, கனவிலும் கூடத் தீமையே தருவது ஆகும்.

820 அகம் நெகிழ்க்கும் ஆருயிர் சேவைபற்றிச் சிறிது வேறு படுபவர் பழக இனியவரோ? அவர் பழி தூற்றுவதில் வல்லவர். ஆதலின் அவரது கூட்டுறவைத் தூரத்தே நிறுத்தி விடுக.

82. தீ நட்பு

(ஆன்மப் பண்புக்குக் கூடாதவர்கள்)

- பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்றல் இனிது. 811
- உறிந்நட்டு அறிந்ஒருஉம் ஒப்பிலார் கேண்மை
பெறினும் இழப்பினும் என். 812
- உறுவது சீர்தாக்கும் நட்பும் பெறுவது
கொள்வாரும் கள்வரும் நேர். 813
- அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லாமா அன்னார்
தமரின் தனிமை தலை. 814
- செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று. 815
- பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் அறிவுடையார்
ஏதின்மை கோடி உறும். 816
- நகைவகைய ராகிய நட்பின் பகைவரால்
பத்தடுத்த கோடி உறும். 817
- ஒல்லும் கருமம் உடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். 818
- கனவினும் இன்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. 819
- எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு. 820

83. கூடா நட்பு

(உயிருடன் உள்ளத்துடன் ஒருமையில்லாத சேர்க்கை)

821 உயிர்கலந்த உறவில்லாமல் உடலும் மனமும் மட்டும் கலந்தவர்தம் சேர்க்கை பொருந்துவதற்கு நல்லிடம் வாய்த்த போதும் கூட அதை அசட்டையுடன் ஒதுக்கிவிடும்.

822 உயிர்களை அடிமைமுதல் தானாக காணும் உள்ளக் கூட்டுறவு இன்மை ஒருமை நேயமில்லா மகளிரது மனம் போல அலைந்து அழிவு பெறும்.

823 பலப்பலவாகிய அகிம்சை அறங்களைப் புறத்தில்கடைப்பிடிப்பவர் அகத்தில் ஒருமைபாட்டு நேயம் இல்லாதவரே ஆவர்.

824 வெளிமுகத்து ஆன்மநேயராய் செயல்படினும் உள்முகத்து ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு இல்லாதவராயின் அவரிடம் இருந்து அகன்று வாழ வேண்டும்.

825 மாயைசூழ்ந்த மனத்தினரை மாயைசூழா மனமாக்கிப் பழகாதவரை யாதொன்றினையும் சொல்வதால் மட்டும் நம்பிவிடமுடியாது.

826 ஒன்றிக்கலந்தவர்போல உயிர்நேய உணர்வை எடுத்தெடுத்துக் கூறினாலும் அது இல்லாதவராயின் அச்சீவகாருணிய சீலரது இரக்கம் பற்றி உள்ளம் விரைவில் உணரும்.

827 உயிர்நேய உணர்வு அற்றவர் உயிர்நேயம் பற்றி உரத்துப் பேசுவது உயிர் நேயத்தைத் தக்க தருணம் பார்த்து மிதித்து அழிப்பதற்கேயாம்.

828 சீவகாருணிய பகைவர் விடும் துன்ப உயிர்கட்கான கண்ணீர் அச்சீவகாருணிய அடிப்படையாம் சீலத்தை ஒழிப்பதற்கேயாம். அது வணங்கும் கைகளில் வாண வெடியை வைத்திருப்பது போலாகும்.

829 அல்லும் பகலும் ஆன்மாக்களுக்கான சேவை செய்தும் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டினை எள்ளி இசுழ்பவரை நாமும் அப்படியே பழகி விலக்கிவிடலாம்.

830 புலை கொலை பூண்பவர் சிநேகம் கிடைக்கும்போது அதனை நாமும் அனுசரித்து அன்பு நிலைப்பாட்டிலிருந்து தூரத்தே விட்டுவிடலாம்.

83. கூடா நட்பு

(உயிருடன் உள்ளத்துடன் ஒருமையில்லாத சேர்க்கை)

- சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. 821
- இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும். 822
- பலநல்ல கற்றக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது. 823
- முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும். 824
- மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று. 825
- நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 826
- சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வண
க்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான். 827
- தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து. 828
- மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று. 829
- பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகநட்டு
அகநட்பு ஒரீஇ விடல். 830

84. பேதைமை

(தன்னை உணராத் தன்மை)

831 தன்னை உணராத் தன்மை என்றால் ஐம்புலன் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் முதலிய கருவிகளின் மூலம் கிடைக்கும் சிற்றின்ப லாபமாகிய கேட்டினை விரும்பி ஏற்று ஆன்ம இன்ப இலாபத்தினைக் கைவிட்டுக் கவலைப்படுவதாகும்.

832 தன்னை உணராத் தன்மையின் முதன்மை குணம் தகுதியற்ற சிற்றின்ப நாட்டத்தில் மீளாது அழுந்திக் கெடுதலாகும்.

833 ஆன்ம உருக்கமில்லாத கடின சித்தத்திற்கு வெட்கப்படா மையும், அதனை அடையும் வழிமுறைகளைத் தேடாமையும், ஆன்ம உருக்கமே தெய்வ வழிபாடு என்றாய்ந்து உணராமையும், கொலை, புலை, களவு, காமம் பொய்மையைத் தழுவிக்கொள்ளுதலுமே தன்னை உணரத்தகாதவன் தன்மையாகும்.

834 உயிரிரக்கம் படித்தறிந்த முட்டாளாகியும் அதனைச் செய்வதால் ஆதாயம் பெறலாம் என விமர்சித்தும் தன் ஆன்மா சுத்தமாக வைத்திருக்க முயலாமையுமே தன்னை உணராதவன் தன்மையாகும்.

835 காமமே கடவுள் இன்பம் எனக் கருதி அதை அடைவதற்குக் காரியப்படும் தன்னை உணராதவன் ஏழு பிறப்பிலும் சேற்றிலேயே மாறிமாறிப் பிறந்து மயங்கிவிழுவான்.

836 தன்னை உணராதவன் செய்யும் மனம் முதலியவற்றின் அலைவால் ஏற்படும் செயல்கள் வீணாகும். அத்துடன் தன்னைப் பிறவி தளைக்கு ஆட்படுத்தி மனித பிறப்பின் மாண்பினுக்கு ஆளாக்காமல் கெட்டழிவான்.

837 ஆன்மநேய நெகிழ்ச்சியை அடைந்தறியாதவன் பெற்ற பெருங் குண வளப்பம், காமம் குரோதம் மயக்கம் மதம் மாச்சரியம் அகங்காரம் ஆகியவை. உண்டு துய்க்க, மனிதரும்-பல்லுயிரும் உண்டு துய்க்காது வாழ்பவர் ஆவர்.

838 பித்தும் பேயும் பிடித்தவனாகும் தன்னை உணராதவன் பெற்ற தகுதிப்பாடு.

839 தன்னை உணராதவன் பெற்ற கேளிராம் சுற்றம் இன்பமே! ஏன் எனில் அச் சுற்றத்தை இழந்து உயிர்இரக்கச் சுற்றத்தினரை நட்பாக்கிக் கொள்ளுதலால்.

840 மும்மலத்தில் அழுந்தி இருள் நிலையைப் போக்கிடாதவன் சுத்த ஆன்ம அறிவாகிய உள்ளம் என்னும் சான்றோர் பீடமாம் திருப்பள்ளியுள் புகுவதைப் போன்றது தன்னை உணராதவன் செய்யும் தகைமை.

84. பேதைமை

(தன்னை உணராத் தன்மை)

பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல். 831

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல். 832

நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில். 833

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல். 834

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும்
தான்புக் கழுந்தும் அளறு. 835

பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். 836

ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை. 837

மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்
கையொன்று உடைமை பெறின். 838

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்
பீழை தருவதொன்று இல். 839

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்
குழாஅத்து பேதை புகல். 840

85. புல்லறிவாண்மை

(இம்சையாளரின் ஆளுமை)

841 அகிம்சை அறிவு இல்லாமையே வறுமை. மற்ற புத்திசாலித்தனம் மனோ அடக்கம் இல்லாமையை ஆன்றோர்கள் வறுமையாகக் கருதமாட்டார்கள்.

842 அகிம்சை அறம் இல்லாதவனின் ஈகை ஆனம் உருக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதில்லை. அதனை ஏற்பவனின் இங்கித அறம் பொருந்தாததே ஆகும்.

843 ஆனம் நெகிழ்ச்சி இல்லாதவர் தம்மைப் பெருமையாகக் கருதுவது பேதைமை. இம்சையாளர்கூட அப்படிப் பாராட்டுவது அரிது.

844 இரக்கம் இல்லாமை என்பது யாதெனில் ஒருவர் தம்மைத் தலைசிறந்த இரக்கம் உடையவராகக் காட்டிக் கொள்வதே.

845 உயிர்இரக்கமாகிய செம்மைசான்ற அறிவு பெற்றவராய் வன் நெஞ்சர் நடந்து கொள்வது அவரறிந்த ஓரிரு அற அறிவினைக்கூட ஐயப்படும்படி செய்துவிடும்.

846 தம்மிடம் ஈவும் இரக்கமும் இல்லாமையை வெளிப்படுத்தி வருந்தாதபோது இம்சை மேற்கொண்ட சந்தர்ப்பங்களை வெளிப்படுத்தாது இருப்பதே இம்சையாளரின் ஆளுமை.

847 தரும நூல்கள் வாட்டம் அடையச் செய்யும் வன்முறைச் செயல்களை இம்சையாளன் மேற்கொள்வது அவனது ஆனம் அறிவிற்கு அகலாத இருளை உண்டாக்கிக் கொள்வதே ஆகும்.

848 இம்சையாளன் அறவாணர்கள் வழிகாட்டும்படி உயிர்இரக்கம் காட்ட மாட்டான். தானாக ஆராய்ந்து நல்லது என்பது புலை கொலை தவிர்த்தலே என்பதைத் தெளியவும் மாட்டான். அவன் உலகத்துக்கு ஒரு கொள்ளை நோய் போன்றவன்.

849 உயிர்இரக்கச் செயல் மூலம் கிடைக்கும் ஒளி அனுபவத்தை தான் ஒருபோதும் அனுபவித்து அறிந்திருக்கமாட்டாதான், அதுபற்றி மற்றவர்க்கு வழி சொல்லுவான்; அந்த அனுபவத்தையும் எடுத்து விளக்குவான்; தனக்கு அவ்வகை ஒளி அனுபவங்கள் அடுக்கடுக்காகச் சூழ்கிறது என்று.

850 காருணிய சீலர்கள் ஆன்மாவைக் கடைத்தேற்றுவது ஈதலறமே என்பார்கள். அது இல்லை என்பதே இம்சையாளரின் ஆளுமைப் பண்பு. அத்தகையவர் உயிர்ப்பலி பெறும் பேய் பிசாசாகக் கருதப்படுவர்.

85. புல்லறிவாண்மை

(இம்சையாளரின் ஆளுமை)

- அறிவின்மை இன்மையுள் இன்மை பிறிதின்மை
இன்மையா வையாது உலகு. 841
- அறிவிலான் நெஞ்சுவந்து ஈதல் பிறிதுயாதும்
இல்லை பெறுவான் தவம். 842
- அறிவிலார் தாம்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது. 843
- வெண்மை எனப்படுவது யாதெனின் ஒண்மை
உடையம்யாம் என்னும் செருக்கு. 844
- கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற
வல்லதாஉம் ஐயம் தரும். 845
- அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயின்
குற்றம் மறையா வழி. 846
- அருமறை சோரும் அறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. 847
- ஏவவும் செய்கலான் தான்தேறான் அவ்வயிர்
போலும் அளவுமோர் நோய். 848
- காணாதான் காட்டுவான் தான்காணான் காணாதான்
கண்டானாம் தான்கண்ட வாறு. 849
- உலகத்தார் உண்டென்பது இல்லென்பான் வையத்து
அலகையா வைக்கப் படும். 850

86. இகல்

(தோல்விக்குக் காரணமான கடினசித்தம்)

851 அனைத்துயிரும் உடன் பிறப்புகளே! அதனை உணராது வீணாக மாறுபட்டு மருட்பகை உணர்வு கொண்டால் அது காருணிய வாழ்வழிக்கும் தீமையையே உண்டாக்கும்.

852 தன்னுடன் காருணிய செயல்புரிய மாறுபடும் துன்மார்க்கிகளுக்கும் மனித நேயமுடையோர் நினைவால் கூடத் தீங்கினை நினையாது விட்டகல்வர்.

853 இயற்கை உண்மையின் ஒரு கூறாகிய ஆன்மா தனது காம வெகுளி மயக்கப் பகைவுணர்வுகளை நீக்கிக் கொண்டால் குறைவற்ற ஆன்ம லாபம் கிடைக்கும்.

854 உயிர்நேயம் சிறந்து ஒங்கினால் அது துன்பத்தைக் கெடுத்து ஆன்ம லாப இன்பத்தை எய்துவிக்கும்.

855 மன மாறுபாடுகளை விளைவிக்கும் உயிர்க்கொலையைக் கைவிட்டு உயிர்இரக்கத்தைப் பொருந்தினால் அவரை யாரே விஞ்சி வெல்ல முடியும்?

856 பொறி - புலன் - மனம் - உயிர் ஆகியவைகளின் தடித்தனம் இயற்கையானது என்று கருதி நடப்பவன் தாழ்வடைவான்; கெட்டழிவான்.

857 உயிர்நேய உடன்பாடு இல்லாதவர் ஆன்மலாபத்தை இழந்து அலைபட்டு அழிவர்.

858 காம, வெகுளி, மயக்க மருட்சிகளைக் கண்டு கொள்ளாமல், இரக்க உணர்வுடன் வாழ்ந்தால் கேடு கேடடையும். ஆன்மா ஆதாயம் பெறும்.

859 ஆன்மலாபம் தம்மை வந்து அடைகிறது என்பதை அறிந்தவன் மற்றைய மனமாச்சரியங்களை விட்டு விலகுவான்.

860 இயற்கை உண்மை ஏகதேசமே ஆன்மா. அது வலிவு பெற்று ஆதாயம் அடைய மலம் மாயைகள் முதலியவை வலுவிழக்க வேண்டும் என்பது உறுதி.

86. இகல்

(தோல்விக்குக் காரணமான கடினசித்தம்)

- இகலென்ப எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கும் நோய். 851
- பகல்கருதிப் பற்றா செயினும் இகல்கருதி
இன்னாசெய் யாமை தலை. 852
- இகலென்னும் எவ்வநோய் நீக்கின் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும். 853
- இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின். 854
- இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்கும் தன்மை யவர். 855
- இகலின் மிகலினிது என்பவன் வாழ்க்கை
தவலும் கெடலும் நணித்து. 856
- மிகல்மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார் இகல்மேவல்
இன்னா அறிவி னவர். 857
- இகலிற்கு எதிர்சாய்தல் ஆக்கம் அதனை
மிகலூக்கின் ஊக்குமாம் கேடு. 858
- இகல்காணான் ஆக்கம் வருங்கால் அதனை
மிகல்காணும் கேடு தரற்கு. 859
- இகலானாம் இன்னாத எல்லாம் நகலானாம்
நன்னயம் என்னும் செருக்கு. 860

87. பகை மாட்சி

(செருக்கு நிலைகள் - வினைப்பாடுகள் - மல மாயைகளுக்கு
இடமளித்து ஏமாறுதல்)

861 மும்மலம், திரோதாயி, மகாமாயை மேல் நாம் தாக்குதல் செய்ய இயலாவிடினும் காம வெகுளி மயக்கங்கள் முதலானவையோடு போரிட்டாவது வெற்றி பெற வேண்டும்.

862 ஆன்ம நெகிழ்ச்சி அடையாதவன், சீர்சான்ற காருணிய வலிமையற்றவன். தானும் அனுபவியாமல் எளியவர்க்கு ஈயாதவன் மும்மலப் பகை இருமாயைப் பகை விட்டகலான்.

863 பஞ்சமலங்களையும் அறியான், உபகாரநிலைக்குத் தகுதியற்றான், எளியவர்க்கு ஈதலில் காதல் இல்லான் ஆகிய ஒருவன் பஞ்சமல இருள் மூட இடம் தரும் வலிவிலாதவன் ஆவான்.

864 நீங்காத சினமும், காருணிய ஒழுக்க நிறைவும் பெறாத ஒருவன் எப்போதும் எக்காலத்தும் மலமாயையால் வெல்லப்படுபவன் ஆவான்.

865 உயிர்இரக்கச் செவ்விய பாதை வழி நடக்காதவன், கிடைக்கும் நல்வாய்ப்புகளை உபகாரத்துக்குப் பயன்படுத்தாதவன்; பஞ்சமா பாதகம் செய்வான். அதனாலேயே பழிக்குச் சிறிதும் அஞ்சாது - மனிதநேய மாண்பில்லானாகி மலமாயையால் கவரப்பட்டுக் கெடுவான்.

866 யாரும் கண்டிராத சினத்தவன் - மாபெரும் காமக் குழியில் விழுந்து எழாதவன் அறிவிலா இருள் நிலை மலமாயையால் வரவேற்கப்படுவான்.

867 நல்லோர்கள் சூழ இருந்தும் கூட துன்மார்க்கச் செயல்களை மேற்கொள்பவனின் எதிர்ப்பை உடல் பொருள் உயிர் கொடுத்தும் பெறுதல் வேண்டும்.

868 கொல்லாமையைக் குணமாகக் கொள்ளாதவன் - பெரும்பாவங்களுக்கு நிலைக்களன் ஆவான். அவனைத் தேற்றும் அருளறிவு இல்லாதவர்களை உடையவன் ஞான பகைமைக்குத் தீனி ஆவான்.

869 உட்பகையாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை வெல்லும் அறிகுறி இல்லாதவனைப் பஞ்ச மலப் பகைவர் நெருங்கி வெற்றி கொள்வர்.

870 சின்னஞ்சிறிய மோகச் சுவடுகளை நீக்கும் வழியாக உபகாரச் செயலை மேற் கொள்ளாதவன் அருட்புகழ் என்னும் பதிவுகளை உண்டாக்கப் போவதே இல்லை.

87. பகை மாட்சி

(செருக்கு நிலைகள் - வினைப்பாடுகள் - மல
மாயைகளுக்கு இடமளித்து ஏமாறுதல்)

வலியார்க்கு மாறேற்றல் ஒம்புக ஒம்பா
மெலியார்மேல் மேக பகை. 861

அன்பிலன் ஆன்ற துணையிலன் தான்துவ்வான்
என்பரியும் ஏதிலான் துப்பு. 862

அஞ்சும் அறியான் அமைவிலன் ஈகலான்
தஞ்சம் எளியன் பகைக்கு. 863

நீங்கான் வெகுளி நிறையிலன் எஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது. 864

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கு இனிது. 865

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும். 866

கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் மன்ற அடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை. 867

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்கு
இனனிலனாம் ஏமாப்பு உடைத்து. 868

செறுவார்க்குச் சேணிகவா இன்பம் அறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். 869

கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும்
ஒல்லாளை ஒல்லாது ஒளி. 870

88. பகைத்திறம் தெரிதல்
(மாயையின் வலிவினை உணர்தல்)

871 மாயையின் சாலத்தினை ஒருவன் நகைச்சுவைக்காகக் கூட வழிமொழிய வேண்டியதில்லை.

872 சுத்த வீரர்களின் பகையைச் சம்பாதிக்கலாம்; அதனால் கேடில்லை. ஆனால் சுத்த வாசகமுடையோரின் மனக்கசப்பைச் சம்பாதிக்கக் கூடாது.

873 கள்ளாண்டு களிப்பவரின் கீழ்மைக் குணமுடைமையாகும், ஆன்ம வலுவின்றி மலம் மாயையின் பகை வலிவினைத் தேடிக் கொள்ளுதல்.

874 காம உட்பகைவனைக் காருணிய சீலனாக்கி நடந்து கொள்ளும் ஆன்மத் தலைவனின் கைகாட்டுதலின்படி உலகம் பின்பற்றிச் சிறப்படையும்.

875 தனது ஆன்மா காருணிய வலுவினைப் பெறாத நிலையில் அகப்பகை புறப்பகை என்னும் இரண்டினுள்ளே உட்பகையைச் சீலத்தால் நல்ல துணையாக மாற்றி நடத்தல் வேண்டும்.

876 காம வெகுளி மயக்கம் மலம் மாயை ஆகியவற்றை நன்கு உய்த்துணர்ந்து காருணிய நட்பாக்கிக் கொள்ளாதிருந்தால் அவருடன் பகைக்காமல் பட்டும் படாமலும் விட்டும் விடாமலும் நடந்துகொள்ளப் பழகுக.

877 தமது அக அலைவினை உணர்ந்து கொள்ளாத தொடர்புடையாரிடம் அது பற்றி அறிவித்தலே வேண்டாம். அத்துடன் கொலைக்கு உதவும் வன் நெஞ்சரிடமும் தமது காருணிய மெலிவை வெளிப்படுத்தி விடக்கூடாது.

878 ஐம்புல தத்துவங்களை வென்று அந்தக்கரண நிலைபாடுகளை வென்று உயிர் அறத்தைச் செயல்படுத்தி தம் ஆன்மாவுக்கு வலிமை தேடும் ஒருவனிடத்து உட்பகைவர்களின் செருக்கு ஒன்றும் செய்யாது.

879 காமவிகாரங்களை உயிர்க் கொலைகளைக் கடினசித்தத்தைத் தலைதூக்க விடாமல் உன்னிப்பாகக் கவனித்து ஒழித்துவிடுக. அலட்சியப்படுத்தினால் ஆன்ம இரக்கத்தை அடியோடு அவை அழித்துவிடும்.

880 பஞ்சமா பாதகர்களின் கொட்டத்தைப் பூண்டோடு அழிக்காதவர் அவை உள்ளிழுத்துவிட்ட மூச்சு ஒன்றாலேயே அலைவுபட்டு அழிவர்.

88. பகைத்திறம் தெரிதல்

(மாயையின் வலிவினை உணர்தல்)

- பகைஎன்னும் பண்பி லதனை ஒருவன்
நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று. 871
- வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. 872
- ஏமுற் றவரினும் ஏழை தமிழனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். 873
- பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு. 874
- தன்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன்
இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று. 875
- தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்
தேறான் பகாஅன் விடல். 876
- நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து. 877
- வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு. 878
- இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து. 879
- உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். 880

89. உட்பகை

(உயிரின் வளர்ச்சிக்குப் பகையாகும் காம வெகுளி மயக்கங்கள்)

881 மரங்களின் தன்மையைப் பொருத்து நிழலும் துன்பம் செய்யும். நிலத்தின் குணம் பொருத்து நீரும் நோய்தனை உண்டாக்கும். அவ்வாறே உட்பகையாம் காம வெகுளி மயக்கங்களுக்கு ஆதரவாகும் மாயையும் நன்மை செய்வதாகி நின்றாலும் அது தீமையே பயக்கும்.

882 வாள் போல் வெளிப்படையான காம வெகுளி மயக்கப் பகைவர்களுக்குக் கூட அஞ்சுதல் பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம். ஆனால் உடனிருந்தே நம்மை பிறவிக்கு ஆட்படுத்தும் மூல மலம் மாயை ஆகிய வரவின் பகைக்கு அஞ்சுதல் வேண்டும்.

883 தளர்ச்சி நேரிட்டால் போதும் மண்பாண்டத்தை அறுக்கும் கத்தி போல் நமது ஆன்மப் பண்புகளை அழிக்கும் உட்பகையாகிய மலமாயை. அதற்கு அஞ்சி காவல் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

884 அகப்பகையாகும் காமம் வெகுளி மயக்கம் தோன்றின் அவனது உள்ளம், கருத்து, ஜீவன், ஆன்மா ஆகியவற்றுக்குத் துன்பம் பலவும் உண்டாக்கும்.

885 காம, வெகுளி, மோகம், மதம், மார்ச்சரியம், தாமசம், உலோபம் முதலிய ஜீவனுக்கு அபகாரம் செய்யும் அமைவு சூழமானால் அதனின்றி விலகுவது போல் மலம் மாயை போக்குக் காட்டிப் புன்மைகள் பலவற்றை உண்டாக்கும்.

886 ஆன்ம வாழ்வுக்கு உதவியாகும் கருத்து - உள்ளம் - மனம் - புலன் - பொறிகளின் கூட்டத்தில் பகைமைத் தோன்றினால் அவன் செத்துப் போவது உறுதி.

887 செம்பும் அதன் களிம்பும் எப்படி பிரிக்கமுடியாதபடி இயல்பாகக் கூடி நிற்குமோ அது போல உட்பகை நேரிட்ட ஆன்மா தேகத்துடன் இறவாமை எய்த முடியாது.

888 அரத்தால் பொன் அறுபடும். அதுபோல மலம் மாயை என்னும் உட்பகையால் ஆன்ம வளர்ச்சி குன்றி அழிவுபடும்.

889 அணு அளவுடையது ஆன்மா. அதனுள் மறைப்பைத் தருவது மலம் மாயை. ஆதலின் சிறிய அளவினதே என அசட்டையாக இருந்தால் அந்த உட்பகையும் கேடு உண்டாக்கியே தீரும்.

890 ஆன்ம வாழ்வுக்கு உதவாத பொறி முதல் உள்ளம் வரையிலான அமைப்புகள் நஞ்சேறி அறிவை மறைத்து மயக்கி அழித்துவிடும். அத்துடன் குண்டலி நச்சுப் பாம்புடனும் கூடி உறங்கி அழிவதாகிவிடும்.

89. உட்பகை

(உயிரின் வளர்ச்சிக்குப் பகையாகும் காம வெகுளி
மயக்கங்கள்)

- நிழல்நீரும் இன்னாத இன்னா தமர்நீரும்
இன்னாவாம் இன்னா செயின். 881
- வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க அஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. 882
- உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். 883
- மனமாணா உட்பகை தோன்றின் இனமாணா
ஏதம் பலவுந் தரும். 884
- உறல்முறையான் உட்பகை தோன்றின் இறல்முறையான்
ஏதம் பலவுந் தரும். 885
- ஒன்றாமை ஒன்றியார் கட்படின எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அறிது. 886
- செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி. 887
- அரம்பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம்பொருது
உட்பகை உற்ற குடி. 888
- எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்
உட்பகை உள்ளதாம் கேடு. 889
- உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருள்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று. 890

90. பெரியாரைப் பிழையாமை

(உயிரோம்பும் உணர்வாளர்களை மீறி நடவாமை)

891 பசியாற்றல், கொலை தவிர்த்தல், புலால் விடுதல், தெய்வம் பராவல் முதலியவற்றில் புகழுடைய பெரியோர்களின் வழிமுறைகளைக் குறைகூறாமையே காவல்களினும் மேலான காவலாகும்.

892 உயிர்நேய உணர்வாளர்களிடம் ஆதரவு காட்டி வாழாதவரிடம் உயிர்க்கொலையால் தவிர்க்க ஒண்ணா பழிபாவம் சூழும்.

893 இம்சையாளனாகக் கெட்டுப் போக விரும்பினாலும் உயிர்க் கொலை புரியாதவராக எண்ணினால் அவனைக் கருணை உள்ளம் காவல் கொண்டிடும்.

894 உயிர்கட்கு உதவி செய்துயர்ந்த பெரியவர்கட்கு இழுக்குச் செய்யும்படி நேரிட்டால் அது நரை திரை மூப்பு பிணி சாக்காட்டினை விரைந்து அழைத்தது போல அழிந்தொழியும்.

895 பெருவேந்தன் தண்டனைக்கு உட்பட்டவர் (இம்சையாளராகி இறைவனின் தண்டனைக்கு ஆளானவர்) இங்கு எவ்வகை சென்று வாழ முற்படினும் அவர் ஆன்மநேயராய் ஆகிவிடுவது அருமையே!

896 சினத்தீப் பற்றினும் மீள இடமுண்டு. ஆனால் உயிர்களின் நலிவுக்குக் காரணமாகிவிடும் உயிர்நேய உத்தமர்களிடம் முறையின்றி நடந்தால் மீள இடமில்லை.

897 ஈடு இணையற்ற அரசுபோகமும், அரம்பைகள் சூழும் வானாளும் வாழ்வும் என்ன ஆகும்? ஒப்புரவிலும் உயிர் ஒம்பலிலும் வல்லவர் உளம் வருந்தச் செய்பவன் இம்சை குணத்தால் ஓடி ஒழிவான்.

898 மலையை ஒத்த மன்னுயிர் நேய மாண்பினர் நேயமிலா மனித குலத்தினரைச் சபிக்க எண்ணுவார் ஆயின் வளர்ச்சியும் பெறாது; வாழ்வும் இழந்து குலத்தோடு பழிபாவங்களை அடைவர்.

899 உயிர் இரக்க ஒழுக்கத்தவர் உளம் வெதும்ப உயிர்க்கொலையாளராய் நடந்து வந்தால் மாவேந்தனே ஆயினும் மாண்பழிந்து கெட்டுப் போவான்.

900 எத்துணையும் பேதமுறாது ஈ ஏறும்புகளையும் தானாக எண்ணி வாழும் வளமுடைவாழ்வினர் ஆயினும் காருணிய சீலர்கள் கருத்து வருந்த நடந்திட்டால் அவர் மனித பிறவிக்கே தகுதியற்றவர் ஆகிவிடுவர்.

90. பெரியாரைப் பிழையாமை

(உயிரோம்பும் உணர்வாளர்களை மீறி நடவாமை)

- ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாம் தலை. 891
- பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்
பேரா இடும்பை தரும். 892
- கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்
ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு. 893
- கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு
ஆற்றாதார் இன்னா செயல். 894
- யாண்டுச்சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்ட வர். 895
- எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். 896
- வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும்
என்னாம்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். 897
- குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. 898
- ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். 899
- இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினும் உய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். 900

91. பெண்வழிச் சேறல்

(மன அறிவிற்கு மயங்கி நடத்தலின் கீழ்மை)

901 மன அறிவின்படி நடப்பவர் ஆன்ம ஆதாயம் அடையார். அறச்செயல்களில் அவா உடையாரும் கூட மன அறிவினை ஏற்புடைய தாக்கிக் கொள்ள மாட்டார்.

902 ஆன்ம அறிவோடு ஊடி மன அறிவினால் மலைத்துப் போகின்றவர் செயல்பாடு மாண்பினை விளைவிக்காது.

903 மனஅறிவின் மாண்புக்கு அடிபணிபவர் எந்த நாளினும் இரக்க நெறியாளருக்கு இங்கிதத்தைத் தந்து உதவார்.

904 மன அறிவில் மயங்கி இரக்கத்தைக் கடைசிக்குத் தள்ளினவர் செயல்பாடு அடக்கி ஆளும் ஆண் தகைமையைச் சிறிதும் அறியாது அவலமுறும்.

905 கொல்லாமை, புலால் உண்ணாமை, ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டு உரிமை முதலிய நற்குண நற்செயல்கள் மன அறிவிற்கு மண்டியிடுபவனை நெருங்க அஞ்சும்.

906 மன அறிவின் அகப்புற அழகினில் தோய்ந்து அடிமை ஆகுபவர் ஆன்ம உருக்க நேயரோடு வாழினும் அதன் அருமை உணராதவரேயாம்.

907 பெண்ணடிமை செய்து - மன அறிவினுக்கு மயங்கி வாழ்வதினும் புறத்தியல் பெண்மையே பெருமையுடைத்து எனலாம்.

908 மன அறிவிற்கு ஆமாம் போடும் ஆன்மநேயன் ஒருமைப்பாட்டாளருக்கு உதவி செய்ய ஒருப்படமாட்டான்.

909 மனஅறிவு புலனறிவுக்கு ஆட்பட்டவர் ஆன்மநேய நல்உதவியும் - அதற்கென ஆண்டவனது பொருள் உடைமையையும் அதனால் வரும் பேரின்பப் பேறுகளும் அடையாதவரே ஆவார்.

910 எண்ணி எண்ணி இரக்க உணர்வில் தோயும் இயல்புடையார் ஒருபொழுதுகூட மன அறிவுச் சுவடினீது நடப்பவரே அல்லர்.

91. பெண்வழிச் சேறல்

(மன அறிவிற்கு மயங்கி நடத்தலின் கீழ்மை)

- மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார்
வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளும் அது. 901
- பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். 902
- இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்
நல்லாருள் நாணுந் தரும். 903
- மனையாளை அஞ்சும் மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்தல் இன்று. 904
- இல்லாளை அஞ்சுவான் அஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும்
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். 905
- இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே இல்லாள்
அமையார்தோள் அஞ்சு பவர். 906
- பெண்ணேவல் செய்தொழுகும் ஆண்மையின் நாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து. 907
- நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங்கு ஒழுகு பவர். 908
- அறவினையும் ஆன்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ஏவல் செய்வார்கண் இல். 909
- எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க்கு எஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை இல். 910

92. வரைவின் மகளிர்

(மாயைப் பரத்தையர் வாழ்வு)

911 ஆன்ம நேய உருக்கம் இல்லாது உலகியல் ஈடுபாட்டை விரும்புகின்ற மாயை முதலியோர் மயக்கும் வார்த்தைகள் வாழ்வில் குறைகளை உண்டாக்கும்.

912 மண்-பொன்-பெண்களினாலான பயன் விழைந்து பேசி வாழும் மாயை முதலியோர் இயல்பறிந்து அகல வேண்டும்.

913 பணம் விரும்பிப் பண்பினை விரும்பா மாயைப்பெண்டிர் கூட்டம் அறியாமை இருளில் அறிவிலாருடன் கூடி மகிழ்வது போன்றது.

914 அருட்பயனால் ஆகும் பேரின்ப நுகர்ச்சியை உணர்ந்தவர் மாயை என்னும் புல் ஒழுக்கத்தால் கிடைத்த இன்பத்தைப் போற்றமாட்டார்கள்.

915 மன இருளை மதிஒளி யாக்கிக் கொண்டவர் மாயை வயப்பட்டு ஆன்மஒளியை இழந்து விடமாட்டார்கள்.

916 ஆன்ம இயல்பாகிய உயிர்இரக்க அறிவு உடையவர் மாயைப் பரத்தையர்பால் கிட்டும் ஐம்புல இன்பத்திற்கு ஏங்கித் தடுமாற்றம் அடையார்.

917 உயிர்இரக்க ஒழுக்கம் என்னும் பண்பினால் முழுமை பெற்றவர் காம வெகுளி மயக்கங்கட்கு இடமாகும் மாயைப் பரத்தையர் இன்பத்தில் அழுந்தமாட்டார்கள்.

918 உயிர் அறிவும் அருளறிவும் உடனாகப் பெறுகின்றவர்கட்கு மாயை முதலியோர் வழங்கும் இன்பம், மோகினி என்னும் அசுத்தமாயை வழங்கும் சேர்க்கைப் போன்றது ஆகும்.

919 காம, வெகுளி, மயக்கம் முதலிய தகுதியற்றவர் தோள்களைத் தழுவும் மாயைப் பெண்டிர் முயக்கம் நரசக் குழியேயாகும்.

920 திருவருள் பெற முயல்பவர்கள் மதி மயக்கு - வஞ்சனைச் செயல் - உடல்வேறு - உணர்வு வேறு - உறுபொருள் வேறாகிக் கலக்கும் மாயையாதியர் சேர்க்கை ஆகியவற்றை நீக்கி வாழ்பவர்களாவர்.

92. வரைவின் மகளிர்

(மாயைப் பரத்தையர் வாழ்வு)

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்சொல் இழுக்குத் தரும். 911

பயன்தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்தூக்கி நள்ளா விடல். 912

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் இருட்டறையில்
ஏதில் பிணந்தழீஇ யற்று. 913

பொருட்பொருளார் புன்னலம் தோயார் அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவி னவர். 914

பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட அறிவி னவர். 915

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். 916

நிறைநெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள். 917

ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. 918

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு. 919

இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. 920

93. கள்ளுண்ணாமை

(காமக் குரோத மயக்கமாம் போக சாதனைகளில் அழுந்தாமை)

921 இடையீடின்றி காம வெகுளி மயக்கங்களில் அழுந்துபவர் முன்னேற்றமின்றி இழப்பில் மூழ்கி விடுவர்.

922 நல்வாழ்க்கை நல்லோராம் இரக்கமுடையவர்களால் எண்ணிப் பார்க்க இயலாதவர் காம வெகுளி மயக்கங்களில் அழுந்துபவர்.

923 காம வெகுளி மயக்கத்தை செவிலித் தாயே ஊட்டுவாள்; உண்மைத் தாய் ஊட்டாள்; அது கருதி அவள் என்னாவாள்?

924 காம வெகுளி மயக்கத்து மீளாத் தொடர்புடையாரை விட்டு கொலைக்கு அஞ்சும் இனியவளாம் நாணம் புறத்தே போய்விடுவாள்.

925 கைப்பொருள் இழந்தும்மெய்ப்பொருள் பொருந்து தலின்றியும் மயக்கத்தில் அழுந்துவதால் வாழ்விக்கும் உய்பொருள் உயிரிரக்கம் ஒடிவிடும்.

926 இரக்கமின்றித்தூங்கினவர் மாண்டவரே ஆவர். காம வெகுளி மயக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர் விஷம் தீண்டியவரே ஆவர்.

927 காம வெகுளி மயக்கத்தில் மூழ்குபவர் உள்ளம் உயிர் ஒளிர் ஆன்ம வலிவின்றி மலினப் படுவர்.

928 காம வெகுளி மயக்கத்து அழுந்தாதிருத்தல் மட்டும் ஆண்மையன்று. நெஞ்சுக்கு நீதியாகும் இரக்கம் ஏந்துதலே சிறந்த ஆண்மையாகும்.

929 பொதுவாகக் காம வெகுளி மயக்கம் ஆட்படுபவரால் பாராட்டப் படலாம் என்றாலும் காருணியர் அப்பக்கம் மிதித்தலே கூடாது.

930 காம வெகுளி மயக்கத்து அழுந்தாமை ஆறுதலைத் தருகிறது என்பதுணர்ந்த இரக்கதுயர்ந்தோன் அதனடுத்து ஊரும் பல மயக்கங்களில் அழுந்துவது எற்றுக்காம்?

93. கள்ளுண்ணாமை

(காமக் குரோத மயக்கமாம் போக சாதனைகளில்
அழுந்தாமை)

- உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். 921
- உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார். 922
- ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி. 923
- நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்
பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. 924
- கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். 925
- துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்டார் கள்ளுண் பவர். 926
- உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். 927
- களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும். 928
- களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. 929
- கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்
உள்ளான்கொல் உண்டதன் சோர்வு. 930

94. சூது

(உயிர் இரக்கச் செயலை மாற்றும் குறுக்குவழி)

931 உலகியல் மயக்கம் ஒரு தூண்டில். அதில் சம்பாதிக்க முயலும் குறுக்குவழி இரை செருகப்பட்ட முள். எப்படியும் அது நம்மை மாட்டிக் கொள்ளச் செய்யும். ஆதலின் குறுக்கு வழியும் வேண்டாம் நெடுக்கு வழியும் வேண்டாம்.

932 ஒருமுறை உதவி பலமுறை அவ்வுதவியையே எடுத்துக் கொள்ளும் மயக்க நினைவுடையார் யார்க்கும் இரக்க வாழ்வினைக் கடைப்பிடிக்கும் நாள் வருமோ?

933 கொலைச்செயல் செல்வ வெற்றியினை ஈட்டித் தரும் என எண்ணிப் பொருள் தேடும் குறுக்குவழியை தேர்தல் கூடாது. அது வருவாயைத் தரினும் அதனினும் நூறு மடங்கு ஆன்மவலிவு இழப்பினைத் தந்துவிடும்.

934 குறுக்குவழியில் வருவாயைத் தேடும் ஆவல் முயற்சியைப் போல் எளிமையும் ஏழ்மையும் இழிதகவினை தருவது வேறு ஒன்றும் இல்லை.

935 குறுக்குவழி ஈட்டும் ஈட்டமும், அதற்கான உத்தியும், எதிர்பாராமல் தேடும் உருட்டலும் சேர்ந்து நெடுங்கால முதல் நெஞ்சு நிமிர்ந்து வாழ்ந்தவரை சாய்த்து விடுதலுண்டு.

936 குறுக்குவழியில் வருவாயைத் தேட ஆவலைத் தருவது சோம்பேறியாகிய மூதேவி. அவளால் உண்ண உடுக்க உறைய ஒன்றும் கிட்டாமல் அழிவர்.

937 வழிவழியாக நன்முயற்சியாலான சொத்தையும் இரக்கக் குணத்தையும் கெடுத்துவிடும், குறுக்குவழியில் சேர்த்தவை.

938 உயிர் அலைவினைத் தரும் குறுக்குவழி ஈட்டம் ஈரம் அன்பு அருள் பண்பு ஆகியவற்றை நாசப்படுத்திவிடும்; பொய் வாழ்வினைப் பூணச் செய்யும்.

939 குறுக்குவழியில் செல்வம் தேடும் சங்கத்தைச் சேரின் ஒளிரும் முகம், இரங்கி ஈயும் பொருள், தாவரவகை உணவு, உயிரில் ஒயிரும் மாய ஒளி, சாகாக் கல்வி என்னும் ஐந்தினையும் ஒருபோதும் கிடைக்கப் பெறாமல் ஒழிவர்.

940 ஊழ்வினை வந்தபோதும் உடல் பற்றினை உயிர்விடாது. ஆதலின் பொருளுக்கு நாம் அறங்காவலர் ஆகி வாழ வேண்டும். அப்படி வாழாவிட்டால் மேலும் மேலும் ஆசை வழிப்பட்டு அழிவு சூழும்.

94. சூது

(உயிர் இரக்கச் செயலை மாற்றும் குறுக்குவழி)

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதாஉம்
தூண்டிற் பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. 931

ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதார்க்கும் உண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு. 932

உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்
போஓய்ப் புறமே படும். 933

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்
வறுமை தருவதொன்று இல். 934

கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார். 935

அகடாரார் அல்லல் உழப்பார்கு தென்னும்
முகடியால் மூடப்பட்டார். 936

பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின். 937

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ
அருள்கெடுத்து
அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது. 938

உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்விஎன்று ஐந்தும்
அடையாவாம் ஆயம் கொளின். 939

இழத்தொறாஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்
உழத்தொறாஉம் காதற்று உயிர். 940

95. மருந்து

(உயிர் நோயினை ஒழிப்பதாகிய அருள் அமுதம்)

941 கண்ணோட்டக் குறைவும் வன்நெஞ்சக வளர்ச்சியும் - மனிதாபிமான மனிதநேய உயிர்நேய நிலைமைகட்கு ஊறு உண்டாக்கும்.

942 ஊழினால் உருவாகிய உடல் கட்டுமான மலம் மாயையை நீங்கினால் அருள் அமுதம் பெற அலைவுபட வேண்டியதில்லை.

943 பழைய வினை நீங்கிய நிலையில் பாவபுண்ணிய வினையை அருள் உணர்வு கருதிப் பழக்கம் செய்தால் அது உயிர்க்கு இன்பத்தை உண்டாக்கிவைக்கும்.

944 பிரார்த்தவினை தீர்ந்து போனதைத் தீர்க்க; தீர்மானம் செய்து உயிர் நேயத்திற்கு ஊறுபாடில்லா பாவபுண்ணிய வருவாயை வளர்த்துக் கொள்க.

945 உயரிய மேலான மரக்கறி உணவினை அருள் இயல்பாக ஏற்றுக்கொள்ள முன்வந்தால் பேரின்பத்தை அடைவதற்கு இறுதிவராது.

946 மலமும் மாயையும் இழிந்து போகச்செய்த உயிர்இரக்கம் உடையவனுக்கு பேரின்பப் பேறு வான் நதியாகிவிடும். மனித நேய மறுப்பாளனுக்கு நரகமே நீடிக்கும்.

947 இரக்கப் பண்பினை வளர்க்காமல் கனிவின்றி வன்மனத்துடன் வாழ முற்படுவது பிறவிநோய் பிணிப்பினை உண்டாக்கி விடும்.

948 உடல்நோய் - மனநோய் - உயிர்நோய் வந்ததன் இரக்கமில்லா வகையிருப்பைக் கவனித்து எப்படியேனும் உயிர் இரக்கத்தைக் கடைப்பிடிக்க அம் மூவகை நோயையும் முறிவுபடுத்துக.

949 உயிர்கட்குத் துன்பம் புரிந்த எல்லை நிலையையும் - எழுவகை பிறவிப் பிணி நிலையையும் - உணர்பவன் உயிரிரக்க மருந்தினைப் பிணிதீரப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

950 மூவினை முடுக்கம் உடையவன் - வினையின் நீங்கிய நிலையைப் பெறுதல், அருளமுதம் பெறுதல், அதற்கு அடிப்படையாகியும், தாங்கியும் நின்றல் என்னும் நால்வகைப் படிநிலைகளை உடையதே அருட்பாங்கின் அணுகுமுறை.

95. மருந்து

(உயிர் நோயினை ஒழிப்பதாகிய அருள் அமுதம்)

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று. 941

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உணின். 942

அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு
பெற்றான் நெடிதுய்க்கு மாறு. 943

அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. 944

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்
ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு. 945

இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய். 946

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும். 947

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். 948

உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல். 949

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துஉழைச் செல்வானென்று
அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து. 950

96. குடிமை

(உயிர் இரக்கக் குடிமைப் பண்பு உடையவராதல்)

951 தூலப் பிறப்பு, சூக்கும்ப் பிறப்பு நிலைக்கு அப்பாற்பட்டது காரணப் பிறப்பு. அப்பிறப்பு நிலைக்கு உரியவரிடந்தான் இயல்பாகிய இரக்க நிலை வெளிப்படும். அதைக் கைவிடும் போது அவர்கட்கு அவலமே உண்டாகும். அத்துடன் அவை நாணமும் செப்பமும் சேர்ந்தது ஆகும். இவை இரண்டும் உடையவரே அகவாழ்வுடையோர். மற்றவரெல்லாம் புறவாழ்வுடையாரே!

952 உயிர்இரக்க ஒழுக்கமும், அதற்கான உண்மை முயற்சியும், அம்முயற்சி நிலை பிறழ்வதால் உண்டாகிய வெட்கமும் ஆகிய மூன்றை நல் உள்ளமாகிய குடிமையின் வழி வந்தவர் கைவிடார்.

953 பிறரை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துபவரும், வறியார்க்கு ஈயும் ஊக்கம் உடையவரும், இடையறாது இன்பம் ஈயும் துரிய வாக்கினைப் பெற்றவரும், எதன் காரணமாகவும் உடன் பிறப்புயினை குறை கூறாதவருமாகிய நால்வகை நெறியுமுடையோர் இரக்க குடும்பதிற்குரிய தகவுடையோர் என்பவராவார்.

954 கோடான கோடி சூரிய ஒளிவெள்ளமாம் உயிர் உணர்வு பெற்ற ஆண் தகையா ராயினும் உயிர்க்கொலை ஈனம் உண்டாகும் செயலை ஒருபோதும் செய்திடார்.

955 உயிர் இன்பத்தை அள்ளி அள்ளி வழங்குவது தலைசாய்ந்த போதும் தடுமாற்றம் இல்லாததே பழங்குடிப் பண்பு. அது உடன்பிறப்பு உயிர் பண்பினின்று ஒருபோதும் வாழ்வழிதல் இல்லாதது.

956 மாயையினின்று விடுபட்ட கருணைக் குடியில் யாம் வாழ்கின்றோம். எம்போன்றோர் மலம் மாயையின்பால் கட்டுண்டு உயிர்க்கு தீமை புரியார்.

957 உயிர் அன்புப் பண்பினர் குடியில் பிறந்தவர் இடத்து வினைப் பயனால் குற்றம் குறை வினையுமானால் அது குறையுள்ள நிலவு போல் பெரிதாகி அலைவு படுத்தும்.

958 கொல்லாமை என்னும் பண்பினில் குன்றிமணி அளவு நிலை பிறழ்வு உண்டாயினும் அது அவர் கொண்ட அடிப்படைப் பண்பாகிய உயிர் நேயத்தின்பால் ஐயம் உண்டாக்கிவிடும்.

959 மண்ணுலகில் தோன்றி மயர்வு படுதல் (அறிவு மயங்குதல்) மாயையின் தோல்வியைக் காட்டும். அவ்வாறே உயிர்நேயம் உடையோர் பண்பினை அவரது துரியத் திரு நிலை வெளிப்படுத்திவிடும்.

960 கொல்லாமை வேண்டின் தலைவனது ஆணையின் கிளந்த நெறி பிறழ்வு இல்லாமை வேண்டும். உயிர்நேய குடும்பத்தில் ஒருவராக வேண்டின் கொலை புலையினரிடத்தும் இட்ட கட்டளைபுரியும் பண்புடைமை வேண்டும்.

96. குடிமை

(உயிர்இரக்கக் குடிமைப் பண்பு உடையவராதல்)

- இற்பிறந்தார் கண்அல்லது இல்லை இயல்பாகச்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு. 951
- ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும்இம் மூன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். 952
- நகைசுகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும்
வகைஎன்ப வாய்மைக் குடிக்கு. 953
- அடுக்கிய கோடி பெறினும் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்தல் இலர். 954
- வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பில் தலைப்பிரிதல் இன்று. 955
- சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்தும்என் பார். 956
- குடிபிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து. 957
- நலத்தின்கண் நாரின்மை தோன்றின் அவனைக்
குலத்தின்கண் ஐயப் படும். 958
- நிலத்தில் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்தில் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். 959
- நலம்வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும்
குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு. 960

97. மானம்

(நாடு - மொழி - மனைவி - மக்கள் - கலவி முதலிய ஈடுபாடு
கொள்ளாமை)

961 நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று முதலிய பற்றுகளை நாம் மேற்கொண்டு ஒழுகும் போது உயிர்நேயத்திற்கு ஆட்டம் கண்டால் அப்பொழுதே அதனைக் கைவிடுக.

962 சிறப்பினும் சிறப்பு தந்தை தாய்ப்பற்று. அவர்கள் சிறப்படைய வேண்டி துன்புறுத்தல் முதலிய இழிவு செய்யாதவரே ஆளுமைப் பண்புடையவராவார்.

963 உயிர்நேய உணர்வினைக் கொண்டு செலுத்தப் பணிவுடைமை தேவை. உயிர் நேயமற்ற மறச் செயலைச் செய்யாத செம்மாப்பும் அத்துடன் வேண்டும்.

964 உயிர்இரக்கத்தை அகத்தே கைவிட்டவர் தலையினின்று உதிர்ந்த இழிந்த மயிர் போன்றவரே ஆவர்.

965 உயரிய மடத்தலைவர்களும் கூட உயிர் இரக்க ஒழுக்கமின்றிப் பிற இந்திரிய கரண உயிர் ஒழுக்கங்களைப் பழகினும் அவர் மலையளவு மதிப்பினராயினும் மயங்கி அழிவர்.

966 உயிர்நேய அகநெகிழ்வும் செயலும் இல்லாவிட்டால் தேவர் உலகமே தேராது. அப்படியிருக்க இரக்கமில்லா இழிசெயல்களை இந்தச் உலகினர் ஏன் மேற் கொள்ள வேண்டும்?

967 இம்சை புரியும் வன்நெஞ்சகருடன் வாழ்வதிலும் காம வெகுளி மயக்க பகைவர்களுடன் வாழ்வதே நல்லதாகும்.

968 உயிர் இரக்க அறத்தின் பெருமை அழியும்படி புலாலை உண்டு உடலோம்பும் வாழ்வு மரணமிலாத வாழ்வையா உண்டாக்கித் தரப்போகிறது?

969 உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டுவதில் தாழ்வு நேர்ந்தால் தகவுடையார் தாங்கமாட்டார். மற்றும் உயிருடன் வாழவும் மாட்டார். அவர் உடல் மயிர் இழந்த கவரிமான் என்னும் விலங்கினும் தன்மானமுடையதாகும்.

970 கொலை புரிந்து வாழவேண்டிவரின், அதற்கென உயிர் இழப்பவரின் உயிர் ஒளியைப் பின்பற்றி இந்த உலகு வாழ முயலும்.

97. மானம்

(நாடு - மொழி - மனைவி - மக்கள் - கலவி முதலிய ஈடுபாடு
கொள்ளாமை)

- இன்றி யமையாச் சிறப்பின ஆயினும்
குன்ற வருப விடல். 961
- சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். 962
- பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு. 963
- தலையின் இழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக் கடை. 964
- குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின். 965
- புகழ்இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை. 966
- ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று. 967
- மருந்தோமற்று ஊன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த இடத்து. 968
- மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். 969
- இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்
ஒளிதொழுது ஏத்தும் உலகு. 970

98. பெருமை

(மனிதநேய உயிர்நேயத்திடத்தால் கிட்டும் தகவுடைமை)

971 தன்முனைப்பு, தன்னை அறிதல் ஆகிய உள்ளத்தினது செருக்கு நீங்குதலே உயிர் ஒளி நிலை. இருள்நிலை என்பது செருக்கற்றேன் என வாயால் கூறும் நிலையாகும்.

972 வெளிப்படும் எல்லா உயிர்களும் தன்மையால் ஒருமை உடையன. செயல்பாடுகளினால் வேறுபட்டுள்ளன. ஆதலின் தொழில்கருதாது உயிர்கருதி வாழ்தலே பெருமை.

973 அகநிலை ஒளி காட்சிகள் பெறினும் இரக்கம் இல்லாதவர் தகுதி இழந்தவரே! அவை இல்லாவிடினும் இரக்கமாகிய தகவுடையார் தகுதி அடைந்தவரே யாவர்.

974 பேரின்பப் பெருமை பெறவேண்டுமென எண்ணுபவர் முதன்மை உயிரை அறிந்தவர். அவர்கள்போன்று எல்லா உயிர்கட்கும் தனக்கு ஈடாகக் கொண்டு வாழ்ந்தால் பேரின்பப் பெருமை கிட்டும்.

975 உயிர்நேய உயர்பண்புடையவர் எல்லா உயிர்களையும் அடிமையாக, பிள்ளையாக, நேயனாகத் தானாகப் போற்றி நடந்து கொள்வார்.

976 மனிதநேய, உயிர்நேய, உணர்வற்றவர்களுக்கு உயிர்நேய உணர்வால் ஒளிவிசும் உயிர் உருக்கம் ஒருபோதும் உண்டாகப் போவதில்லை.

977 உயிர் உருக்கம் என்னும் உயிர் நெகிழ்ச்சித் தகவுடைமையை வன்மனம் உடையார் ஒருபோதும் உண்டாகப் பார்த்திருக்க மாட்டார்.

978 உயிர்இரக்கம் என்னும் உயிர்நேயம் உடையவர் எல்லா உயிர்களுக்கும் உதவி புரிந்து தகுதியுடையவராகி நடந்துகொள்வார். அவ்வாறில்லாதவர் தன் உயிரின் ஆற்றலை எங்கும் எடுத்து உரைத்திடார்.

979 பெருமையுடையார் தாம் உயிர்நேய உணர்வினர் என ஒருபோதும் உணரமாட்டாதவரே. அவர் ஒருநாள் ஒருபகல் ஒருநாழி ஒருநொடி அளவு உயிர்கட்கு உதவ நேரிடின் அதுபற்றி வானளாவக் கூறி முனைப்பென்னும் ஊர்தியிலேறி பறப்பார்.

980 உயிர்நேய அன்பர்கள் உயிர்களது குற்றம் குறைகளை ஒருபொழுதும் உன்னாதவர்களாவர். உயிர்நேயம் இல்லாதவர்கள் உயிர்களது குறைகண்டு உதவுவது போல் நடப்பார்.

98. பெருமை

(மனிதநேய உயிர்நேயத்திடத்தால் கிட்டும் தகவுடைமை)

ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு
அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல். 971

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். 972

மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழல்லார் கீழல் லவர். 973

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு. 974

பெருமை உடையார் ஆற்றுவார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல். 975

சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேம்என்னும் நோக்கு. 976

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின. 977

பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை
அணியுமாம் தன்னை வியந்து. 978

பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை
பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல். 979

அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும். 980

99. சான்றாண்மை

(மாட்சி - மாண்பு - பெருந்தகைமை பெற்றிருத்தல்)

981 உயிர்க்கொலை அறச் செய்தலும் புலாலை விலக்கி வாழ்த்தலும் மாட்சிமை உடையவர்கள் கடைமைகளாகும்.

982 புலாலை உண்ணாத மாண்புடைய வளம் மாட்சிமை உடைய நலமே. அத்தகைய முதன்மை உயிர் நலம் தேவர் அடையும் இன்பத்திலும் இருப்பதில்லை.

983 உயிர் உருக்கம் கொள்ளுதல் கொலை புலை பழி பாவம் செய்ய நாணுதல், உலக எளிய உயிர்கட்கு உதவுதல் அந்நிலை பழகினவரிடத்தும் பரிவுகாட்டுதல் அதனுடன் மெய் மொழிக்குரியன கூறுதலுமாகிய ஐந்துமே பெருந்தகைமை கூடத்தைத் தாங்கும் தூண்களாகும்.

984 உற்றநோய் பொறுத்தலும், உயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பமும் தராத விரதமும், ஈ எறும்பைக்கூடக் கொலைக்கு உட்படுத்தாத தன்மையும் பெற்று உயர்தல் வேண்டும். அவ்வாறே மற்றவர்களது வன்மனத்துச் செயல்களை எடுத்து இடித்துக் கூறி கூறாததும் மக்கட் உயர்வுக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

985 ஈ, எறும்புக்கும் கீழ்ப்படியும் இயல்பு, எச்செயலையும் வெற்றியாக்கி விளங்கும். அதுவே மறத் தொழிலும் மறத்தன்மையும் உடையவரை அறவே மிதிக்கும் ஆயுதமாகும்.

986 இரக்கநெறி உடையார் இயல்பு உயிர் இரக்கம் இல்லா வன்நெஞ்சப் பேதையர்பாலும் தோற்றுப் போவதை இயல்பாக கொள்வதே ஆகும்.

987 பரிவின்றிக் இரக்க உணர்வின்றி உயிர்க் கூட்டத் திற்குத் துன்பமிழைக்கும் கொடியவர்கட்கும்கூட நன்மை செய்து நல்லோராக்கி விடுதல் வேண்டும்.

988 உயிர் இரக்கச் சான்றாண்மை உண்டானால் எதுவும் இல்லாமல் போனாலும் அதுவும் பெருமைக்குரியதாகி விடும்.

989 கடலனைய உயிர்இரக்கத்தவர் கற்பகாலம் என்னும் உலக முடிவு ஏற்பட்டாலும்கூட ஓர் இம்மியளவும் உயிர்நல நிலை மாறுபடார்.

990 ஈரமும் அன்பும் கொண்ட மாட்சிமை உடையார் இல்லாமல் போனால் பூ மண்டலம் (தான்) தாங்கும் தகுதியை இழந்து படும்.

99. சான்றாண்மை

(மாட்சி - மாண்பு - பெருந்தகைமை பெற்றிருத்தல்)

- கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன்அறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. 981
- குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்
எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. 982
- அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு
ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண். 983
- கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு. 984
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. 985
- சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனில் தோல்வி
துலையல்லார் கண்ணும் கொளல். 986
- இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு. 987
- இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்
திண்மைஉண் டாகப் பெறின். 988
- ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு
ஆழி எனப்படு வார். 989
- சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலந்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை. 990

100. பண்புடைமை

(எல்லா உயிரையும் தானாகக் கருதி நடத்தும் தகவுடைமை)

991 எளியவர்க்கு எளிதாகிய உணவளிப்பு செய்தும்-
இன்னுயிர்களைக் கொல்லாமை மற்றும் புலால் உண்ணாமையை
மேற்கொள்ளச் செய்வதாலும் உயிர்நேயத் தகவு அடையலாம்.

992 நாணயத்தின் இரு பக்கம் போல் பேர்உயிர் உருக்கமும்
ஆருயிர் இரக்கமும் அதன் வழிச் செயல்பாடே ஒத்தது அறிதல்
என்னும் பண்புடைமை.

993 புறத்து உறுப்புகளால் அறவலியர் ஆக முடியாது. அகத்தே
உயிர்இரக்க சீலநிறைவால் தான் ஒத்த அறிவாராகி நடந்திடலாம்.

994 உயிர் இரக்கத்தோடு எல்லா உயிரையும் தானாகக் கருதி
உதவிவாழும் தகவுடையார் உணர்வினை உலகம் பாராட்டிக்
கொள்ளும்.

995 வன்முறையாளரிடத்தும் - தீதுசெய்வரிடத்தும் -
உயிர்இரக்க நேயத்தை மதிப்பிடலிலும் குறைபடுத்திப் பேசுதல்,
எண்ணுதல் நடத்தல் ஆகியவை கூடவே கூடாது.

996 உயிர்நேய உணர்வாளர்களாலேயே இவ்வுலகம்
இயங்குகிறது. அதுவின்றேல் மயக்கப் பேரிருளில் மூழ்கி உழல்வது
உறுதி.

997 வன்நெஞ்சர்களையும் இன்நெஞ்சராக்கும் இரக்க
நெறியுடையார் ஏகதேசத்தும் கூட மனிதநேய மாண்பில்லாது
பின்னடைதல் கூடாது.

998 உயிர்நேயத்தை உதறி - கொடுமைகள் இயற்றுபவர்
ஆயினும் அவர்பால்கூட இரக்கம் கருதி அகலவிட்டு அகலுதல்
கீழ்மை உடையதாகும்.

999 ஈந்து உவந்து உவக்கச் செய்யும் இரக்கப் பெருந்தன்மை
இலார்க்கு இவ்வுலகம் இருளுலகமே.

1000 உயிர்நேயத்தில் சிறப்புப் பெறாதவர் பெற்ற பெருஞ்
செல்வச் சிறப்பு ஆவின் பால் வைத்த பாத்திரத்தால் முறிவு நேர்ந்தது
போன்றதாகும்.

100. பண்புடைமை

(எல்லா உயிரையும் தானாகக் கருதி நடத்தும் தக
வுடைமை)

எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. 991

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்
பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. 992

உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு. 993

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டும் உலகு. 994

நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. 995

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அதுஇன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். 996

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண்பு இல்லா தவர். 997

நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை. 998

நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள். 999

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று. 1000

101. நன்றியில் செல்வம்

(மனிதநேயத்திற்கு வழி செய்யாத வளப்பம்)

1001 அருளும் பொருளும் கிடைத்த ஒருவன் அதனைப் பசி நீக்க, கொலை நீக்க, புலாலை நீக்க, வறுமை நீக்கப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அவன் உடைமை அழுகும் பிணமே.

1002 மெய்ப்பொருள் நாட்டமுடைய உயிர்இரக்கச் சிறப்புக்கு உதவாத பெரும்பொருள் நாளும் நரகப் பிறப்புக்கே உதவும்.

1003 தன்னை மேம்படுத்த விரும்புவன் உயிர்நேயத்தை வளர்த்தல் வேண்டும். அவ்வாறின்றி நடந்தால் சேமித்த செல்வம் மிக நெருங்கிய நரக வாழ்வுக்கே உதவியாகும்.

1004 காய்த்தமரம் வளைய வேண்டும். காசு பெற்றவன் கருணைநெறிக்கு உதவ வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் போனால் எதைத் தனக்குப் புகழ் உடைய பின்புலமாகச் செய்து கொள்வான்?

1005 மக்கள் வளம் பெற வாரிவழங்குக. தான் உயிர்அன்பில் சிறக்கும் பயன்பாட்டை அப்பொருளைக் கொண்டே அடைக.

1006 இறப்புக்கு ஒரு காரணம் நோய். உயிர் இரக்கத்துக்குச் செலவாகப் பணம் மரணத்தை மாலை சூட்டி வரவேற்பதாகும்.

1007 உயர்திணை அஃறிணை உயிர்களால் ஆதரித்து வரவேற்கப்படாத செல்வம் தயலூரில் உண்டாகிய தயவில்லா நச்சுமரம்.

1008 ஆதரவற்ற மானுடர்க்கும் ஆருயிர்க்கும் அன்பு வழியில் ஈட்டிய செல்வம் உதவிகரமாக வேண்டும். அப்படிச் செய்யா விட்டால் அது உதவி செய்யா வளம் தேய்வதை ஒக்கும்.

1009 உயிர்நேய நல் வழியில் ஈட்டிய பொருள் அறத்திற்கே பயன்படுதல் இயல்பு. அப்படிச் செய்யா விட்டால் அது கொடும் செயலால் கவரப்படும்.

1010 உயிர்இரக்கச் சீலமுடையவர் அடையும் தற்காலிக இல்லாமையாம் ஏழ்மை ஆண்மகவு பெறுவதற்கு ஆண்டவன் தாமதப்படுத்துதல் போன்றது ஆகும்.

101. நன்றியில் செல்வம்

(மனிதநேயத்திற்கு வழி செய்யாத வளப்பம்)

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்தது இல். 1001

பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்
மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. 1002

ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை. 1003

எச்சமென்று என்எண்ணுங் கொல்லோ ஒருவரால்
நச்சப் படாஅ தவன். 1004

கொடுப்பதாஉம் துய்ப்பதாஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய
கோடிஉண் டாயினும் இல். 1005

ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்றுவ்வான்
தக்கார்க்கொன்று
ஈதல் இயல்பிலா தான். 1006

அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம்
பெற்றாள் தமிழள்முத் தற்று. 1007

நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்
நச்சு மரம்பமுத் தற்று. 1008

அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய
ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர். 1009

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனையது உடைத்து. 1010

102. நாணுடைமை

(உயிர்நேய காரியங்களைச் செய்யாமைக்குத் தலைகுனிதல்)

1011 மகளிரின் நாணம் வேறு. மாண்புடைய செயல்களைச் செய்யாத தலைகுனிவு வேறு.

1012 பசியாற்றல், ஆடை ஈதல், கல்லாமை நீக்குதல் முதலிய நல் இச்சைகளைச் செய்திடல் பொது, ஆயின் உயிர்நேயமாம் புலை கொலை நீக்கக் களம் புகாமையே தலைகுனிவு.

1013 எல்லா உயிர்களும் உடல் என்னும் ஊனை இடமாக்கி இயங்குகின்றன. ஆனால் நல்லோர் கொல்லாமை அறத்தைத் தம் பண்பாக்கி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

1014 உதவும் உணர்வுதான் பெருமை. உதவாத உணர்வோ பெருமை உடையதல்ல. அது வெட்கக் கேடுமாகும்.

1015 பிறர்க்கு உண்டாகும் கொலை புலையால் வரும் பாவத் திற்கும், தனக்குக் கொலை புலை ஈடுபாட்டு உணர்வால் வரும் பாபத்திற்கும் அஞ்சிட மாட்டார் நாணமிலார். வெட்கமுடைய ஆன்றோர்களோ அது பற்றிய நாணுடைமை பெற்று இவ்வுலகை வாழிடமாக்குவர்

1016 கொலை புலை பழிக்கு நாணுபவர் நில உலகையே கொடுத்தாலும் கொள்ளமாட்டார்கள்.

1017 உயிர்நேயப் பண்பினைப் போற்றுவருக்குத் தம் உயிர் பெரிதல்ல! அப்படிச் செய்யா நாணம் என்னும் நிலை வரும்போது உயிரை விட்டுவிடுவர். இரக்க உணர்வுக்கு ஏற்றம் தரும் நாணத்தை மட்டும் விடமாட்டார்.

1018 கொலை புலைகள் களவு காமம் பொய் இவைகளைப் போற்றி வாழும் மானுடனை உயிர்நேய அறம் கைவிட்டு வெளியேறிவிடும்.

1019 உயிர்நேயச் செயல்பாட்டில் தவறினால் அது குடிப்பிறப்பை அழிக்கும். இரக்க உணர்வின்றிப் பழிபாவம் செய்தால் அதனால் மோட்ச இன்பமே கெடும்.

1020 கொல்லாமை அறம் போற்றாரின் அகப்புற வாழ்வு எப்படிப்பட்டது என்றால் உலகியல் கயிற்றால் உயிராகிய பொம்மையை இயக்குவது போன்றதாகும்.

102. நாணுடைமை

(உயிர்நேய காரியங்களைச் செய்யாமைக்குத்
தலைகுனிதல்)

- கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்
நல்லவர் நாணுப் பிற. 1011
- ஊனுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. 1012
- ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும்
நன்மை குறித்தது சால்பு. 1013
- அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு அஃதின்றேல்
பிணிஅன்றோ பீடு நடை. 1014
- பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு
உறைபதி என்னும் உலகு. 1015
- நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். 1016
- நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப்பொருட்டால்
நாண்துறவார் நாண்ஆள் பவர். 1017
- பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்
அறம்நாணத் தக்கது உடைத்து. 1018
- குலஞ்சுடும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ்சுடும்
நாணின்மை நின்றக் கடை. 1019
- நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை
நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று. 1020

103. குடிசெயல் வகை

(கருணை மரபினை உருவாக்கும் வழிமுறை)

1021 கருணை மரபினை எமது வழிமுறையினர் பெற்று ஒளிர்வேண்டும் என பாடுபடுபவனின் தகுதிக்குப் பஞ்சகிருத்தியம் உடையவர்களின் தகுதியும் ஈடாகாது.

1022 கருணை நன்முயற்சியும் அதனைக் கொண்டு செலுத்துவதற்கான ஆன்ம அறிவும் என இரண்டின் நிலைப்பாட்டால் அருட்குடி அழகுற வளரும்.

1023 ஆன்ற தயவுடையவர் நம்மவர் ஆகவேண்டும் என்னும் அகநிலை ஆர்வமுடையவர்க்குச் சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தலைமைத் தெய்வம் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு அருள்பாலிக்க ஓடிவரும்.

1024 உயிர்இரக்கச் சீலமுடைய குடியாய் தம் குடி விளங்கவேண்டும் என உழைப்பவர்க்கு எதிர்பார்க்காமல் எல்லாம் இனிதே முடியும்.

1025 அந்தரங்கக் குறைபாடுகள் அற்றவனாய் உயிர்நேய உயர்குடியாய் தம்குடியை உயர்த்த விரும்புவோனை உயர்ந்த சீலர்கள் அவனைச் சுற்றமாய் ஏற்றுச் சூழன்று பணி செய்வார்.

1026 ஆண்மகவாய் ஆண்டவன் ஒருவனை அருளியது எதற்கு எனின் தான் பிறந்த குடியைத் தயவுடைய குடியாய் ஆக்குவதற்கே.

1027 மலம் மாயை வினைசூழும் மறக்களத்தில் அதனை அப்படியே நிற்கப் பண்ணி ஆன்மநேயக் குடியாய் ஆக்கும் பொறுப்பு அனைவருக்கும் சூழ்வதில்லை. சமநோக்கு உடையவர்க்கே அது வாய்க்கும்.

1028 ஆன்மநேய உணர்வுக் குடியாய் தம் குடியை ஆக்குவதற்குக் காலம் நேரம் கருதினால் அது மறவாழ்வினை மலர வைத்துவிடும்.

1029 ஆன்மநேயக் குடியாக மனிதநேயம் மலரவைக்கும் குடியாகத் தம் குடியினை ஆக்க விழைவானுக்குக் காம வெகுளி மயக்க அலைவுகள், அவனை மல்லாக்காய்த் தள்ளி விட்டுவிடப் பார்க்கும். எச்சரிக்கைத் தேவை.

1030 கடவுளே வந்து தடுத்தாலும் காருணிய செயல்புரியும் கருணை குடியாகத் தன் குடியைத் தாங்காவிட்டால் அது வினை மலம் மாயைகளால் மலினப்படும்.

103. குடிசெயல் வகை

(கருணை மரபினை உருவாக்கும் வழிமுறை)

- கருமம் செயலுருவன் கைதூவேன் என்னும்
பெருமையின் பீடுடையது இல். 1021
- ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனஇரண்டின்
நீள்வினையால் நீளும் குடி. 1022
- குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். 1023
- சூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்
தாழாது உருற்று பவர்க்கு. 1024
- குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு. 1025
- நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த
இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல். 1026
- அமரசத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரசத்தும்
ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை. 1027
- குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும். 1028
- இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு. 1029
- இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்றும்
நல்லாள் இலாத குடி. 1030

104. உழவு

(உயிர்ப் பண்புடன் வாழ்தல்)

1031 யோகம், ஞானம், தவம், பூசை ஆகிய செயல்பாடுகள் யாவும் ஆன்மப் பண்புடன் அதாவது ஆன்மநேயம் கொண்டு உழுது வாழ்தலையே முதன்மையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

1032 உயிர்நேய உழுதொழில் உடையவர்களே உலக இயக்கமாம் மனிதநேய வாழ்வுக்கு அச்ச போன்றவர்கள். அவர்களால் மட்டும்தான் வன்நெஞ்ச வாழ்வுடையாரைத் திருத்தி வாழ்விக்க முடியும்.

1033 36 தத்துவங்களைப் பக்குவப்படுத்தி உழுது வாழும் உயிர்நேய வாழ்வினை உடையவரே வாழ்பவர்கள் எனப்படுவர். பிற வாழ்வுடையவர் யாவராயினும் ஆன்மநேயர்களை வணங்கிப் பின்பற்றுபவர்களாவர்.

1034 ஐம்புல அடக்கம் - மனவடக்கம் - அட்டமாசித்தி ஆகிய ஆற்றல் பெற்றவர்கள்கூட ஆன்மநேயப் பயிர் விளைவிப்பவர்பால் அடிபணிந்து வாழவேண்டி வரும்.

1035 உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று வாழாத வெளிப்படையான உயிர்நேய உழைப்பாளிகள் எங்கு சென்றும் தன் வாழ்வுக்குரியதைப் பயில விரும்பார். அவருக்கே அருளறிவு விளங்கி நிற்கும்.

1036 அகம் புறம் ஆகிய யோக ஞானப்பற்றுதல் உடையவர்களுக்கும் உயிர் நேய உழவு ஆதரவு இல்லாவிட்டால் அதோகதிதான்.

1037 ஈ ஞறம்பு பறவை மிருகம் ஆண் மக்கள் பெண் மக்கள் ஆகிய அனைத்து உயிரிடத்தும் உழவென்னும் மாறாத நேசம் வைப்பவர்க்குப் பூசை முதலிய வழிபாடுகளால் ஆகப்போவது யாதுமில்லை.

1038 மனிதாபிமானத்தினும் நல்லது மனிதநேயம். அதனிலும் நல்லது உயிர் இரக்கம். அவ்விரக்கமுடையவர் உழவாகிய உயிர்ப் பண்பெனும் விளைச்சலை அமோகமாக அடைவர்.

1039 கையிருப்பிருந்தும், எடுபிடிகளிருந்தும், இரக்கத்தால் ஏற்றம்பெறும் வாய்ப்பிருந்தும் அதனை அடைய முடியாதவர்களைப் பார்த்து மன்னுயிர் மாண்பினளாம் மாதேவி மன எரிச்சல் கொள்வாள்.

1040 பணமில்லை, பண்பில்லை, பரிவில்லை, பாசமில்லை, பரிபக்குவமில்லை என்று ஏய்ப்பவர்களை ஏறெடுத்தும் மன்னுயிர் மாதேவி பார்க்கமாட்டாள்.

104. உழவு

(உயிர்ப் பண்புடன் வாழ்தல்)

- சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை. 1031
- உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ தாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து. 1032
- உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். 1033
- பல்குடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்
அலகுடை நீழ லவர். 1034
- இரவார் இரப்பார்க்கொன்று ஈவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர். 1035
- உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை. 1036
- தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும். 1037
- ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு. 1038
- செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம்புலந்து
இல்லாளின் ஊடி விடும். 1039
- இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும். 1040

105. நல்குரவு

(உயிர்இயற்கைக் குண இழப்பு)

1041 இழப்பு யாது எனில் உயிர் இயற்கைக் குணம் இல்லாமையே! அதாவது ஈரமும் அன்பும் இல்லாமையே இல்லாமை.

1042 உயிர் இயற்கைக் குணம் இல்லாமை இப்பிறப்பில் மட்டுமோ? வரும் பிறப்புகளிலும் சூழ்ந்து வன்நெஞ்சர் ஆக்கிவிடும்.

1043 உயிர் இயற்கைக் குணமில்லாமை என்னும் நவைதரும் விருப்பம் வாழையடி வாழை என வரும் கருணை உணர்வுக்கும் உயிர்இரக்கப் பாதுகாப்புத் தடுப்புக்கும் கேடு விளைவிக்கும்

1044 உயிர் நேய குடும்ப இயல்புடையவராயினும் அவரிடத்தும் ஆடையும் உணவும் தர இல்லையே என்னும் இழிவந்த சொல் தோன்றும்படி நல்குரவு கூறச் செய்துவிடும்.

1045 உயிர் இயற்கைக் குணமின்மையால் உயிர்இரக்கமில்லாத் துன்பம் சூழும். அதனுடன் எளிமை, நோய், அறிவு, பொலிவின்மை ஆகிய துன்பங்கள் சேர்ந்து திகைப்புறச் செய்யும்.

1046 நேயமுடையவன் வறுமை மதிக்கப்படும். அஃதற்றவனின் செல்வம் பராசத்தியாலும் புறக்கணிக்கப்படும்.

1047 அறம் பொருள் இன்பச் சீர்மைகளை ஏற்றமுற வறுமையாளன் எடுத்துச் சொல்லினும் அவன் மறவனாகிய வேற்று நிலைமையன் போலப் பார்க்கப்படுவான்.

1048 நேற்றும் வந்து எனது உயிர்நேயத்தை ஆட்டிப் படைத்த உயிர் இயற்கைக் குணமின்மை, இன்றைய நாளிலும் வந்து விடுமே என்ன செய்வேன்?

1049 ஊழித்தீயாம் மரணத் துன்பத்திலும் உடல் துன்பங்கள் மறந்திடும் வாய்ப்பு உண்டாகும். ஆனால் உயிர் இயற்கைக் குண இழப்பாகிய ஏழ்மை ஒரு நொடியும் அமைதியைக் கொடுப்பது அரிது.

1050 உயிர் இயற்கைக் குண இயல்பாம் ஈரமும் அன்பும் இல்லாதவர் கடின இயல்புடைய துறவிகளாவதே நல்லது. அப்படி ஆகாவிடில் அவரது வாழ்க்கை கொல்லாமைக்குக் கேடு. அதனாலாய் மனநிறைவுக்கும் கேடு.

105. நல்குரவு

(உயிர் இயற்கைக் குண இழப்பு)

- இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்
இன்மையே இன்னா தது. 1041
- இன்மை எனஒரு பாவி மறுமையும்
இம்மையும் இன்றி வரும். 1042
- தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குரவு என்னும் நசை. 1043
- இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த
சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும். 1044
- நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். 1045
- நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். 1046
- அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். 1047
- இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு. 1048
- நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது. 1049
- துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று. 1050

106. இரவு

(பிச்சை எடுத்தலின் இழிவு)

1051 பசி போக்கவும் கொலை நீக்கவும் புலை சாய்க்கவும் செயல்படுபவரிடம் பிச்சை ஏற்கலாம். அவரே இல்லை என்றால், பிச்சை எடுப்பவர்க்கு ஏதும் பழியில்லை; இல்லை என்றார்க்கே பழி.

1052 பிச்சைகேட்கும் முன்பே பசிநீக்க கொலைபோக்க புலைசாய்க்க ஒருவர் முன் வருவாராயின் அது பிச்சை எடுக்கும் இழிதகைமை ஆகாது, இன்பமே ஆகும்.

1053 ஒளிவு மறைவு இல்லாது உயிர் ஒம்புவாரிடத்துப் பிச்சை எடுத்து வாழ்வதும் அழகுடைய செயலேயாகும்.

1054 உடல் பொருள் உயிரை மன்னுயிர் ஆக்கத்திற்கு உதவ முன்வருபவரிடம் பிச்சை கேட்டல் பெட்புடைய ஈகையே ஆகும்.

1055 யாதொன்றையும் மறையாது ஈயும் தக்கார் இருப்பதினால்தான் உயிர்நேய அன்பரிடம் பிச்சை ஏற்பது என்னும் செயல்பாடு நடைபெறுகின்றது.

1056 உயிரும் - உணர்வும் - அறிவும் - ஒளியும் - பொருளும் மறையாது ஈயும் மாண்புடையவரால் இரந்தும் உயிர் வாழும் உலகியல் இல்லாது அழியும்.

1057 பிச்சையை எண்ணாது பிச்சை எடுப்பாரை இகழாது காருணிய உணர்ச்சி உந்த ஈவார் ஆதல் வேண்டும். அன்னார்பால் சென்று பிச்சை ஏற்பது அகம் மகிழும். உள்ளம் உவக்கும். மனம் அமைதி பெறும். புலன்கள் புத்தொளிபெறும்.

1058 உயிர் அறிவு அலைவுபட்டு இரப்பவர் இல்லாது போனால் உலகம் பொம்மை நடமாட்டம் ஆகிவிடும்.

1059 ஈதலை எள்ளி இரத்தலைத் தள்ளி வாழும் உயிர் ஒளி நிறைவாளர்க்கு ஈவதால் என்ன புகழ் உண்டாகிவிடும்?

1060 பிச்சைக் கேட்டும் அதைத் தராதவர் மீது பிச்சை எடுப்பவர் சினவாதிருத்தலே ஈகைப் பண்பு ஆகும். காரணம் முற்பிறப்பில் விட்ட குறை இங்குத் தொட்டு நிற்கிறது என அமைதி கொள்ள வேண்டும்.

106. இரவு

(பிச்சை எடுத்தலின் இழிவு)

இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று. 1051

இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை
துன்பம் உறாஅ வரின். 1052

கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று
இரப்புமோ ரேள் உடைத்து. 1053

இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்
கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு. 1054

கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணின்று
இரப்பவர் மேற்கொள் வது. 1055

கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை
எல்லாம் ஒருங்கு கெடும். 1056

இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்
உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து. 1057

இரப்பாரை இல்லாயின் ஈர்ங்கண்மா ஞாலம்
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. 1058

ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்
மேவார் இலாஅக் கடை. 1059

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை
தானேயும் சாலும் கரி. 1060

107. இரவச்சம்

(வீடுகள் தோறும் பிச்சை எடுத்தும் பசிநீங்காமையின் அவலம்)

1061 ஒளிவுமறைவு இன்றி உயிர் இரக்கத்திற்கே தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தவர் இடத்திலும்கூட பிச்சை எடுக்காமை உன்னத மதிப்பினைப் பெறும்.

1062 பிச்சை எடுத்து உயிரைக் காக்க வைக்கும் இழிநிலைக்குத் தள்ளப்படக் காரணமான நான்முகன் ஆலாய்த் திரிந்து அழிந்து ஒழிக.

1063 கையிருந்தும் காலிருந்தும் உடல் உள்ளம் உயிர் ஆகியவற்றிற்கு ஊக்கம் தரும் உழைப்பை விட்டுப் பிச்சை எடுக்கும் இழிவுக்குக் கொடுமையானது ஏதுமில்லை.

1064 பொன்னும் நெல்லும் ஒக்க விற்கும் பஞ்ச காலத்திலும்கூட பிறரிடம் சென்று பிச்சை எடுக்காமையே பெரும் குணப் பெருமை. அது அறச் செயலுமாகும்.

1065 உயிரினை அலைவுபடுத்தாமல் ஆற்றல் தரும் கூழ் உணவாயினும் அது தனது தாளாண்மை வேளாண்மையால் வந்தது எனில் அதுவே பண்பாகும், அமுதத்தினும் மேலானது.

1066 (பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை. அதுபோல) ஆவினுக்குத் தாகத்திற்குத் தண்ணீர் கேட்பினும் கூட அது சொல் வழி எழுந்த இழிவாகும்.

1067 தன்னிடம் உள்ளதை மறைவுபடுத்தி வாழும் கடின சித்தம் உடையவரிடம் சென்று இரவாமையே பண்புமிகுந்ததாகும்.

1068 ஏழ்மை, பிச்சை எடுத்தல், கலகலத்த வாழ்க்கை ஓட்டம், உயிர்நேயம் இல்லாத கடின சித்தம் ஆகிய செயல்கள் கடலிடைக் குறுக்கிடும் கடும் கருங்கல் பாறையாகும்.

1069 வீடுகள் தோறும் பிச்சை எடுத்தும் பசி தீராத ஏழைகளைக் காணின் என் நெஞ்சம் உருக்கமுறுகின்றது. அதனினும் அவர்க்கு ஒன்றும் இல்லை எனச் சொல்லும் கடின சித்தமுடைய கனதனவான்களைக் காணில் என் நெஞ்சம் கல்லாகிவிடுகிறது.

1070 உயிர் நேயம் இல்லாதவரைக் காணின் எளியோர் உயிர் அகன்று ஒழியும். அத்துடன் இல்லை என்ற கடின சித்தமுடைய உயிர்இரக்கம் இல்லாதவனது உயிர் வெளியேறினால் அது எங்குப் பதுங்கும்?

107. இரவச்சம்

(வீடுகள் தோறும் பிச்சை எடுத்தும் பசிநீங்காமையின்
அவலம்)

கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி யுறும். 1061

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான். 1062

இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல். 1063

இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்
காலும் இரவொல்லாச் சால்பு. 1064

தெண்ணீர் அடுபுற்கை யாயினும் தாள்தந்தது
உண்ணலி னூங்கினியது இல். 1065

ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல். 1066

இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்
கரப்பார் இரவன்மின் என்று. 1067

இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். 1068

இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும். 1069

கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்குங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போலும் உயிர். 1070

108. கயமை

(உயிர் இரக்கமில்லா உணர்வு)

1071 உடல், வாக்கு, மனம் ஆகியவற்றால் மனிதாபிமானம் உடையவராய் உயிர் இரக்க மில்லாதார் கூடத் தம்மை வெளிப்படுத்தி வீறுடன் வாழ்வார். ஆதலின் அகநிலை பண்பினால் அவரை அடையாளம் கண்டு கொள்ளல் வேண்டும்.

1072 கொல்லாமை என்னும் நன்மையைப் பின்பற்றி வாழ்பவரினும் உயிர் இரக்கமில்லாதவர் தகுதிப்பாடடைவர். ஏன் எனில் உலக அலைவுக்கு உட்படாத அருளாளன்போல் கயவரும் பிற உயிர்களின் அவலத்திற்கு அலைவுபடுவதாகக் காட்டிக் கொள்வர்.

1073 உயிர் இரக்கமில்லா உன்மத்தர்கள் மறுமையின்பம் பெற்றிருக்கும் மாண்பின ராவர். காரணம் மறுமையின்பத்து உன்மத்தவர்களும் காருணிய அறத்தைக் கைக்கெண்டு ஒழுகுபவராக காண்பிப்பார்.

1074 ஆன்ம நெகிழ்ச்சிக்கு ஆளானவரைக் கண்டால் அவரினும் மேம்பட்டு உயிர் இரக்கமில்லா உத்தமர் போல் தருக்குடையவனாகி தலை நிமிர்பவர் பலர்.

1075 ஆருயிர் நேயத்திற்கு ஆட்பட்டால் என்ன வருமோ ஏது வருமோ என்னும் பய உணர்வே உயிர் இரக்கமில்லாதவர் வாழும் பாங்கு. அவருள் மிகச் சிலரே உயிர்நேய நல் உணர்வுக்கு அவா உடையவராகுவர்.

1076 தாம் பட்டறிந்ததை உயிர்க்கு உதவி செய்ய முன்னிடும் சஞ்சலங்களை முரசு கொட்டுவது போல் உலகியல் வெறுத்து பறைகொட்டப் பேசுவர் மற்றும் தீயவரை ஏசுவர். அவர்தான் உயிர் இரக்கமில்லா உணர்வுக் கயவர்.

1077 அருளால் மாயையை உடைத்தெரியாதவர் மற்றும் உயிர்இரக்கம் இல்லாதவர், ஈயினது சிறகு அளவேனும் ஈயாது வன்நெஞ்சினராய் வாழ்பவர் முதலியவர்கள் கயமை குணத்தினர்.

1078 மேற்கோள் (அ) எடுத்துக்காட்டு ஆகிவாழ்பவர் உயிர் இரக்க உணர்வாளர்கள். அவ்வாறின்றிக் கொலை பாதகரினும் கேடு புரிபவர் உயிர் இரக்கமில்லாக் கயவர்.

1079 உயிர் இரக்கமில்லா உணர்வாளர்கள் உடல் தளர்வினும், நற்செயற்பாட்டில் தேக்கம் நேரிடினும், மாயையின் விளையாட்டாகிய பசியை நீக்க ஏதேனும் உணவு ஏற்பினும், உயிர் இரக்கமில்லாக் கயவர்கள் கூறும் குறைகளையே பறைசாற்றித் திரிவர்.

1080 உயிர்நேய வாழ்வியல் தடை ஒன்று நேரிடினும் அது குறித்துத்தடை நீக்கி இடையறாது இன்பம் செய்ய எண்ணுபவரில்லை. தனது கருணையாம் கற்பினைக்கூட காற்றில் பறக்கவிட்டு வாழும் கயவர் அவரேயாவர்.

108. கயமை

(உயிர் இரக்கமில்லா உணர்வு)

- மக்களே போல்வர் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரி யாங்கண்டது இல். 1071
- நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர். 1072
- தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான். 1073
- அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ். 1074
- அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது. 1075
- அறைபறை அன்னர் கயவர்தாம் கேட்ட
மறைபிறர்க்கு உய்த்துரைக்க லான். 1076
- ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. 1077
- சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ். 1078
- உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகும் கீழ். 1079
- எற்றிற் குரியர் கயவரொன்று உற்றக்கால்
விற்றற்கு உரியர் விரைந்து 1080

இன்பத்துப்பால்

109. தகையணங்குறுத்தல்

(உயிர் இரக்க அழகுணர்வுத் தாக்கப் பெறுதல்)

1081 இரும்பு போன்ற எனது உறுதி வாய்ந்த உள்ளம் நீராய் நெகிழ்கிறதே! ஆருயிர் அன்பினைப் போற்றும் இவள் ஓர் வணங்கும் தெய்வமோ! பலர் கண்டு மகிழ்ந்து போற்றும் களிமயிற் சாயலானோ? பசியோடும் உயிர் பரிதவிப்போடும் வந்தவர்க்குக் குழை அணிந்த காது கொடுத்து கேட்கும் இவள்.

1082 இரக்க உணர்வோடு என்னை ஏறெடுத்துப் பார்த்திட்டாள் இவள். அவளது இரக்கப் பார்வைக்கு ஈடுகொடுக்க வலியின்றி எனது உள்ளம் தளர்வுற்று நிற்கின்றதே.

1083 உயிர் ஈர்க்கும் இயமனை அறியேன். எனது பாக்கியம் இன்று அறியும்படி ஆளானேன். தாய் போல் இரங்கும் இப்பெண் தகையின் அவலத்தை அழிக்கும் கருணை கூர்பார்வையில்.

1084 பார்த்தவர் பார்க்கப்பட்டவர் ஆகியவரை இரக்க நோக்கினால் ஆட்டிப் படைக்கும் இவளுக்குத் துன்பம் மாயப் போர் செய்யும் துணை கண்கள்.

1085 உயிர்க்கு இரங்கி உதவி செய்யும் பேதையாம் இவளது கண் விச்சு துன்மார்க்கத்தை எதிர்த்திடும் இயமனோ? உயிர் இரக்கமாகிய திருவிழிகளோ? காருணிய செயலுக்கு மருளும் மானின் விழிகளோ?

1086 எல்லா உயிர்க்கும் உபகாரம் தேவையே. அங்கே இணங்குவன அவள் விழிகள். அவை உயிர்க்கு உணர்வினின்று வீணாவதில்லை. ஆனதினால் அந்தப் பார்வைக்குட்பட்ட எமது உள்ளம் உறுதிநிலை தடுமாறி இப்படியா ஆட்படும்?

1087 உலகியல் ஆடை போர்த்து அகன்ற உயிர்நேயம் ஒங்கக் கல் யானை தந்தங்களால் ஆனது அவளது மார்பகங்கள். ஒன்று இம்மை இன்பம் ஈவது. மற்றொன்று மறுமை இன்பத்தில் மகிழ்விப்பது.

1088 வினை மதம் மலம் மாயைக்கு அஞ்சிடாத என் அருள் ஏற்றம் இவளது இரக்கம் செய்யும் பார்வைக்கு வயப்பட்டு வல்லுறுதி எல்லாம் இழந்து உடைபட்டுப் போயினவே.

1089 மானாகிய அசுத்த மாயை அகல தேனாகிய உயிர் இரக்கம் பெருகிட அதனால் பாகுபாடின்றி ஈயும் இரக்கம் உடையாருக்குப் புற அழகுகள் என்ன ஆதாயத்தைத் தர முடிந்தது? ஆன்ம நெகிழ்ச்சி என்னும் அழகு கண்களைப் பெற்றிருக்கிறாளே இவள்.

1090 சோறு உண்டால் தான் களி மகிழ்வினைத் தரும். ஆனால் அமுது படைக்கும் இவளது கண்களோ கண்டாலே களிப்பூட்டுகிறதே! என்ன வியப்பு?

இன்பத்துப்பால்

109. தகையணங்குறுத்தல்

(உயிர் இரக்க அழகுணர்வுத் தாக்கப் பெறுதல்)

அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு. 1081

நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்னது உடைத்து. 1082

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன்
பெண்டகையால் பேரமர்க் கட்டு. 1083

கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்டகைப்
பேதைக்கு அமர்த்தன கண். 1084

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கம்இம் மூன்றும் உடைத்து. 1085

கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின் நடுங்குஞர்
செய்யல மன்இவள் கண். 1086

கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படாம் மாதர்
படாஅ முலைமேல் துகில். 1087

ஒண்ணுதற் கோலு உடைந்ததே ஞாட்பினுள்
நண்ணாரும் உட்கும்என் பீடு. 1088

பிணையோ மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்கு
அணிஎவனோ ஏதில தந்து. 1089

உண்டார்கண் அல்லது அடுநறாக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று. 1090

110. குறிப்பறிதல்

(ஆன்மநெகிழ்ச்சி உடைமையை அளிஒழுமும் கண்களால் அறிதல்)

1091 ஆன்மநெகிழ்ச்சியை உண்டாக்குவது ஒருபார்வை. ஆன்ம மகிழ்ச்சியை உண்டாக்குவது மற்றும் ஒரு பார்வை. அதனை ஆன்ம தலைவி பெற்றுள்ளது அதிசயம் அதிசயம்.

1092 ஆன்மநெகிழ்ச்சி ஆன்ம மகிழ்ச்சி உண்டாக்குவது ஆன்ம நேயத்தின் கண்கள். அது பேரின்பத்தின் முழுப் பரிணாமமே.

1093 ஆன்மீக நெகிழ்ச்சி கொண்டு இந்த மாது என்னை நோக்கினால் அப்போதே அது பேரின்பத்தைத் தந்துவிடுகிறதே.

1094 தற்போதமற்று நான் நோக்கும்போது ஆன்மத் தலைவி அகம் பிரகாசித்து தலை குனிவாள். நான் நோக்காதபோது ஆன்ம ஒளியுடன் என்னை நோக்கி அகம் மகிழ்வாள்.

1095 ஆன்ம நெகிழ்ச்சி உண்டாக ஆன்ம மகிழ்ச்சிப் பார்வையாளாகி உள்ளத்தை தூண்டி கண் சிமிட்டுகிறாளே இவள்!

1096 விரும்பாத தகவினர் போல் பேசினாலும் மனிதநேயம் விரும்பி அரவணைக்கும் ஆன்மநெகிழ்ச்சி உடையவள் என் தலைவி.

1097 கருணை விரும்பிடா பேச்சும் காருணியமற்ற முயற்சியும் உடன்பாடு தெரிவிக்கும் உருக்க நிலை அடையாளமாகும், எம் தலைவிக்கு.

1098 ஆன்மநெகிழ்ச்சி தலைவிக்கு ஒரு ஆதரிசனம் உண்டு. அதாவது யானாகிய என் உளம் பார்க்கில் அது கண்டு அகம் பூரிக்கிறாள் அவள்.

1099 நேயத்தொடர்பில்லாமல் யான் பேசுதல் நோக்குதல் ஆகியவை கூட எம் தலைவிக்கு இன்பமாகும்.

1100 உள்ளத்து கண்களும், உருகி நெகிழும் ஆன்மப் பிரகாசமும் இணைந்தால் என்னவென்று பேச இயலும்? அது இங்கித அனுபவமே ஆகும்.

110. குறிப்பறிதல்

(ஆன்மநெகிழ்ச்சி உடைமையை அளிஒழுகும்
கண்களால் அறிதல்)

இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. 1091

கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்
செம்பாகம் அன்று பெரிது. 1092

நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர். 1093

யான்றோக்குங் காலை நிலன்றோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்றோக்கி மெல்ல நகும். 1094

குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். 1095

உறாஅ தவர்போல் சொலினும் செறாஅர்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். 1096

செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு. 1097

அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளர்யான் நோக்கப்
பசையினள் பைய நகும். 1098

ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள. 1099

கண்ணோடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல. 1100

111. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

(ஆன்ம நாயகியும் ஆன்மத் தலைவனாம் ஆண்டவனும் தாதன்மிய ஐக்கியம் இன்பம் பெறுதல்)

1101 எனது ஆன்மநாயகியின் கண்கள் இரக்கமிகு கண்கள். ஐம்புலன்களாய காணுதல், கேட்டல், உண்ணல், உயிர்த்தல், உறுதல் ஆகிய இன்பங்கள் யாவற்றையும் கருணை மிகு அவளது கண்களே வழங்கிவிடுகின்றன.

1102 வாத பித்த சிலேத்தும நோய் நொடிகளுக்குச் சன்மார்க்க மூலிகை மருந்துகள் உள்ளன. ஆனால் எனது தலைவியால் ஏற்பட்ட ஒருமைக் காதல் நோய்க்கு அவளது ஆதரிசனப் பார்வையே மருந்தாகி நலமீகின்றது.

1103 தம்மால் காதலிக்கப் பெற்ற தலைவியின் பர அபர இன்பமாம் மார்பகங்களில் தலைச் சாய்த்து பெறும் தூய இன்பத்தைவிடவா வைகுந்த வாசனின் உலகம் இன்பம் ஈந்து விடும்?

1104 விலகினால் சுட்டெரிகின்றது. நெருங்கினால் குளிர்ந்து குதாசுலம் ஈகின்றது. அத்தகைய ஆன்மநேயக் காதலாம் நெருப்பினை எமது தலைவி எப்படிப் பெற்றனளோ? தெரியவில்லையே!

1105 எமது தலைவிக்கு இம்மை இன்பம் தரும் மார்பகம் ஒன்று. மறுமை இன்பம் தரும் மார்பகம் மற்றொன்று. அவற்றை அபேத உணர்வால் விரும்பின் நேரம் எல்லாம் அவை பர அபர இன்பத்தை அள்ளிச் சொரிகின்றன! அது அதிசயமே!

1106 எமது தலைவியின் இகபர தோள்களை யான் தீண்டித் திளைக்கும் போதெல்லாம் எனது உயிர் தழைத்துக் கொழுந்தாகித் துளிர்விடுகின்றதே! இது என்ன வியப்பு?

1107 நாமே சம்பாதித்த நற்பொருளைக் கொண்டு நமது வீட்டில் பல்லுயிர்க்கும் பகுத்துண்டு வாழும் இன்பத்தினும் இன்பம் ஈகின்றனவே எமது தலைவியின் ஒருமைத் தழுவலும் பெருமைப் புணர்ச்சியும்.

1108 காற்று சிறிதளவேனும் உட்புகுந்திடாத அரவணைப்பால் தழுவி அணைவதே எனக்கும் எம்மை உடையாளுக்கும் மிக இனியதாகின்றது!

1109 முறுக்கிக் கொள்ளுதல் - முறுக்கவிழ்தல் - முயங்கிப் புணர்தல் ஆகிய வரன்முறைகள் காமத்தில் வீழ்வார் பெற்ற இம்மைப் பயன்களாகும்.

1110 நல்ல நூல்களை ஆராயும்போதெல்லாம் முன்கண்டவை அறியா நிலை ஆகிவிடுவதுபோல் எமது தலைவியின் இடத்து சேருந்தோறும் முன்னை விட புதுமை இன்பம் பிறக்கின்றதே! இது என்ன புதுமையான ஆச்சரியம்?

111. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

(ஆன்ம நாயகியும் ஆன்மத் தலைவனாம் ஆண்டவனும்
தாதன்மிய ஐக்கியம் இன்பம் பெறுதல்)

கண்டுகேட்டு உண்டுகிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணே உள. 1101

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. 1102

தாம்வீழ்வார் மென்றோள் துயிலின் இனிதுகொல்
தாமரைக் கண்ணான் உலகு. 1103

நீங்கின் தெறாஉம் குறுகுங்கால் தண்ணென்னும்
தீயாண்டுப் பெற்றாள் இவள். 1104

வேட்ட பொழுதின் அவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினாள் தோள். 1105

உறுதோறு உயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலால் பேதைக்கு
அமிழ்தின் இயன்றன தோள். 1106

தம்மில் இருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு. 1107

வீழும் இருவர்க்கு இனிதே வளியிடை
போழ்ப் படாஅ முயக்கு. 1108

ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன். 1109

அறிதோறு அறியாமை கண்டற்றால் காமம்
செறிதோறும் சேயிழை மாட்டு. 1110

112. நலம் புனைந்துரைத்தல்

(மனிதாபிமான வளம் சூழச் சொல்லி உணர்த்தல்)

1111 மென்பூவாம் அனிச்ச மலரே! நீ நீடுவாழ்தல் வேண்டும். நின்னைவிட நலிவும் மெலிவும் ஜீவர்களிடத்துக் கண்டால் ஆற்றொணாத்த யுயருறுபவள் எம் அருமை ஆன்மநாயகி.

1112 பலரும் காணும் தாமரை மலரன்று எம் ஆன்ம நாயகியினது கண்கள். அவை பொற்றாமரை மலர்களேயாகும்.

1113 பொன்மயமான சுத்த உடல், வெண்முத்து குளிர் நிலவு, எரிக்கும் இரக்கப் புன்சிரிப்பு, பால் மணக்கும் இதழ்கள், துன்பம் கண்டு இரங்கும் இரக்கமிது கண்கள், பொன்மய இரக்கத்துத் திருமார்பகங்கள் இவை எம் நாயகிக்கு உரிய உடைமைகளாம்.

1114 உயிர் இரக்கத் திருப்பார்வை உடைய இவளது கண்களை ஒவ்வாது, கற்புடைய குவளை மலர்கூட நாணுகின்றதே!

1115 கடிந்து கொள்ளும் சொல்லினையும் கைவிட்டாள் கனிவுடைய எம்தலைவி! அதன் வழி அவளது உயர் இரக்க உள்ளம் ஊக்கம் பெற்றுள்ளது. பூரண இரக்கமும் - பூரணநேயமும் முகமும் பூண்டு இயங்கும் எம் ஆன்மத் தலைவி, அனிச்சப் பூவைப் பறிப்பதற்குக்கூட அவலம் உற்றாள். அத்துடன் ஆற்றொணாமல் தலையில் சூடினாள். அதனைத் தாங்குதல் ஒண்ணா அவளது இடை ஒடிகிறது; சாப்பறையோ முழக்கம் இடுகின்றது.

1116 வானுலகம், சங்கற்பத்தாரைகள் எது இரக்க நெறியுடைய தலைவி முகம்? எது மாயை அலைவு உண்டாக்கும் மதி? என முடிவு செய்ய முடியாமல் கலக்கமுற்றன.

1117 தயவு நிலையில் தாழாமை, தகைமை வீறுடைமை ஆகிய உணர்வுகள் உடைய எனது இரக்க நெறி தாழாத தலைவிக்கு மதியினது மாசு மருவுகள் மனத்தகத்து இருந்ததில்லை.

1118 எமது தலைவிபோல் ஈ எறும்பு கல் குன்றுக்கும் மனம் கலங்கி இரக்கம் மிகுந்து உயர்வாயானால் நீ ஒளிர்ந்து ஒங்குவதாகுக!

1119 எமது இரக்கநெறி தலைவிக்கு ஈடாகுவாயானால் அசடு கசடு இல்லா ஆன்ம இரக்கநிலை மேம்பட ஒளிர்க ஒண்மதியே.

1120 பூ இரக்கத்தின் அடையாளம். அனிச்சப் பூவும் ஆருயிர் நேயமாம் ஒருமை அன்னத்தின் உணர்வாகும். இறகும் பின்படுகின்ற மென்மை சார்ந்த இரக்கமுடைய எம் தலைவியாம் இவள்.

112. நலம் புனைந்துரைத்தல்

(மனிதாபிமான வளம் சூழச் சொல்லி உணர்த்தல்)

- நன்னீரை வாழி அனிச்சமே நின்னினும்
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். 1111
- மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே இவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கும் என்று. 1112
- முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. 1113
- காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்னோக்கும்
மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று. 1114
- அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுகப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. 1115
- மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். 1116
- அறுவாய் நிறைந்த அவிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. 1117
- மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல்
காதலை வாழி மதி. 1118
- மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயின்
பலர்காணத் தோன்றல் மதி. 1119
- அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். 1120

113. காதற் சிறப்புரைத்தல்

(ஆருயிர் நாயகியும் ஆன்ம உருக்க நாயகனும் தம் உள்ளத்து உயிர் இரக்க எழுச்சியை மதிப்பிடல்)

1121 தாழவுரைத்து உயிர்க்குலத்தைத் தாங்கும் திருமகளாம் எம் தலைவியின் புனித நீர் சுரக்கும் பொன் இதழ் அமுதம் ஆன்மக்களைப்பு நீக்கும் பாலாகும்; உயிர்க்கு வலிவு தரும் தேனுமாகும்.

1122 உடலுக்குள் உயிரும் உயிருக்குள் உணர்வும் உணர்வுக்குள் ஒளியும் ஒளிக்குள் குளிர்ச்சியும் கலந்த தகைமையே எம் தலைவியின் தகைமை.

1123 எனது சந்திர சூரிய நேத்திரங்களே! உமது ஒளியினும் விஞ்சிய அளியினள் எம் தலைவி. அவளை உமது கண்கள் கண்டு மகிழும் தகுதியினைப் பெறவில்லையே!

1124 உயிர் இரக்கம் எமது தலைவியின் தொடர்புப்பாடே. அத்துடன் ஆன்ம நெகிழ்ச்சி எமது அருமைத் தலைவியின் அரவணைப்பே.

1125 காருணியக் கனிவு மிகுந்த இரக்கப் பிரகாசம் மிகுந்த எமது தலைவியின் கண்களது அருமையை என் என்று எண்ணி மகிழ்வடைவேன்?

1126 எமது ஆன்மநேய அன்பர் எமது கண்ணில் நில்லார். எமது உள்ளமாம் பீடத்தும் வந்து அமரார். அத்தகைய ஆருயிர் அன்பர் அவர்.

1127 அடியவளாகிய நான் எனது கூடர் கண்களுக்கு மாயா மை தீட்டேன். காரணம் மாயாதீத மலர்ச்சிக்குரியவர் ஆகிவிடுவார் எம் தலைவர்.

1128 எமது ஆன்ம அறிவின் பீடத்தில் அமர்ந்த தலைவரது தகுமான தயாகுணமறிந்து யானோ மனம் வாக்கு காயத்தால்கூடச் சிறிதும் விரும்பி உண்ணுதல் செய்திடேன்.

1129 எனது தண்கூடர் வெஞ்சுடராகிய கண்கள் இமைக்கும் நொடியளவில் கூட எமது காதலனை யான் மறந்து மறைத்து இருக்கவிடமாட்டேன்.

1130 எமது ஆன்ம அறிவாகிய உள்ளத்து மஞ்சத்தில் ஆன்மநெகிழ்ச்சி மிகுந்த எமது அன்பர் அமர்ந்து இருக்கின்றார். அஃதறியா இவ்வூரினர் இரக்கமற்ற ஏதிலார் எம் தலைவர் என்கிறதே, என் செய்வேன்?

113. காதற் சிறப்புரைத்தல்

(ஆருயிர் நாயகியும் ஆன்ம உருக்க நாயகனும் தம் உள்ளத்து உயிர் இரக்க எழுச்சியை மதிப்பிடல்)

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயிறு ஊறிய நீர். 1121

உடம்பொடு உயிரிடை என்னமற் றன்ன
மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு. 1122

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம். 1123

வாழ்தல் உயிர்கன்னள் ஆயிழை சாதல்
அதற்கன்னள் நீங்கு மிடத்து. 1124

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம். 1125

கண்ணுள்ளின் போகார் இமைப்பின் பருவரார்
நுண்ணியர்எங் காத லவர். 1126

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து. 1127

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து. 1128

இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் அனைத்திற்கே
ஏதிலர் என்னும்இவ் வுர். 1129

உவந்துறைவர் உள்ளத்துள் என்றும் இகந்துறைவர்
ஏதிலர் என்னும்இவ் வுர். 1130

114. நாணுத் துறவுரைத்தல்

(தன்னடக்கம் விடுபட்டமையை வெளிப்படுத்தல்)

1131 ஆருயிர் நேயத்தால் அலைவு பட்டவர்க்கு மனமாய முச்சியக்கத்தின் மீது ஊர்தலே வலிமையுடையது. முடிவானது.

1132 ஆருயிர்க்கு ஆதரவு செய்யும் தவமுடையவர்க்குத் உடலும் உயிரும் மனமாயை வெற்றி கொள்ளுவதில் நெஞ்சமே நீ கருத்து வை.

1133 ஆருயிர்க் காதலை வெளிப்படுத்தாத அடக்க உணர்வு, முன்னர் எமது நாணுடைமையாகும். ஆனால் இன்றோ அந்த மனமுதலிய குறுக்கீடுகளை வெற்றி கொள்ளும் உறுதி எனக்கு வாய்க்கப்பெற்றது.

1134 ஆ ரு யி ரி ன் காதலை வெளிக் காட்டாத அடக்கமுடைமையையும் வழிவழி வந்த நாணமுடைமையையும் உடைத்தெறிந்து ஆருயிர்க் காதலோ பெருக்கெடுத்துவிட்டது.

1135 மனமுதலியவற்றை ஒளியாக்கி வெற்றி கொள்ளும் ஓயா உயிர் நெகிழ்ச்சியை எனக்குத் தந்துவிட்டாளே, எல்லா உயிர்க்கும் இரங்கும் மேகலை அணிந்த இந்தப் பெண்!

1136 மனமயக்கத்தை வென்று உயிர்நேயத்தைப் போற்றும் எமது ஆருயிர் அன்பினை வெளிப்படுத்தி நிலைபடுத்த மண்ணுறங்கினும் மாகடல் உறங்கினும் என் கண் தளர்வடைந்து உறங்கவில்லையே!

1137 கடலனைய உயிர்நேயம் ஒங்கியும் உடன் சூழும் மன ஆதிக்கத்தைப் பொருட்படுத்தாதவருமாகிய காதலியே காதலி!

1138 உயிர் ஒளியைப் பெற்றுவிட்டாள் எமது ஆருயிர் நேயக் காதலி. அவள் தன்னுணர்வுடனும் தன்னடக்கத்துடனும் தண்ணொளி சிறக்கச் செயல்படுகிறாள். யானோ ஆரவாரக் கூத்து ஆடுகின்றேன்.

1139 அகமும் புறமும் பொங்கி எழும் இரக்க உணர்வு மன்னுயிர்க்கு உதவப் பொது இடத்திற்கே வந்துவிட்டது.

1140 உயிர் நேயத் திடம்பெறாச் சடம் அன்ன ஊரவர்கள் தம்மிடம் ஈரநெஞ்சம் இல்லாது உயிர் ஒளியின்றி அருள் ஒளியின்றி அலைவதனை நான் அறிகிறேன்.

114. நாணுத் துறவுரைத்தல்

(தன்னடக்கம் விடுபட்டமையை வெளிப்படுத்தல்)

- காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்
மடலல்லது இல்லை வலி. 1131
- நோனா உடம்பும் உயிரும் மடலேறும்
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. 1132
- நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையேன்
இன்றுடையேன்
காமுற்றார் ஏறும் மடல். 1133
- காமக் கடும்புனல் உய்க்குமே நானொடு
நல்லாண்மை என்னும் புணை. 1134
- தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு
மாலை உழக்கும் துயர். 1135
- மடலூர்தல் யாமத்தும் உள்ளுவேன் மன்ற
படல்ஒல்லா பேதைக்கென் கண். 1136
- கடலன்ன காமம் உழந்தும் மடலேறாப்
பெண்ணின் பெருந்தக்கது இல். 1137
- நிறையரியர் மன்அளியர் என்னாது காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1138
- அறிகிலார் எல்லாரும் என்றேஎன் காமம்
மறுகின் மறுகும் மருண்டு. 1139
- யாங்கண்ணின் காண நகுப அறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. 1140

115. அலர் அறிவுறுத்தல்

(உயிர் உருக்கத் தலைவியும் உயிர் இரக்கத் தலைவனும் ஒன்றுபட்ட உயிர்நேய காதல் கனிவை ஊரவர் குறை பேசுதல்)

1141 உயிர் உருக்கமுடைய எம் தலைவியும் உயிர் இரக்கப் பணிவுடையானும் ஒன்றுபட்டதை உணராத இவ்வூர் ஒன்று கிடக்க ஒன்று உளருகின்றது.

1142 உயிர் இரக்கமே ஆருயிரைக் கொள்ளை கொள்ள எமது இன்னுயிர்த் தலைவியின் அருமை அறியாமல் அவளது காதலைப் பழித்துரைக்கின்றதே இந்தத் தத்துவ ஊர்.

1143 எமது ஆன்மநெகிழ்ச்சித் தலைவியின் வாட்டம் ஆருயிர்களினால் அடைந்துள்ளதாகும். அவ்வாறே உண்மையில்லாது துன்புறுத்தும் மிகக்கொடும் பழி தூற்றும் இவ்வூரும் அடையாதோ?

1144 எமது இரக்க நெறி காதலுடைமைக்கு உரமாகி ஊக்கமளிக்கிறது, மெய்ப்பொருள் திருவூரின் தகவற்ற பேச்சு.

1145 உண்ட அளவுக்கு ஊற்றின்பம் பெருக்குவது கள். அவ்வாறே கனிவுடைய இரக்கத் திருக்கண்களாம் எமது தலைவி பார்த்திட்டாள் எனில், எமது உயிர்உணர்வு எல்லாம் தழைக்கின்றது.

1146 வெண்ணிலவைப் போன்ற எமது தலைவியின் இரக்க ஒளியைக் கல் மனமாம் கருநாகம் கவ்வியதாகிவிடக் கூடாது.

1147 எமது உயிர் இரக்கப் பயிர்க்கு எரு தத்துவத் தலையீடுகள் மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற அன்னை செயல்கள். அதனால் அரவணைப்பில்லா சுடு நீராம் சொல்லினால் அப்பயிர் வாட்டமடைய விட்டுவிட்டாள்.

1148 உயிர்க்கொலையால் உயிர்இரக்கம் ஜீவகாருணியம் வளராது.

1149 பரிவும் கனிவும் கசிவும் நீங்கிவிட எமது உயிர் தலைவியை அலைத்து விட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பார்களாம் இத் தத்துவ மடந்தைகள்.

1150 எமது ஈரமும் அன்பும் எனது தலைவர் அறியார். அவரது ஆன்மநேய மனிதநேயம் பற்றித் தத்துவத் தலைவர்கள் அறியார். ஆயினும் ஆற்றமாட்டாத இம்சை மொழி அலரினை அவிழ்த்துவிட்டுள்ளனரே இவ்வூரினர்!

115. அலர் அறிவுறுத்தல்

(உயிர் உருக்கத் தலைவியும் உயிர் இரக்கத் தலைவனும்
ஒன்றுபட்ட உயிர்நேய காதல் கனிவை ஊரவர் குறை பேசுதல்)

அலரெழ ஆருயிர் நிற்கும் அதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால். 1141

மலரன்ன கண்ணாள் அருமை அறியாது
அலரெமக்கு ஈந்ததிவ் வூர். 1142

உறாஅதோ ஊரறிந்த கெளவை அதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. 1143

கவ்வையால் கவ்விது காமம் அதுஇன்றேல்
தவ்வென்னும் தன்மை இழந்து. 1144

களித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றால் காமம்
வெளிப்படுந் தோறும் இனிது. 1145

கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. 1146

ஊரவர் கெளவை எருவாக அன்னைசொல்
நீராக நீளும்இந் நோய். 1147

நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கெளவையால்
காமம் நுதுப்பேம் எனல். 1148

அலர்நாண ஒல்வதோ அஞ்சலோம்பு என்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. 1149

தாம்வேண்டின் நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கெளவை எடுக்கும்இவ் வூர். 1150

116. பிரிவாற்றாமை

(ஆன்மநேயனைப் பிரிந்த ஆன்ம நாயகியின் அகமெலிவு)

1151 உயிர் நாயகியாகிய என்னை உயிர் நேயனாகிய நாயகர் நீர் பிரிவதில்லை என்று உறுதி கூறுவீரேல் எம்மொடு உரையாடும். அன்றி உமை பிரிந்து யார் வாழ்வார்களோ அவர்களுடன் உரையாடும்.

1152 இணைபிரியாதிருப்பர் என எண்ணுவதால் எனது இரக்கமிகு நாயகரின் பார்வை உயர்ந்த இன்பத்தை நல்கும். ஆனால் அவர் பிரிவார் என எண்ணும் போது அவரது உயிருடன் கூடலாம் என்பதே ஆற்றாமை ஈகின்றதே.

1153 உயிர் நாயகியாகிய நான் உயிர்நேயனாகிய தலைவரின் உலகியல் பிரிவினைப் பொறுத்திடேன். அது பற்றி அடியாள் உணர்ந்திருந்த போதும் கூட இடை இடையே அவர் உயிர் நேயநிலை பிரிவுக்கு உரியவளாகிப் பெரிதும் வருந்துகின்றேன்.

1154 உயிர்நேயர் உயிர்நாயகியாகிய என்னைப் பிரியப் பெறேன் என்று ஆதரவு பேசினார். ஆனால் இன்று அவர் பொருளியல் பிரிவு உறுதியாகிவிட்டது. அதற்கு யார் இயைபுடையவர்?

1155 உயிர் உறவுத் தோழியே! எனது உயிர்நேயர் அரும்பொருள் தேடப் பிரிவதைத் தவிர்த்திடுவாராக! அப்படியே பொருளை மையமாகக் கருதி அதை ஈட்டப் பிரிவாராயின் உயிர்க் கல்வி உணர்வும் அரிதுதான். அதனால் புணர்ப்பின்ப பெறு கிட்ட வேண்டின் பிரியாதிருக்கட்டும்.

1156 எண்ணம் சொல் செயல் இவற்றால் ஆன்மநேயர் ஆன்மநாயகியாகிய என்னை ஆட்கொண்டார் எனினும் இன்று பிரிந்து சென்ற அவர் வந்த பின்பு அன்பு செய்வார் என்பதும் அரியதேயாகும்.

1157 உயிர்நேயன் உயிர்நாயகியாகிய என்னை உயிர் இரக்கத்திற்கு பொருள் கருதிப் பிரிந்துள்ளான் என்பது உணராதது எனது கை வளையல் கழன்று அறிவிக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

1158 உயிர்நேயம் முதலிய கூட்டுறவைப் பிரிவது துன்பம். அதனினும் துன்பம் உயிர்நேயனின் உணர்விலாத அகற்சி.

1159 தீ தொடில் சுடும். உயிர்நேயர் உணர்வு என்னை நீங்கிடில் போதும் அது, எனது உடல் உள்ளம் உயிர் ஆகியவைகளை விடாமல் சுட்டெரிக்கின்றது.

1160 உயிர்நேயர்கள் பிரிவதை உயிர்நாயகியர் பொறுத்திடுவர். ஆனால் அந்தோ! உயிர்நேயளாகிய யான் உயிர்நேயர் அருளுடைய பொருளைத் தேடாமல் பிரிய நேர்ந்தால் உயிர் வாழ்வது ஒருகாலும் இயலாது.

116. பிரிவாற்றாமை

(ஆன்மநேயனைப் பிரிந்த ஆன்ம நாயகியின்
அகமெலிவு)

செல்லாமை உண்டேல் எனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை. 1151

இன்கண் உடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்கண் உடைத்தால் புணர்வு. 1152

அரிதரோ தேற்றம் அறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். 1153

அளித்தஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் தெளித்தசொல்
தேறியார்க்கு உண்டோ தவறு. 1154

ஓம்பின் அமைந்தார் பிரிவோம்பல் மற்றவர்
நீங்கின் அரிதால் புணர்வு. 1155

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயின் அரிதவர்
நல்குவர் என்னும் நசை. 1156

துறைவன் துறந்தமை தூற்றாகொல் முன்கை
இறைஇறவா நின்ற வளை. 1157

இன்னாது இனன்இல்ஊர் வாழ்தல் அதனினும்
இன்னாது இனியார்ப் பிரிவு. 1158

தொடிற்சுடி அல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுடல் ஆற்றுமோ தீ. 1159

அரிதாற்றி அல்லல்நோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்இருந்து வாழ்வார் பலர். 1160

117. படர்மெலிந்திரங்கல்

(ஆன்ம நாயகி ஆன்மநேய நாயகனின் செயலுணர்வைப் பிரிந்து மெலியும் ஆற்றொணாத் துன்ப இரக்கம்)

1161 ஆன்மநேயனின்பால் நான் கொண்டுள்ள காதலை எவ்வகை தடுப்பினால் மறைப்பேன்? அப்படி மறைக்க முயன்றால் இறைக்கும் ஊற்று நீர்போல் நெகிழ்வு பிறந்து வெளிப்படுகின்றது.

1162 உயிர்நேயரின் ஆராக்காதல் கைம்மையை மறைத்திட இயலவில்லை. அவ்வாறே அதனியல்பை எடுத்து உயிர்நேயன்பால் கூறவும் இயலவில்லை. காரணம், பேச்சினும் செயல் உணர்வே மேலோங்கி மிளிர்கின்றது.

1163 உயிர்நாயகியாகிய நான் பொருள் சுமக்கும் காவடித் தண்டு. ஒரு பக்கம் உயிர்நேயனின் ஈகைச் செயலின்பால் விருப்பம். ஒருபக்கம் அது இன்னமும் தொடர்புபடவில்லையே என்னும் தளர்வாகிய நாணுடைமை.

1164 உயிர்நேயனின் ஆரா ஈகையைக் கண்டு உயிர்நாயகியாகிய நான் அவல மாயப் பெருங்கடலினுள் அகப்பட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் அதனின்றி கரையேறும் ஈகைத்திறத் தோணியைக் கண்டறியேன்.

1165 உயிர்மநாயகியாகிய எனக்கு ஈகைக்குண உயிர்நேய நாயகர் பகையும் நட்பையும் உண்டாக்கிவிட்டார். அவை துன்பமே தருகின்றன. நட்பாகி நின்றாலும் அவர் செய்திடும் உயிர் உதவி ஒப்பு என்னைத் துன்பம் செய்கிறது. அவ்வாறே கெடுதலை விலக்கி உதவி கருத்தராய் இருப்பது கண்டு நாம் இம்மியளவும் இப்படி இல்லையே எனத் துயரம் அடைகிறேன்.

1166 உயிர்நேயன் தரும் கலப்பு உயிர்மநாயகியாகிய எனக்கு மிகப் பெரிதாய் படுகிறது அவ்வாறே உயிர்நேயன் உயிர்நாயகியாகிய என்னை இடைவிட்டு நின்றதால் ஈகையைக் கைவிட்டு அதனினும் அவலம் அடைகின்றேன்.

1167 உயிர்நேயன்பால் வைத்த ஆரா அன்புக் கடலிலே நீந்தி யான் கரை ஏறினேன் ஆயினும் அவனது ஆருயிர் தண்ணளிகளே என்னை அரை யாமத்தும் உறங்கவிடவில்லை.

1168 உலகியல் மயக்கம் தருகின்ற இரவு எல்லாரையும் தூங்க வைத்துவிட்டு தவிக்கிறது. நானோகானும் எல்லையற்ற ஈகையுடையாரைப் பிரியவிட்டுத் தவிக்கிறேன்.

1169 கொடுமையிலும் கொடுமை ஒன்று உண்டு. உயிர்நாயகியாகிய என்னை உயிர்நேயத் தலைவன் கூடினபோது இரவு ஓடினது தெரியவில்லை. ஆனால் அவர் பிரிந்தபோதோ நகர மாட்டேன் என்று மயக்க இரவு அடம்பிடிக்கிறது.

1170 உயிர்நாயகியாகிய எனது உள்ளம் உயிர்நேயனிடம் விரைந்து செல்கிறது. ஆனால் அவர் தம் ஈகை செயலுக்குத் துணை நிற்பதை இழந்து என் கண்கள் வெள்ளம் போல் கண்ணீரைப் பொழிகின்றன.

117. படர்மெலிந்திரங்கல்

(ஆன்ம நாயகி ஆன்மநேய நாயகனின் செயலுணர்வைப் பிரிந்து மெலியும் ஆற்றொணாத் துன்ப இரக்கம்)

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை இறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் போல மிகும். 1161

கரத்தலும் ஆற்றேன்இந் நோயைநோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத் தரும். 1162

காமமும் நாணும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பி னகத்து. 1163

காமக் கடல்மன்னும் உண்டே அதுநீந்தும்
ஏமப் புணைமன்னும் இல். 1164

துப்பின் எவனாவர் மற்கொல் துயர்வரவு
நட்பினுள் ஆற்று பவர். 1165

இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம் அஃதடுங்கால்
துன்பம் அதனிற் பெரிது. 1166

காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகானேன்
யாமத்தும் யானே உளேன். 1167

மன்னுயி ரெல்லாம் துயிற்றி அளித்திரா
என்னல்லது இல்லை துணை. 1168

கொடியார் கொடுமையின் தாம்கொடிய இந்நாள்
நெடிய கழியும் இரா. 1169

உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோஎன் கண். 1170

118. கண்விதுப்பழிதல்

(உயிர்நேயர் அருள் கண்டு பொறி செயலிழத்தல்)

1171 அன்புகனிந்தப் பார்வையின் மலர்ச்சி அதனால் உயிர்கள் துன்பம் கண்ட தளர்ச்சி மற்றும் அதனால் வருந்தி அழுகின்றது எம் கண். அது எதனால்?

1172 உயிர்க்குறுதி உண்டாக்கக் கருதி உயிர்அன்பு நாயகனை எண்ணி எண்ணி இப்படியா இழிந்தழுவது எம் கண்கள்?

1173 திடும் திடும் என உயிர்கள் கூறுவது துயர் நேருக்கு நேர்கண்டு அழுது வருந்துகின்றது எம் கண்? இது நகைப்பிற்கு இடமானதே.

1174 ஏழைகளின் நிலை கண்டு அழுது நீர் வற்றியது என் கண். அது போதாது என்று எமது ஆருயிர் நேயர் இரக்க நிலை கண்டுமா வருத்தம் அமையும்?

1175 கடலும் குறுகும்படி நெகிழ்ந்து இரங்கி பெருக்கின எம் கண்கள். அம்மட்டோ? அதனால் அகம் நெகிழ அழுதலையும் விடுவன அல்லவே.

1176 உயிர் இரக்க உறுகண் அடைய எமை ஆளாக்கிய உள்ளத்து வெளிப்பாட்டை அழுதே தீர்க்கின்றன எம்கண்கள்.

1177 மிகுஇரக்கமும் அகநெகிழ்ச்சியும் அமையப் பெற்ற எமது உள்ளமும் எமது கண்களும் ஆற்றொணாது அழுகின்றனவே; இது எதனால்?

1178 உயிர் இன்ப நாயகனை அகத்தும் காணாது புறத்தாலும் காணாது தட்டுத்தடுமாறி கண்ணீர் பெருக்குவன எம் இரக்கநிலைக் கண்கள்.

1179 உயிர் அன்புத் தலைவர் செயல்பட வந்தாலும் செயல்படாதிருந்தாலும் அவரால் கழிவிரக்க, தூக்கமின்மையே எம் கண்களில் தொற்றிக் கொண்டன.

1180 எமது அருமை உள்ளத்து இரக்கமும் எமது, உயிர் நாயகர் புறத்துறும் பணிவிடையும் கண்டும்கூட இவ்வூரவர் இரங்காமல் மிகக்கொடிய வசைமொழி பகர்கின்றனரே!

118. கண்விதுப்பழிதல்

(உயிர்நோயர் அருள் கண்டு பொறி செயலிழத்தல்)

கண்தாம் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாம்காட்ட யாம்கண் டது. 1171

தெரிந்துணரா நோக்கிய உண்கண் பரிந்துணராப்
பைதல் உழப்பது எவன். 1172

கதுமெனத் தாம்நோக்கித் தாமே கலுழும்
இதுநகத் தக்கது உடைத்து. 1173

பெயலாற்றா நீருலந்த உண்கண் உயலாற்றா
உய்வில்நோய் என்கண் நிறுத்து. 1174

படலாற்றா பைதல் உழக்கும் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தஎன் கண். 1175

ஒஓ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம் இதற்பட் டது. 1176

உழந்துழந்து உள்நீர் அறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். 1177

பேணாது பெட்டார் உளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணாது அமைவில கண். 1178

வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா ஆயிடை
ஆரஞர் உற்றன கண். 1179

மறைபெறல் ஊரார்க்கு அரிதன்றால் எம்போல்
அறைபறை கண்ணா ரகத்து. 1180

119. பசப்புறு பருவரல்

(ஆருயிர்த் தலைவி இரக்கம் என்னும் ஈகைத் தலைவனை இடைவிட்டு நிற்பதால் உண்டான இன்ப துன்ப மாற்றங்கள்)

1181 உயிர்அன்புநெகிழ்ச்சிஇல்லாமல்உலகியல்ஈடுபாட்டில்அலைவு பட்டேன். அதனைப் பறைசாற்றிவிட்டன எனது உடல்நிறம். இதை யாருக்கு எடுத்து உரைப்பேன்? உலகவர் எனது அக நெகிழ்வு பற்றி ஏதும் அறியார்.

1182 ஈகைத் தலைவர் ஈந்தது இத்திருவாம் தேமல். அது உயிர்த் தலைவியாகிய என்மேல் ஏறிப் படர்கின்றது. துன்பங்கள் அவரது இயல்பு அறியாதவை தானோ.

1183 எனது நெகிழ்ச்சித் தன்மையையும், எனது கழிவிரக்க உணர்ச்சியையும் ஈகைத் தலைவர் எடுத்துக்கொண்டார். அதற்கு ஈடாக உலகியல் பிரிவு நோயும் உணர்விலாப் பசப்பும் கொடுக்கப் பெற்றேன். என்செய்வேன்?

1184 ஈகைத் தலைவரின் இரக்கத் தலைவியாகிய என்பால் வைத்த காதல் இயற்கை உணர்வு உடையவர்க்கெல்லாம் உரைப்பேன். அப்படி வெளிப்படையாக நடந்தும்கூட இத்தகைய தவிப்புநிலை எப்படி என்னிடம் வந்தனவோ?

1185 உயிர்களுக்கு உதவிபுரியும் ஈகைத் தலைவர் எனைவிட்டு இரண்டடிகள் கூட வைத்திருக்கமாட்டார். அதற்குள் இங்கே பார் என்னைப் பற்றும் இன்ப துன்ப மாற்றங்கள்.

1186 மெய்யறிவு விலகுதலை எதிர்பார்த்து நிற்கும் பொய்யறிவு இருள் போல உயிர்நெகிழ்ச்சித் தலைவியாகிய என்னைத் தழுவுதலை விட்டுச் சற்றே விலகினார். அதற்குள் இந்தத் துன்ப துன்ப மாற்றங்கள் எங்கிருந்து ஓடிவந்தனவோ? என்மேல் இப்படிப் பற்றிப் பாய்கின்றதே.

1187 பூ இடைப்படாமல்கூடப் புல்லிக் கிடந்தேன் எம் ஈகைத் தலைவனை. அப்போது சற்றே தள்ளிப்படுத்திட எத்தனித்தேன், உயிர் நெகிழ்ச்சித் தலைவியாகிய யான். அதுதான் கிடைத்தவாய்ப்பு என இந்தத் துன்ப துன்ப மாற்றங்கள் என்னைக் கவ்விக் கொண்டனவே!

1188 ஈகைத் தலைவன் பிரிவினை எண்ணி இன்ப துன்ப உணர்வுகள் கொண்டாள் உயிர்நெகிழ்ச்சியாம் தலைவி என்பார் எல்லோரும். ஆனால் ஈகைத் தலைவர் இடைவிட்டுச் சென்றார் என ஒருவரும் உணர்ந்திலரே.

1189 ஈகைத் தலைவன் ஏகினதை எண்ணி உயிர்நெகிழ்ச்சித் தலைவி என்பால் தாப சோப பசப்புகள் தடையின்றிப் பற்றிக் கொள்ளட்டும். அதுவே எனக்கு நிறைவு.

1190 சிறிது இடைவிட்டு நிற்பதில் என்னை உட்படுத்தினார் ஈகை நாயகர். அதற்குள் உலகியலார் ஆரவாரிக்கின்றனர். இத் துன்ப இன்ப மாற்றங்கள் என்மேல் படர்வது நல்லதேயாம்.

119. பசப்புறு பருவரல்

(ஆருயிர்த் தலைவி இரக்கம் என்னும் ஈகைத் தலைவனை இடைவிட்டு நிற்பதால் உண்டான இன்ப துன்ப மாற்றங்கள்)

நயந்தவர்க்கு நல்காமை தேர்ந்தேன் பசந்தஎன்
பண்பியார்க்கு உரைக்கோ பிற. 1181

அவர்தந்தார் என்னும் தகையால் இவர்தந்தென்
மேனிமேல் ஊரும் பசப்பு. 1182

சாயலும் நாணும் அவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையும் தந்து. 1183

உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்பது அவர்திறமால்
கள்ளம் பிறவா பசப்பு. 1184

உவக்காண்எம் காதலர் செல்வார் இவக்காண்என்
மேனி பசப்பூர் வது. 1185

விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. 1186

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில்
அள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. 1187

பசந்தாள் இவள்என்பது அல்லால் இவளைத்
துறந்தார் அவர்என்பார் இல். 1188

பசக்கமன் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலையார் ஆவர் எனின். 1189

பசப்பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றார் எனின். 1190

120. தனிப்படர் மிகுதி

(உயிர்நாயகி அருள் ஒளி நாயகனை எண்ணும் அவலப் பெருக்கு)

1191 அருள் ஒளி நாயகன் மீது ஆராக்காதல் கொண்டவன் உயிர் நாயகி. ஆருயிர் நேயளாகிய அந்த உயிர்நாயகியைத் தவிர வேறொருத்தியும் எண்ணாத ஏற்றமிக்கவன் அவர். அது கொட்டையில்லாத கனியைப் போன்று முழுமையான இன்பம் தும்ப்பது ஆகும்.

1192 மழைதன்னையே எதிர்பார்த்து அசையும் அசையா உயிர்கள் எல்லாம் வாழ்வன. அது போன்றதே மக்கள் நேயப் பணிக்குச் சென்ற தலைவன் திரும்பி வந்து எமக்கு இன்பம் ஊட்டும் பேரின்பநிலை.

1193 உயிர் அன்பு நாயகிக்கு ஓர் மிடுக்கு உண்டு. அது அனைத்துயிரையும் அரவணைக்கும் பணிக்கு அருள் ஒளிநாயகன் சென்று வந்து பின் சேர்ந்து பேரின்பத்தையே ஈந்திடுவர் என்பதே!

1194 உயிர்நேய நாயகி தமது ஆருயிர்க் காதலர் தம்மினும் மேம்பட்ட பேரன்பினர். அவ்விதம் இன்றாயின் அவர்தம் பெருங்கருணை பழமைபட்டதாகவே இருந்திருக்கும்.

1195 நாமோ ஆருயிர் ஒருமைப்பாட்டினர். அவ்வாறே நமது நாயகர் தனிப் பெருங்கருணைப் பேராளர். அப்படி இல்லையாயின் வாழ்வியலில் ஆகப்போவது என்ன?

1196 ஆருயிர் நேயமும் அருட்பெரும் ஒளி உணர்வும் சேவையும் காவுயின் இருபுறச் சுவையும் சமமாய் ஒத்திருப்பது போன்றதாகும்.

1197 உயிர்நேயத் தலைவருக்குத்தான் அலைவும் குலைவும் அளவு கடந்தன. அதுபற்றி ஒருதலைஅன்பாக ஆட்டி அலைப்பவன் ஆசை எனும் காமதேவன் ஆவான்.

1198 அருட்பெருங் கருணையாளனாம் தலைவரிடமிருந்து யாதொரு தூதும் வந்திடவில்லை. அதையும் தாங்கி வாழும் உயிர்நேய நாயகியாம் எம்போல் சகிக்கும் காதல் நெஞ்சு யாருக்குள்ளது?

1199 பெருங்கருணை நாயகப் பேராளர் ஆன்மநேய அன்புத் தலைவிபால் ஈடுபாடு உடையினும் அருட்பெருங் கருணையாளரிடமிருந்து வரும் எத்தகைய செய்திகளும் என்னை நிறைவு கொள்ளச் செய்யும்.

1200 ஆதி பரையாகிய என் மனத் தோழியே! உனக்கொன்று சொல்லுவேன்! உயிர் நேயளாகிய என்னுடன் உறவாட எண்ணாத அருள் ஒளி நேயரிடம் எம்மை அழைத்துச் சென்று எடுத்துச் சொல்லும் முயற்சியை விட்டுக் காமப் பெருங்கடலைத் தூர்க்க முயலுக. அது கைகூடும்.

120. தனிப்படர் மிகுதி

(உயிர்நாயகி அருள் ஒளி நாயகனை எண்ணும் அவலப் பெருக்கு)

தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. 1191

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வார் அளிக்கும் அளி. 1192

வீழுநர் வீழ்ப் படுவார்க்கு அமையுமே
வாழுநம் என்னும் செருக்கு. 1193

வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅர் எனின். 1194

நாம்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை. 1195

ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல
இருதலை யானும் இனிது. 1196

பருவரலும் பைதலும் காணான்கொல் காமன்
ஒருவர்கண் நின்றொழுகு வான். 1197

வீழ்வாரின் இன்சொல் பெறாஅது உலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல். 1198

நசைஇயார் நல்கார் எனினும் அவர்மாட்டு
இசையும் இனிய செவிக்கு. 1199

உறாஅர்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. 1200

121. நினைத்தவர் புலம்பல்

(நினைப்பற நினைந்து கலங்குதல்)

1201 உயிர்நேய உணர்வு இனிமையுடையது. மிக பேரிரக்கப் புண்ணியத்தைப் பூரிக்கச் செய்து விடுகிறது.

1202 எப்படி ஆயினும் உயிர்நேயத்தை நினைப்பற நினைக்கும் எமது உள்ளமோ உவகை சூழ்ந்து எம் ஆருயிர் தழைக்கின்றது.

1203 உயிர் இரக்க எச்சரிப்பாம் தும்மல் வருகிறது; உடன் அது கலைந்துவிடுகிறது; காரணம் உலகியல் குறுக்கீடு. அதற்குப் ஈடுசெய்ய உணர்வழியா உயிர் இரக்கம் மேம்படல் வேண்டும்.

1204 அவரது உயிர் உருக்க உருவம் எமது இரக்க உள்ளத்தும் வீற்றிருக்கின்றது. அதனால் எமது உருவம் அவர் உள்ளத்து வீற்றிருத்தல் பற்றித் தெரியவில்லையே.

1205 உயிர் உருக்க அன்புத் தலைவர் இரக்கம் பழகும் என்னைப் போய் சிறை செய்துள்ளார். ஆசை வெட்கம் அறியவில்லையா?

1206 இரக்கம் முழுதும் பழகாத என்னிடத்தும் வாழ்கின்றார் அவர். அது எம்மால் உணரப்படவில்லையோ?

1207 இரக்க உணர்வை ஒரு நிமிடமும் மறந்தறியேன். ஏன் என்றால் ஒரு நொடியும் ஆன்ம உருக்கத்தில் மாறுவதில்லை எமது நாயகன்.

1208 எப்படி நினைத்திடினும் இரக்கநெறி உணர்விலிருந்து ஒருபோதும் தாழ்வடையா தலைமகன் எம் தலைவர்.

1209 சாவை எதிர்நோக்கும் எமது உயிர் ஆன்மநேயமும் ஆருயிர் இன்பமும் கண்டுணர்ந்து காணப்பெறும் என்பது உறுதி.

1210 என்னை நீ வாழ்விக்க நினைத்தால் உயிர் மூச்சு ஓடும். இல்லாவிடில் இக்கட்டு தான். உயிர்நேயனின் பணிவிடையை விட்டுவிட்டுச் சென்ற யாம் கனவிடை அவரது செயலில் ஈடுபடுத்த நிலவே பாடாகாதே.

121. நினைத்தவர் புலம்பல்

(நினைப்பற நினைந்து கலங்குதல்)

உள்ளினும் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலால்
கள்ளினும் காமம் இனிது. 1201

எனைத்தொன்று இனிதேகாண் காமம்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன்று இல். 1202

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொல் தும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும். 1203

யாமும் உளேங்கொல் அவர்நெஞ்சத்து எந்நெஞ்சத்து
ஒஓ உளரே அவர். 1204

தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடிகொண்டார்
நாணார்கொல்
எந்நெஞ்சத்து ஓவா வரல். 1205

மற்றியான் என்னுளேன் மன்னோ அவரொடுயான்
உற்றநாள் உள்ள உளேன். 1206

மறப்பின் எவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியேன்
உள்ளினும் உள்ளம் சுடும். 1207

எனைத்து நினைப்பினும் காயார் அனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யும் சிறப்பு. 1208

விளியுமென் இன்னுயிர் வேறல்லம் என்பார்
அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து. 1209

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. 1210

122. கனவுநிலை உரைத்தல்

(குரு சொப்பன இயல்பு உரைத்தல்)

1211 உயிர்நேய அன்பன் குரு சொப்பன தூதுவனை அனுப்பி அன்பு செய்கின்றான். அவனுக்கு என்ன வகை இன்சுவை நல் உணவு விருந்து செய்வேன்? அறியாதவளாய் இருக்கின்றேன்.

1212 எனது கண்களோ இன்னமும் துஞ்சில. அப்படிக்க கண்முட நேரில் உயிர் அன்பன் குரு சொப்பன சீரினைத் தொடர்வான். அப்போது அவனுக்கு என் இயலாமையை எடுத்துரைக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

1213 சிவஉயிர்விழிப்புநன்னிலைநல்கிடகாலம்தாழ்த்துகின்றார் எம் நாயகர். ஆதலின் குரு சொப்பனத்திலாவது காண்பேன் ஆயின் என்னுயிர் தாக்குப் பிடிக்கும்.

1214 குரு துரிய பேரின்பம் தராதவற்கு குரு சொப்பன நிலை இன்பமாவது எனக்குக் கிடைத்திடாதா என ஏக்கமுறுவேன்.

1215 குரு விழிப்பு நன்னிலை எனினும் குரு சொப்பன சீர்மை எனினும் ஆன்மநேயரின் அளி கிடைப்பது ஒன்றே எனக்குப் போதுமானது.

1216 குரு விழிப்பு திருநிலை எனக்கு வாய்த்தும் கூட எமது தலைவர் நல்காவிடின் குரு சொப்பன சிறப்பேனும் என்னைவிட்டு அகலாது இருக்கும் அல்லவா?

1217 குரு துரியத்தால் யாமும் எமது நாயகரும் இரண்டுபடாது ஒன்றுபட்ட ஒருமை இன்பம் எய்தினோம். அப்படி இருக்க குரு சாக்கிரத்தில் எழுந்தருளி இன்பக் காட்சி தரலாம் அல்லவா? அது காணாதபோது குரு சொப்பனத்து ஏன் என்னை இப்படி இடியவைக்கின்றார்?

1218 குரு சுழுத்தியில் என் நெஞ்சின் மேல் உறக்கம் கொள்கின்றார் எமது கருணைக் காதலர். அப்படி இருக்க விழித்துக் கொண்டுவிட்டால் நெஞ்ச அலைக்குள் ஓடி மறைகின்றாரே! அவர் அப்படிச் செய்தால் அடியேனால் ஆவது என்னே?

1219 ஆருயிர்களைத் தாமாய் ஒம்புகின்ற தகவினால் குரு சாக்கிரம் குரு சொப்பனம் குரு சுழுத்தி குரு துரியம் குரு துரியாதிதப் பேரின்பப் பெற்றியினை நல்கியவர் என் தலைவர்.

1220 எமது ஆன்மநேயன் பிரிந்துவிட்டார் என்று பேதைமையால் புலம்புகின்றனர் ஊரவர். ஆனால் அங்குதான் அவர் ஒரு நொடியிலும் எமது குரு சொப்பனத்தைவிட்டு அகலாது எம் ஆருயிரை அள்ளிக் கொள்கிறார் என்பதை யார் அறிவார்?

122. கனவுநிலை உரைத்தல்

(குரு சொப்பன இயல்பு உரைத்தல்)

- காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு
யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. 1211
- கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்கு
உயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். 1212
- நனவினால் நல்கா தவரைக் கனவினால்
காண்டலின் உண்டென் உயிர். 1213
- கனவினான் உண்டாகும் காமம் நனவினான்
நல்காரை நாடித் தரற்கு. 1214
- நனவினால் கண்டதூஉம் ஆங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே இனிது. 1215
- நனவென ஒன்றில்லை யாயின் கனவினால்
காதலர் நீங்கலர் மன். 1216
- நனவினால் நல்காக் கொடியார் கனவினால்
என்எம்மைப் பீழிப் பது. 1217
- துஞ்சுங்கால் தோள்மேல ராகி விழிக்குங்கால்
நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து. 1218
- நனவினால் நல்காரை நோவர் கனவினால்
காதலர்க் காணா தவர். 1219
- நனவினால் நம்நீத்தார் என்பர் கனவினால்
காணார்கொல் இவ்வூ ரவர். 1220

123. பொழுதுகண்டு இரங்கல்

(மருளுடைய மன ஆதிக்கத்திற்கு அலைசல் அடைதல்)

1221 மறுமைப் பயன் அளிக்கும் உயிரில்லை நீ - மருளுடைய மன ஆட்டமே நீ. ஆன்மநேய ஒருமை கொண்டவரை அலைக்கழிப்பதே உன் வேலை. நீ இங்கிருந்து நீங்கி வாழ்ந்து போதி.

1222 எமது உயிர் நேய உறவினன் அகற்சி போல் மருளுடைய மனனே புலன்கள் கூட்டுறவை நீ விட்டுவிட்டுத் தத்தளிக்கின்றாய் போலும்.

1223 ஆன்மநேயனுடைய ஆதரவுள்ள நேரத்தில் ஆன்மநெகிழ்ச்சியுற்றாய். அந்நேயனது அகற்சியால் மருட்சியுடைய மனம் கொண்டு மருட்டுகின்றனையே!

1224 ஆன்மநேயமும் அவரும் இல்லாதபோது ஆருயிரைக் கொல்ல வரும் மாபாதகனாகி விட்டாயே மருளுடைய மனமே!

1225 ஆன்மநேயர் அருகிருந்தபோது ஆனந்தம் நேர்ந்தது மனமே! ஆன்மநேயர் பிரிந்த மருள் மாலை போது துன்பம் தந்தது. இது என்னே? அதுதான் காலத்தின் கோலமா!

1226 மருளும் மனமும் மயக்கமுடைய மாலையும் ஆன்மநேயர் அருகிருந்தபோது ஆட்டம் காட்டவில்லையே!

1227 மருளும் மன உணர்வு அமுத வேளையில் அரும்பியது. பூத வேளையில் போது (மொட்டு) ஆயிற்று. விடிவேளையில் மலர்ந்து துன்பத் தொடக்கினையே தருகின்றது.

1228 உயிர் அன்பன் இசை காலையில் களிப்பூட்டியது. மனமருள் வேளையாம் மாலையில் கலக்கமுட்டியது. இது என்னே வியப்பு!

1229 மனம் புத்தி சித்தம் மதி ஆகியவை எல்லாம் ஆன்மநேயர் அருகிருந்தபோது ஆடின கூடின ஆனந்தம் ஆயின. ஆனால் பிரிவுற்று மருளுடைய மன உணர்வு ஏற்றபோது அவை அனைத்தும் அலைக்கழித்தன அவலமுறச் செய்தன.

1230 ஆன்மநேயர் ஆக்கத்திற்கு அருளும் பொருளும் தேவை. தேக்கத்திற்கு மருளும் மனமும் துணையாவன. ஆதலின் மருள்நெறியும் மாயைச் சார்பும் உடைய மனத்தைப் போய் ஓர் பொருளாக நான் கொண்டேனே.

123. பொழுதுகண்டு இரங்கல்

(மருளுடைய மன ஆதிக்கத்திற்கு அலைசல் அடைதல்)

மாலையோ அல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது. 1221

புன்கண்ணை வாழி மருள்மாலை எம்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோநின் துணை. 1222

பனிஅரும்பிப் பைதல்கொள் மாலை நுனிஅரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். 1223

காதலர் இல்வழி மாலை கொலைக்களத்து
ஏதிலர் போல வரும். 1224

காலைக்குச் செய்தநன்று என்கொல்
எவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை. 1225

மாலைநோய் செய்தல் மணந்தார் அகலாத
காலை அறிந்தது இலேன். 1226

காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும்இந் நோய். 1227

அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி ஆயன்
குழல்போலும் கொல்லும் படை. 1228

பதிமருண்டு பைதல் உழக்கும் மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. 1229

பொருள்மாலை யாளரை உள்ளி மருள்மாலை
மாயும்என் மாயா உயிர். 1230

124. உறுப்புநலன் அழிதல்
(உறுப்பு நலன் கெடுதல்)

1231 ஆன்மத் தலைவியே! இழிவு நமக்கு ஏற்பட்டும் என்று உயிர் ஒம்புதலைப் புறக்கணித்தார் நம் ஆன்ம ஞானச் செல்வர். மலர்கள் வெட்கும் உனது கண்ணோட்டம் தற்போது இந்த மலர்களைப் பார்த்து வெட்கிப் போயினவே!

1232 கண்ணோட்டம் உள்ள உமது கண்கள் கண்ணோட்டம் இழந்து பசலைப் படலம் சூழ்ந்ததாகிவிட்டது. அது ஆருயிர் நேயம் தடைபட ஆன்மஞானத் தலைவர் பிரிந்ததின் அடையாளம் ஆகும்.

1233 ஆன்ம நேயத்தாளே! ஆன்மஞானத்தாருடன் கூடியபோது உனது பரஞான அபர ஞான மார்பகமும் தோள்களும் செழித்து பருத்திருந்தன. அக்காருணியர் கைவிட்டமையால் அவை மெலிந்து சும்பிவிட்டன.

1234 ஆன்ம இரக்கத்தை ஓரங்கட்டி உலகியல் பொருளை நாடிச் சென்ற ஆன்ம ஞானத் தலைவர் பிரிந்தமையால் உனது இயற்கையும் ஒளி இழந்தது; செயற்கை அழகும் செவ்வி இழந்தது!

1235 தோள்களில் அணிந்த தொடியாம் வளையல் இன்று கழன்று கீழ் வீழ்கின்றது. காரணம் உயிர் இரக்கத்தை முன் நிறுத்தியவர் பொருள் வரத்தை முன் நிறுத்தியதனால்தான்.

1236 எனது மனமாகிய உயிர்த்தோழி உயிர் இரக்கமுள்ள உயர் அறிவுத் தலைவர் பொருள் கருதிப் பிரிந்தார் அல்லவா? அவரை வன்நெஞ்சர் என்று உலகம் பழிக்கின்றது.

1237 வளி இடைபுகாமல் வலிந்து அணைத்தால் வருந்தும் அவள் மார்க்கம் எனச் சற்றுத் தளர்ந்து அணைத்தேன். ஆனால் அதற்கு எனது உயிர் உருக்கத் தலைவியின் நெற்றி பசலைப் படர்ந்து விட்டதே!

1238 அமைதியும் ஆறுதலும் தந்திடும் எம் உள்ளத் தோழியே! உயிர் அன்புச் செயலை கைவிட்டுக் கைப்பொருளுக்குப் பிரிந்தீரே என்று சொல்லி என் துன்பத்தினை எடுத்து உரைப்பாயா?

1239 இறுக அணைத்த எனது உயிர் அன்புத் தலைவியின் மார்க்கத்தே குளிர் காற்று சிறிது ஊடுருவியது. அது தாங்காது ஒளி இழந்தன எனது உயிர்நேய தலைவியின் கண்ணோட்டக் கண்கள்.

1240 இரக்கமே ஓர் கருதாங்கிய உயிர் ஒளித்தலைவர் அகன்றார் உலகியல் பொருள்தேடி. அதுகண்டு எனது ஒளி திலக நெற்றியும் பசந்தது. அதுகண்டு என் கண்கள் வாடி உலர்ந்தன. இவை எல்லாம் எம் உயிர் உறவு தலைவன் பிரிந்ததனால் ஆகும்.

124. உறுப்புநலன் அழிதல்

(உறுப்பு நலன் கெடுதல்)

- சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி
நறுமலர் நாணிந கண். 1231
- நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண். 1232
- தணந்தமை சால அறிவிப்ப போலும்
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள். 1233
- பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1234
- கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். 1235
- தொடியொடு தோள்நெகிழ நோவல் அவரைக்
கொடியர் எனக்கூறல் நொந்து. 1236
- பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோள் பூசல் உரைத்து. 1237
- முயங்கிய கைகளை ஊக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். 1238
- முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். 1239
- கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்றே
ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு. 1240

125. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

(உயிர்நேயனைப் பற்றி உணர்ச்சிமிக்கு மனத்தோழியுடன் உரையாடுதல்)

1241 காம நோய் தீர்க்கும் நல்லதொரு மருந்தை எனக்கு நவின்றாய் என் நெஞ்சத் தோழியே.

1242 உயிர் கலந்த அன்பு நெகிழ்விலாத அன்பனை நேசித்து நோதலும் நொந்து கொள்வதும் அறிவீனம் ஆகும்.

1243 உயிர்கட்கு இரங்கிய என் தலைவர் எனக்கு இரங்காதவர் ஆனார். அவர் மீது பரிவு கொண்டு வருந்துவது ஒழிக என் மனத் தோழியே.

1244 அலைபாய் நெஞ்சத் தோழியே! எனது கனிவுறு கண்களையும் துணிவுறும் உனது வசமாக்கிக் கொள்வது நன்று.

1245 உயிர் அன்பு உருக்கப் பண்பாளரை இப்படி நம்பிச் உயர்ந்தஉயிர் அறிவாகிய அடியாளும் போய் இச்சித்தேனே! அது பரிதாபம்.

1246 என்னுடனும் இன்னுயிர்களுடனும் இரக்கநெறி வழி ஒன்றுபட்டு ஊடாட்டம் காணும் எமது தலைவர் மீது பொய்க் கோபம் கொள்ளுதியே! என்னே என் பேதை நெஞ்சே!

1247 ஒன்று உயிர்நேயனின் அரவணைப்பை விடு; அல்லது உயிர் அறிவுடைய நிலைமையை எடு, அலைபாய் நெஞ்சமே.

1248 ஆன்மநேய ஒருமையாளராக இருந்தும் என் மீது பரிவு கொள்ளார். அப்படி இருந்தும் அவர் பின் ஓடுகின்றனையே நினைவகலா என் நெஞ்சமே!

1249 உயிர் அன்பரே உயிர் அறிவாகிய என் உள்ளமாகிய பீடத்தில் அமர்ந்திருந்தும் புறத்தில் எங்கே ஓடுகின்றாய்? ஆறுதலை அறியா என் அவல நெஞ்சமே!

1250 என்னை எண்ணாது பிரிந்த அருமைத் தலைவரைக் காணின் அழியாதிருந்த உனது எழில் இப்படி மெலிய வேண்டுமோ என் நெஞ்சமே?

125. நெஞ்சொடு கிளத்தல்

(உயிர்நேயனைப் பற்றி உணர்ச்சிமிக்கு
மனத்தோழியுடன் உரையாடுதல்)

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே எனைத்தொன்றும்
எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து. 1241

காதல் அவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழிஎன் நெஞ்சு. 1242

இருந்துள்ளி என்பரிதல் நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதல்நோய் செய்தார்கண் இல். 1243

கண்ணும் கொளச்சேறி நெஞ்சே இவையென்னைத்
தின்னும் அவர்க்காண லுற்று. 1244

செற்றா ரெனக்கை விடல்உண்டோ நெஞ்சேயாம்
உற்றால் உறாஅ தவர். 1245

கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திஎன் நெஞ்சு. 1246

காமம் விடுஒன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேன்இவ் விரண்டு. 1247

பரிந்தவர் நல்காரென்று ஏங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதைஎன் நெஞ்சு. 1248

உள்ளத்தார் காத லவராக உள்ளிநீ
யாருழைச் சேறிஎன் நெஞ்சு. 1249

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேமா
இன்னும் இழத்தும் கவின். 1250

126. நிறையழிதல்

(உண்மை உயிர் நெகிழ்வுடைய ஆண்டானைக் கண்டு கடின சித்தம் உடைந்து போதல்)

1251 உயிர்நெகிழ்ச்சி உள்ளமுடையோன் எமது தலைவன். அவனுடன் ஒத்துழைக்காது கதவுகளைக் காவல் கருதி முடிக்கொண்டேன். அத்துடன் மனிதநேய மாண்புதவிக்கு இணங்காது நாணமுடைமை என்னும் தாழ்ப்பாளும் போட்டுக் கொண்டேன், அந்தோ பரிதாபம். உயிர்நேயரின் கோடாரி அத்தனையையும் தகர்த்துவிட்டது.

1252 உயிர்நேயரின் உணர்வு எப்படியோ நள்ளிரவிலும் என் உள்ளத்தை ஆட்டிப் படைக்கின்றது. அதற்கு நான் ஆட்பட்டே தீர வேண்டி உள்ளது.

1253 உயிர் உள்ள நெகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தாமல் அடக்கி வாழ்கின்றேன் என்ன செய்வேன்? தும்மலை அடக்க முடியாமல் தவிப்பதுபோல அடக்கிப் பார்த்து தவித்துப் போகின்றேன்.

1254 யானோ மன அடக்கம் உடையேன். உயிர்களுக்கு ஆபத்து வருவது கண்டு உதவிசெய்யும் முகத்தால் எனது தன்னடக்கம் விதிக்கு வந்து விளையாட்டு காட்டுகின்றதே.

1255 ஆன்மநெகிழ்ச்சி இல்லா தன்முனைப்பு உடையவர்களே பெருமித முனைப்பும் தன்மான எழுச்சியும் உடையவர்கள். உயிர் இரக்க ஆதரவு காட்டும் எம் ஆன்ம நாயகனோ, எனது மன அடக்கம் சரியல்ல என்றும் எமது உயிர் நெகிழ்ச்சி சரியென்றும் அறிவர். ஆதலின் அவர் வயப்பட்ட எனது மனக் கட்டுப்பாடு அதோகதி ஆகிறது.

1256 எனது மன அடக்கத்தை மதியாது உயிர் இரக்க உணர்வுக்கு ஆட்பட்டு பிரிந்தவர் பால் என் நெஞ்சு ஓடத்தான் செய்கிறது? ஐயோ! இந்த உயிர் இரக்க உணர்வுக்கு எத்துணை வலிவு?

1257 உயிர் அன்பு நெகிழ்வுடைய எனது ஆண்டவனின் அருள் செயல்களைக் கண்டு கேட்டு உய்த்து உணரும்போது எனது மன இறுக்கமும் அடக்கமும் காற்றில் பறக்கிறதே!

1258 சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களால் சித்தி பெறலாம் என்னும் எனது நினைப்புறுதி ஆன்ம நெகிழ்வுடையோர் மேற்கொள்ளும் செஞ்செயல்களால் தளர்வடைந்து தடுமாறுகின்றதே!

1259 ஆன்மநெகிழ்வுடைய ஆளுமையானிடம் நாம் இனி நெருங்குதல் கூடாது என மன அடக்க உறுதியோடிருந்தேன். ஆனால் என்ன பயன்? அவரது உயிர்க்கு உதவுகின்ற செயல்பாடுகளைக் கண்டு எனது அடக்கமும் உணர்ந்தறிந்ததும் ஆட்டம் கண்டு விட்டதே.

1260 மெழுகினைத் தீயிலிட அது உருகி ஓடுகின்றது. அதுபோல் உயிர்களது துன்பங்களைக் கண்டுவிட்டால் கண்ணீர் பெருக்கி கைகொடுக்கும் எனது ஆன்ம நெகிழ்வுடையாளனை கண்டபின் எனது மன அடக்க மாண்புகள் உப்புக்கும் பயன்படவில்லையே.

126. நிறையழிதல்

(உண்மை உயிர் நெகிழ்வுடைய ஆண்டானைக் கண்டு
கடின சித்தம் உடைந்து போதல்)

காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும்
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. 1251

காம மெனஒன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்தும் ஆளும் தொழில். 1252

மறைப்பேன்மன் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போல் தோன்றி விடும். 1253

நிறையுடையேன் என்பேன்மன் யானோஎன் காமம்
மறையிறந்து மன்று படும். 1254

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோய்
உற்றார் அறிவதொன்று அன்று. 1255

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி அளித்தரோ
எற்றென்னை உற்ற துயர். 1256

நாணென ஒன்றோ அறியலம் காமத்தால்
பேணியார் பெட்ப செயின். 1257

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோநம்
பெண்மை உடைக்கும் படை. 1258

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினேன் நெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு. 1259

நிணந்தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு உண்டோ
புணர்ந்தாடி நிற்பேம் எனல். 1260

127. அவர்வயின் விதும்பல்

(உயிர்இரக்கத் தலைவன் உயிர் இரக்கத் தலைவியைப் பிரிந்துள்ளபோது படும்பாடு)

1261 கண்ணோட்டம் இல்லாத என் புல்லிய கண்களும், உள்ளத்துயிரான அன்புப் பணிவிடைகளைக் குறித்துள்ள சுவர்க்குறிப்பும், தொட்டு எண்ணிய எம் விரல்களும் பொலிவு இழந்து போயின.

1262 எனது தாய் மனத் தோழியே! உயிர் இரக்கமுடைய காதலரை மறப்பேன். ஆனால் எமது ஒளி தழுவிய தோள்களும் அவற்றின் கவர்ச்சிமிக்க வளையங்களும் பயனற்று விழச் செய்கின்றன.

1263 ஆன்மநேயப் பணிக்கு ஆதரவான பொருளைத் தேடச் சென்றதாலும் ஆன்ம நெகிழ்ச்சிக்குரிய உள்ளத்தைத் துணையாக்கிக் கொண்டு சென்றவர் வந்து சேர்வார் என்னும் நம்பிக்கையில் நான் உயிர் வாழ்கிறேன்.

1264 உயிர் இரக்கத்திற்காக உயிர் நெகிழ்ச்சியாகிய தலைவர் பிரிந்து சென்றவர் சிறப்புடன் மீள்வார் என்பதால் எம் உயிர் இரக்க உணர்ச்சி பூரிக்கின்றது.

1265 ஆன்மத் தலைவனின் அகநெகிழ்வு செய்யும் அழகினை உயிர் இரக்க உணர்வுடை தலைவியாகிய யான் கண்டு நிறைவு பெற இருப்பதால் எனது மறைப்புணர்வு என்னும் பசலை நீங்கிச் செல்லும்.

1266 ஆன்ம உருக்க நாயகன் அதிவிரைவில் வந்து சேர்வான் அப்போது சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய ஐம்புலன்களையும் அவனது உயிர் இரக்கச் சேவைக்கு ஒப்படைத்து நிற்பேன்.

1267 நீண்டகாலம் பிரிந்த எமது ஆன்ம நாயகன் உயிர் இரக்கத் தலைவியாகிய என்பால் வரும்போது அறப்பணி செய்ய அதிவிரைவில் வரவில்லையே என அங்கலாய்ப்பேனா? நற்பணி செய்ய வந்தது குறித்து நயந்து தழுவுவேனா? அத்துடன் உயிர்க்கு இதம் புரிய நேர்ந்தது குறித்து உருகிக் கலந்து மகிழ்வேனா?

1268 மக்கள் குலத்தைத் தன் போல் காத்து அறப்பயனைச் செய்யும் எம் அரசன் வென்று வீறு பெறுவானாக! அதன் வழி உயிர் நாயகனை வரவேற்று எதிர்பாராமல் உதவும் செயல்பாடுகளால் எமது நாயகனுக்கு ஆற்றிவு உயிர்களும் மகிழ்ந்தேத்தும் அன்பின் விருந்தளிப்பேன்.

1269 உயிர் இரக்கப் பணிவிடை செய்ய எழுந்தருளும் தலைவனின் வருகையை எண்ணும்பொழுது அவனுடன் ஒன்றுபட்டு பணி செய்ய ஏங்குகின்றதே என் உள்ளம்.

1270 ஆன்மநெகிழ்ச்சிக்குத் துணையாகிய ஆன்ம அறிவு இயையாவிடில் எது செய்தும் எது நேர்ந்தும் என்ன ஆதாயமாகும்?

127. அவர்வயின் விதும்பல்

(உயிர்இரக்கத் தலைவன் உயிர் இரக்கத் தலைவியைப் பிரிந்துள்ளபோது படும்பாடு)

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணும் அவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். 1261

இலங்கிழாய் இன்று மறப்பின்என் தோள்மேல்
கலங்கழியும் காரிகை நீத்து. 1262

உரன்நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
வரல்நசைஇ இன்னும் உளேன். 1263

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறும்என் நெஞ்சு. 1264

காண்கமன் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபின்
நீங்கும்என் மென்றோள் பசப்பு. 1265

வருகமன் கொண்கன் ஒருநாள் பருகுபவன்
பைதல்நோய் எல்லாம் கெட. 1266

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்அன்ன கேளிர் வரின். 1267

வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை அயர்கும் விருந்து. 1268

ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத்து ஏங்கு பவர்க்கு. 1269

பெறினன்னாம் பெற்றக்கால் என்னாம் உறினன்னாம்
உள்ளம் உடைந்துக்கக் கால். 1270

128. குறிப்பறிவுறுத்தல்

(ஒருமைக் கற்புறு நிலையில் இருமைப் பொருள் கருதி இரக்கம்
இகந்தவர் பிரிவின் விளைவுகள்)

1271 இரக்கத்தை விட்டு நம்மை நீங்கிக் கண்ணீர் விடுதல்
உடையன எம் கண்கள்? இது ஏன்?

1272 பசுமைத் தோளுடைய இரக்கப் பேரழகு எம் தலைவிக்கு.
மனித நேயத்தை வளர்க்கும் அம்மாண்புடையே குடும்பப் பாங்கு.
மேலும் உயிர் இரக்க கருணையாளாகத் திகழ்பவளும் அவளே.

1273 மாலையின் மணிகள் நூலால் கோக்கப்பட்டிருக்கும்.
அவ்வாறு குடும்பப் பாங்குகளுக்கு இடையே குதூகலம் தரும் உயிர்
நேயம் உடையவளாகத் திகழ்பவள் தலைவி.

1274 மலர் மொட்டின் உள்ளே மணம் கலந்து நிற்கும். அவ்வாறே
தலைவியின் ஒருமை நயப்புடைய உவகையில் ஓர் குறிப்பு உளது.
அது ஆருயிர் நேயமாம் அரவணைப்பு.

1275 எமது உள்ளம் கவர் கள்வியாம் தலைவி அவள்
ஆருயிர்க்கும் தன்னை அடுத்தவர்க்கும் உதவி செய்து தாங்கி
அரவணைப்பவளுமாகும்.

1276 கொலை புலை நீங்கி உலகியல் நடக்கச் செய்வதில்
எம்மொடு கலத்தலைக்கூட நீங்கி நடப்பவளாகி உயர்ந்துவிட்டாள்
தலைவி.

1277 உயிர்நேய ஒருமை பாராட்டும் செயல் வீரர் நீங்கினமைக்கு
எம் கண்கள் இப்படி இரங்கி ஏன் கண்ணீர் வடிப்பானேன்?

1278 நேற்று தான் உயிர்களுக்கு உதவும் பொருள் சேர்க்கைக்கு
உயிர்நேயத் தலைவர் பிரிந்தார். ஆனால் எமது மேனி உறங்கி
எழுவதற்கு முன்னே எத்துன்பம் கருதி இப்படிப் பசந்தன?

1279 வளையல் தொட்டேன். வடிவழகு வாய்ந்த தோளினைத்
தொட்டேன். அவ்வாறே கால்களையும் தொட்டேன். இது உதவி
செய்யாது ஒதுங்குதல் உடையன என்பதை உணர்ந்துவிட்டாள்
தலைவி.

1280 இரக்க மிகு எமது கண்கள் காம நோக்கமின்மையால் ஒளி
இழந்தன. இது எமது உதவும் உணர்வுத் தலைவர் தந்த இரக்கத்
தகைமையாகும்.

128. குறிப்பறிவுறுத்தல்

(ஒருமைக் கற்புறு நிலையில் இருமைப் பொருள் கருதி
இரக்கம் இகந்தவர் பிரிவின் விளைவுகள்)

கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் உண்கண்
உரைக்க லுறுவதொன்று உண்டு. 1271

கண்நிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்நிறைந்த நீர்மை பெரிது. 1272

மணியில் திகழ்தரு நூல்போல் மடந்நை
அணியில் திகழ்வதொன்று உண்டு. 1273

முகைமொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் பேதை
நகைமொக்குள் உள்ளதொன்று உண்டு. 1274

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளம் உறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன்று உடைத்து. 1275

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் அரிதாற்றி
அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து. 1276

தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினும்
முன்னம் உணர்ந்த வளை. 1277

நெருநற்றுச் சென்றார்எம் காதலர் யாமும்
எழுநாளேம் மேனி பசந்து. 1278

தொடிநோக்கி மென்றோளும் நோக்கி அடிநோக்கி
அஃதாண்டு அவள்செய் தது. 1279

பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்தென்ப கண்ணினால்
காமநோய் சொல்லி இரவு. 1280

129. புணர்ச்சி விதும்பல்

(உயிர் இரக்கமுடைய ஆருயிரும் மனிதநேயமுடைய பேருயிரும் கலந்து பேரின்பம் பெற ஆர்வப்படுதல்)

1281 உயிர் அறிவாகிய உள்ளம் உவகை அடைதலும் அத்துடன் அதனது புற நிலைப்பாடாகிய (காணும்) கண் மகிழ்வு அடைதலும் சிற்றின்பத்திற்கு இல்லை. பேரின்பத்திற்கே உண்டு.

1282 பெரிய அளவினதாகிய பேரின்பமுடைமைக்குச்சிறிதளவும் உயிர்நேயத் தலைவனாம் உணர்வாளருடன் முரண்படாமை வேண்டும்.

1283 உயிர்ஆகிய எந்தனக்கும் அரவணைப்பாகிய நிலையை மேற்கொள்ளா விடினும் ஆன்மாக்களின் தலைவன் விரும்புதல் செய்கையை எமது நெஞ்சமாகிய கண்கள் எப்படியோ கண்டு கொள்கிறது.

1284 உயிர்களுக்குள் உயிராக இருக்கக்கூடிய தலைவனோடு உடன்படா புறச் செயல்களுக்கு ஊடிப் புகுந்தேனா? ஆயினும் எனது நெஞ்சமோ அவரது இன்புறுத்தலை பார்த்துத் தவித்துப் போகின்றனவே.

1285 கரி அகல மை கண்ணுக்குத் தீட்டுகிறேன். அகமும் புறமும் விளக்கம் மிகுவதால் தீட்டும் கோலைக் கவனித்தல் இயலாதது போல ஆருயிர் நாயகன் என்னை அரவணைக்காத பழியை எண்ணாது நிற்கின்றேன்.

1286 என் உயிரின் நாயகனைக் காணுங்கால் அவரது அரவணைப்பின்மை எனது நினைவுக்கு வரவில்லை. காணாதபோது அளவுகடந்து கோவத்துடன் எண்ணு கின்றேன்.

1287 ஊழ்வினைகள் நம்மை அடித்துச் செல்லும் வெள்ளம் என அறிவேன். ஆயினும் அவ்வெள்ளத்தில் மூழ்கியே தீருகின்றேன். அப்படி இருக்க என் புறநிலைக் கடின உணர்வினால் ஆகப்போவது என்ன?

1288 எனது ஆழ்நிலை ஒருமைப்பாட்டுணர்வை ஆட்டம் காணச் செய்தவர் உயிர் நேயத் தலைவர். என்னை சேர்க்கும் அவரது மார்பு தீங்கு செய்து பழியை உண்டாக்கும். அவ்வாறு நான் அறியினும் மயங்கி மதுவின் மீது அடங்கா விருப்பம் கொள்வார் நிலையே எனது நிலை.

1289 அனிச்ச மலரினும் மேலாம் பயன் அமைவுடையது ஆன்மநேய பண்பு. அதனது அருமை உணர்ந்தவரே இன்பம் அனுபவிக்கும் பெற்றி உடையவர்.

1290 அடக்கமாய ஒருமை நிலை கொண்ட எனது தலைவியை ஆன்ம நெகிழ்வு கருதித் தழுவுவேன் அல்லனோ? அவளோ என்னிலும் சிறந்த ஆன்ம உருக்கத்தோடு தழுவும் தாக்கத்தை எனக்கு அளித்தனர்; இது புதுமை!

129. புணர்ச்சி விதும்பல்

(உயிர் இரக்கமுடைய ஆருயிரும் மனிதநேயமுடைய பேருயிரும் கலந்து ஆனந்தம் பெற ஆர்வப்படுதல்)

உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற்கு உண்டு. 1281

தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காமம் நிறைய வரின். 1282

பேணாது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணாது அமையல கண். 1283

ஊடற்கண் சென்றேன்மன் தோழி அதுமறந்து
கூடற்கண் சென்றதுஎன் நெஞ்சு. 1284

எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணேபோல் கொண்கன்
பழிகானேன் கண்ட விடத்து. 1285

காணுங்கால் கானேன் தவறாய காணாக்கால்
கானேன் தவறல் லவை. 1286

உய்த்தல் அறிந்து புலன்பாய் பவரேபோல்
பொய்த்தல் அறிந்தென் புலந்து. 1287

இளித்தக்க இன்னா செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு. 1288

மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலர்அதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். 1289

கண்ணின் துனித்தே கலங்கினாள் புல்லுதல்
என்னினும் தான்விதுப் புற்று. 1290

130. நெஞ்சொடு புலத்தல்

(உயிர் உருக்க நாயகி உயிர் இறுக்கமுடைய மனநிலைமைக்கு ஆற்றிடாமை)

1291 உயிர் உருக்கத்துடன் செயலாற்றுவதற்குத் தலைவரது நெஞ்சம் தகுந்தத போல் பணிசெய்கிறது. அப்படியிருந்தும் எனது மயங்கும்நெஞ்சமே! உன் அலைவுகளை விட்டு எமது உள்ளத்திற்கு எப்போது துணையாவது?

1292 மனமாசுகளுக்கு உட்படாது உருக்க நெறியில் உயிர்களுக்கு உதவி வருகிறார் எம் தலைவர். அது கண்டும் மயக்கத்தில் இருக்கின்ற நெஞ்சே நீ ஏன் அவரைப் பின்பற்றவில்லை?

1293 மயங்கும் நெஞ்சமே! நீ மிகவும் தீயவழியில் பழகுவாய். ஆனால் எமது தலைவரோ இன்னுயிர்களுக்கு இன்பமே சூழ்கின்றவர் ஆவார்.

1294 தூய உள்ளமாகிய நான் எப்படிப் பாசமுடைய மனமாகிய நின்னொடு பழக முடியும்? காரணம் எம்மை உடையார் இன்னுயிர் நேயர் ஆவார்.

1295 ஒருமை எண்ணம் சூழினும் அகமகிழ்கிறாய். வேறுபாட்டுணர்வு சூழினும் சிறிதும் அலட்டிக் கொள்ளாய். அப்படி இருக்க உள்ளன்போடு உயிர்களுக்கு உதவுபவரைப் பின்பற்றி அஞ்சாது உதவி செய்யக்கூடாதா?

1296 ஏகாந்தத்து இருந்து தலைவரின் இன்னுயிர் சேவையை நினைத்தால் அதைச் சிறிதும் பொறாது என்னை அரிக்கிறதே என் மயங்கும் அவல நெஞ்சு.

1297 ஆருயிர் சேவை மேற்கொள்ள வெட்கப்பட்டேன். ஆன்மநெகிழ்வும் இல்லேன். இப்படி ஒருமை சூழா என்னெஞ்சின் மேலும் இனிய காதலை வைத்துள்ளாரே எம் தலைவர்.

1298 எள்ளின் முனை அளவுகூட கொலை நெறிக்கு இடம் தராதவர் எம் உயிர் உருக்க நாயகர். அவருடன் உன் அவலம் விட்டு ஒத்துழைத்தால் என்ன?

1299 உயிர்கட்கும் தனக்கும் துன்பம் நேரும்போது ஆருயிர் நேசர்க்கு வேறு துணை என்ன? அப்படி இருக்க உயிர்நெகிழ்ச்சியில்லா நின்னொடு கூடல் எனக்கு அவலமே!

1300 எமது மாயா நெஞ்சமே! காம, வெகுளி, மயக்கம் சூழ்ந்து ஆன்ம நெகிழ்ச்சியை ஆட்டம் காணச் செய்துவிட்டதே! இது மிகவும் அவலம்! மற்றும் பாவம்.

130. நெஞ்சொடு புலத்தல்

(உயிர் உருக்க நாயகி உயிர் இறுக்கமுடைய
மனநிலைமைக்கு ஆற்றிடாமை)

அவர்நெஞ்சு அவர்காதல் கண்டும் எவன்நெஞ்சே
நீளமக்கு ஆகா தது. 1291

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணும் அவரைச்
செறாஅரெனச் சேறிஎன் நெஞ்சு. 1292

கெட்டார்க்கு நட்டார்இல் என்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல். 1293

இனிஅன்ன நின்னோடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. 1294

பெறாஅமை அஞ்சும் பெறின்பிரிவு அஞ்சும்
அறாஅ இடும்பைத்தென் நெஞ்சு. 1295

தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் என்னைத்
தனிய இருந்ததுஎன் நெஞ்சு. 1296

நாணும் மறந்தேன் அவர்மறக் கல்லாஎன்
மாணா மடநெஞ்சிற் பட்டு. 1297

எள்ளின் இளிவாம்என்று எண்ணி அவர்திறம்
உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு. 1298

துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சம் துணையல் வழி. 1299

தஞ்சம் தமரல்லர் ஏதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சம் தமரல் வழி. 1300

131. புலவி

(உயிர்இரக்கப் பணிவிடைகளைச் செய்யாது ஆற்றாமை அடைதல்)

1301 உயிர்நேயப் பணிவிடைகளைச் செய்யாமல் தாமதம் காட்டுதலை உயிர்நேயத் தலைவன் சிறிதும் சகிக்க மாட்டான். அதனை ஐம்புலன்களாலும் உய்த்துணர்ந்து அறிவோமே.

1302 ஒருமைப்பாட்டு பணிவிடைகளைச் செய்யாதிருப்பது ஓரளவினதே ஆகும். அது தொடருமானால் நமது ஆன்மநேய அறிவன் உப்பற்றச் சோற்றினை உண்பது போல் ஆகிவிடுவான்.

1303 உயிர்நேயப் பணிவிடைகளில் பாராமுகம் காட்டிய தலைவிக்கு அது பற்றி அறிவுறுத்தி அதனைச் செய்விக்க வேண்டும்.

1304 உயிர்நேயப் பணிவிடைகளால் உயிரானது அழல்போல் தழல் விட்டுத் தழைக்கும். அதனை பட்டுணர்ந்து செய்யாது விட்டுவிட்டால் மனிதநேயக் கொடியை மல்லாக்கப் போட்டு அழிப்பது போலாகும்.

1305 உயிருணர்வு ஒருமையாளர்க்கு ஊக்கமுடைமை, உயிர்நேயத்திற்கு ஆளாக விரும்புவளை அவ்வகையில் ஈடுபடுத்தி அதன் பயனைத் துய்க்கச் செய்தலேயாகும்.

1306 உயிர் இரக்கம் - உயிர்அன்பு - ஒருமைப்பாட்டு உரிமை இம் மூன்றனுள் ஒருமைப்பாடு உணர்வினைப் போற்றிப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடில் உயிர்அன்பே ஆட்டம் கண்டுவிடும்.

1307 துனியாகிய கடின சித்தமும் - புலவியாகிய மனிதநேயமின்மையும் - ஊடலாகிய ஆன்மநேயமின்மையும் நேரிடாமல் பாதுகாவலுடன் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் இரக்க உணர்வு நீடிக்காது.

1308 உயிர் அன்பர்களுக்கு உயிர் நெகிழ்வாளன் இல்லாதபோது உயிர்நேய ஒருமை எங்ஙனம் மலரும்?

1309 அன்பாளர்பால் கடின சித்தமாகிய துனி - புலவி - ஊடல் முதலியவை இருப்பினும் அதனைப் பாராட்ட வேண்டுவதில்லை. தொடர்ந்து முயற்சி செய்தால் பயன் விளைவிக்கும். அது நிழலுடன் கலந்த நீர் போன்றது.

1310 கடின சித்தத்தை மென்மையாக்க முயலாதவரோடு நான் என்ன செய்தால் (எனக்கும்) உருகும் சிந்தை உண்டாகும்?

131. புலவி

(உயிர்இரக்கப் பணிவிடைகளைச் செய்யாது ஆற்றாமை அடைதல்)

புல்லா திராஅப் புலத்தை அவர்உறும்
அல்லல்நோய் காண்கம் சிறிது. 1301

உப்பமைந் தற்றால் புலவி அதுசிறிது
மிக்கற்றால் நீள விடல். 1302

அலந்தாரை அல்லல்நோய் செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். 1303

ஊடி யவரை உணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று. 1304

நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏள் புலத்தகை
பூஅன்ன கண்ணா ரகத்து. 1305

துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம்
கனியும் கருக்காயும் அற்று. 1306

ஊடலின் உண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொல் என்று. 1307

நோதல் எவன்மற்று நொந்தாரென்று அஃதறியும்
காதலர் இல்லா வழி. 1308

நீரும் நிழலது இனிதே புலவியும்
வீமுநர் கண்ணே இனிது. 1309

ஊடல் உணங்க விடுவாரோடு என்நெஞ்சம்
கூடுவேம் என்பது அவா. 1310

132. புலவி நுணுக்கம்

(உயிர் அன்பில் நம்பாமையின் வருத்தம்)

1311 பத்தியில் சிறந்தவர் பலரும் எமது ஆன்மநேயத் தலைவரின் பரந்த உள்ளத்தைப் பார்த்துப் பரவசமடைகின்றனர்! அது உயிர் இரக்கத் தலைவிக்கு ஒவ்வாமையை ஊட்டிவிட்டது.

1312 ஒவ்வாமையோடு இருந்தபோது ஆன்மநேயர் அனுக்கிரகத் தும்மல் ஒன்றிற்கு ஆதரவு காட்டினார். அது உயிர் இரக்கத் தலைவியை ஒவ்வாமை நீக்கி உரையாடவைக்கும் என எண்ணினாள்.

1313 மலர் கொடுத்து மகிழ்ச்சியைப் பரிமாறிக் கொண்டதற்கே உயிர் இரக்கத் தலைவி உலுக்குகிறாள். காரணம் அதற்கப்பாலும் எல்லை கடப்பேன் என்று தான்.

1314 எவரினும் இங்கிதம் உடையோம் யாம் என்றேனா? அது குறித்து யாரினும் யாரினும் ஆன்மநேயர் நீர் என்று அங்கலாய்த்தாள்.

1315 இம்மை இன்ப வாழ்வில் சீருடையோம் என்று தெரிவித்தேனாக; அது கருதி பேரின்ப வாழ்வில் சீர்மை இலேமோ என்று கண்ணீரே சிந்துகின்றாள் உயிர் இரக்கத் தலைவி.

1316 ஆன்மநேயளாகிய எம் காதலியை எண்ணினேன் என்றேனா? அது கருதி ஆன்மநேயனை மறந்தது ஏன்? அதன் பிறகுதான் எண்ணினீரோ என்று புலந்து பொருந்தாமல் ஊடினாள்.

1317 காருணியப் போக்கின்படித் தும்மினேன். அதற்கு ஆதரவு காட்டிய உயிர் இரக்கச் செம்மனத்தான், அதனின்றி விலகி விரைவு கொண்டாள். கொண்டு, எவரது உரிக்கு இப்படி அலட்டிக்கொண்டு அச் அச் சென்று தும்மினீர் என்று அயர்ந்து போனாள்.

1318 காருணியக் கனிவினால் தொடர் தும்மலை நிறுத்தினேன். அதற்குப் போய் உயிர் அன்பினன் அழுதுவிட்டான். காரணம் தமது சீலத்தை மறந்து உலகியார் ஏற்றம் பற்றிய எண்ணம் உடையோமாகிவிட்டோமோ என்று.

1319 இன் சொல்லாடி ஆன்மநேயன் இரக்கத்தைப் பாராட்டினேனாக - இப்படித்தான் பலருள்ளும் உதவுகின்ற பற்றுடையீரோ எனச் துன்பம் கொண்டிட்டாள்.

1320 ஜீவகாருணிய சீலமுடைய எமது தலைவியின் பணிபுரியும் அங்க நேர்த்தியில் அழுந்திப் பார்க்கினும் அது அவளுக்கு அலைவினைத் தந்தது. காரணம் எந்த உயிர் இரக்கமுடையாருடன் ஒப்பிட்டு இந்த அங்கலாய்ப்புகளைப் பார்க்கின்றீர் என்று.

132. புலவி நுணுக்கம்

(உயிர் அன்பில் நம்பாமையின் வருத்தம்)

பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. 1311

ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாம்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக்கு அறிந்து. 1312

கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீர் என்று. 1313

யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள்
யாரினும் யாரினும் என்று. 1314

இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள். 1315

உள்ளினேன் என்றேன்மற்று என்மறந்தீர் என்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். 1316

வழுத்தினாள் தும்மினே னாக அழித்தமுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று. 1317

தும்முச் செறுப்ப அமுதாள் நுமர்உள்ளல்
எம்மை மறைத்திரோ என்று. 1318

தன்னை உணர்த்தினும் காயும் பிறர்க்குநீர்
இந்நீரார் ஆகுதிர் என்று. 1319

நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயும் அனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீர் என்று. 1320

133. ஊடலுவகை

(எல்லாம் நன்மைக்கே. வெகுளியும் களிப்புக்கே.)

1321 உயிர் அறிஞன் தலைவன். அவனிடம் யாது தவறுதலும் இல்லை. மனோ இயல்பினள் யான். அவனுடன் சலித்துக் கொள்வதால் அன்புமிகுந்து அரவணைத்திட வழி பிறக்கின்றது.

1322 உலகியலும் அருளியலும் பிணக்குறுகின்றது. அப்போது அருளியல் சார்ந்த தலைவன் தளரினும் அதுவே அரவணைப்புக்குப் பெருமை சேர்க்கின்றது.

1323 நிலத்தொடு நீர் கலந்து நிறமும் தன்மையும் மாறுதல் அடைகிறது. உயிர் உறுதியும் மனச்சலனமும் சிறிது மாறுபட்டால் கூட அது உயிர் அறிவுத் தலைவன் தண்ணளி செய்வதற்கு இடம் தருகின்றது. அத்தகைய பாக்கியம் மறுமை இன்பம் அனுபவிப்பாரிடம் கூட இல்லை.

1324 ஆன்மக் காதலனைப் புறத்தியல்பு சூழ்வதற்கு விடாத மனக் காதலியாகிய என்னிடம் அவனின் உயிர்நேயம் கருதி அளிமொழி தோன்றுகின்றதே.

1325 உயிர்நேயத் தலைவனிடம் எவ்விதக் குறைபாடும் இல்லை. மனிதநேயத் தலைவியை மறப்பால் ஊடினாலும் அது இனிமையே தரும்.

1326 உண்பது அவசியமானது அதனினும் அது செரித்தல் சிறப்புடையது. அவ்வாறு இடையறாது கூடுதலினும், இன்முக வாட்டம் தரும் ஊடலோ கூடல் இன்பத்தைக் கூட்டித்தரும்.

1327 வெகுளியால் பின்னடைந்தவர் தோற்றவர் ஆகார். காரணம் அத்தோல்வியே புணருதலின்போது வெற்றி பெறும், வீறும் பெறும்.

1328 தலைவியின்பால் ஊடியபின் கூடினேனாக. அது தலைமகள் நெற்றியில் உப்பு கலந்த வியர்வையை உண்டாக்கிவிட்டது. அவ்வாறு நான் ஊடிட ஊடிட முயங்கும் வியர்வை முடுகித் தோன்றுதலை மேலும் பெறுவேனாக!

1329 எமது மன மதி ஒளியாள் வெகுள்வாளாக! அதனால் இரவெல்லாம் கூடிடக் குலவிக் கெஞ்சும் இன்பம் தொடர்ந்து நிற்கும்.

1330 வெகுளுதல் உயிர் அறிவுக்கும் ஜீவ அறிவுக்கும் திருப்தியையே அளித்திடும். காரணம் உடல், உள்ளம், உயிர் ஆகியவை யாவும் இரக்கம் கலந்த புணர்ச்சி இன்பத்தால் பூரித்து விளங்குவதால்.

133. ஊடலுவகை

(எல்லாம் நன்மைக்கே. வெகுளியும் களிப்புக்கே.)

- இல்லை தவறவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல்
வல்லது அவர்அளிக்கு மாறு. 1321
- ஊடலில் தோன்றும் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும். 1322
- புலத்தலின் புத்தேள்நாடு உண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து. 1323
- புல்லி விடாஅப் புலவியுள் தோன்றுமென்
உள்ளம் உடைக்கும் படை. 1324
- தவறில ராயினும் தாம்வீழ்வார் மென்றோள்
அகறலி னாங்கொன்று உடைத்து. 1325
- உணலினும் உண்டது அறல்இனிது காமம்
புணர்தலின் ஊடல் இனிது. 1326
- ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அதுமன்னும்
கூடலில் காணப் படும். 1327
- ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலில் தோன்றிய உப்பு. 1328
- ஊடுக மன்னோ ஒளியிழை யாம்இரப்ப
நீடுக மன்னோ இரா. 1329
- ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்
கூடி முயங்கப் பெறின். 1330

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகரவரிசை
(எண் - செய்யுள் எண்)

அஃகாமை	178	அமரகத்து ஆற்றறுக்கும்	814
அஃகி அகன்ற	175	அமரகத்து வன்	1027
அகடாரார்	936	அமிழ்தினும்	64
அகப்பட்டி ஆவாரை	1074	அமைந்தாங்	474
அகரமுதல	1	அரங்கின்றி	401
அகலாது அணுகாது	691	அரம்பொருத	888
அகழ்வாரைத்	151	அரம்போலும்	997
அகனமர்ந்து ஈதலின்	92	அரிதரோ	1153
அகனமர்ந்து செய்யாள்	84	அரிதாற்றி	1160
அங்கணத்துள்	720	அரியஎன்று	537
அசையியற்கு	1098	அரியசுற்று	503
அச்சமுடையார்க்கு	534	அரியவற்றுள்	443
அச்சமே கீழ்	1075	அருங்கேடன்	210
அஞ்சாமை அல்லால்	497	அருஞ்செவ்வி	565
அஞ்சாமை ஈகை	382	அருட் செல்வம்	241
அஞ்சும் அறியான்	863	அருமறைசோரும்	847
அஞ்சுவ தஞ்சாமை	428	அருமை உடைத்	611
அஞ்சுவதோரும்	366	அரும்பயன்	198
அடக்கம் அமரருள்	121	அருவினை	483
அடல் வேண்டும்	343	அருளல்லது	254
அடற்றகையும்	768	அருளில்லார்க்கு	247
அடுக்கிய கோடி	954	அருளென்னும்	757
அடுக்கிவரினும்	625	அருளொடும்	755
அடுத்ததுகாட்டும்	706	அருள்கருதி	285
அணங்குகொல்	1081	அருள்சேர்ந்த	243
அணி அன்றோ	1014	அருள்வெஃகி	176
அந்தணர் என்போர்	30	அலந்தாரை	1303
அந்தணர் நூற்கும்	543	அலரெழ ஆருயிர்	1141
அலர்நாண	1149	அறஞ்சாரா	1047
அல்லல்அருள்	245	அறஞ்சொல்லும்	185
அல்லவையே	96	அறத்தாறு இது	37
அல்லற்பட்டு	555	அறத்தாற்றின்	46
அவர் தந்தார்	1182	அறத்தான்	39
அவர்நெஞ்சு	1291	அறத்திற்கே	76
அவா இல்லார்க்கு	368	அறத்தினூஉங்கு	32
அவா என்ப	361	அறம்பொருள்	501
அவாவினை ஆற்ற	367	அறவாழி	8

அவிசொரிந்து	259	அறவினை யாதெனில்	321
அவையறிந்து	711	அறவினையும்	909
அவையறியார்	713	அறனழீஇ	182
அவ்வித்து அழுக்	167	அறனறிந்து ஆன்ற	635
அவ்விய நெஞ்சத்	169	அறனறிந்து மூத்த	441
அழக்கொண்ட	659	அறனறிந்து வெஃகா	179
அழச்சொல்லி	795	அறனியலான்	147
அழல்போலும்	1278	அறனிமூக்கா	384
அழிவதூஉம்	461	அறனெனப்	49
அழிவந்த செய்யினும்	807	அறன் ஆக்கம்	163
அழிவினவை	787	அறன் ஈனும்	754
அழிவின்றி அறை	764	அறன்கடை	142
அழுக்கற்று	170	அறன் நோக்கி	189
அழுக்காறு அவா	35	அறம் வரையான்	150
அழுக்காறு உடையார்	165	அறிகிலார்	1139
அழுக்காறு உடையான்	135	அறிகொன்று	638
அழுக்காறு என	168	அறிதோறு அறி	1110
அழுக்காற்றின்	164	அறிந்தாற்றிச்	515
அளவல்ல	289	அறிவற்றங்	421
அளவளாவில்லா	523	அறிவிலார்	843
அளவறிந்தார்	288	அறிவிலான்	842
அளவறிந்து	479	அறிவினான்	315
அளவின்கண்	286	அறிவினாள் எல்லாந்	203
அளித்தஞ்சல்	1154	அறிவின்மை	814
அறங்கூறான்	181	அறிவுடையார் ஆவ	427
அறிவுடையார் எல்லாம்	430	ஆகூழால்	371
அறிவுரு ஆராய்ந்த	684	ஆக்கமுங் கேடும்	642
அறுவாய்	1117	ஆக்கம் அதர்வினாய்	594
அறைபறை	1076	ஆக்கம் இழந்தே	593
அற்கா இயல்பிற்றுச்	333	ஆக்கம் கருதி	463
அற்றது அறிந்து	944	ஆங்காமை	740
அற்றம் மறைக்கும்	980	ஆபயன் குன்றும்	560
அற்றம் மறைத்தலோ	846	ஆயும் அறிவினர்	918
அற்றவர் என்பார்	365	ஆய்ந்தாய்ந்து	792
அற்றாரைத்	506	ஆரா இயற்கை	370
அற்றார் அழிபசி	226	ஆவிற்கு நீரேன்று	1066
அற்றார்க்கொன்று	1007	ஆள்வினையும்	1022
அற்றால் அளவறிந்து	943	ஆற்றாரும் ஆற்றி	493
அற்றேமென்று	626	ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக	477
அனிச்சப்புக்	1115	ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க	725

அனிச்சமும	1120	ஆற்றின் ஒழுக்கி	48
அன்பகத்தில்லா	78	ஆற்றின் நிலைதளர்ந்	716
அன்பறிவு ஆராய்ந்த	682	ஆற்றின் வருந்தா	468
அன்பறிவு தேற்றம்	513	ஆற்றுபவர்க்கும்	741
அன்பிலன்	862	ஆற்றுவார் - இக	891
அன்பிலார்	72	ஆற்றுவார் - பசி	225
அன்பிற்கும்	71	ஆற்றுவார் - பணி	985
அன்பின் வழியது	80	இகலானாம்	860
அன்பின் விழையார்	911	இகலிற்கு எதிர்	858
அன்பு ஈனும்	74	இகலின் மிகலினிது	856
அன்புடைமை × இவ்	992	இகலெதிர்	855
அன்புடைமை × வேந்	681	இகலென்ப	851
அன்புநாண்	983	இகலென்னும்	853
அன்பும் அறனும்	45	இகல்காணான்	859
அன்புற்று அமர்ந்த	75	இகழ்ச்சியின்	539
அன்பொர்இத்	1009	இகழ்ந்தெள்ளாது	1057
அன்போடு இயைந்த	73	இடமெல்லாம்	1064
அன்றறிவாம்	36	இடனில் பருவத்தும்	218
ஆகாறு அளவிட்டி	478	இடிக்குந்துணை	447
இடிபுரிந்து எள்ளஞ்	607	இருவேறு உலகத்து	374
இடிப்பாரை	448	இருள்சேர்	5
இடுக்கட்படினும்	654	இருள் நீங்கி	352
இடுக்கண்கால்	1030	இலக்கம்	627
இடுக்கண் வருங்கால்	621	இலங்கிழாய்	1262
இடும்பைக்கு இடும்பை	623	இலமென்று அசைஇ	1040
இடும்பைக்கே	1029	இலமென்று வெஃகுதல்	174
இடைதெரிந்து	712	இலர்பலராகிய	220
இணர்நழ்த்தும்	650	இலலென்னும்	223
இணர்எரிதோய்	308	இலன்என்று	205
இதனை இதனால்	517	இல்லதென்	53
இமைப்பின்	1129	இல்லாரை	752
இமையாரின்	906	இல்லாளை	905
இம்மைப் பிறப்பில்	1315	இல்லாள்கண்	903
இயல்பாகும்	344	இல்லைதவறவர்க்கு	1321
இயல்பினான்	47	இல்வாழ்வான்	41
இயல்புளிக்	545	இவறலும்	432
இயற்றலும்	385	இழத்தொறுஉம்	940
இரக்க	1051	இழிவறிந்து	946
இரத்தலின்	229	இழுக்கல்	415
இரத்தலும்	1054	இழுக்காமை	536

இரந்தும்	1062	இழைத்தது	779
இரப்பன் இரப்பாரை	1067	இளித்தக்க	1288
இரப்பாரை	1058	இளிவரின்	970
இரவார் இரப்	1035	இளையர் இன	698
இரவுள்ள	1069	இறந்தமைந்த	900
இரவென்னும்	1068	இறந்த வெகுளியின்	531
இருநோக்கு	1091	இறந்தார்	310
இருந்துள்ளி	1243	இறப்பே புரிந்த	977
இருந்தோம்பி	81	இறல் ஈனும்	180
இருபுனலும்	737	இறுதி பயப்பினும்	690
இருமனப் பெண்டிரும்	920	இறைகடியன்	564
இருமை வகை	23	இறைகாக்கும்	547
இற்பிறந்தார் கண்ண	951	ஈதல் இசைபட	231
இற்பிறந்தார் கண்ணே	1044	ஈத்துவக்கும்	226
இனத்தாற்றி	568	ஈவார்கண்	1059
இனம் போன்று	822	ஈன்றபொழுதிற்	69
இனி அன்ன	1294	ஈன்றாள் பசி	656
இனிய உளவாக	100	ஈன்றாள் முகத்தேயும்	923
இனைத்துணைத்	87	உடம்பாடு இலாதவர்	890
இனையர் இவர்	790	உடம்பொடு உயிரிடை	1122
இன்கண் உடைத்தவர்	1152	உடுக்கை	788
இன்சொலால் ஈத்து	387	உடுப்பதூஉம்	1079
இன்சொலால் ஈரம்	91	உடை செல்வம்	939
இன்சொல் இனி	99	உடைத்தம்	473
இன்பத்துள் இன்பம்	854	உடைமையுள்	809
இன்பத்துள் விழை	629	உடையரெனப்படுவது	591
இன்பம் இடையறா	369	உடையார்முன்	395
இன்பம் ஒருவற்கு	1052	உட்கப்படா அர்	921
இன்பம் கடல்	1166	உட்பகை	883
இன்பம் விழை - இடும்	628	உணர்வதுடையார்	718
இன்பம் விழை x வினை	615	உணலினும்	1326
இன்மை இடும்பை	1063	உண்டார்கண்	1090
இன்மை எனஒரு	1042	உண்ணற்க	922
இன்மை ஒருவற்கு	988	உண்ணாது	160
இன்மையின் இன்னா	1041	உண்ணாமை உள்ளது	255
இன்மையின் இன்னாது	558	உண்ணாமை வேண்டும்	257
இன்மையுள் இன்மை	153	உதவி வரைத்தன்று	105
இன்றியமையாச்	961	உப்பமைந்	1302
இன்றும் வருவது	1048	உயர்வகலம்	743
இன்னா எனத்தான்	316	உயிர் உடம்பின்	330

இன்னா செய்தாரை	314	உயிர்ப்ப உளரல்லர்	880
இன்னா செய்தார்க்கும்	987	உய்த்தல்	1287
இன்னாது இரக்கப்	224	உரமொருவற்கு	600
இன்னாது இனனில்	1158	உரனென்னும்	24
இன்னாமை இன்பம்	630	உரன்நசைஇ	1263
ஈட்டம் இவறி	1003	உருவுகண்டு	667
உருளாயம்	933	உறங்குவது	339
உரைப்பார்	232	உறல்முறையான்	885
உலகத்தார்	850	உறா அதவர்க்கண்ட	1292
உலகத்தோடு	140	உறா அதவர்போல்	1096
உலகம் தழீஇய	425	உறாஅதோ	1143
உலைவிடத்து	762	உறா அர்க்கு	1200
உவக்கான்	1185	உறின்குயிர்	778
உவந்துறைவர்	1130	உறின் நட்டு	812
உவப்பத் தலைக்கூடி	394	உறுதோறு	1106
உழந்துழந்து	1177	உறுபசியும்	734
உழவினார்	1036	உறுபொருளும்	756
உழுதுண்டு	1033	உறுப்பமைந்து	761
உழுவார்	1032	உறுப்பொத்தல்	993
உழைப்பிரிந்து	530	உறுவதுசீர்	813
உளபோல்	574	உறைசிறியார்	680
உளரெனினும்	730	உற்றநோய் நீக்கி	442
உளரென்னும்	406	உற்றநோய் நோன்றல்	261
உளவரை தூக்காத	480	உற்றவன்	950
உள்ளக் களித்தலும்	1281	உற்றான் அளவும்	949
உள்ளத்தார்	1249	ஊக்கம் உடையான்	486
உள்ளத்தால் உள்ள	282	ஊடலில் தோற்றவர்	1327
உள்ளத்தால் பொய்	294	ஊடலில் தோன்றும்	1322
உள்ளம் இலாதவர்	598	ஊடலின் உண்டாங்	1307
உள்ளம் உடைமை	592	ஊடல் உணங்க	1310
உள்ளம் போன்று	1170	ஊடல் உணர்தல்	1109
உள்ளற்க	798	ஊடற்கண்	1284
உள்ளியது எய்தல்	540	ஊடிப்பெறுகுவங்	1328
உள்ளியதெல்லாம்	309	ஊடியவரை	1304
உள்ளினும்	1201	ஊடியிருந்தே	1312
உள்ளினேன்	1316	ஊடுக மன்னோ	1329
உள்ளுவதெல்லாம்	596	ஊடுதல்	1330
உள்ளுவன் - உரை	1184	ஊணுடை	1012
உள்ளுவன் - மறப்பின்	1125	ஊதியம் என்பது	797
உள்ளொற்றி	927	ஊரவர் கௌவை	1147

ஊகுணிநீர்	215	எள்ளாமை	281
ஊழி பெயரினும்	989	எள்ளின் இளிவாம்	1298
ஊழிற் பெருவலி	380	எற்றிற்குரியர்	1080
ஊழையும்	620	எற்றென்று	655
ஊறொரால்	662	எனைத்தானும் எஞ்	317
ஊனைக்குறித்த	1013	எனைத்தானும் நல்	416
எச்சமென்று	1004	எனைத்திட்பம்	670
எட்பகவன்ன	889	எனைத்துணையர்	144
எண்சேர்ந்த	910	எனைத்து நினைப்	1208
எண்ணித்துணிக	467	எனைத்தும் குறுகுதல்	820
எண்ணிய எண்ணி	666	எனைத்தொன்று	1202
எண்ணியார்	494	எனைப்பகை	207
என்ணென்ப	392	எனைமாட்சி	750
எண்பதத்தால்	991	எனைவகையான்	514
எண்பதத்தான்	548	என்பிலதனை	77
எண்பொருளவாகச்	424	என்றும் ஒருவுதல்	652
எதிரதாக் காக்கும்	429	என்னைமுன்	771
எந்நன்றி	110	ஏதம் பெருஞ்	1006
எப்பொருளும் ஓரார்	695	எதிலார் ஆரத்	837
எப்பொருளும் எத்	355	எதிலார் குற்றம்	190
எப்பொருள் யார்	423	எதிலார் போலப்	1099
எய்தற்கரியது	489	எந்திய கொள்ளை	899
எரியால் சுடப்	896	ஏமுற்றவரினும்	897
எல்லாப் பொருளும்	746	எரினும் நன்றால்	1038
எல்லார்க்கும் எல்லாம்	582	எரின் உழாஅர்	14
எல்லார்க்கும் நன்றாம்	125	ஏவவும் செய்கலான்	848
எல்லா விளக்கும்	299	ஐந்தவித்தான்	25
எல்லைக்கண்	806	ஐயத்தின் நீங்கி	353
எவ்வதுறைவது	426	ஐயப்படா அது	702
எழுதுங்கால்	1285	ஐயுணர்வு	354
ஏழு பிறப்பும்	62	ஒட்டார்பின்	967
ஏழுமை ஏழுப்பிறப்பும்	107	ஒண்ணுதற்கோஒ	1088
எளிதென	145	ஒண்பொருள்	760
எள்ளாத எண்ணி	470	ஒத்த தறிவான்	214
ஒப்புரவினால்	220	ஒன்றெய்தி	932
ஒருதலையான்	1196	ஒன்னார்த்	264
ஒருநாள் எழுநாள்	1269	ஒஓஇனிதே	1176
ஒருபொழுதும்	337	ஒஓதல் வேண்டும்	653
ஒருமைக்கண் தான்	398	ஒதி உணர்ந்தும்	834
ஒருமை செயலாற்	835	ஓம்பின் அமைந்தார்	1155

ஒருமை மகளிரே	974	ஓர்த்துள்ளம்	357
ஒருமையுள் ஆமை	126	ஓர்ந்து கண்	541
ஒலித்தக் கால்	763	கடலன்ன	1137
ஒல்லும் கருமம்	818	கடலோடா	496
ஒல்லும் வகையான்	33	கடனறிந்து	687
ஒல்லும் வாயெல்லாம்	673	கடன் என்ப	981
ஒல்வதறிவது	472	கடாஅஉரு	585
ஒழுக்கத்தின் எய்துவர்	137	கடாஅக்களிற்	1087
ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார்	136	கடிதோச்சி	567
ஒழுக்கத்து நீத்தார்	21	கடிந்த கடிந்	658
ஒழுக்க முடையவர்க்	139	கடுஞ்சொல்லன்	566
ஒழுக்கமும்	952	கடுமொழியும்	567
ஒழுக்கம் உடைமை	133	கடைக் கொட்கச்	663
ஒழுக்கம் விழுப்பம்	131	கணைகொடிது	279
ஒழுக்காறாக்	161	கண்களவு	1092
ஒளியார் முன்	714	கண்டது மன்னும்	1146
ஒளியொருவற்கு	971	கண்டார் உயிர்	1084
ஒறுத்தாரை	155	கண்டு கேட்டு	1101
ஒறுத்தார்க்கு	156	கண்ணிற்கு அணி	575
ஒறுத்தாற்றும்	579	கண்ணில் துனித்தே	1290
ஒற்றினான் ஒற்றி	583	கண்ணின் பசப்போ	1240
ஒற்றும் உரைசான்ற	581	கண்ணுடையர்	393
ஒற்றொற்றி	588	கண்ணும் கொளச்	1244
ஒற்றொற்று	589	கண்ணுள்ளார்	1127
ஒன்றா உலகத்து	233	கண்ணுள்ளின்	1126
ஒன்றாக நல்லது	323	கண்ணொடு கண்	1100
ஒன்றாமை	886	கண்ணோட்டம் இல்	577
ஒன்றானும்	128	கண்ணோட்டம் என்	571
கண்ணோட்டத்	572	களவென்னும்	287
கண்தாம்	1171	களித்தறியேன்	928
கண் நிறைந்த	1272	களித்தானை	929
கண்நின்று கண்	184	களித்தொறும்	1145
கதங்காத்து	130	கள்வார்க்கு	290
கதுமெனத்தாம்	1173	கள்ளுண்ணா	930
கயலுண்கண்	1212	கறுத்து இன்னா	312
கரத்தலும்	1162	கற்க கசடற	391
கரப்பவர்க்கு	1070	கற்றதனாலாய	2
கரப்பிடும்பை	1056	கற்றறிந்தார்	717
கரப்பிலா நெஞ்	1053	கற்றாருள் கற்றார்	722
கரப்பிலார் வையக	1055	கற்றார் முன்	724

கரப்பினுங்	1271	கற்றிலனாயினும்	414
கரவாது உவந்து	1061	கற்றீண்டு	356
கருமஞ் சிதையாமல்	578	கற்றுக்கண்	686
கருமணியிற்	1123	கனவினான்	1214
கருமத்தான்	1011	கனவினும்	819
கருமம் செய்	1021	காக்க பொருளா	122
கருவியும் காலமும்	631	காக்கை கரவா	527
கலங்காது கண்ட	668	காட்சிக் கெளியன்	386
கலந்துணர்த்தும்	1246	காணாச் சினத்தான்	866
கல்லா ஒருவன்	405	காணாதான்	849
கல்லாத மேற்	845	காணிற்ருவளை	1114
கல்லாதவரின்	729	காணுங்கால்	1286
கல்லாதவரும்	403	காண்கமன்	1265
கல்லாதான் ஓட்பம்	404	காதல காதல்	440
கல்லாதான் சொற்	402	காதலர் இல்வழி	1224
கல்லார்ப் பிணிக்	570	காதலர் தூதொடு	1211
கல்லான் வெகுளும்	870	காதல் அவரிலராக	1242
கவறும் கழகமும்	935	காதன்மை	507
கவ்வையால்	1144	காமக் கடல்	1164
கழாஅக்கால்	840	காமக் கடும்புனல் உய்	1134
களவினால் ஆகிய	283	காமக் கடும்புனல் நீந்	1167
களவின்கண்	284	காமக் கணிச்சி	1251
காமமும் நானும்	1163	குற்றமே காக்க	434
காமமென	1252	குற்றம் இலனாய்	1025
காமம் உழந்து	1131	குன்றன்னார்	898
காமம் விடு	1247	குன்றின் அனையாரும்	965
காமம் வெகுளி	360	குன்றேறி	758
காலத்தினாற்	102	கூடிய காமம்	1264
காலம் கருதி	485	கூத்தாட்டு	332
காலாழ் களரில்	500	கூழும் குடியும்	554
காலை அரும்பி	1227	கூறாமை நோக்கி	701
காலைக்குச் செய்த	1225	கூற்றத்தை	894
கானமுயலெய்த	772	கூற்றமோ	1085
குடம்பை	338	கூற்றம் குதித்தலும்	269
குடிசெய்வல்	1023	கூற்றுடன்று	765
குடிசெய்வார்க்கு	1028	கெடல்வேண்டின்	893
குடிதழீஇக்	544	கொடாஅ வழிவந்த	809
குடிபுறங்	549	கெடுங்காலை	799
குடிப்பிறந்தார்	957	கெடுப்பதூஉங்	15
குடிப்பிறந்து குற்றத்	502	கெடுவல்யான்	116

குடிப்பிறந்து தன்கட்	794	கெடுவாக	117
குடியடிந்து	604	கெட்டார்க்கு	1293
குடியாண்மை	609	கேடறியா	736
குடியென்னும்	601	கேடில்விழுச்	400
குணநலம்	982	கேடும் பெருக்கமும்	115
குணமென்னும்	29	கேட்டார்ப்பிணிக்கும்	643
குணம் நாடிக்	504	கேட்டினும் உண்டு	796
குணனிலனாய்	863	கேட்பினும்	418
குணனும் குடிமை	793	கேளிமுக்கம்	808
குலஞ்சுடும்	1019	கைம்மாறுவேண்டா	211
குழல்இனிது	66	கையறியாமை	925
குறிக்கொண்டு	1095	கைவேல்	774
குறித்தது கூறாமை	704	கொக்கொக்க	490
குறிப்பறிந்து	696	கொடியார் - உரை	1235
குறிப்பிற் குறிப்புணரா	705	கொடியார் - யின்	1169
குறிப்பிற் குறிப்புணர்வாரை	703	கொடுத்தாலும்	525
கொடுத்தும்	867	சிறுமையும்	769
கொடுப்பது அழக்	166	சிறுமையுள்	98
கொடுப்பதூஉம்	1005	சிறைகாக்குங்	57
கொடும் புருவம்	1086	சிறைநலனும்	499
கொடையளி	390	சிற்றினம்	451
கொலைமேற்	551	சிற்றின்பம்	173
கொலையிற்	550	சினத்தைப்	307
கொலைவினையர்	329	சினமென்னும்	306
கொல்லா நலத்	984	சீரிடம் காணின்	821
கொல்லாமை	326	சீரினும் சீரல்ல	962
கொல்லான்	260	சீருடைச் செல்வர்	1010
கொளப்பட்டேம்	699	சீர்மை சிறப்	195
கொளற்கரிதாய்	745	சுடச்சுடரும்	267
கொன்றன்ன	109	சுவை ஒளி	27
கோட்டுப்பூ	1313	சுழலும் இசை	777
கோளில்பொறி	9	சுழன்றும் ஏர்ப்	1031
சமன் செய்து	118	சுற்றத்தால்	524
சலத்தால்	660	சூழாமல்	1024
சலம்பற்றிச்	956	சூழ்ச்சி முடிவு	671
சாதலின் இன்னாத	230	சூழ்வார்கண்	445
சாயலும் நாணும்	1183	செப்பம் உடை	112
சார்புணர்ந்து	359	செப்பின்	887
சால்பிற்கு	986	செயற்கரிய செய்	26
சான்றவர்	990	செயற்கரிய யாஉள	761

சிதைவிடத்து	597	செயற்கை அறிந்	637
சிறப்பறிய	590	செயற்பால செய்யா	437
சிறப்பீனும் செல்வமும்	31	செயற்பால தோரும்	40
சிறப்பீனும் செல்வம்	311	செயிரின் தலை	258
சிறப்பொடு	18	செய்க பொருளை	759
சிறியார் உணர்ச்சி	976	செய்தக்க	466
சிறுகாப்பிற்	744	செய்தேமஞ்	815
சிறுபடையான்	498	செய்யாமற் செய்த	101
சிறுமை நமக்கு	1231	செய்யாமற் செற்	313
சிறுமை பல	934	செய்வானை நாடி	516
செய்வினை	677	தக்கார் தகவிலார்	114
செருக்குஞ் சினமும்	431	தஞ்சம் தமரல்லர்	1300
செருவந்த	569	தணந்தமை	1233
செல்லா இடத்து	302	தண்ணந்துறைவன்	1277
செல்லாமை	1151	தந்தை மகற்கு	67
செல்லான் கிழவன்	1039	தந்நலம்	916
செல்லிடத்துக்	301	தந்நெஞ்சத்து	1205
செல்வத்துள்	411	தமராகித் தந்	529
செல்விருந்து	86	தம்பொருள்	63
செவிகைப்பச்	389	தம்மில் இருந்து	1107
செவிக்குணவு	412	தம்மிற் பெரியார்	444
செவிச்சொல்லும்	694	தம்மின் தம்	68
செவியிற் சுவை	420	தலைப்பட்டார்	348
செவியுணவிற்	413	தலையின் இழிந்த	964
செறாஅச் சிறு	1097	தவஞ்செய்வார்	266
செறிதொடி	1275	தவமறைந்து	274
செறிவறிந்து	123	தவமும் தவமுடை	262
செறுநரைக்	488	தவறிலராயினும்	1325
செறுவார்க்கு	869	தள்ளா விளையுளும்	731
செற்றவர்பின்	1256	தற்காத்துத்	56
செற்றாரெனக்கை	1245	தனக்குவமை	7
செற்றார்பின்	1255	தனியே இருந்து	1296
சென்ற இடத்தால்	422	தன்குற்றம் நீக்கி	436
சொல்ல வல்லன்	657	தன்துணை இன்றால்	875
சொல்லப் பயன்	1078	தன்னுயிர்க்கு இன்	318
சொல்லுக சொல்லிற்	200	தன்னுயிர்தான்	268
சொல்லுக சொல்லை	645	தன்னுயிர் நீப்பினும்	327
சொல்லுதல்	664	தன்னான் பெருக்	251
சொல் வணக்கம்	827	தன்னெஞ்சறிவது	293
சொற்கோட்டம்	119	தன்னை உணர்த்தி	1319

ஞாலங் கருதினும்	484	தன்னைத்தான் காக்	305
தகுதி என	111	தன்னைத்தான் காது	209
தக்காங்கு	561	தாமின்புறுவது	399
தக்காரினத்	446	தாம்வீழ்வார் தம்	1191
தாம்வீழ்வார் மென்	1103	துனியும்	1306
தாம் வேண்டின்	1150	துன்பத்திற்கு	1299
தார்தாங்கி	767	துன்பம் உற	669
தாளாண்மை இல்	614	துன்புறுஉந்	94
தாளாண்மை என்	613	துன்னாத் துறந்	1250
தாளாற்றி	212	துன்னியார்	188
தானம் தவம்	19	துஉய்மை என்	364
திறனல்ல	157	துங்காமை	383
திறனறிந்து	644	துங்குக தூங்கி	672
தினற்பொருட்டால்	256	துய்மை துணை	688
தினைத்துணை நன்றி	104	தெண்ணீர் அடு	1065
தினைத்துணையாங்	433	தெய்வத்தான்	619
தினைத்துணையும்	1282	தெய்வந் தொழா அள்	65
தீப்பாலதான்	206	தெரிதலும்	634
தீயவை செய்தார்	208	தெரிந்த இனத்	462
தீயவை தீய	202	தெரிந்துணரா	1172
தீயளவன்றி	947	தெருளாதான்	249
தீயினாற் சுட்ட	129	தெளிவிலதனை	464
தீவினையார்	201	தென்புலத்தார்	43
துஞ்சினார்	926	தேரான் தெளிவும்	510
துஞ்சுங்கால்	1218	தேரான் பிறனை	508
துணைநலம்	651	தேவர் அனையர்	1073
துப்பார்க்கு	12	தேற்றுக	509
துப்பின் எவனாவர்	1165	தேறினும்	876
துப்புரவு	1050	தொகச் சொல்லி	685
தும்முச் செறுப்ப	1318	தொடங்கற்க	491
துளியின்மை	557	தொடலைக்	1135
துறந்தாரின்	159	தொடிநோக்கி	1279
துறந்தார்க்குத்துப்	263	தொடிப்புழுதி	1037
துறந்தார்க்கும் துவ்	42	தொடியொடு	1236
துறந்தார் படிவ	586	தொடிற்சுடின்	1159
துறந்தார் பெருமை	22	தொட்டனைத்	396
துறப்பார்மன்	378	தொல்வரவும்	1043
துறைவன்	1157	தொழுதகை	828
தோன்றின்	236	நல்லாறு எனினும்	222
நகல்வல்லர்	999	நல்லாற்றான்	242

நகுதற் பொருட்	784	நல்லினத்தி	460
நகை ஈகை	953	நவில்தொறும்	783
நகையுமீ	304	நற்பொருள்	1046
நகையுள்ளும்	995	நனவினால் கண்ட	1215
நகைவகைய	817	நனவினால் நம்	1220
நசைஇயார்	1199	நனவினால் நல்காக்	1217
நச்சப்படாதவன்	1008	நனவினால் நல்காத	1213
நடுவின்றி	171	நனவினால் நல்காரை	1219
நட்டார்துறை	908	நனவென	1216
நட்டார்க்கு	679	நன்மையும்	511
நட்டார் போல்	826	நன்றறிவாரின்	1072
நட்பிற்கு வீற்	789	நன்றாகும் ஆக்கம்	328
நட்பிற்குறுப்புக்	802	நன்றாங்கால்	379
நண்பாற்றாராகி	998	நன்றாற்ற லுள்ளுந்	469
நத்தம்போல்	235	நன்றிக்கு வித்து	138
நயந்தவர்க்கு	1181	நன்றி மறப்பது	108
நயந்தவர் நல்	1232	நன்றென்ற	715
நயனில சொல்லி	197	நன்றேதரினும்	113
நயனிலன்	193	நன்னீரை	1111
நயனுடையான்	219	நாச்செற்று	335
நயனொடு நன்றி	994	நாடாது நட்டலிற்	791
நயன் ஈன்று	97	நாடென்ப	739
நயன்சாரா	194	நாடொறும் நாடி	553
நலக்குரியார்	149	நாடொறும் நாடுக	520
நலத்தகை	1305	நாணாமை	833
நலத்தின்கண்	958	நாணால் உயிரை	1017
நலம் வேண்டின்	960	நாணும் மறந்	1297
நல்குரவு	1045	நாணென ஒன்றோ	1257
நல்லவை	375	நாணொடு நல்	1133
நல்லாண்மை	1026	நாண் அகத்தில்லார்	1020
நல்லார்கண்	408	நாண் என்னும்	924
நல்லாறு என	324	நாண் வேலி	1016
நாநலம் என்னும்	641	நெடுநீர்மறவி	605
நாம் காதல்	1195	நெடும்புனலுள்	495
நாளென ஒன்று	334	நெய்யால்	1148
நிணந்தீயில்	1260	நெருநல் உள்ளன்	336
நிலத்தியல்பால்	452	நெருநற்று	1278
நிலத்தில்	959	நெறுப்பினுள்	1049
நிலவரை நீள்	234	நோக்கினாள் - கி	1093
நிலை அஞ்சி	325	நோக்கினாள் x கு	1082

நிலைமக்கள்	770	நோதல் எவன்	1308
நிலையில் திரியாது	124	நோய் எல்லாம்	320
நில்லாதவற்றை	331	நோய்நாடி	948
நீழல் நீரும்	881	நோவற்க	877
நிறைநீர	782	நோனா உடம்பும்	1132
நிறை நெஞ்சம்	917	பகச்சொல்லி	187
நிறைமொழி	28	பகல் கருதி	852
நிறையரியர்	1138	பகல் வெல்லும்	481
நிறையுடைமை	154	பகுத்துண்டு	322
நிறையுடையேன்	1254	பகை என்னும்	871
நினைத்திருந்து	1320	பகை நட்பாக்	874
நினைத்தொன்று	1241	பகை நட்பாம்	830
நினைப்பவர்	1203	பகை பாவம்	146
நீங்கான் வெகுளி	864	பகைமையும்	709
நீங்கின் தெறுஉம்	1104	பகையகத்துச்	723
நீரும் நிழலது	1309	பகையகத்துப்	727
நீர்இன்று அமை	20	பசுக்கமன்	1189
நுணங்கிய	419	பசந்தாள்	1188
நுண்ணிய நூல்	373	பசப்பென	1190
நுண்ணியம்	710	படலாற்றா	1175
நுண்மாண்	407	படியுடையார்	606
நுனிக்கொம்பர்	476	படுபயன்	172
நூலாருள் நூல்	683	படைகுடி	381
நெஞ்சத்தார்	1128	படைகொண்டார்	253
நெஞ்சில் துறவார்	276	பணியுமாம்	978
நெடுங்கடலும்	17	பணிவுடையன்	95
பனை நீங்கிப்	1234	பற்றற்ற கண்ணே	349
பண் என்னாம்	573	பற்றற்றேம்	275
பண்டறியேன்	1083	பற்றிவிடாஅ	347
பண்பிலான்	1000	பற்றுக் பற்ற	350
பண்புடையார்ப்	996	பற்றுள்ளம்	438
பதிமருண்டு	1229	பனி அரும்பி	1221
பயனில பல்லார்	192	பன்மாயக்	1258
பயனில் சொல்	196	பாடுபெறுதியோ	1237
பயன் தூக்கார்	103	பாத்தூண்	227
பயன் தூக்கிப்	912	பாலொடு தேன்	1121
பயன் மரம்	216	பிணிக்கு மருந்து	1102
பரிந்தவர் நல்கா	1248	பிணியின்மை	738
பரிந்தோம்பிக்	132	பிணையேர்	1089
பரிந்தோம்பிப்	88	பிரித்தலும்	633

பரியதுகூர்ங்	599	பிரிவுரைக்கும்	1156
பரியினும்	376	பிழைத்துணர்ந்தும்	417
பருகுவார்	811	பிறப்பென்னும்	358
பருவத்தோடு	482	பிறப்பொக்கும்	972
பருவரலும்	1197	பிறர்க்கு இன்னா	319
பலகுடை	1034	பிறர்நாணத்	1018
பல சொல்லக்	649	பிறர்பழியும்	1015
பல நல்ல சுற்ற	823	பிறவிப்	10
பல்குழுவும்	735	பிறன்பழி	186
பல்லவை சுற்றும்	728	பிறன்பொருளாள்	141
பல்லார் பகை	450	பிறன்மனை	148
பல்லார் முனிய	191	பீலிபெய்	475
பழகிய செல்வமும்	937	புகழ்இன்றால்	966
பழகிய நட்பெவன்	803	புகழ்ந்தவை	538
பழிமலைந்து	657	புகழ்பட வாழா	237
பழியஞ்சி	44	புகழ் புரிந்த	59
பழுதெண்ணும்	639	புக்கில்	340
பழைமை எனப்	801	புணர்ச்சி	785
பழையம் எனக்	700	புத்தேளுகைத்	213
பற்றற்ற கண்ணும்	521	புரந்தார்கண்	780
புலத்தலின்	1323	பேதை பெருங்	816
புலப்பலெனச்	1259	பேதைப் படுக்கும்	372
புலப்பேன்கொல்	1267	பேதைமை என்ப	831
புல்லவையுள்	719	பேதைமை ஒன்றோ	805
புல்லாதிராஅப்	1301	பேதைமையுள்	832
புல்லிகிடந்தேன்	1187	பேராண்மை	773
புல்லிவிடாஅப்	1324	பொச்சாப்பார்க்கு	533
புறங்குன்றி	277	பொச்சாப்புக்	532
புறங்கூறி	183	பொதுநலத்தார்	915
புறத்துறுப்பு	79	பொதுநோக்கான்	528
புறந்தாய்மை	298	பொய்ப்படும்	836
புன்கண்ணை	1222	பொய்ம்மையும்	292
பெண்ணியலார்	1311	பொய்யாமை அன்ன	296
பெண்ணிற்	54	பொய்யாமை பொய்	297
பெண்ணினால்	1280	பொருட்பெண்டிர்	913
பெண்ணேவல்	907	பொருட்பொருளார்	914
பெயக்கண்டும்	580	பொருளல்லவரை	751
பெயலாற்றா	1174	பொருளல்லவற்றை	351
பெரிதாற்றிப்	1276	பொருளற்றார்	258
பெரிதினிது	839	பொருளாட்சி	252

பெரியாரைப்	892	பொருளானாம்	1002
பெருக்கத்து	963	பொருளென்னும்	753
பெருங்கொடையான்	526	பொருள் கருவி	675
பெருமை உடை	975	பொருள் கெடுத்து	938
பெருமைக்கும்	505	பொருள் தீர்ந்த	199
பெருமைபெரு	979	பொருள் நீங்கிப்	246
பெரும் பொருளால்	732	பொருள் மாலை	1230
பெறா அமை	1295	பொள்ளென	487
பெறின் என்னாம்	1270	பொறியின்மை	618
பெறுமவற்றுள்	61	பொறி வாயில்	6
பெற்றான் பெறின்	58	பொறுத்தல்	152
பேணாது பெட்டார்	1178	பொறையொருங்கு	733
பேணாது பெட்பவே	1283	போற்றின்	693
பேணாது பெண்	902	மகன் தந்தைக்கு	70
மக்களே போல்வர்	1071	மறைப்பேன்மன் கா	1253
மக்கள் மெய்	65	மறைப்பேன்மன் யா	1161
மங்கலம் என்ப	60	மற்றியான்	1206
மடலூர்தல்	1136	மற்றும் தொடர்ப்	345
மடிமடிக்	603	மனத்தது மாசாக	278
மடிமை குடிமை	608	மனத்தானாம்	453
மடியிலா	610	மனத்தின் அமையா	825
மடியுளாள்	617	மனத்துக்கண்	34
மடியை மடியா	602	மனத்துளது	454
மடுத்த வாய்	624	மனத்தொடு	295
மணிநீரும்	742	மனநலத்தின்	459
மணியில் திகழ்தரு	1273	மனநலம் நன்கு	458
மண்ணொடு	576	மனநலம் மன்	457
மதி நுட்பம்	636	மனத்தாயார்க்	456
மதியும் மடந்தை	1116	மனந்தாய்மை	455
மயிர்நீப்பின்	969	மனம்மாணா	884
மருந்தாகி	217	மனைத்தக்க	51
மருந்தென	942	மனைமாட்சி	52
மருந்தோமற்று	968	மனையாளை	904
மருவுக மாசற்றார்	800	மனைவிழைவார்	901
மலரன்ன × அருமை	1142	மன்னார்க்கு	556
மலரன்ன × முகம்	1119	மன்னர் விழைப	692
மலரினும்	1289	மன்னுயிரெல்	1168
மலர்காணின்	1112	மன்னுயிர் ஓம்பி	244
மலர்மிசை	3	மாதர் முகம் போல்	1118
மழித்தலும் நீட்ட	280	மாலை நோய்	1226

மறத்தல்	303	மாலையோ	1221
மறந்தும்	204	மாறுபாடு	945
மறப்பினும்	134	மிகச் செய்து	829
மறப்பின்	1207	மிகல்மேவல்	857
மறமானம்	766	மிகினும் குறை	941
மறவற்க	106	மிகுதியான்	158
மறைந்தவை	587	முகத்தான் அமர்ந்	93
மறைபெறல்	1180	முகத்தின் இனிய	824
முகத்தின் முதுக்	707	வகையறச்	465
முகநக நட்பது	786	வகையறிந்து தற்	878
முகம் நோக்கி	708	வகையறிந்து வல்	721
முகை மொக்குள்	1274	வசை ஒழிய	240
முடிவும் இடை	676	வசையிலா	239
முதலிலார்க்கு	449	வசையென்ப	238
முயக்கிடைத்	1239	வஞ்சமனத்தான்	271
முயங்கிய	1238	வருகமன்	1266
முயற்சி திருவினை	616	வருகமுன்னர்	435
முரண் சேர்ந்த	492	வருவிருந்து	83
முறிமேனி	1113	வரைவிலா	919
முறைகோடி	559	வலியார்க்கு	861
முறைசெய்து	388	வலியார்முன்	250
முறைப்படச்	640	வலியில்நிலைமை	273
முற்றாற்றி	748	வழங்குவ	955
முற்றியும்	747	வழிநோக்கான்	865
முனைமுகத்து	749	வழுத்தினான்	1317
முன்னுறக்	535	வறியார்க்கொன்று	221
மேலிருந்தும்	973	வன்கண்குடி	632
மேற்பிறந்தா	409	வாணிகஞ் செய்	120
மையல் ஒருவன்	838	வாய்மை என	291
மோப்பக் குழையும்	90	வாராக்கால்	1179
யாகாவாராயினும்	127	வாரிபெருக்கி	512
யாங்கண்ணின்	1140	வாழ்தல் உயிர்	1124
யாண்டுச்சென்று	895	வாழ்வார்க்கு	1192
யாதனின்	341	வாளற்று	1261
யாதானும்	397	வாளொடென்	726
யாமும் உளேங்	1204	வாள்போல்	882
யாமெய்யாக்	300	வானுயர்	272
யாரினும் காதலம்	1314	வானோக்கி	541
யான் எனது	346	வான்நின்று	11
யான் நோக்குங்	1094	விகம்பின்	16

வகுத்தான்	377	விடாஅது	1210
வகைமாண்ட	897	விடுமாற்றம்	689
விண்ணின்று	13	வீழ்ப்படுவார்	1194
வித்தும் இடல்	85	வீழுநர் வீழ	1193
வியவற்க	439	வீழும் இருவர்க்கு	1108
விருந்துபுறத்	82	வீழ்நாள்படா	38
விருப்பறாச்	522	வீழ்வாரின்	1198
வினந்து	648	வீறெய்தி	665
விலங்கொடு	410	வெண்மை எனப்	844
வில்லேருழவர்	872	வெருவந்த	563
விழித்தகண்	775	வெள்ளத்தனைய இடும்பை	622
விழுப்புண்	776	வெள்ளத்தனைய மலர்	595
விழுப்பேற்றின்	162	வேட்ட பொழு	1105
விழைதகையான்	804	வேட்பத்தாஞ்	646
விழையார்	810	வேட்பன	697
விளக்கற்றம்	1186	வேண்டற்க வெஃகி	177
விளிந்தாரின்	143	வேண்டற்க வென்றி	931
விளியுமென்	1209	வேண்டாமை	363
வினைகலந்து	1268	வேண்டி யவேண்டி	265
வினைக்கண் வினைகெட	612	வேண்டின் உண்	342
வினைக்கண் வினையு	519	வேண்டுங்கால்	362
வினைக்குரிமை	518	வேண்டுதல்	4
வினைசெய்வார்	584	வேலன்று	546
வினைத்திட்டம்	661	வேலொடு நின்	552
வினைபகை	674	வைத்தான் வாய்	1001
வினையால்	678	வையத்துள்	50
வினை வலியும்	471		